

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

For the Kornise

THE RAIDER BROTHERS

D.E. Haggerty

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

For the *Promise*

THE RAIDER BROTHERS

D.E. Haggerty

**Telif hakkı © 2025 D.E. Haggerty Tüm
hakları saklıdır.**

Bu e-kitap yalnızca kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, her alıcı için ek bir kopya satın alınız. Bu kitabı satın almadan okuyorsanız veya kitap yalnızca sizin kullanımınız için satın alınmamışsa, lütfen kitabı iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Yazarın emeklerine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

For The Promise bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir. Anlatılan olaylar tamamen hayal ürünüdür.

Giriş

Tek bir öpücükten sonra onu terk etti. Şimdi ise kocası. Geçici olarak. Ne yazık ki kalbi bu mesajı almadı.

Bir kez öpüştük. Sonra beni kötü bir Wi-Fi sinyaliymişim gibi ortadan kayboldu.

Sorun değil. Jaxon Raider ile sonsuza kadar birlikte olmak istemiyordum – adanın en huysuz viski meraklısı, çarpıcı mavi gözleri, tüm yüklerimi taşıyacak kadar güçlü omuzları ve deniz hıyarı kadar sosyal becerileri olan bir adam. Bir teselli mi? Belki. Bir kaçamak mı? Elbette. Ama tek kelime etmeden ortadan kaybolmak? Kaba.

Birkaç ay ileri saralım ve tahmin edin ne oldu? *Evlendik.*

Tamam, sahte. Tamamen geçici. Sadece açgözlü eski sevgilimin hayatıma geri dönmesini engellemek için **uygun** bir **küçük evlilik**. Ama seksi, düşünceli "kocam"la **aynı yatağı** paylaşmak, gerçek ile sahte arasındaki çizgiyi bulanıklaştırmaya başladı. Ve birdenbire ortaya çıkan tavırları? Kafamı karıştırıyor.

Bu sonsuza kadar sürmeyecek. Sadece bir oyun. Öyleyse neden uzaklaşmak beni parçalayacakmış gibi hissediyorum?

Bu sahte evlilik, zıt kutupların birbirini çektiği küçük kasaba romantik komedisi, eski sevgilisinin kendisinden çalmasına kesinlikle izin vermeyen bir kadın, insanlarla uğraşmaktansa viskisiyle saklanmayı tercih eden, karşı koyamadığı bir kadınla evli olan bir inek adam ve şaka yapmanın sevginin bir ifadesi olduğunu düşünen bir grup erkek kardeşi konu alıyor.

İçindekiler

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Başlangıçtan Bir Alıntı Yazar Hakkında](#)

Bölüm 1

Blossom – macerayı seven bir kadın – tabii ki zaman çizelgesine uyması şartıyla.

Blossom

Ayak parmaklarımla üzerinde zıplıyorum ve ellerimi ovuşturuyorum. "Bu harika olacak."

Dakota rollercoaster'a bakıyor. "Bilemiyorum." Ona dirsek atıyorum. "*Siren's Spiral* çocuklar için yapılmış."

"Omuzdan geçen emniyet kemerleri var."

"Güvenlik önemlidir."

O, döngüyü işaret ediyor. "Ters dönüyor." "Bu yüzden omuz üstü emniyet kemeri var."

"Ters dönmek çocuklara uygun değil." Sıraya işaret ediyor. "Ve bekleyen çok fazla çocuk yok."

Ona kirpiklerimi kırpıyorum. "Lütfen benimle rollercoaster'a bin. En iyi arkadaşım olursun."

O burun kıvrıyor. "Sen sen beni en en arkadaşın tanıştıktan iki dakika sonra."

Tabii ki, ben de öyle yaptım. Dakota ve ben, Smuggler's Hideaway adasında tam zamanlı olarak yaşayan ama burada büyümemiş birkaç kişiden ikisiyiz

burada büyümemiş olan birkaç kişiden ikisiyiz. Adadaki diğer herkesin bebekliklerinden beri tanıdıkları arkadaşları var.

"En iyi arkadaşlar birlikte rollercoaster'a binerler."

Kafasını sallıyor ama gülümsüyor. "Sanırım başka seçeneğim yok."

"

"Evet!" diye bağıriyorum ve ona sarılıyorum. O kollarımda birkaç saniye gergin kalır, sonra gevşer. Dakota'nın hikâyesini henüz bilmiyorum. Ama belli ki incinmiş ve kolay kolay güvenmiyor. Kolay kolay güvenmemeyi anladığım için ona baskı yapmadım. Ve tamam, belki ben de kendi hikâyemi anlatmak istemiyorum.

Onu bırakıp sıraya doğru itiyorum.

"Buradan yirmi dakika uzaklıkta," diyor Dakota, tabelayı okurken inliyor. tarafında n yazılan tabelayı okurken. Telefonumun alarmını yirmi dakikaya kurdum. "Az önce alarm mı kurdun?"

"Tabii ki. Zamanımızı iyi yönetmezsek programa uymamız imkansız." zamanı doğru kullanmak."

Bana bakıyor. "Zamanımızı doğru kullanmak mı? Bugün izin günümüzde eğlence parkındayız."

"Ve gezmemiz gereken bir sürü atraksiyon var. *Carol Carousel, Atlantis Adventure, Kraken's Drop, Grotto Rapids* ve *Triton's Twister*."

Mermaid Mystical Gardens eğlence parkı, tüm atraksiyonlarına efsanevi yaratıkların veya yerlerin adını vermiştir. Park, korsan sevgilisinin ölümünden sonra bir denizkızının dalarak intihar ettiği yere kurulduğu için bu isimler oldukça uygun.

"*Kraken's Drop* adlı bir atraksiyona bineceğimi düşünüyorsan delisin. *Drop'a bineceğimi düşünüyorsan delisin*."

Alt dudağımı bükerek somurtuyorum. "Ben de senin eğlenceli olduğunu düşünmüştüm."

"Ben de senin en iyi arkadaşını duygusal olarak şantaj yapmaya kalkışmayacak kadar akıllı olduğunu sanıyordum."

"Ha! En iyi arkadaşının duygusal şantajını yapamazsan ne işe yarar ki?"

"Tanıştığımız gün *Pirates Pastries*'e girdiğim için pişman olmaya başlıyorum."

Kolumu omzuna atıyorum. "Yalan söyleme. Kimse Parker'ın pastalarından pişman olamaz. Ayrıca, ben başına gelen en iyi şeyim."

"Ve çok da mütevazı."

Kolumu indirirken omuz silkiyorum. "Mütevazı olmanın ne anlamı var ki? Kimse benim borumu ötecek değil ya."

O inler. "Lütfen bana, övmem için bir boru taşıdığını söyleme."

İç çektim. "Bu küçük çantada boru için yer yok."

Birkaç adım ilerledik. "Bu kuyruk hiç bitmeyecek," diye sızlanıyor Dakota. "Bu kuyruğa girdiğimizden beri ilk kez ilerledik."

Zamanlayıcıyı kontrol edip kaşlarımı çattım. "İki dakikadır sırada bekliyoruz. 'Buradan 20 dakika' yazan tabelanın doğru olduğunu sanmıyorum."

"Sırada beklemekten nefret ediyorum. Çok zaman kaybı."

Ona katılıyorum, ama ağzımı kapalı tutuyorum. Dakota, rollercoaster'a binmemek için her türlü bahaneyi kullanacaktır. Benim gözetimimde bu sıradan çıkmayacak. Günlük planımı değiştirmek zorunda kalsam bile.

"Zaman geçsin diye bir oyun oynayalım."

"Bence 'Küçük gözümle görüyorum' oyunu oynamak için biraz yaşıyoruz."

Gülümsüyorum. "Yirmi soruya ne dersiniz? Kaçakçıların Sığınağı stil."

"Kaçakçının Sığınağı'nın tarzı nedir?"

"Adanın deniz kızlarına, kaçakçılara ve kaçak içkiye ne kadar takıntılı olduğunu biliyorsun, değil mi?"

kaçakçılar ve kaçak içkiye takıntılı olduğunu biliyorsun, değil mi?"

O burun kıvrır. "Nasıl kaçırabilirim ki? *Mermaid Motel*'de kaç tane kadın denizkızı kılığına girip dolaşıyor biliyor musun?"

"Motelde çalışmak çok eğlenceli olmalı."

"Senin eğlence anlayışınla benimki aynı değil."

Dakota'nın huysuz biri olmadığını bildiğim için huysuz cevabını görmezden geliyorum. Sadece yorgun. "Smuggler's Hideaway ile ilgili bir kişi veya şey seçmeye hazır mısın?"

Sırada birkaç adım ilerledik ama yine durduk. "Tamam. Oynayacağım. Sırada beklemekten kafamı dağıtacağım."

"Yirmi dakika. Başka ne yapman gerekiyor ki?"

Parmağıyla yanağını okşadı. "Hmm... Ne yapardım? Evet, şimdi hatırladım. Uyurdum."

Onun uykusunu engellediğim için suçluluk duygusu beni sarar – Dakota iki tam zamanlı işte çalışıyor ve her zaman yorgun – ama bunu görmezden gelirim. En iyi arkadaşımın kendini erken yaşta yıpratmasına izin veremem. Onun da biraz eğlenmeye ihtiyaı var.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Ayakta mı uyuyacaksın?" "Ben..."

Esnemek için sözünü kesiyor. "Evet, evet,yle."

"Hadi ama," diye yalvarırım. "Oyunu oynayalım."

"Tamam." Pes eder. "Ama sadece uykuya dalarsam yüzüme ne yazacağından korktuğum için."

Nefesimi tutarım. "Asla yapmam."

"nk küçük antana kalem sığmaz."

Kaşlarımı atıyorum. "Neden sırt çantamı parka sokamadığımı bilmiyorum."

O kıkırdar. "Muhtemelen küçük içki şişeleriyle dolu olduğu içindir."

"Bu yerdeki içeceklerin fiyatlarını gördün mü? Çok pahalı.önce soru sormak mı istersin, yoksa bir kişi veya şey seçmek mi?"

"Soru sormak istiyorum."

Dakota'nın asla tahmin edemeyeceği bir kişi bulmaya çalışıyorum. Henüz tanımadığı bir efsaneyi düşünmek biraz acımasızca, ama bu bir oyun. Ve ben kazanmaya kararlıyım. Biraz rekabetçi olabilirim. Tamam. Peki. Birazcık daha fazla.

"Hazırım."

Dakota birkaç saniye beni inceledi. "Gerçek misin yoksa hayali misin?"

"Sadece evet ya da hayır soruları." "Hayali misin?"

"Sayılır."

Bana sert bir bakış attı. "Sadece evet ya da hayır soruları sorabiliyorsam, sen de sadece evet ya da hayır cevapları verebilirsin."

"Peki," diye homurdanırdım. "Evet."

"Sen bir deniz kızı mısın?"

"Tabii ki deniz kızı," arkamdaki bir adam diyor. "Uzun, güzel saçları var."

Onu görmezden gelmeye çalışıyorum ama o, sıraya girip yanıma gelene kadar ilerlemeye devam ediyor. "Adın ne, deniz kızı?"

"İlgilenmiyorum. Arkadaşımla konuşuyorum." Ona sırtımı dönüyorum ama o, önüme geçene kadar manevra yapıyor.

"Sırada itişip kakışmak yok." Çok ciddiym. Sırada itişip kakışmak günahtır. Zaman yönetimini altüst eder.

"Zorlanmaya gerek yok. Denizkızı karaoke sezonu. Sen bir denizkızısın. Ben bir kaçakçıyım. Birlikte olalım."

"Denizkızı karaoke sezonu benimle hiçbir ilgisi yok."

Ondan kurtulmak için yalan söylemiyorum. Ben Smuggler's Hideaway'in sakiniyim. Adada tatil yapan, denizkızı kılığına girip Bootlegger barda karaoke söyleyerek kaçakçı yakalamaya çalışan bir kadın değilim.

Kaçakçı olsun ya da olmasın, bir erkeği yakalamakla ilgilenmiyorum. Erkekler güvenilmez, sinsi yaratıklardır. Erkeklerin neden güvenilmez olduklarına dair anılar zihnimin ön plana çıkmaya çalışırken öfke beni sarmalıyor.

Onları bastırıyorum. Bugün izin günüm ve en iyi arkadaşşımla geçiriyorum. Ne kadar aptal olduğumu düşünmek için uygun bir an değil.

"Peki. Beni kovalamanı istiyorsan, seni kovalayacağım," diyor adam diyor.

"Beni takip etmeni istemiyorum. Sırada durduğun yere geri dönmeni sıraya geri dönmeni ve benim varlığımı yok saymanı istiyorum."

Bakışları vücudumu tarıyor. Bu, üstünkörü bir bakış değil. "Giysilerin olmadan nasıl görüldüğünü biliyorum" diyen iğrenç bir bakış. Midem, tiksinti ile dolarken neredeyse guruluyor.

"Üzgünüm bebeğim, ama seni unutmak imkansız."

Gözlerimi devirdim. "Git o ucuz laflarını başkasına söyle. İlilenmiyorum."

"Kaltak olmana gerek yok."

Gözlerimi genişletiyorum. "Bizi yalnız bırakmanı istediğim için cadaloz mu oluyorum, sen de reddettiğinde ilgilenmediğimi mi söylüyorsun? Her neyse." Ona sırtımı dönüyorum. Artık onunla zamanımı boşa harcamayacağım.

"Nerede kalmıştık?" diye Dakota'ya soruyorum.

Adamın üzerine dik dik bakar. "Bu pislige bir ders vermek ders

Gülerek bağırırım. "En iyi arkadaş olduğumuzu biliyordum veriyoru

m." Kaşlarını kaldırır. "Deli olman dışında bir neden mi?" "Deli, öznel bir kelime."

Omuzlarını silkiyor. "Eğer öznel kelime uygunsa..."

"Tanımadığı bir su samurunu kucaklayan ben değilim." "Viking çok sevimli."

Adamın bakışları ikimiz arasında gidip geliyor. "İkiniz de lanet olası delisiniz," diye homurdanır ve insan kalabalığının arasından geçip uzaklaşır.

"İyi ki gitti." Ona el sallıyorum ve o bana parmak gösteriyor. "Vay canına. Birisi buranın çocuklar için olduğu mesajını almamış." Ellerimi ovuşturuyorum. "Oyunumuza geri dönelim. Sanırım üç soruyu kullandın."

"Senin erkeklerden neden nefret ettiğini duymayı tercih ederim."

"Erkeklerden nefret etmiyorum. Erkekler çok yararlı olabilirler."
Kaşlarımı oynatırım.

"Ama başka hiçbir şey için değil mi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bana geçmişini anlatmaya hazır mısın?" Burnunu kırıştırıyor. "Sana da aynısını sorayım, kardeşim."

Geçmişim kelimelerle anlatılamayacak kadar utanç verici. Ne kadar aptal olduğumu hatırlayınca yanaklarımın kızardığını hissediyorum. Neyse. Dersimi aldım. Artık erkeklere aşık olmayacağım. Artık erkeklere güvenmeyeceğim.

Bu kadın resmen erkeklerden uzak durma diyetine başladı.

Ne yazık ki diyetlere uymakta hiç iyi olmadım.

Bölüm 2

Jaxon – kardeşlerini susturmak isteyen bir adam. Kalıcı olarak değil. O bir canavar değil. Sadece günde birkaç saatliğine.

Jaxon

Hırsızı, üstteki tıpa deliğinden varilin içine indiriyorum. Tamamen suya batırdıktan sonra, içindeki viski örneğiyle birlikte geri çekiyorum. Hırsızı masanın üzerine koymadan önce, viskiyi tatmak için bir bardağa döküyorum.

Viskiyi almak üzereyken bir koşuşturma başlar. Üç kardeşim – Kai, Zane ve Miles – damıtım tesisine koşarak girerler. Kahretsin.

"Harika!" diye bağırır Kai. "Zamanında yetiştim."

Zane burun kıvrır. "Bu seferlik geç kalmadın."

Miles ellerini ovuşturur. "Viski tadımı sörften neredeyse daha iyi."

Ona kaşlarımı çatıyorum. Viski tadımından daha iyi bir şey yoktur. *Buccaneer's Whiskey & Distillery'nin* usta damıtıcısı olarak, viski yapımının tüm sürecini seviyorum – ezmeden fermantasyona, damıtmadan harmanlamaya ve kalite kontrolüne kadar – ama en sevdiğim kısım, yeni tarifler yaratırken viskiyi tatmak.

Küçük kardeşlerime sert bir bakış atarım. "Bugün hiçbiriniz viski tadımı yapmayacaksınız."

"Neden?" Kai somurtuyor. "Ben damıtım tesisinin operasyon müdürüyüm."

Zane elini kaldırır. "Pazarlama müdürü olarak, ürünü pazarlamak için onu tanımam önemli."

Miles sırtıyor. "Aynı şekilde. Satış müdürü olarak, ürünü satabilmek için onu sevmem gerekiyor."

Derin bir nefes alıyorum. Bu yüzden kardeşim Eli'ye küçük kardeşlerimize yönetici pozisyonları vermemesi için yalvardım. En büyük kardeşim beni dinlemedi. *Buccaneer's Whiskey'nin* amacı, ailemiz için bir iş kurmak, dedi.

Diğer ağabeyim Rhett görünmeden önce, ayakkabılarım damıtımhanenin zemininde gıcırıyor. Toplamda altı Raider kardeşi var. Bana sorarsan beş tane fazla.

"Güzel. Mantiğın sesi geldi." Küçük kardeşlerimin aksine, Rhett tembel biri değildir. Damıtım tesisinin finans müdürüdür ve görevini ciddiye alır.

Miles gülümser. "Cinsel tatminsizliğin sesi daha doğru olur."

"Ah." Kai sempati taklidi yapıyor. "Dakota hâlâ senin peşinde mi?"

etmeye
devam
ediyor
mu?"

Rhett homurdanır. "Dakota, Eli'nin asistanı. Bizim bir ilişkimiz yok." Zane kaşlarını oynatır. "Ama sen istiyorsun."

Rhett onu iter ve kavga etmeye başlarlar.

"Durun!" diye bağırırım. "Damıtımhanemde kavga yok."

"Dostum." Miles başını sallar. "Burası senin içki fabrikası değil. Raider kardeşlerin hepsine eşit olarak ait."

"Eli çoğunluk hissedarı," diyor Rhett. "Geri kalanımız ise yüzde oner hissedarız."

"Eli neden yüzde elli alıyor?" diye sorar Zane. "O hiç burada."

"Sanki sen öyle misin?" diye sorar Miles.

"Oh, lütfen." Zane gözlerini devirir. "Ofisinde olduğundan daha çok sörf tahtasında duruyorsun."

"En iyi fikirlerim sörf tahtamda geliyor."

Kai burun kıvrır. "Sörf tahtasında aklına gelen tek fikir, plajda bikini giyen hangi kadını baştan çıkaracağın."

Miles sırtıyor. "En iyi fikirlerim bunlar."

"Rhett," diye ısrar ediyorum. "Lütfen herkesi gönderir misin? Çalışmam çalışmam gerekiyor."

"Konsantrasyon gücün efsanevi. Onları görmezden geldiğinde sen onları görmezden gelersen giderler."

Masadaki viski kadehini işaret ediyorum. "Bugün tatil karışımını oluşturmak için farklı tatların birbiriyle nasıl uyum sağlayacağını belirlemek için her fıçının viskisini tadıyorum."

Rhett yüzünü buruşturur. "Kahretsin. Üzgünüm."

Diğer bir deyişle, kardeşlerim rüşvet vermedikçe viski tatmadan hiçbir yere gitmeyecekler. Kapı açıldığında rahatlarım. Dakota, mecbur kalmadıkça Rhett'in bulunduğu odaya girmeyeceği için Eli gelmiş olmalı. Bu ikisi sürekli birbirlerinin boğazına sarılıyorlar. Çok yorucu.

Eli bize doğru yürür. Ağzında diş teli vardır ve gözleri donuktur. Bu, kardeşlerimi damıtımhaneden kovmak için sabırsızlanan bir adam değildir.

"Ne oldu?" diye soruyor Rhett.

"Biliyorum." Kai neredeyse ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor. "Birisi onu nefret eden kadınla tartışmış."

Eli Kai'ye hırladı. "Paisley benden nefret etmiyor."

Harika. Bir başka husumet daha. Eli ve Paisley lisede arkadaşlıklar. Eli ona deli gibi aşık. Ama şimdi kadın ondan nefret ediyor. Eli bunu unutmamalı. Ama unutmayacak.

Kai kaşlarını kaldırır. "Senin sürekli servetini gösterdiğini söylemedi mi?"

Eli gözlerini kısar. "Nereden biliyorsun? Sen orada değildin ki." orada değildin."

"Dostum," Miles alaycı bir şekilde sorar. "Adada yaşamak nasıl bir şey olduğunu unuttun mu? Smuggler's Hideaway'den çok uzun süredir uzaktasın."

Eli liseden mezun olduktan sonra adadan ayrılmış ve on yıldan fazla bir süredir adaya neredeyse hiç dönmemişti. *Apparoo'yu* milyarlarca dolarlık bir şirkete dönüştürmekle çok meşguldü.

"Artık burada kalacağım," diyor Eli. "Damıtım evi bir hobi değil."

Dudaklarımı sıkıyorum. "Elbette değil. Ödüllü viski üretiyorum."

Kaşlarını kaldırıyor. "Sen mi üretiyorsun?"

"Viski aromalarını yaratan kişinin ben olduğumu inkar mı ediyorsun? lezzetlerini yaratan kişi olduğumu inkar mı ediyorsun?"

Derin bir nefes aldım. "Hayır. Kahretsin. Üzgünüm. Sadece kötü."

Bu yüzden Paisley meselesini unutması gerekiyor. Ne zaman bir tartışma yaşasalar, kötü bir ruh haliyle işine dönüyor.

"Bugün ne yaratıyorsun?" diye soruyor.

Kardeşlerimizi işaret ediyorum. "Onları buradan uzaklaştırabilirsen, hiçbir şey."

"Neden hepimiz çıkmıyoruz?"

Kaşlarım çatılır. "Henüz öğlen olmadı."

"Öğle yemeği." Eli başını sallar. "İyi fikir."

"Öğle yemeğinden bahsetmedim," diye itiraz ediyorum. "Öğle yemeği için vaktim yok. Bu fıçılardan her birini tatmam gerekiyor."

"Hiç numunen yok ki."

"Evet." Viski bardağının beklediği masayı işaret ediyorum. Bardağın boş olduğunu fark edince kaşlarımı çatıyorum. "Kim benim numunemi içti?"

Rhett ellerini kaldırıp geri çekildi. "Ben değildim." Miles, Zane ve Kai'ye sert bir bakış attım.

"Savunmamız olarak," diye başlar Kai.

"Örneği paylaştık," diye bitirir Miles.

Onları kapıya doğru kovuyorum. "Gidin. Öğle yemeğinizi yiyin." En azından onlar yokken biraz huzur ve sessizlik bulacağım.

"Kardeş gezisi!" Kai, Zane ve Miles hep bir ağızdan bağırır.

Kardeş gezisi, babamız bizi terk ettikten sonra büyürken altı kardeşin birlikte zaman geçirmesi için Eli ve Rhett'in geliştirdiği bir fikirdi. Annem birkaç işte çalışıyordu ve ailece birlikte vakit geçirecek fazla zamanı yoktu. Eli ve Rhett, annem yokken bu görevi üstlendi.

"İş gününde öğle yemeğini kardeş gezisi ilan edemezsin. Ayrıca kardeş gezisi olması için dört kardeşin de aynı fikirde olması gerekir."

Eli ve Rhett birkaç saniye birbirlerine baktılar. Bu ikisi her zaman kelimeler olmadan iletişim kurabilirlerdi. Sonunda başlarını salladılar.

"Kardeş gezisi" diyorlar hep bir ağızdan.

"Hiç kimse içki fabrikasını genişletme anlaşmamızı umursamıyor mu?" diye soruyorum.

"*Velvet Blossom* restoran zinciri ile özel anlaşmayı sağlayan kişi ben olduğum için ben önemsiyorum," diyor Eli.

"Güzel. O zaman öğle yemeği için vaktim olmadığını anlıyorsunuz."

"Hadi." Kai beni kapıya doğru itiyor. "Sadece

öğle

yemeği

."

Gözlüğümü burnuma itiyorum. "Aptal gibi mi görünüyorum?"

"Hayır. Her zamanki gibi inek gibisin."

"Bana inek demek, senin düşündüğün gibi bir hakaret değil."

"Hadi gidelim, inek," diyor Miles.

"Tamam, ama bu öğle yemeğinde kimse içki içmesin ve ben Bir saat içinde işe döneceksin." "Tabii,

döneceksin." Zane göz kırpar.

Eli'nin SUV'sine binip yola çıkıyoruz. Ne yazık ki, her birimiz ne kadar uzun boylu olsak da, altı kişi de rahatlıkla sığıyoruz. Yayılmak için yer ihtiyacımız var.

"Biliyor musun," diyor Miles, Smuggler's Hideaway'deki en büyük kasaba olan Smuggler's Rest'e doğru giderken. "Bir şaka savaşı başlamak üzere gibi hissediyorum."

Kaçmak için kapıyı açmadan önce yumruğumu sıkıyorum. Eli sürerken araçtan atlamak tehlikelidir, yaz olduğu ve ada turistlerle dolu olduğu için ne kadar yavaş sürerse sürsün.

Kardeşlerim benim başımın belası. Aptalca bir şaka savaşına vaktim yok. İçki fabrikasının genişletilmesi şaka değil. Özellikle de operasyon müdürü olması ve bu nedenle genişletmenin büyük kısmını üstlenmesi gereken Kai, çalışmanın onu ezmek için "adamlar" tarafından geliştirilmiş bir kavram olduğunu düşündüğü için.

Bir iç çekerek, "Sanırım tatil viskisinin geliştirilmesini erteleyip, bunun yerine kardeşlerimle şaka savaşına odaklanabilirim." dedim.

"Dur bakalım!" Zane ellerini kaldırdı. "Tatil viskisinin geliştirilmesini erteleyemezsin. Noel'e kadar hazır olacağına söz verdin. Dergi reklamlarını çoktan satın aldım."

"Her şeyi yapamam. Ben tek başımayım."

"Kahretsin," diye mırıldanır Miles. "Şaka savaşı yok."

Öğle yemeği için *Smuggler's Cove'a* varıyoruz ve kardeşlerimi takip ederek restorana doğru ilerliyorum. Eli beni durdurmak için bileğimi tutuyor.

"Ne zaman bu kadar kurnaz oldun?" "Belki de hep bu kadar kurnazdım."

Raider ailesinde, sessizce ders çalışmak isteyen bir inekseniz, kurnaz olmak bir gerekliliktir. Miles, Zane ve Kai, babam gittikten ve evde onları kontrol edecek yetişkin bir erkek kalmadıktan sonra çığına döndüler.

Okulda kızların peşinden koşmak ya da şakalar yapmakla ilgilenmiyordum. Babamın yokluğunda, üniversiteye gitmek istiyorsam burs almaya hak kazanmak için iyi notlar almam gerektiğini biliyordum. Ve üniversiteye gitmeye kararlıydım.

Bu yüzden, kurnazdım.

Bölüm 3

"Aptalca davranmanın bir anlamı yok." ~ Blossom

Blossom

"Üzgünüm, Paisley."

Patronum, *Five Fathoms Brewing*'in harap olmuş bira üretim tesislerine kaşlarını çatarak bakıyor. Smuggler's Hideaway'i vuran kasırganın sonucu. Adadaki binaların çoğu zarar görmemişti.

Bira üretim tesisleri hariç. *Five Fathoms*'un restoranı kurtarılabilir, ancak otoparkın karşısındaki ayrı bir binada bulunan bira üretim tesisleri harap olmuştu.

Bira ustası olan Paisley'in üzülmesi anlaşılabilir bir durum. Bu, büyüyen iş için büyük bir gerileme. Özellikle de *Gourmet Corner* market zinciriyle, tüm ABD'deki mağazalarına bira tedarik etmek üzere bir anlaşma imzalamışken.

Paisley derin bir nefes aldı. "Ne yaparsın, olan oldu."

Onu hafifçe dürttüm. "Bana karşı stoik davranmana gerek yok. Anlıyorum."

Ben Paisley'in asistanıyım. Bira fabrikasını kurduğu ve okuldan beri en iyi arkadaşları olan dört arkadaşı var, hep birlikte başını belaya sokuyorlar. Ama her gün onunla yakın çalışan kişi benim.

. Onun bira üretme işini ne kadar sevdiğini gören benim.

Anlıyorum. Ben de seviyorum. Onunla çalışmak için bu küçük adaya taşındım. Ayrıca geçmişimden kaçmak için de, ama şimdi geçmişimin çirkin yüzünü gösterme zamanı değil.

"En azından Eli sana damıtımevinde yer teklif ettiğine göre bira yapmaya devam edebiliriz."

O kaşlarını çattı. "O, bira fabrikasına yer teklif etti."

Onun cevabına gülmeden önce dilimi ısıırıyorum. Eli bira fabrikasını umursamıyor, ama birayı üreten çok inatçı bir kızıl saçlıyı umursuyor.

Eli için ne yazık ki, Paisley ondan nefret ediyor. En azından öyle söylüyor. İkisi ne zaman yatacaklarına dair arkadaşlarıyla bahis yapmaya başladım bile.

"Gitsek iyi olur, yoksa geç kalacağız." Paisley de benim kadar zaman yönetimine takıntılıdır.

Bana sert bir bakış attı. "Heyecanlanmana gerek yok."

Gülümsemeden kendimi alamıyorum. "Üzgünüm. Üzgün değilim. Adaya geldiğimden beri *Buccaneer's Whiskey*'yi gezmek istiyordum ama tur düzenlemiyorlar."

"En azından kasırganın işi mahvetmesinin iyi bir yanı var," diye mırıldanıyor arabanın kapısını açarken.

Şehirden çıkarken onu duymamış gibi davranıyorum. İçki fabrikası, Smuggler's Rest ve Rogue's Landing kasabaları arasında, adanın ortasında yer alıyor. Adada bir kasaba daha var – Pirate's Perch – ama çok küçük ve hiçbir işletme yok.

"Vardığımızda ne yapmamı istersiniz?" diye soruyorum.

"Bira üretimi için tüm tesislerin hazır olduğundan emin olmalıyız – su kaynağı..."

Paisley, damıtım tesisine varana kadar kontrol etmemiz gereken her şeyi saymaya devam ediyor. Durumu araştırmak için birkaç gün harcadığım için iyi ki, çünkü

Sürüş sırasında herhangi bir not almadım. Ancak patronumu tanıyorsam, benim için bir kontrol listesi hazırlamıştır.

Arabadan indiğimizde, içki fabrikasının kapısı açılır ve Eli ortaya çıkar. Milyarderle ilgilenmiyorum ama onun yakışıklı olduğunu kabul etmek zor değil. Özellikle de üç parçalı özel dikim takım elbise giydiğinde.

Paisley ona kaşlarını çatıyor ve ben neredeyse kıkırdamak üzereyim. Yanaklarındaki kızarıklık ve nefesinin kesilmesinden, ondan hoşlandığı belli.

"Neden ondan nefret ediyorsun?" diye soruyorum.

Sorumu görmezden gelir ve Eli'ye doğru yürür. Onu takip etmek için aceleyle peşinden giderim.

"Eli," diye selamlar.

Eli sırıtıyor ve mavi gözleri parlıyor. "Paisley." Onun adını homurdanıyor ve ben neredeyse bayılmak üzereyim. Patronumu ondan uzak tutan şey her neyse, büyük bir şey olmalı.

El sallıyorum. "Merhaba, ben Blossom. Paisley'in asistanıyım."

"Eli Raider," sanki adadaki herkes onun adını bilmiyormuş gibi kendini tanıtır.

O, sakinlerinin dedikodu yapmayı bir spor olarak gördüğü küçük bir adada yaşayan bir milyarder. Herkes onun her hareketini biliyor. Ben de dahil.

Sessizlik çöktüğünde, onu doldurmak için acele ediyorum. "Damıtım tesislerinizi gezmek için çok heyecanlıyım. Özel bir tur ayarlamaya çalıştım, ama usta damıtıcı, damıtım tesisine kafirlerin girmesini yasaklamış."

Eli gülümser. "Kardeşim Jaxon, usta damıtıcıdır. Viski konusunda çok ciddidir." Büyük garaj kapılarına doğru işaret eder. "Gidelim mi?"

Eli ve Paisley'in arkasında kapılara doğru yürüyorum. Paisley, Eli'nin arkasında kalmak için hızını kesiyor ama Eli de onunla birlikte yavaşlıyor. İzlemesi çok komik. Sanki ikisi de dans ediyor ama farklı müzikler dinliyorlar.

Eli uzaktan kumanda ile kapıyı açar. Kapı kayarak açılır ve içki fabrikası görünür. *Five Fathoms* yeniden inşa edilirken, bira üretim tesislerinin yer alacağı geniş bir boş alan vardır. Diğer tarafta ise içki fabrikasını desteklemek için variller, kazanlar ve çeşitli diğer ekipmanlar bulunmaktadır.

Yaklaşırım ama bize doğru yürüyen bir adam beni durdurur. Sınırlarımı aşmak istemem. Özellikle de bir süre Paisley ile burada çalışacağım için.

Adam yaklaşırken onu inceliyorum. Eli'nin aksine, kot pantolon ve tişört giymiş. Uzun boylu ve tişörtü göğsünü gerginleştiriyor. Çenesinde biraz sakal var ama havalı ya da modaya uygun görünmeye çalışmadığını hissediyorum. Ayrıca, nerd olduğunu haykıran siyah çerçeveli bir gözlük takıyor.

Tişörtünün üzerinde yazan "*That's the spirit*" (Ruh budur) yazısı ve altında bir viski fıçısı resmi, onun bir nerd olduğunu doğruluyor.

Eğer "nerd" böyle biriye, ben resmen bir nerd hayranıyım çünkü bu adam uzun boylu, seksi ve yakışıklı.

"Bir şey söylemek istiyorum," diyor Eli'ye.

"Paisley, Blossom, bu kardeşim Jaxon. O usta bir içki üreticisi," diye tanıtıyor Eli.

Paisley ona elini uzatır ama o, elini sıkmadan topuklarını döndürür ve uzaklaşır.

"Üzgünüm," Eli özür diler ve kardeşinin peşinden gider.

"Kaba," diye mırıldanıyorum, onlar bir odaya girip kapıyı arkalarından kapatırken.

Jaxon seksi bir inek olabilir ama aynı zamanda kaba da. Erkeklerden uzak durmam iyi bir şey çünkü kaba erkeklere tahammül edemem.

"Kontrol listesi üzerinde çalışmaya başlayalım mı?" Paisley sözlerini soru şeklinde kuruyor, ama aslında sormuyor. Bana bir çıktı uzatıyor. Kontrol listesi hazırladığını söylemiştim. "İlk sayfayı sen halledebilirsin. Gerisini ben hallederim."

Ben "*tamam*" demeden o çoktan gitmiş bile. Listeyi dikkatle incelerken burnumu kırıştırırım. Bu maddeleri kendim kontrol edemem. Yardıma ihtiyacım var. Ofise gidip Dakota'ya sormak isterdim ama

o damıtım tesisi hakkında pek bir şey bilmiyor. Onun işi, damıtım tesisi için değil, doğrudan Eli'nin asistanı olarak çalışmak.

Birkaç dakika bekledim ama Eli ve Jaxon geri dönmeyince onlara katılmaya karar verdim. Onların seslerini duymadan önce saklandıkları odaya ulaşamadım.

"Onları burada istemiyorum," diye homurdanıyor Jaxon. "Çok yazık," diyor Eli.

"Bu, senin tek taraflı kararın değil, yönetim kurulunun kararı olmalı."

"Bu yönetim kurulunun kararı." "Ben buna oy vermedim."

"Jaxon," diye homurdandı Eli. "Kaçakçı arkadaşlarına yardım etmek istemiyor musun?"

"Onlara para falan veremez misin? Sonuçta sen bir milyardersin."

"İşlerine yardım etmenin en iyi yolu bu."

"Ama onlar benim yoluma çıkacaklar. Her gün benim içki fabrikamda olacaklar." Yeter artık. Kapıyı açıp içeri giriyorum. "Bizimle sorunun ne bilmiyorum. Bizde bit yok."

Jaxon gözlüklerini burnuna itti. "Öyle demedim." "Yine de bizi burada istemiyorsun."

"Kişisel bir şey değil."

"Benim açımdan oldukça kişisel görünüyor."

Jaxon kaşlarını çatı. "Senin durduğun yerin bununla ne ilgisi var?"

Ciddi mi bu adam? Şaşırtıcı mavi gözlerindeki karışıklığa bakılırsa, ciddi. "Gerçekten durduğum yerden bahsetmedim. Benim bakış açımdan demek istedim."

"O zaman neden kendi bakış açımdan demedin?"

"Bu bir deyim. Deyim nedir, biliyorsun, değil mi? Bir özdeyiş, atasözü, deyim, bir..."

Hırıldayarak sözümü kesti. "Ben aptal değilim."

Avularımı havaya kaldırıyorum. "Öyle olduğunu söylemedim." Ellerimi indirip belime koyuyorum. "Ama damıtımhaneni bizimle paylaşmak istememenin kişisel bir mesele olduğunu söyledim."

Eli kollarını göğsünde kavuşturur. "İnan bana. Kişisel bir şey değil. Jaxon damıtım tesisine kimsenin girmesini istemiyor. Beni bile, oysa şirketin yarısı bana ait."

"Oh." Öfkem azalır. "Başka bir çözüm bulmamızı mı istiyorsun? Paisley, değerli bira fabrikası yıkıldığı için zaten çok üzgün. Onu daha fazla üzmemek istemem."

Eli'nin mavi gözlerinde sempati parlıyor. Paisley'i açıkça önemsiyor. Paisley onu nefret ettiğini iddia edebilir, ama o gözlerle karşı hiç şansı yok.

Jaxon inler ve ben ona bakarım. Gözlüklerini çıkarır ve tişörtüyle temizler. Kahretsin. Gözlükleri olmadan mavi gözleri daha da çarpıcıdır.

Midem ilgiyle karıncalanıyor. Vücuduma, geldiğimizde ne kadar pislik olduğunu hatırlatıyorum. Umursamıyor. Dilini ağzıma sokmadan önce o mavi gözlerin tutkuyla parlamasını izlemek istiyor.

"Duruma uyum sağlayacağım," diyor Jaxon ve odadan çıkıyor.

Onun kot pantolonunun kalçalarına nasıl yapıştığını fark etmeden edemiyorum. Vücudum neredeyse onu takip etmemi istiyor. Vücudumu görmezden geliyorum. Son kez bir erkekle ilişkiye girdiğimde olanları açıkça unutmuş.

Ama ben unutmadım. Ve yakın zamanda da unutacak gibi görünmüyorum.

Bölüm 4

"Bu benim istediğim çözüm değil." ~ Jaxon

Jaxon

Viskiyi yavaşça bardağa döküyorum ve kalan viskiyi bir kenara koyuyorum, ardından bu karışım için lezzet profiline göre seçtiğim bir sonraki viskiyi alıyorum. Bu karışık viski için biraz daha dumanlı bir lezzet yaratmaya çalışıyorum.

Bardağa dökmeden önce eklemek istediğim viski miktarını dikkatlice ölçüyorum. Karışımı çalkalayıp...

Güm!

Beklenmedik sesle bardağı neredeyse düşürüyordum. Saate bakıyorum. Saat daha sekiz bile olmamış. Kai'nin henüz içki fabrikasına varmış olması imkansız.

Kadehi masaya koyarken kaşlarımı çattım. Rahatsız edici şeylerden nefret ederim, ama ne olduğunu kontrol etsem iyi olur.

Ofisimden çıkıp damıtım tesisine girdiğimde, garaj kapılarının açık olduğunu ve üretimimizi genişletmek için kullanmayı planladığımız boş alanda malzemelerin yığılmış olduğunu fark edince kaşlarımı çattım. Eli, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde yanımda duruyordu.

"Neler oluyor?" diye soruyorum ona ulaştığımda.

"Senin problemini çözüyorum."

Gözlerimi kırıpıştırıyorum. Ne demek istiyor? "Benim sorunumu mu?"

"İçki fabrikasında dolaşan insanlar konusunda endişelisin."

Gözlüğümü çıkarıp burun köprümü ovuşturuyorum. "Şu anda damıtımhanemde birkaç kişi dolaşıyor. Bunun benim sorunumu nasıl çözeceğini anlamıyorum." Ona bakışlarımı daraltıyorum. "Bu bir tür maruz kalma terapisi değil, değil mi?"

"Maruz kalma terapisi mi?"

"Bana masum numarası yapma. Kai'yi yüksekten korkmasını 'iyileştirmek' için *Mermaid Mystical Gardens'daki* kayalıklardan atlattın."

Eli burun kıvrır. "Kai yükseklik korkusu yaşamıyordu. Sınıfındaki kızların önünde mayosunu kaybetme korkusu olduğu için atlama tahtasından atlamak istemiyordu."

"Kayalıklardan atladığında mayosunu kaybetti.
kayalıklardan atladığında mayosunu kaybetti."

Omuzlarını silkiyor. "Ve şimdi korkacak bir şey olmadığını biliyor
"

"Zane ve Miles onun kıyafetlerini çaldı ve o da
çıplak olarak eve otostopla gitmek."

"Hatırladığım kadarıyla, korkmuyordu. Hatta, onu arabasına
alan kadınla çıkmaya başlamamış mıydı?"

Kaşlarımı çattım. "Konudan sapıyoruz. Neden benim içki
fabrikamda insanlar var? Ve neden inşaat malzemeleri boşaltıyorlar?"

"Damıtımhanemi bira fabrikasından ayırmak için bir duvar inşa
ediyorlar."

"Benim içki fabrikamda duvar örüyorsunuz ve bana söylemediniz
mi?" Eli homurdanır. "O *senin* içki fabrikası değil."

Kaşlarımı kaldırırım. Benim içki fabrikam değil mi? Şaka
yapıyor olmalı. Ben *Buccaneer's Whiskey & Distillery'nin* usta içki
üreticisiyim. Ben olmasaydım, viski de olmazdı.

Omzumu sıkıyor. "Senin damıtıcı olduğunu ve burasının senin çalışma alanın olduğunu biliyorum, ama damıtım tesisi tüm Raider kardeşlere ait. *Buccaneer's Whiskey*'yi başarılı kılmak için birlikte çalışıyoruz."

"Bu yüzden operasyon müdürü bu sabah bu projeyi denetlemek için burada."

"İnşaat Kai'nin sorumluluğunda değil. Benim sorumluluğumda."

"Onun sorumluluğu olmalı. Lojistik ve tedarikten o sorumlu."

Eli elini kaldırır. "Bu tartışmayı seninle tekrar yapmayacağım. İnşaatı ben hallediyorum. Bir günde bitireceğiz."

Çünkü yarın Paisley, *Five Fathoms* bira üretim tesislerini kurmak için gelecek.

"Ona nazik davranmanı bekliyorum."

Kaşlarım çatılır. "Ben kötü biri değilim."

O gülümser. "Geçen hafta o ve asistanı buradayken pek de misafirperver davranmadın."

"Onların geleceğini bana haber vermedin. Bana geldiklerini söyledin ve onları karşılamak için aceleyle gittin. Sürprizlerden hoşlanmam."

Bir an beni inceler, sonra pes eder. "Haklısın. Sana haber vermeliydim."

Biri onun adını bağırır ve o aceleyle uzaklaşır. Bir an durumu düşünürüm. Buraya bira fabrikası istemiyorum. Tanımadığım insanların içki fabrikasında dolaşmasını istemiyorum. Bu yüzden tur düzenlemiyorum.

Ama ben aptal değilim. Eli'nin fikrini değiştiremeyeceğimin farkındayım. Paisley'in ondan nefret ettiği açıkça belli olmasına rağmen, Eli ona yardım etmeye kararlı. Bu ikisi çarpışma rotasındalar. Umarım benim değerli viskilerimin yakınında çarpışmazlar.

Burada yapabileceğim bir şey olmadığına göre, ofisime geri dönüyorum.

~~~

Ertesi gün dinlenme odasına girdiğimde, neredeyse her yer yemekle kaplıydı. Somurtarak baktım.

Bu dinlenme odası, distilehanedeki herkesin kullanabileceği ofislerdeki dinlenme odası değil. Baccarat kristali ya da Eli'nin sevdiği pahalı sularla dolu bir buzdolabı yok. Burası, distilehanede her gün çalışanlar için olan dinlenme odası olmalı: iki distilehane asistanı, mahzen işçisi, temizlik ve bakım görevlisi ile paketlenme ve şişeleme ekibi.

Arkamda kapı açılır ve Blossom görünmeden önce kiraz kokusu burnuma çarpar. Sarı saçları başının üstünde toplanmış ama birkaç tel kaçmış ve alnına yapışmış. Elimi saçlarına geçirirsem nasıl hissedeceğimi merak etmeden duramıyorum.

Tişörtünün yakası omzundan düşerek pembe sütyen askısını ortaya çıkarır. Uzun, bronzlaşmış bacaklarını sergileyen bir şort giymektedir. Onu becerirken o bacakların belime dolanmasının harika bir his olacağına eminim.

Kaşlarımı çatıyorum. Bir kadının saçlarının ne kadar yumuşak olduğunu merak etmiyorum. Bir kadının uzun, bronzlaşmış bacaklarını görünce penisim seğirmiyor.

"Ne oldu, inek çocuk?" Ona kaşlarımı çatıyorum. "İnek çocuk mu?"

Elini sallayarak tişörtümü işaret ediyor. "İnek çocuk olarak anılmak istemiyorsan, gururlu bir inek olduğunu ilan eden bir tişört giymemelisin."

Tişörtüme bakıyorum. Bugün bunu giydiğimi unutmuşum. "Oh."

Kıkırdar ve yüzü mutlulukla parlar, açık kahverengi gözleri ışıldar. Yüksek elmacık kemikleri de eklenince, Blossom'un güzel olduğu inkar edilemez.

"Ee?" Parmaklarını masanın üzerinde tamburlar gibi vurur. "Neden yemeğe kaşlarını çatıyorsun? İşçilerin beslenmemesi gerektiğini mi düşünüyorsun? Uzun ömür diyetini uygulayan ve günde 600 kaloriyle yetinen tuhaf tiplerden misin?" Yüzünü buruşturur. "Hayır, teşekkürler. Dudaklarımda çikolata tadı varken erken ölmeyi tercih ederim."

"Uzun ömür diyetine uymuyorum. İşçilerin beslenmesiyle de bir sorunum yok."

"Sorun yemeklerin kendisi mi? Peynirden uzak mı duruyorsun? Üzgünüm ama peynir yemiyorsan arkadaş olabileceğimizi sanmıyorum. Peynir, çikolata kadar cennetsi bir lezzettir."

"Peynir yerim."

Kollarını havaya kaldırır. "Pes ediyorum! Neden yemeğe kaşlarını çatıyorsun?"

Dudaklarımı büzüyorum. "Yiyeceklere kaşlarımı çatmıyordum."

Yüzümü işaret etti. "Hâlâ somurtuyorsun. Yemek sana ne yaptı?"

Zane ve Miles odaya koşarak girerler.

"Yemek olduğunu duydum." Miles bir tabak alır ve üzerine sandviçleri yığar.

Blossom tabağı ondan kapar. "Yemekler bira fabrikasının kurulmasına yardım edenler için. Saçların ıslak ve sörf şortu giiyorsun. Sen yardım etmedin ki."

"Sörf yapıyordun," diyor Zane bir tabak alırken. "Sen neredeydin?" diye soruyor Blossom.

Zane ona göz kırpar. "Ben pazarlama guruyum."

Miles kaşlarını oynatır. "Ben de satış gurusu."

Onlar onunla flört ederken midem bulanır. Kadınlar her zaman küçük kardeşlerimin ayaklarına kapanır. Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırırım. Bu kadının onların ayaklarına kapanması neden umurumda olsun ki? Blossom benim için hiçbir şey ifade etmiyor.

Evet, güzel ve seksi. Ama benim için hiçbir önemi yok. Kıskanmam için hiçbir neden yok.

Blossom kardeşlerime yavaşça alkış tutmaya başlar. "Vay canına. Kendinizle gurur duyuyor olmalısınız." Zane'in elinden tabağı alır ve onu ve Miles'ı kapıya doğru yönlendirir. "Bu yemekler ofis çalışanları için değil."

"Ama..." Miles itiraz eder ama o, Miles konuşmuyormuş gibi devam eder. konuşmamış gibi devam eder.

"Yiyecek miktarını dikkatlice hesapladım. yardım edenlerin sayısı. Fazladan elemanımız yok."

Kapıyı arkalarından kapattı. "Erkekler," diye mırıldandı.

Ellerimi kaldırıyorum. "Bu yiyeceklerin hiçbirini yemeyeceğime söz veriyorum." "Sorun yok. Hesaplamalarım tüm içki fabrikası çalışanlarını dahil ettim."

hesaplamalarım dahil ettim."

"Ve ben de inekmişim."

"Şaka mı yaptın? Tek yapmam gereken, bitlenmediğimi kanıtlamak ve sonra arkadaş olabiliriz."

"Bitler diye bir şey yoktur."

Gözlerini bana dikip sordu. "Emin misin?"

"Evet, ben..." Gözlerindeki parıltıyı fark edince sözümü kesiyorum. Benimle dalga geçiyor.

"Seninle dalga geçiyorum." Telefonuna mesaj geldiğini belirten bir bip sesi duyulur ve o da telefonunu arka cebinden çıkarır. Mesajı okur ve iç çeker. "Öğle yemeği için vaktim yok."

Kapıya doğru yönelir, ama içimde ona yemek vermek, ona bakmak gibi tuhaf bir dürtü uyanır. Kendime soru sormadan önce, bir protein barı ve su alırım.

"Al." Eşyaları eline tutuşturuyorum. "Karnının gurultusu dikkatimi dağıtıyor."

Gülümsüyor ve o açık kahverengi gözleri beni kendine çekiyor. Ona yaklaşmak istiyorum. Dudaklarını emdiğimde o gözlerin tutkuyla parlamasını izlemek istiyorum. Penisim de aynı fikirde olduğunu belli ediyor.

Vücudumun sesini dinlemeden önce geri adım atıyorum ve ona uzanıyorum. Ofis aşkı kötü bir fikirdir. Eli ve Paisley'in yanı sıra Rhett ve Dakota da bunun kanıtıdır. Bu çiftlerin hiçbirisi henüz bir araya gelmemiştir, ancak çiftleşme ritüelleri rahatsızlık yaratmaktadır.

Dinlenme odasının dışındaki zemine büyük bir nesne düşer. Tamamen çok fazla rahatsızlık.

Bölüm 5

"Bir inek seni şaşırttığında onu sevmelisin." ~ Blossom

Birkaç hafta sonra

Blossom

Bilgisayarımdaki saati kontrol ediyorum – öğleni bir dakika geçmiş – ve masamdan kalkıyorum. Çok ihtiyaç duyduğum öğle yemeği zamanı.

Geçtiğimiz haftalar son derece yoğun geçti. Kasırga orijinal tesisleri tahrip ettiğinden, yeni bir bira fabrikası kurmak ve rekor sürede bira üretimine başlamak çok yorucu oldu. Ama aynı zamanda heyecan vericiydi. Paisley dışında kimsenin bunu başarabileceğini sanmıyorum. Tabii ki, ona yardım eden olağanüstü bir asistanı vardı – yani ben.

Patronumun ofisinin önünden geçerken duruyorum. Genelde öğle yemeğine çıkarken ona haber veririm ama o ve Eli ofisinde ateşli bir ilişki yaşamaya başladığından beri kapısını çalmak istemiyorum. Ben röntgenci değilim! Kimse onların ne yaptığını bilmediğini sanıyorlar. Spoiler uyarısı – herkes biliyor.

Telefonumu çıkarıp Paisley'e mesaj atıyorum. Hemen cevap verince neredeyse zıplayacağım.

Uzun bir öğle yemeği ye. Hak ettin.

Bunu hak ediyor muyum? Yoksa Eli ile oynamak için biraz mahremiyet mi istiyor? Sorumu yazmaya başlıyorum ama biliyor musun? Bilmek istemiyorum. Paisley biraz eğlenmeyi hak ediyor. Özellikle de onu köpek yavrusu gibi takip eden seksi bir milyarderle.

Ve zaman geçirmek için mükemmel bir yolum var. Jaxon'ın ofisine giderken neredeyse zıplıyorum. İçki fabrikasını gezmek için can atıyordum ve seksi usta içki üreticisinden daha iyi kim bana geziyi anlatabilir ki?

Operasyon müdürünün ofisinin önünden geçiyorum. Kapı açık, içeri bakıyorum ama Kai ortada yok. Son haftalarda öğrendiğim kadarıyla bu normal bir durum. O, Raider kardeşlerin en küçüğü ve sorumluluk almayı pek sevmiyor.

Sana iş verecek bir şirket kurmuş bir ağabeyin olması güzel olmalı. Tanıdık bir yalnızlık hissi içimi kapladığında göğsümü ovuşturuyorum. Bir zamanlar en iyi aileye sahiptim ama artık yoklar. Onlar öldü.

Gözlerim kaşınıyor ama derin bir nefes alıp tüm duygularımı bastırıyorum. İş yerinde sinir krizi geçiremem. Sinir krizleri, evde yalnız kaldığınızda ve duygularınızı bastırmak için bir düzine ya da iki düzine kurabiye yediğinizde olur.

Kai'nin yanındaki kapı açılır ve Jaxon çıkar. "Tam da aradığım adam."

Jaxon, bahsettiğim kişiyi arıyormuş gibi etrafa bakınıyor. Yalnız olduğumuzu fark edince göğsüne dokunuyor. "Beni mi kastediyorsun?"

Kafası karıştığında çok sevimli oluyor. "Evet, seni."

Raider kardeşlerin hepsinin sahip olduğu o okyanus mavisi gözler, şaşkınlıkla bulanıklaşır. "Neden beni arıyorsun? Bir sorun mu var? Bira üretimi damıtım tesisinde bir soruna mı yol açtı? Eli'ye bunun iyi bir fikir olmadığını söylemiştim."

Elimi kaldırıyorum. "Sakin ol, Bay Kıyamet. Bir sorun yok."

Burnunu kırıstırır. "Sorun yoksa neden beni arıyorsun?"

Gözlerimi genişletip ona en masum bakışımı attım. Gözlerini kısmasından anladığım kadarıyla, onu ikna edemedim. "Damıtım tesisini gezmek için birçok kez denedim, ama size tur düzenlemediğinizi söylediler."

"Doğru."

Alt dudağımı ısırırım. "Belki şimdi bana bir tur verebilirsiniz? Sonuçta biz meslektaşız."

Kaşlarını çatar. "Sana tur düzenleyecek vaktim yok."

"Öğle vakti. Mola vermek gerekmiyor mu?"

"Mola vermek için vaktim yok."

"Meşgul olsanız bile mola vermelisiniz. Vücudunuza ve beyninize bir ara vermek önemlidir. Bu, yaratıcılığı artırır, üretkenliği yükseltir, stresi azaltır, tükenmişliği önler ve işe döndüğünüzde konsantrasyonunuzu artırır."

Birkaç saniye saatine bakar. "Ofisime dönmem için on dakikam var."

Ayak parmaklarımın ucunda zıplıyorum. "Teşekkürler! Pişman olmayacaksın." "Şimdiden pişman oldum," diye mırıldanıyor.

Onu dirseklerimle dürttüm. "Teşekkür etmek için *Pirates Pastries'den* kurabiye getireceğim. Kimse Parker'ın kurabiyelerine karşı koyamaz."

"Gemi enkazı kurabiyesi istiyorum." "İşte bu ruh."

Beni ileri çağırır. "Viski damıtma hakkında ne kadar bilgin var?"

"Temel bilgileri biliyorum. Uygun tahılları seçmek. Tahılları öğütmek. Mash tun'da sıcak suyla karıştırarak şekerleri çıkarmak ve wort oluşturmak. Wort'u fermantasyon tanklarına aktarmak. Şekeri alkole dönüştürmek için maya eklemek. Fermantasyonun sonunda wash elde etmek."

Jaxon elini kaldırarak beni durdurur.

"Henüz bitirmedim."

"Kai'den daha fazla viski damıtma bilgisine sahipken neden tur yapmak istiyorsun?"

Gözlerimi devirdim. "Kai operasyon müdürü. Viski nasıl üretildiğini biliyor."

"Kai, zamanın onu aşağılamak için 'insanlar' tarafından yaratılmış bir kavram olduğunu düşünen bir şapşal."

Geri çekiliyorum. "Kai zaman yönetimine inanmıyor mu? Zaman yönetiminin ne kadar önemli olduğunu anlamıyor mu? İşini zamanında nasıl bitiriyorsun? Ürünü zamanında teslim etmeye nasıl hazırlıyorsun? Yükümlülüklerini nasıl yerine getiriyorsun?"

"Sakin ol. Kendini hiperventilasyona sokacaksın."

Jaxon'a sert bir bakış atarım. "Bana sakinleşmemi söylemeye cüret etme. İstersem hiperventilasyon yaparım."

Kaşlarını kaldırır. "İstediğin zaman hiperventilasyona girecek misin?"

"Peki. Hiperventilasyona girmeyeceğim. Ama bir kadına asla sakinleşmesini söylememelisin."

"Kontrolünü kaybetmiş olsa bile mi?" "Özellikle o zaman."

Kafasını sallar. "Kadınları asla anlayamayacağım." "Ben de erkekleri asla anlayamayacağım."

Kaşlarını çatıyor. "Erkekleri anlamak zor değil." Burun kıvrıyorum. "Dalga geçiyorsun herhalde."

"Şaka yapmıyorum."

Buna inanabilirim. Jaxon Raider ciddi bir adam. Ciddi bir inek. Ve ciddi bir yakışıklı. Yüzündeki şaşkınlık çok sevimli.

Kapı arkasından açılır ve Kai içeriye koşar. Yanımızdan geçerken el sallar.

"Damıtımhanede koşmak yasak!" Jaxon arkasından bağırır. "Vakit yok. Acelem var!" Kai hızını kesmeden bağırır.

"Nereye gidiyorsun? Haftaya güvenlik denetimi var. Hazır olduğumuzdan emin olman gerekiyor."

"Hazır olacağız!"

Kai ofisinden çantasını alıp içki fabrikasından koşarak çıkarken ben somurtuyorum.

"İş güvenliğinin olması güzel olmalı," diye mırıldanırım.

"İş güvenliği mi? İşini kaybetmekten mi endişeleniyorsun? Bildiğim kadarıyla Paisley senin performansından memnun."

"İşimi kaybetmekten endişe duymuyorum." "O zaman ne demek istedin?"

Jaxon'ı azarlamak için ağzımı açıyorum. Ne demek istediğim çok açık. Ama gözleri karışıklıkla bulanıklaşıyor. Kasıtlı olarak anlamazlıktan gelmiyor. Gerçekten ne demek istediğimi anlamıyor.

Nefesimi veriyorum. "Hiçbir şey söylememeliydim." "Ama söyledin."

"Söylememişim gibi davranabilir miyiz?"

Gözlükleriyle oynuyor. "Taklit etmekten hoşlanmıyorum."

Kıkırdayarak gülüyorum. Tabii ki hoşlanmaz.

"Ciddiyim. Ne demek istedin?"

Pes edip açıklıyorum: "Eli bu şirketi sana ve diğer kardeşlerine iş sağlamak için kurdu. Kai kovulmaktan endişelenmesine gerek yok çünkü Eli onu asla kovmaz."

Göğsüm sıkışıyor. Seni önemseyen bir ağabeyin olması nasıl bir duygu olurdu? Senin için endişelenen? Sana bakan? Keşke bilseydim.

Jaxon yaklaşır. "Ve bu seni üzüyor." Boğazımı temizlerim. "Üzülüyorum."

"Gözlerindeki ışıltı kayboldu ve sesin düzleşti."

Kaşlarım havaya kalkar. "Sen incelikleri anlamazsın, ama üzüntüyü anlayabiliyorsun?"

"Neden üzgünsün?"

Gözlerimi kaçırıyorum. "Bu konuyu konuşmasak olmaz mı?"

Çenemi sıkıştırıp gözlerime bakmamı sağlar. "Seni üzgün görmek hoşuma gitmiyor."

Benim üzülmemi istemiyor mu? Alt dudağım titriyor. Uzun zamandır kimse benim duygularımı önemsememişti. Bunun nasıl bir his olduğunu unutmuşum.

Bakışları dudaklarıma kayıyor ve gözleri ısınır. "Ağlama Blossom."

"Ben..." Dudakları dudaklarımla buluştuğunda sözlerim kesildi. Şaşkınlıkla nefesimi tuttum ve dili ağzıma girdi. Viski ve nane tadı ağzımı doldurduğunda inledim. Benim asla bir araya getirmeyeceğim bir kombinasyondur ama ona yakışıyordu.

Jaxon homurdanır ve kollarını bana dolayarak beni duvara iter. Sert vücudunun her santimini üzerimde hissedebiliyorum. Güçlü ve sağlamdır. Sanki hiçbir şey onu sarsamazmış gibi.

Kollarımı beline doladım ve şimdi Jaxon'ın her şeyiyle çevriliyim. Dili ağzımı keşfediyor ve sertliği karnıma baskı yapıyor. Kalçalarını okşuyorum ve o inliyor, sonra penisini bana sürüyor. Buna tepki olarak külotum ıslanıyor.

Aman Tanrım. Bunu özlemişim. Bir erkekle yakınlaşmayı özlemişim.

Erkeklerle güvenilmez olduğu için bir erkekle yakınlaşmaktan kaçındım. Ama bu adama güvenmeme gerek yok. Eğlenebilir ve kalbimi onun yıkamayacağı veya aşamayacağı çelik bir duvarın arkasında saklayabilirim.

Elleri yanlarımla okşuyor ve meme uçlarım sertleşiyor. Evet, bu adamla kesinlikle eğlenmek istiyorum. Birbirimizi yorana ve yollarımızı ayırana kadar çıplak, terli eğlence.

"Ahem. AHEM!"

Birinin boğazını temizleme sesi, seks bulutumu dağıtmayı başarır. Jaxon ağzını ağzımdan ayırır.

Omzunun üzerinden bakıyorum. Paisley bize kaşlarını kaldırıyor ve Jaxon benden uzaklaşıyor.

"Ben ... O aceleyle koşar
bunu cümlesini .

Koş bakalım, Jaxon. İyi bir kovalamacayı severim.

Bölüm 6

"Dikkat dağıtıcı unsurlar her ne pahasına olursa olsun önlenmelidir." ~ Jaxon

Jaxon

Viskiyi ölçü kabına döküyorum. Rengi bana Blossom'un gözlerini hatırlatıyor. Renginin ruh haline göre nasıl değiştiğini. Üzgün olduğunda gözlerinin nasıl koyu altın rengine dönüştüğünü.

Her zaman gülen ve şakalaşan Blossom'un gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu görmek beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyordu. Bu canlı kadının üzüntüye boğulduğunu görmek bana dayanılmaz geliyordu.

Bu yüzden, tüm ihtiyatımı bir kenara bırakıp, bana "benimde bit yok" dediğinden beri tatmak için can attığım o güzel pembe dudakları yaladım. Tutkusu alevlenirken gözleri kahverengi şeri rengine dönüştüğünde, dilimi onun ağzına sokup keşfetmekten kendimi alamadım.

O, tatlı ve ateşli, baştan çıkarıcı bir tada sahipti ve vücudumun her yerine bir sıcaklık dalgası yayıldı. Bu, şimdiye kadar damıttığım herhangi bir viskiden daha iyiydi. Bu anı hatırlayınca penisim sertleşiyor.

Elim ıslak. Kahretsin! Basit bir öpücüğü anarken viskiyi üstüme dökmüşüm.

O basit bir öpücük değildi.

Kendimle tartışmaya çalışıyorum ama yalan söylemiyorum. Blossom'u öpmek hiç de basit bir şey değildi. Onun kıyafetlerini yırtıp duvara yaslayarak istediğimi yapmaya hazırdım. Damıtımhanemdeki duvara. Çalışmam gereken yere.

Daha önce hiçbir kadına karşı bu kadar güçlü bir çekim hissetmemiştim. Seksle ilk tanıştığım gençlik yıllarımda bile. Kaşlarını çatıyorum. Duygularımı kontrol edememek hoşuma gitmiyor.

Bu olmaz. Dikkatimin dağılmasına izin veremem. *Buccaneer's Whiskey & Distillery*, ona yüzde yüz dikkatimi vermezsem batacak.

Viskiyi döküp tezgahımı temizliyorum. Ellerimi yıkarken biri kapımı alıyor. Aldırmıyorum. Bu sabah yeterince dikkatim dağıldı.

Kapı açılır ve Blossom ofisine girer.

Ona kaşlarını çatıyorum. "Zaten içeri dalacaksan neden kapıyı aldın?"

Gözlerini devirir. "Viskiye konsantre olduğun için beni duymadığını düşündüm."

"Ve beni rahatsız etmeye mi karar verdin?"

Bana *Pirates Pastries* poşetini salladı. "Kurabiyeni istemiyor musun?"

"Kurabiye mi?"

"Dün bana içki fabrikasını gezdirirsen sana kurabiye vereceğime söz vermiştim."

Öpüşmekle meşgul olduğumuz için hiç başlamadığımız bir tur. Bu anı hatırlayınca penisim seğiriyor. Onu tekrar öpmemi istiyor. Onu masama yatırıp vücudunun her santimini tatmak istiyor. Kiraz kokusu gibi kiraz tadı da var mı acaba?

Penisimi görmezden geliyorum. Blossom söz konusu olduğunda kendi kafasına göre hareket ediyor. Ama bir kadının dikkatimi dağıtmasına izin vermeyeceğim.

"Tur yapmadık." O sırtıyor.

"Biliyorum."

"Tur yapmadıysak kurabiyeyi hak etmiyorum."

Alt dudağını ısırır. "Güven bana. Bunu hak ediyorsun."
çerez."

Onun kışkırtıcı tonu beni beni sertleşmeye sertleştiriyor ve uzuyor. Onun sunduğu şeyi kabul etmeye hazır. Bana doğru sallanarak geliyor, ama onu durdurmak için elimi kaldırıyorum.

"Meşgulüm. İşe dönmem lazım."

"Mola veremez misin?" Bana kirpiklerini kırıştırıyor.

Ona uzanıp onu kollarıma almadan önce ellerimi yumruk yapıyorum. Bu çok kolay olurdu. Ama fizik sınavına çalışırken kardeşlerimin oturma odasında roket patlatmalarını görmezden gelebiliyorsa, önümde duran bu çekici kadını da görmezden gelebilirim.

"Şimdi olmaz."

Alt dudağını ısırır. "Ama belki sonra?" "Çok meşgulüm."

"Ara sıra mola vermelisin," der ve ofisimden çıkıp gider.

Kapı arkasından kapanır kapanmaz, tuttuğum nefesimi bırakırım. Blossom çok cazip. Varlığı duygularımı altüst ediyor. Bu olmaz.

Dikkatimi dağıtan şeyleri, özellikle de kafa karıştıran duygusal şeyleri kaldıramam. Ondan uzak durmalıyım. Başımı sallıyorum. İyi fikir. Ondan ve zamanımı almayan dikkatimi dağıtan duygulardan uzak duracağım.

Bir süre sonra midem guruldadı ve saate baktım. Saat ikiyi geçmişti. Öğle yemeği vakti gelip geçmişti ve ben farkında bile değildim. Mola odasına gitmeden önce, karıştırma işleminin hangi aşamada olduğunu not aldım.

Bir yoğurt, bir elma ve biraz su alıyorum. Notlarımı yazarken bunları ofisimde yiyeceğim.

"Aha! Seni buldum!" Blossom bağırır ve ben neredeyse yemeğimi düşürürüm.

yiyeceği
düşürüyordum.

"Şey," diye mırıldanıyorum, kaplarla uğraşırken.

"Tişörtünü daha önce fark etmemiştim. Çok şirin."

Tişört mü? Neden tişörtümden bahsediyor ki?

"Teknik olarak, bardak her zaman doludur. Hava ve suyla." Kıkırdar. "Doğru."

"Um." Sırtım duvara değene kadar geriye doğru çekiliyorum. Kapı çok uzak. Kaçmak için Blossom'un yanından geçmem gerekiyor.

"Kendini görünmez mi yapmaya çalışıyorsun?"

Kendimi görünmez yapmaya çalıştığım için cevap vermiyorum, ama bunu yüksek sesle söylediğinde kulağa aptalca geliyor. Ben aptal biri değilim. Ciddi biriyim.

"Seni görebildiğimin farkında mısın?"

Utançla dolduğum için gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Sosyal ortamlar beni yeterince gerginleştiriyor ama bir kişiden kaçmaya çalışırken o bana izin vermezse ne yapmam gerekir? Bu konuda hiç tecrübem yok.

"Gözlerin kapalı olsa da seni hala görebiliyorum."

Biri, herhangi biri, bizi bölsün. Hiçbir zaman kardeşlerimin gelip beni rahatsız etmesini bu kadar istememiştim. Genelde onları okyanusa atıp Avrupa'ya yüzmelerini isterim. Kardeşlerimden hiçbiri bu tür meydan okumalara karşı koyamaz.

"Benden korkuyor musun?"

Blossom'un yakınlığı beni titretir. Ona dokunmak için onları yere atmak istesem de, elimdeki eşyalara sıkıca tutunurum.

Bu tamamen saçma. Tanımadığım bir kadına dokunmak istememeliyim. Benim sessiz kişiliğimin tam tersi olan, dışa dönük, gürültücü bir kadın. Beni baştan çıkaran ve dikkatimi dağıtan bir kadın.

"Ne yapacağımdan korkuyorsun?" diye kulağıma fısıldıyor ve nefesinin tenime değmesi beni titretir. "Beni öptüğünde korkmuş görünmüyordun. Dilin ağzımın içine girip her santimimi tatarken. Beni duvara sıkıştırıp sertliğini bana dayadığında."

Penisim sert ve ağır. Blossom'un teklifini kabul etmek istiyor. Anlamıyor. Dikkatim dağılmamalı. Ofis ilişkisi için vaktim yok.

Zaten ofis ilişkileri aptalca. Bittiğinde - ve bitecek, çünkü bu kadın beni uzun süre sıkmayacak - durum garip olacak. Ve garip durumlar da benim için kabul edilemez bir dikkat dağınıklığı.

"Peki!" Blossom uzaklaşıyor. "Vazgeçiyorum."

Rahatlamış hissediyorum.

"Şimdilik."

"Ne oluyor?" Kai sorar ve ben gözlerimi açarım. Kaşlarını çatarak Blossom ile benim aramda bakışlarını gezdirir.

Yemeğimi kaldırıyorum. "Öğle yemeği alıyordum."

"Öğle yemeği mi? Dostum, öğle yemeği saati geçti."

"Zamanın, modern toplumun insanları ezmek için icat ettiği bir kavram olduğunu sanıyordum," derim ve kapıya doğru yavaşça ilerlerim.

Blossom başını geriye atar. "Zaman, modern toplumun icat ettiği bir kavram değildir."

"Gerçekten mi?" diye sorar Kai. "Toplum beni zamana uyan bir koyun haline getirmeye çalışmıyorsa neden her yerde saatler var?"

"Zaman modern toplum tarafından icat edilmedi," diye tartışır Blossom. "Takvimler ve dolayısıyla zaman 4000 yıldan fazladır var. Hatta belki de daha öncesinden, çünkü birçok eski tarihçi, Üst Paleolitik mağara resimlerinde bulunan çizgilerin ayın aylarını temsil ettiğine inanıyor."

Kai, Blossom'a bakarken ağzı açık kalır. "Sen de onlardan birisin."

"Kimlerden biri?"

"Zaman kavramıyla insanları baskı altında tutmaya çalışanlardan birisin."

Blossom'un yüzündeki tiksinti karşısında neredeyse gülmek üzereydim. "Zaman yönetimi, bir işi yürütmek için çok önemlidir. Zamanını doğru yönetmezsen, tüm görevlerini nasıl yerine getirebilirsin?" Kai cevap vermek için ağzını açtığı anda, elini kaldırarak onu durdurdu. "Biliyor musun? Boş ver. Bilmek istemiyorum."

Benim saklandığım kapiya doğru fırlar ve o beni görmeden koridordan hızla uzaklaşırm. Ofisime varır ve kapiyı arkamdan çarparak kapatırım. İhtiyatlı davranmak için kilitlerim.

En son ihtiyacım olan şey, Blossom'un yine ofisime dalması. O, dikkatimi çok fazla dağıtır. Dikkatimin dağılmasını istemiyorum ve buna ihtiyacım da yok. Tek istediğim, bu yeni harmanlanmış viskinin tarifini bulmak. Başka bir şeye ihtiyacım yok.

Bölüm 7

"Taktiksel bir geri çekilme yapıyorum. Bu pes etmekle aynı şey değil." ~ Blossom

Bir ay sonra

Blossom

"Bunu neden yapıyoruz?" *Mermaid Motel*'de yatağın üzerine çarşaf sererken Dakota'ya soruyorum.

"Senin bunu neden yaptığını bilmiyorum. Ama ben bunu yapıyorum çünkü temizlik ekibinde personel eksikliği var."

Yatağı hazırlamayı bitiriyoruz, sonra cesaretimi toplayıp bir sonraki cümleyi kuruyorum. "Ama artık bir milyonerle çıkıyorsun. Artık iki işe birden ihtiyacın yok herhalde."

Hiç kimseye sürpriz olmadı ki, Rhett Dakota'nın kendisine karşı direncini kırdı ve ikisi artık bir çift. Sağlam, tatlı bir çift, hiç kıskanmıyorum. Hayır. O yolu daha önce de geçtim ve yol aniden bittiğinde uçurumdan aşağı düştüm.

O içini çekiyor. "Bana Rhett'i hatırlatıyorsun. İşini bırak, Dakota. Ben sana bakarım."

Kıkırdayarak gülüyorum. "Rhett'i taklitin berbat."

Seviyorum.
"Bana dilini çıkarır. "Muhtemelen kontrolcü bir erkek olmadığım içindir."

"Sen o adamı seviyorsun."

O iç çeker ve yemin ederim ki gözlerinde çizgi film kalpleri belirir. "Onu

"Ona onu sevdiğini söyledin mi?"

Burnu kıvrıldı. "Neden böyle aptalca bir şey yapayım ki?"

"Ben bilmiyorum sorgulamıyorum onu sorgulamıyorum. Dakota'nın eski kocası onu fena halde kazıklamıştı. Duygularını paylaşmak istememesi için onu suçlayamam.

Otel odasına göz gezdiriyorum. "Sırada ne var?"

Telefonuna bakar. "Yeni su bardakları ve havlular."

Malzemeleri almak için kapıyı açtım ve neredeyse motelin müdürü Sadie'ye çarpıyordum.

"Daha fazla temizlik personeli buldum. Jada telefonuna cevap vermiyordu çünkü bugün izinli ve dün gece *Bootlegger'a* gidip seksi bir korsanla tanışmış. Bu onun sözleri, benim değil. Barın dışına atılmadan önce çok fazla kaçak içki içmişler." Başını sallar. "Herkes bilir ki Mermaid karaoke sadece bekar kadınlar içindir."

"Diğer bir deyişle, işimiz bitti," diye özetliyorum. Sadie'yi asla anlayamazsın.

"Evet. Gidebilirsin. Biz hallederiz. Geldiğin için teşekkürler. Özellikle sen, Dakota. Sabah altıya kadar çalıştıktan sonra."

Dakota elini salladı. "Sorun değil. Sen kapımı çalana kadar beş saat uyudum."

Sadie yüzünü buruşturur. "Üzgünüm. Paniklemiş olabilirim." Ben burnumu çekerim. "Olabilir miyim?"

Beni kapıya doğru itip rüzgârlı koridora çıkarır. "Hadi. Çık buradan. Denizkızı hayallerinin peşinden git."

"Denizkızı hayallerim yok."

Ellerini beline koyar. "Belli bir inek Raider hakkında hayallerin yok mu?"

Kaşlarımı çattım. "Jaxon'la işim bitti."

Ellerini ovuşturur. "Anlat bakalım." Saçımı sallarım. "Anlatacak bir şey yok."

Ama o, ertesi gün çekip gitmeden önce, nefes almaktan daha çok bana ihtiyacı varmış gibi beni öptü. Ve o günden bu yana, benim hiçbir girişimime cevap vermedi.

Dakota kolunu koluma doladı ve beni rüzgarlı geçide doğru sürükledi. "Hikayenin devamı var."

"Neden beni merakta bırakıyorsun?" Sadie arkamızdan bağırır.

"Çünkü sen adadaki en büyük dedikoducu sensin," diye bağırır Dakota ona.

"Peki bunun nesi kötü?"

Dakota durur ve Sadie'ye dönerek sorar. "Mektup aldığında neden heyecandan neredeyse altını ıslatıyorsun, açıklamak ister misin?"

"Ben kendime işemem. Mesane kontrolüm mükemmeldir."

Dakota homurdanır. "Mektuplarıyla ilgili heyecanını açıklamak ister misin?"

"Hayır," diye homurdanır Sadie.

"Sen karşılık verene kadar aşk hayatlarımız hakkında dedikodu yapmayacağım."

"Sıkıcısın," der Sadie somurarak.

Uzun siyah saçlı bir kadın rüzgarlı geçitten bize doğru sendeleyerek gelir. "Buradayım."

Sadie sırtıyor. "Temizlik yaparken bana geceni anlatabilirsin," diyor ve kadını motel odasına doğru itiyor.

"Uff." Dakota elinin tersiyle alnını siler. "Jada'nın gelmesi senin şansın. Sadie gerçekten adadaki en büyük kulak misafiri."

"Bu yorumu geri alıyorum!" Sadie motel odasının içinden bağırır.

Kıkırdamıştım. "Görünüşe göre kulakları da çok iyi."

"Bunu ben de bilmiyor muymuşum," diye mırıldanır Dakota, asansörlere vardığımızda.

"Şimdi." Ellerimi ovuşturuyorum. "Günün geri kalanında ne yapacağız? *Mermaid Mystical Gardens*'ta rollercoaster'a biner miyiz? *Bootlegger* veya *Rumrunner*'da bir şeyler içer miyiz? *Smuggler's Cove*'da öğle yemeği yer miyiz? *Mermaid Mini Golf*'te minyatür golf oynar mıyız? *Sirens & Stables*'da ata biner miyiz? *Barnacles & Barnyards*'da hayvanları ziyaret eder miyiz?"

O iç geçirir. "Seçenekleri dinlemekten yoruldum, üstelik bu hafta sonu festival bile yok."

Arkadaşımı bir an incelerim. Muhtemelen biraz uyumasını sağlamalıyım. İki tam zamanlı işte çalışmak yorucu bir şey. Özellikle de milyarderin kişisel asistanı olarak çalıştığı iş tam zamanlıdan daha fazla olduğu için.

"Biraz uyumak istersen, anlarım."

Motelin dışına çıkıp güneşin altında duruyoruz. "Uyumak istemiyorum. Neden Jaxon'ı kovalamaktan onu kaçınmaya başladığını bilmek istiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Bunu konuşmak istemiyorum." Kahkaha attı. "Çok yazık."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup alt dudağımı dışarı çıkararak somurtuyorum. "Sana Rhett'le yaptığınız her şeyi bana anlatman için baskı yapmıyorum."

"Çünkü benimle aynı binada çalışıyorsun ve onun kardeşlerinden tüm dedikoduları duyuyorsun."

"Tüm kardeşlerinden değil," diye mırıldandım.

"Bugün ne yapmak istersin?"

"*Sirens & Saddles*'da ata binmeye. Daha önce hiç ata binmedim, ama bu benim yapmak istediğim şeyler listesinde."

"Sana bir teklifim var. Jaxon'la aranızda neler olduğunu anlattıysan seninle ata binmeye gelirim."

Burun kıvrırım. "Bir şey yok."

"Önceki anlaşmamı değiştiriyorum. Jaxon'la aranda bir şey olmadığını bana söylersen seninle ata binmeye gelirim."

Jaxon, neyi kaçırdığının farkında olmayan korkak bir kedi olduğu için ağzımı açıp konuşmak istiyorum ama ben konuşmadan o elini kaldırıyor.

"Ve onu isteyip istemediğin konusunda dürüst olmalısın istediğin konusunda dürüst olmalısın."

Ona sert bir bakış attım. "Pazarlığı zorluyorsun."

"Bir milyarder için çalışıyorum ve kontrol delisi biriyle çıkıyorum. Ne bekliyordun ki?"

Elimi uzatıyorum. "Anlaştık, ama binicilik harika olsa iyi olur."

"Atlar var. Tabii ki harika olacak."

"Sen ve hayvanlara olan takıntın," diye mırıldanıyorum arabama binerken. *Sirens & Saddles*'a doğru yola çıkıyorum, burası adanın diğer tarafında, Pirate's Perch'in yakınında.

"Söyle hadi. Neden Jaxon'ı kovalamaktan onu kaçınmaya başladın?" Dakota, otoparktan çıkmadan önce sorar.

"Onu kovalamıyordum. Bir erkeği kovalamazdım. Erkeklerle işim bitti, unuttun mu?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Erkeklerle işin bittiğini nedenini söyleyecek misin?"

Ve yalancı, sahtekar ve hırsız bir adama aşık olduğum için ne kadar aptal olduğumu ortaya çıkarmak mı? Hayır, pas geçiyorum.

O içini çeker. "Erkeklerden vazgeçmenizin nedeni şu anda konumuz değil. Şimdilik. Jaxon'ı neden takip etmeyi bıraktığınıza geri dönelim."

"Onu takip etmiyordum."

Kıkırdar. "Jaxon'ın çıkmasını beklemek için erkekler tuvaletinin önünde dururken seni yakaladığımı unuttun mu?"

"Orada otuz dakika kaldı. Onun sağlığı için endişelendim." sağlığı için endişelenmişim."

"Peki ya onun arabasını engellediğin zaman? Arabasını
"Bu bir kazaydı."

"O bir kazaydı."

Bu bir kaza değildi ve Jaxon ben arabamı hareket ettirmeden önce ayrılmıştı. Kai onu eve bıraktı, Kai ise ona takvim hediye ettiğim için bana kızgındı. Tamam, beş farklı takvim hediye etmiştim. Bir de saat. Ve bir kronometre.

"Ve sonra, onun ofisinden çıkıp ne olduğunu kontrol edeceğini düşünerek tüm içki fabrikasının Wi-Fi'sini devre dışı bıraktığın zaman vardı."

O ne olduğunu kontrol etmedi. Telefonunu hotspot olarak kullandı. Telefonunu bütün gün hotspot olarak kullanmanın ne kadar pahalı olduğunu bilmiyor mu?

"Ama en iyisi, tüm içki fabrikasının elektriğini kapattığın zamandı."

Elektriği *tamamen* kesmedim. Birayı veya viskiyi asla tehlikeye atmazdım.

"Rhett ve diğer Raider kardeşler, Jaxon'un elektriğin kesildiğini fark etmeden önce ofisinde ne kadar kalacağına dair bahis yapmışlardı."

Jaxon'ın ofisinde mini jeneratör olduğunu nereden bilebilirdim ki?
?

"Bahsi kim kazandı?"

Dakota parmağını bana doğru sallıyor. "Konuyu değiştirmeye çalışma Konuyu değiştirmeye çalışma. Neden Jaxon'dan vazgeçiyorsun?"

"Cidden mi? Onun dikkatini çekmek için denediğim tüm yolları ve onun beni görmezden gelmeyi başardığı tüm yolları saydıktan sonra bunu mu soruyorsun? Zavallı adam benimle konuşmaktansa hemoroid olmayı tercih eder. Konu kapanmıştır."

"Ama ona gerçekten ilgi duyuyordun."

Öyleydim. Hala her gece yatakta tek öpücüğümüzü yeniden yaşıyorum. Her seferinde beni heyecanlandırıyor ve rahatsız ediyor.

"Onun benim teselli erkeğim olabileceğini düşündüm," diyorum, ertesi gün beni görmezden gelen, çıplak soyup her santimini tatmak istediğim adamı itiraf etmekten ne kadar utandığımı itiraf etmek yerine.

Dakota elimi okşadı. "Rhett'in benim yeni sevgilim olacağını düşünmüştüm."

Konuyu değiştiriyorum. "Ama değil. O senin sonsuza kadar birlikte olacağın adam."

"Evet." Diye iç geçirir.

Sirens & Saddles'in otoparkına girip bir yer buluyorum. Aslında ata binmekten çok korkuyorum. Ama korkmak, Jaxon'ı aklımdan çıkaracaktır diye düşünüyorum. Onun dudaklarını hayal ederken attan düşüp boynumu kırmaktan korkamam, değil mi?

Kimse o kadar iyi bir çoklu görevci değildir.

Bölüm 8

"Eh, bu beklediğim gibi olmadı." ~ Blossom

İki ay sonra

Blossom

Saate bakıyorum. Otuz dakika. Bu envanteri bitirmek, eksik malzemeleri sipariş etmek ve Dakota'nın partisi için giyinmek için yarım saatten az vaktim var. Yapabilirim.

Ha! Malzemeleri yirmi dakikadan az bir sürede sipariş ettikten sonra sevinçle kollarımı havaya kaldırıyorum. Giysilerimi değiştirmek için on dakikam var. İhtiyacım olandan fazla.

Rujumu sürerken tuvaletin kapısı çalınır. "Blossom, hazır mısınız?"

Kapıyı açtım ve patronuma gülümsedim. "Beş dakika vaktim var."

Paisley başını sallar. "Zaman yönetimi konusundaki takıntın benimkiyle yarışır."

"Beni işe almanın bir nedeni var."

Bira fabrikasından – orijinal ihtişamına kavuşturulmuş gerçek bira fabrikasından – çıkıp arabama doğru yürüdük. Bir ay önce Five Fathoms Brewing'in bira üretim tesislerini

tesislerini bir ay önce orijinal konumuna geri taşıdık.

Ve Jaxon'ı her gün görmeyi özlemediğim için üzülüyorum. Göğsüne gerilmiş o geek tişörtlerini özlemiyorum. Ya da her yöne dağılmış saçlarını. Ya da o okyanus mavisi gözlerini. Ve özellikle de o inek gözlüklerini. Hiçbirini özlemiyorum!

"Rhett ve Dakota arasında her şey yoluna girer umarım," diyorum *Hideaway Haven Resort'a* doğru sürerken.

Rhett gerçekten büyük bir hata yaptı ve Dakota'nın kalbini kırdı. Ama onu geri kazanmaya kararlı. Geçmişime rağmen, ben aşkın tarafındayım. Umarım onu affetmesi için ikna eder.

"Rhett bir Raider. Dakota'yı kendisine bir şans daha vermeye ikna edecektir."

Ona sırtıarak bakıyorum. "Bu konuda deneyimli gibisin."

"Eli çok ikna edici biridir." Şu anda onunla birlikte yaşadığı gerçeği de bunu kanıtlıyor.

Midem ağrıyor ama bunu görmezden geliyorum. Arkadaşlarım için mutluyum. Gerçekten. Paisley ve Dakota dünyadaki tüm mutluluğu hak ediyorlar. Benim, benim varlığımı yok sayan bir Raider kardeşine takıntılı olmam onların suçu değil.

Hideaway Haven Resort'a varıyoruz ve restorana doğru ilerliyoruz. Etrafıma hayranlıkla bakıyorum. Tatil köyü çok lüks ve normalde ziyaret edebileceğim bir yer değil. Gerçi, eğer...

Hayır, bugün onu düşünmeyeceğim. Bugün mutlu bir gün olmalı. Cehennem gibi bir yolculuk değil.

Raider kardeşlerin restoranın dışındaki koridorda beklediklerini fark edince kaşlarımı çattım. "Ne oluyor?"

Eli içeriği işaret ediyor. "Rhett hâlâ yalvarıyor."

Miles gülüyor. "Çok komik."

"Masalarına mikrofon yerleştirmeliydik," diyor Zane der.

Kai iç geçirir. "Denedim. Hostes rüşveti kabul etmedi."

Raider kardeşlerden sadece biri konuşmuyor: Jaxon. Gözlükleriyle oynuyor. Neden onun inek tavırları bu kadar seksi geliyor? Ne zamandan beri ineklerden hoşlanıyorum? Kalçalarını saran kot pantolonları inek gibi görünmüyor ama. Hayır, bana ona dokunmam için haykırıyor. Bunun yerine çantamı sıkıca tutuyorum.

"Uh oh," diye mırıldanır Miles ve ben düşüncelerimi Jaxon'dan uzaklaştırırım. Zaten benim ilgimi hak etmiyor. "Dakota ağlıyor."

"Onlar mutlu gözyaşları," diyor Paisley.

"Nereden biliyorsun?" Zane öne doğru itişip kakışıyor. "Oh."

"Oh, ne?" Kardeşlerin arasından dirseklerimle yolumu açıyorum. "Ah," diyorum, çiftin öpüştüğünü gördüğümde.

Kai sırtarak, "Kesme zamanı," der. Miles ve Zane peşinden koşarken restoranı geçer.

Ben de onların peşinden koşarım. "Onları bir süre öpüşmelerine izin veremez misin?" "Onları rahatsız etmenin eğlencesini kaçırmak mı?" diye sorar Zane.

Haklı.

"Hey!" Kai, masalarına ulaştığımızda bağırır ve onlar irkilirler.

"Ne oluyor?" diye sorar Dakota.

Kollarımı havaya kaldırıyorum. "İlişkinizi kutlamak için buradayız!"

Jaxon irkilir ve ben ona sert bir bakış atarım. "Affedersin. Bağırduğımda benim varlığımı yok sayman imkansız olduğu için üzgünüm."

"Senin yokmuşsun gibi davranmıyorum." Burnumdan soluyorum. "Yalancı. Yalancı. Pantolonun yanıyor."

Jaxon gözlüklerini kaldırıp burnunu çimdikledi. Bu hareketin sevimli olduğunu düşünmeyi reddediyorum. Reddediyorum! "Ben yalancı değilim."

"Cidden mi? Benden kaçmak için görünmezmiş gibi davrandın."

Paisley ikimiz arasında bakışlarını gezdirir. "Kafam karıştı. Distilehanede flört ettiğinizi sanıyordum."

Neden flört ettiğimizi düşünsün ki? Bir kez öpüştüğümüzü görmüştü. O zamandan beri bundan bahsetmedi. Her gün birlikte çalışıyoruz. Ve biz arkadaşız. Durum tersine olsaydı, ona beş yüz soru sormam imkansızdı.

Jaxon'ın yüzü kızarır. "Bir hataydı." "Hata mı?" diye
bağırırım. "Ben bir hata mıyım?"

Bir erkekten birçok şeyi sineye çekebilirim. Beni aldatmadan çok
önce terk etmem gereken pislik eski sevgilim bunun kanıtıdır. Ama benim bir
hata olduğumu söylemek? Asla. Hayır. Bir hata olarak anılmak için fazla
gururluyum.

Arkamı dönüp restorandan çıkıyorum. Şu anda Jaxon ile aynı
havayı solumak istemiyorum. Umurumda değil, uçurumdan düşebilir.
Onu itersem yanlış mı olur? Muhtemelen. Aptal ahlak kuralları.

"Blossom!" diye bağırır Jaxon.

Arkamı dönüp baktığımda beni kovaladığını görüyorum. Şimdi de
beni mi kovalıyor? Onun tüm ailesinin şahit olduğu kalabalık bir tatil
beldesinde mi?

Onun saklambaç oyununu ikimiz de oynayabiliriz. Koştuğum
koridoru tararım. Orada. Açık bir kapı.

İçeri koşarım ve kapıyı arkamdan çarparak kapatırım. Jaxon artık
beni asla bulamayacak.

"Blossom?"

Annem sırayla ördekleri kabartmıyor. Eski sevgililerden
bahsetmişken. Gözlerimi kapatıyorum ve koşmaktan oksijen yetersizliği
nedeniyle halüsinasyon gördüğümü umuyorum. Gerçekten daha fazla
egzersiz yapmalıyım.

"Sen misin, Blossom?"

Kahretsin. Şansım yok. Yüzüme zorla bir gülümseme takınıp
döndüm

"Alan. Burada ne yapıyorsun?"

O gülüyor. "Ben de sana aynı şeyi soracaktım."

"Smuggler's Hideaway'de yaşıyorum." Yanaklarım
Bu sahte gülümsemeyi zorladığım için yanaklarım
ağrımaya başlıyor. "Nerede yaşadığını
merak ediyordum."

Eminim öyledir. Birinin nerede yaşadığını bilmediğinde onu taciz
etmek zordur. Gerçi avukatı beni yeterince taciz ediyor.

"Evet. İşte buradayım." Kollarımı havaya kaldırıyorum. "Sen burada ne yapıyorsun?"

Arkamda parmaklarımı çaprazlıyorum. *Lütfen buraya taşınacağını söyleme. Lütfen buraya taşınacağını söyleme.* Felaket kapıda. Yoksa cinayet mi demeliyim? Alan'ı uçurumdan atmak ahlakımla hiç alakası yok.

Alan sırtıyor. "Burada evleniyorum."

"Burada mı? Smuggler's Hideaway adasında mı?" "Bu tatil köyünde."

Denizde boğulan kaçakçılar. Her şeyin daha da kötüye gidebileceğini hatırlattığın için teşekkürler.

"Tebrikler! Müstakbel karın nerede?" Odayı taradım ve şimdi fark ettim ki, her şey düğünle ilgiliydi: örnek buketler, çeşitli şampanyalar, bolca pasta vb.

"Stacey henüz gelmedi."

En azından beni aldattığı sürtükle evlenmiyor. Neden umursuyorum ki? Umursamıyorum. Aldatan pisliğin kiminle evlendiği umurumda değil. Benim umurumda olan tek şey bu şeytanı buradan çıkarmak.

"Çok yazık. Onunla tanışmak isterdim." Yalanımın ne kadar inandırıcı olduğunu düşünerek neredeyse kendimi tebrik edecektim.

"Onunla tanışabilirsin. Düğüne neden gelmiyorsun?"

Aklını mı kaçırdı bu adam? Neden onun düğününe gelmek isteyeyim ki?

"Ve kocanla tanışabilirim," diye devam etti.

Kahretsin. Şimdi neden düğününe gelmemi istediğini anladım.

Tereddüt ettiğimde gözleri kısıldı. Onun kahverengi gözlerini neden yakışıklı bulduğumu kimse bilemez. Oradaki hesaplayıcı parıltıyı nasıl fark etmedim?

"Bir kocan var, değil mi?"

Yalan söylemekten çekinmiyorum. İnan bana. Bu yalan çok gerekli. "Tabii ki var."

Kapı çalınıyor. "Blossom, orada mısın?"

"İşte geldi."

Kapıyı açıp Jaxon'ı kendime doğru çekiyorum. "Bak kime rastladım, tatlım."

"Şey..."

Yardımlını istemek için gözlerimi büyüttüm. Okyanus mavisi gözleri şaşkınlıkla doldu. Bu yeni bir şey değildi.

"Kime rastladığını nereden bileyim? Benden saklanıyordun."

Zorla bir kahkaha atıyorum. "Çünkü senin beni kovalaman hoşuma gidiyor."

."

Alan öne çıkıp Jaxon'a elini uzatır. "Ben Alan."

"Jaxon." El sıkışırlar. Jaxon sevimli bir şekilde şaşkın görünürken Alan ise sinirli görünür.

"Kim olduğumu bilmiyor musun?" diye sorar Alan. Gözlerimi devirmek üzereyim. Kendini ne sanıyor bu adam? Süperstar mı? Lastik mağazasının en iyi satıcısı olmak seni süperstar yapmaz.

"Bilmeli miyim?"

"Ben Alan," diyor eski sevgilim.

"Evet, söyledin."

Ben kahkahayı patlatırım ve Alan bana ters ters bakar. "Üzgünüm. Jaxon isimleri pek iyi hatırlamaz," kahkahalarım arasında açıklamayı başlarım.

Alan, Jaxon'ı incelerken gözlerini kısar. "Ama ben senin eski sevgilimim. Kocan eski erkek arkadaşının adını bilmeli."

Jaxon'ın gözleri büyüdü. Ağzını açıp benim yalancı olduğumu kanıtlamadan önce, tatil köyünün etkinlik koordinatörü Terri odaya girdi.

"Üzgünüm," der ve masanın üzerine dantelli bir kumaş serer. "Sanırım istediğiniz renk bu."

Jaxon'ın elini tutup odadan çıkıyorum. "Sizi rahatsız etmeyeceğiz."

"Haftaya görüşürüz," diye bağırır Alan, ben odadan kaçarken.

.

"Gelecek hafta sonu mu?" Jaxon, kapı arkamızdan kapandığında sorar.

Cevap vermeden önce kimse dinlemiyor mu diye etrafa bakınıyorum. "Düğününde."

Aniden durur. "Düğününde mi?"

Yutkunurum. "Bizi davet etti sayılır."

"Bizi mi? Neden bizi davet etsin ki?" Anlayışla mavi gözleri parlar. "Çünkü bizim evli olduğumuza inanıyor. Neden ona evli olduğumuzu söyledin?"

"Uzun hikaye."

Saatine bakar. "Şu anda vaktim var. Lütfen anlat." "Şey..."

Bölüm 9

"İnsanlar fırsat kapıyı çaldığında bunu kast ediyor olmalılar." ~ Jaxon

Jaxon

Blossom beni incelerken dudağını ısıyor. Dişlerini söküp benim dişlerimle değiştirmek istiyorum. Ona uzanmadan önce ellerimi ceplerime sokuyorum.

"Neden eski sevgiline evlendiğimizi söyledin?" Konuşmayınca ısrar ediyorum.

"Önemli değil."

"Önemli değil mi? Gelecek hafta sonu düğününe geleceğimizi sanıyor."

Elini sallayarak reddeder. "Bizi davet ettiğini unutacaktır. Alan, kendisine bir faydası olmadığı sürece bir şeyi sonuna kadar götürmez."

Bir kadın koridorda aceleyle yürüyor. O da bizimle ve Alan'la aynı odadaydı, ama kim olduğunu bilmiyorum. Blossom'un önünde duruyor. "Al." Ona bir zarf uzatıyor.

"Bu ne?" diye sorar Blossom.

"Bay Simmons, gelecek haftaki düğüne davetiyenizin olduğunu kontrol etmemi istedi. Cevap vermenize gerek yok. Sizi listeye ekleyeceğim"

listeye

ekleyece
ğim."

Blossom'un gülümsemesi zoraki. "Teşekkürler, Terri."

Terri, Blossom'un

örnek. "Denizde boğulan deniz kızları," diye mırıldanır Blossom. "Onun unutacağını

Unutacağını düşünmüştüm."

"Neden senin evli olduğunu düşünüyor?"

"Sorun değil. Düğüne benimle gelmek zorunda değilsin. Aslında, ben gitmeyeceğim." Konu kapanmış gibi başını sallıyor. Konu kapanmadı.

"Neden eski sevgiline evlendiğimizi söyledin?"

"Önemli değil." Topuklarını döndürür ama kaçamadan bileğini yakalarım.

"Blossom." Vücudu titrer ve başparmağımla bileğini okşadığımı fark ederim. Elini bırakıp geri çekilirim. İpeksi teninin dokunuşunu hemen özlerim.

"Bana neler olduğunu anlat," diye talep ediyorum.

"Aylarca beni görmezden geldikten sonra neler olduğunu bilmek istemezsin," diye tısladı. "Ben bir hatayım, unuttun mu?"

"Senin bir hata olduğunu söylemedim. Seni öpmek bir
bir

hataydı" Kahverengi gözlerinde acı parlar.

"Söylediklerimi unut. Ben bir pisliğim."

"Seninle tartışmayacağım."

"Gel hadi." Ben onun onu aşağı koridorda koridorda

"Hadi gidelim

gidelim ve bunu konuşalım."

"Beni iki ay boyunca neden görmezden geldiğini mi konuşmak istiyorsun?"

Hayır. Onun eski sevgilisine neden yalan söylediğini konuşmak istiyorum. Neden onun düğününe katılmaktan korktuğunu bilmem gerekiyor. Hâlâ ona karşı hisleri var mı? Kıskançlık beni kapladıkça midem bulanıyor. Blossom kıskançlık duyacağım biri değil ama vücudum umursamıyor.

İki sandalyeli bir köşeye geliyoruz. Blossom'u sandalyeye oturtuyorum ve karşısına oturuyorum.

"Neden eski sevgiline benimle evlendiğini söyledin?"

"Vay canına. Küçük konuşmalar yok. Nasıl olduğumu sormak yok. Sadece bam!"

Doğrudan konuya giriyorsun."

Kaşlarımı çatıyorum. "Sohbet etmeyi anlamıyorum."

"Tabii ki anlamazsın." Tişörtümü işaret ediyor ve ben de aşağı bakıp yazıyı okuyorum. Üzerinde *"Merhaba, iyiyim. Teşekkürler."* yazıyor. *İşte. Artık küçük konuşmalar yapmamıza gerek yok.*

"Blossom, evli olduğumuzu söyleyerek beni bu duruma soktun. Ve şimdi önümüzdeki hafta sonu eski sevgilinin düğününe davet edildik. Yardımımı istiyorsan, bana neler olduğunu anlatmalısın."

Kızgın bir ifadeyle bana baktı. "Yardımını istediğimi kim söyledi? Düğüne katılmayacağımı söyledim."

"Peki, gelmemekle ne tür bir mesaj vermiş olacaksın?"

Burnunu kııştırır. "Mesaj mı?"

"Bu adama evli olduğunu söyledin. Yalan söylemenin iyi bir nedeni olduğunu varsayıyorum."

"Var. Söz veriyorum."

"Düğüne gitmezsen, yalan söylediğini anlayabilir. O zaman ne olacak?"

Nefesini keser ve göğsünü tutar. "Yalan söylediğimi anlayamaz. Anlayamaz."

Elini tutup sıkıyorum. "Neden? Ne yapacak?" Nabzının hızlandığını hissediyorum. Bu adamdan açıkça korkuyor. Hırlıyorum. "Sana ne yaptı?"

"Düşündüğün gibi değil."

"Sana zarar vermedi mi?"

Kafasını eğdi. "Fiziksel olarak değil."

Çenesini sıkıştırıp gözlerime bakmasını sağlıyorum. "Bir insanı incitmenin fiziksel yollarından başka yolları da vardır."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

Alan'ı bulup suratını dağıtmak istiyorum. Bu canlı kadını nasıl korkutmaya cüret eder? Ama Blossom'u terk edemem. Acı çekerken olmaz. Onu kollarıma alıp öpmek istiyorum

benim 6ncesinde gelen diğer t6m erkekleri unutana kadar 6pmek istiyorum. Alan gibi pislikleri saymıyorum bile.

Blossom bana ilk kez "benimde bit yok" dediğinden beri onun 6ekiciliğiyle m6cadele ediyorum. Ona sahip olamam, ama ona yardım edebilirim.

"D6ę6ne gidelim." Bana

g6zlerini kırıştırıyor. "Ne?"

"D6ę6ne gidelim." "Neden?"

"O pislik Alan'a seni yıkamadığını g6sterelim. Aslında, sen bir 6st seviyeye 6ıktın."

O, benim istediğim gibi kıkırdıyor. "Seviye atladın mı?
seninle mi?"

G6ęs6m6 şişiriyorum. "Benimle. G6ven bana. Temizlenirim."

Bakışları g6ęs6me d6ř6yor ve alt dudağını ısıırıyor. Sikim seğiriyor. O g6zel dudaklarla oynamak istiyor. Onların etrafını sardığını hissetmek istiyor. O benim 6n6mde diz 66km6ř halini hayal ederken, sikim sertleşiyor ve uzuyor.

"Nerd tiş6rtleri dışında giyeceğin başka kıyafetlerin yok mu?"

Elimi g6ęs6mden aşağıya doğru kaydırıyorum. "Tiş6rtlerimi beğenmedin mi?"

Ateşle oynuyorum. Bu kadın benim olamaz. 6ok baştan 6ıkarıcı. Beni kendimden uzaklaştırıyor. V6cudumun ona verdiği tepki normal değil. Bu işi bırakmalıyım.

Ama bırakmayacağım. Ona unutamayacağı bir hafta sonu yaşatacağım. Ve sonra yine ayrı yollara gideceğiz.

Bana davetiyeyi sallıyor. "D6ę6n resmi kıyafetli." "Smokinim olması iyi bir şey."

G6zleri b6y6d6. O a6ık kahverengi g6zlerde boğulabilirim. Derin altın rengi bana dumanlı viskiyi hatırlatıyor. İyi bir dumanlı viskiyi 6ok severim.

"Smokin mi var?"

"Kardeşim milyarder." "Sen de milyonersin."

Soruyor mu emin değilim ama başımı sallıyorum. İçki fabrikası çok iyi gidiyor. Paraya sahip olmaktan utanmıyorum. Babam bizi terk ettikten sonra yaşadığımız zorluklardan sonra bunu yapamam.

"Tamam," diye pes ediyor. "Düğüne gideceğiz."

Telefonuma uzanıyorum. "Hafta sonu için bir dağ evi ayırtacağım."

Beni durdurmak için elini bileğime koyuyor. "Hafta sonu için dağ evine ihtiyacımız yok. Adada yaşıyoruz. Düğünden sonra eve gidebiliriz."

Sırıttım. "Ama hafta sonu için bir dağ evinde kalırsak, Alan'ın yüzüne ilişkimizi daha iyi gösterebiliriz."

"Bu kadar kurnaz olduğunu bilmiyordum."

"Kardeşlerimle tanıştın mı? Raider ailesinde biraz kurnaz olmasam hayatta kalamazdım."

O sırtarak, "Bu yönünü seviyorum," dedi.

"Konu halloldu. Önümüzdeki hafta sonu düğün için bir dağ evinde kalacağız."

"Oda rezervasyonu yapamaz mıyız?" Burnunu kırıştırır. "Dağ evleri çok pahalı."

Onun sevimli burnunu öperim. "Ben ödeyeceğim." "Ödemeyeceksin."

"Ben senin kocanım. Ben ödeyeceğim."

"Jaxon," diye homurdanır. Çok sevimli. Ne kadar sevimli olduğuna gülmemek için dilimi ısırمام gerekir. Nedense, ona gülmemi hoş karşılamayacağını düşünüyorum.

"Blossom."

"Cidden, Jaxon. Ne kadar paran olduğu umurumda değil. Benim yüzümden bu lüks tatil köyündeki bir dağ evine para harcamayacaksın."

"Neden senin yüzünden olmasın?"

"Tabii ya." Gözlerini devirdi. "Benden hoşlanmıyorsun."

"Senden gayet hoşlanıyorum." Aslında gayet hoşlanmaktan da öte, ama Blossom'a umut veremem. İlişkimiz, bedenim onun için ne kadar özlem duysa da, asla arkadaşlıktan öteye geçemez.

arkadaşıktan öteye geçemez, bedenim onun bedenini ne kadar arzulasa da.

"Haydi ama, kocacığım. Romantik davranırken dikkatli ol. Buna dayanamayabilirim. Sonunda burada, şu anda üstüne atlayabilirim."

Şaka yapıyor ama benim aletim bunun farkında değil. Blossom'un teklifini kabul etmem için beni teşvik ediyor. *Atla üstüne! Atla üstüne!*

Sikimi görmezden geliyorum. Genelde fiziksel dürtülerimi görmezden gelmek zor olmaz. Ama Blossom'la birlikteyken, pişman olacağım bir şey yapmadan önce dişlerimi sıkıp kendimi sakinleştirmek için zorlamam gerekiyor.

"Birbirimize atlamayı, mahremiyetimizin olacağı bu hafta sonu için saklayalım."

Ağzı açık kalır. "Jaxon Raider, az önce şaka mı yaptın? şaka mı yaptın?"

"Şaka yapabilirim." Sık sık ve çok iyi yapmıyorum ama tamamen beceriksiz değilim. Sosyal açıdan beceriksiz miyim? Bunu inkar edemem. Ama en sosyal açıdan beceriksiz kişi bile bazen gülebilir ve şaka yapabilir.

"Belki de bu hafta sonu o kadar da kötü geçmeyecek."

Elini sıkıyorum. "Bu hafta sonu harika geçecek. Söz veriyorum."

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Alan benim sorunum."

Canlı Blossom'umu karartan herkes benim sorunumdur. Onu kendime alamam, ama benim gözetimimde kimse ona zarar veremez. Hiç kimse.

"Sana yardım etmeyi kabul ettim. Konu kapanmıştır."

Ayağa kalkar. "Teşekkür ederim, iyi beyefendi. Hizmetleriniz için." Reverans yapar. "Ama size borcumu ödeyeceğim," diye mırıldanır ve uzaklaşır.

O ben izlerken geri geri çekilmesini fark
fark onun cevap vermekten sorularıma cevap
vermekten kaçındığını fark ettim.

Alan'ın ne yaptığını hâlâ bilmiyorum. Ama öğreneceğim.

Bölüm 10

*"Dedikoduların diğer tarafında olmak hiç eğlenceli değil." ~
Blossom*

Çiçek

Tık! Tık! Tık!

"İçeride olduğunu biliyoruz!" Dakota kapının arkasından bağılıyor.

O, apartmanın tüm sakinlerini uyandırmadan önce aceleyle ön kapıyı açarım. Apartman dairelerinin çoğunun, Smuggler's Hideaway'in kaçak içkisini denemenin "eğlenceli" olduğunu düşünen ziyaretçiler tarafından tatil amaçlı kiralandığını düşünürsek, komşularımı uyandırmak iyi bir fikir değildir. Koridor halısından kusuğu temizlemeye ne kadar tahammülüm olduğu sınırlıdır.

"Evde olduğumu hiç inkar etmedim."

Paisley burnunu kııştırır. "Öyle olacağını umuyorduk."

Neden beklediklerini çok iyi biliyorum, ama arkadaşlarımla soru sormasından korkmuyorum. Bu, onlara cevap vereceğim anlamına gelmez. Ama saklanan korkak bir kedi de değilim.

Onları daireme davet ettim. "Ne oldu? Bugün için bir plan yapmamıştık."

Dikkatlerini başka yöne çekmek saklanmak değildir, bilgin olsun.

Dakota kıkırdar. "Hayallerinin erkeği Jaxon'la birlikte partimden birkaç saatliğine kaybolabileceğini ve ertesi gün kapına geleceğimizi düşünmeyeceğini mi sanıyorsun?"

Parmağımı kaldırırım. "Birincisi, Jaxon benim hayallerimin erkeği değil hayalleri min erkeği değil." "Yalancı," diye mırıldanır Paisley ama onu duymazdan gelirim. İkinci parmağımı kaldırırım. "Ve ikincisi, ben birkaç saat ortadan kaybolmadım."

Dakota gözlerini devirir. "Sen sonsuza dek gitmiştin." Paisley iç çeker. "Uh oh."

"Yap abartma abartma zaman zamanı kullanarak kelime kelime kelimesini yanlış kullanıyorsun. Zamanı doğru kullanmanın ve zaman yönetiminin ne kadar önemli olduğunu konuşmuştuk."

Dakota elini kaldırır. "Zaman yönetiminin önemi hakkında seninle bir daha konuşmayacağım. Hâlâ bir önceki konuşmamızın anıları gözümün önünden gitmiyor."

Paisley boğazını temizler. "Burada, senin ve Jaxon'ın arasında neler olduğunu öğrenmek için bulunuyoruz."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bildiğini sanıyordum. Aramızda bir 'anlaşma' var."

Yanakları kızarır ve başını eğirir. "Üzgünüm. Kafam başka yerdeydi. Varsayımında bulunmamalıydım."

Konuyu kapatırım. Kasırga, bira fabrikasının taşınması ve Eli ile olan ilişkisi arasında, son derece meşgul olmuştur.

Dakota dirseğiyle bana vurur. "Sizin aranızda neler oluyor?"

Bu konuşmadan kurtulamayacağım. Düşünmüyorum bile. Dakota, Rhett tarafından kur yapıldığında onu nasıl sıkıştırdığımı hatırla. İntikam acıdır. Ama bunu kendi lehime kullanabilirim.

"Benimle maceraya atılmayı kabul edersen sana söylerim."

Dakota inler. "Seninle gitmeyi kabul ettiğim son macera, senin bir atla kavga etmenle sonuçlandı."

"Atla kavga etmedim."

"Zavallı hayvana bağırdın ve ona hakaret ettin."

"Zavallı mı? O inatçıydı ve nazıkçe rica ettiğimde hareket etmeyi reddetti."

"Warren ona ısıklık çaldığında gayet iyi hareket etti."

"Warren, yani babam öldükten sonra *Sirens & Saddles*'ın sahibi olacak olan adam, ürkütücüydü."

"O her zaman ürkütücüydü," diyor Paisley.

Titriyorum. "Nasıl ürkütücü?"

"Onu kızların soyunma odasının duvarına delik açmaya çalışırken yakaladık. Umarım atlarla delik açmaktan daha iyi anlaşıyordur, çünkü ne yaptığını hiç bilmiyordu."

"Onu yakaladığınız iyi olmuş," diyorum. Bir daha *Sirens & Saddles*'a gitmeyeceğim. Warren'dan kaçmak için, ben ve binicilik uyuşmadığımız için değil.

Dakota kaşlarını çatıyor. "Zavallı atlar. Ürkütücü birinin yanında olmak zorunda kalıyorlar."

"Onları kurtarmalı mıyız?" diye soruyorum. Kurtarma görevine hazırım. Gerçek sorunlarımdan kafamı uzaklaştıracak her şeye varım.

"Onları nereye koyacağız?" Dakota dairemi gözden geçirir. "Burada pek yerin yok."

Teknik olarak, atlar için bir çiftlik kurmak için param var. Ama o paraya gerekmedikçe dokunmak istemiyorum. O paraya dokunmak, onların öldüğünü teyit etmek anlamına gelir. Ayrıca avukatım, Alan'ın durumu çözülene kadar o parayı kullanmamamı söylüyor.

"Atları kurtarmayı tartışmayı bırakıp asıl meseleye dönebilir miyiz?" diye soruyor Paisley.

Ellerimi ovuşturuyorum. "Ne maceraya atılacağız?"

Paisley iç çekiyor. "Sen de Sophia, Chloe, Nova ve Onlar, *Five* Maya."

Fathoms Brewing'i kurduğu kadınlar.

Beşli, birbirlerinin en iyi arkadaşlarıdır ve her türlü belaya bulaşırlar. Onlar benim kahramanlarım.

"Ve sen masumsun?" diye sorar Dakota. "*Mermaid Mystical Gardens'da* Raider kardeşleri sarhoş edip eğlence parkından atılmadın mı?"

Paisley dudaklarını büzüyor. "Kovulmadık."

"Tabii, atılmadınız." Dakota omzuna hafifçe vururken bana, "*Kesinlikle atıldılar*" diye fısıldadı.

"Siz ikiniz bir macera seçmezseniz, ben seçeceğim."

"Bugün tahta kaldırım için harika bir gün," diyor Dakota.

"Tahta kaldırım mı? Tahta kaldırım nasıl bir macera olabilir ki?"

Kıkırdar. "Sen bir şekilde onu maceraya dönüştürürsün. Sana güveniyorum."

Ona eğildim. "Bana inandığın için teşekkür ederim."

Onları kapıya doğru yönlendiriyorum ve kısa süre sonra sahil yoluna yaklaşıyoruz. Smuggler's Rest'in tam ortasında, neredeyse okyanusun kenarında yaşadığım için, dairemden yürüyerek beş dakikadan az bir mesafede.

"İlk önce hangi oyunu oynayalım?" diye soruyorum. "Oyun oynamayı kabul etmedim," diyor Dakota.

"Başka ne yapabiliriz ki?" Tüm oyun salonlarını işaret ediyorum. salonlarını işaret ettim.

"Kahve içebiliriz ve sen de bize

"

Paisley burnunu çeker. "Oyun oynamadığımız sürece konuşmaz. Balon dart oynayamayız. Dakota sonunda birini öldürür."

Dakota ona sert bir bakış attı. "Ben dartla kimseyi öldürmedim."

"Ama kanayan burunlara neden oldun."

"Şimdi balon dart oynamak istiyorum. Kimin burnunu kanatacağını seçebilir miyim?" diye sorarım.

Paisley burnunu çeker. "Nişan alamadığı için sanmıyorum." "Kaza eseri oldu," diye ısrar eder Dakota.

Paisley omzuna hafifçe vurur. "Kazaya meyilli olmak sorun değil. Herkes benim dart becerilerime sahip olamaz.

"Oh, bu bir meydan okuma. Eminim basketbol atışlarında seni yenebilirim." Gülümsüyorum. Bu eğlenceli olacak.

Paisley omuzlarını geriye doğru çeker. "Bahsini kabul ediyorum."

Dakota aramıza girer. "Durun. İkiniz istediğiniz kadar çocuk oyunları oynayabilirsiniz. Blossom bize Jaxon'la neler olduğunu anlattıktan sonra. Çünkü Blossom'un bana son söylediği şey, ondan vazgeçtiği idi."

"Ondan vazgeçtim. Aramızda hiçbir şey yok.

."

Paisley çapraz kollarını kollarını kollarını kollarını kollarını "Sen bu

birlikte bir düğüne katılıyor musunuz?" Nefesim kesildi. "Nereden biliyorsun?"

Dakota'nın bakışları benimle Paisley arasında gidip geliyor. "Doğru mu? Jaxon'la düğüne mi gidiyorsun?"

Yalan söylemeyi düşünüyorum. Düğüne onlar da katılmayacaklar ki.

"Saçma sapan bir şey uydurmadan önce, Terri ile konuştum ve düğüne davet edildiğini doğruladı. Davetiyeyi sana kendisi verdi. Sen Jaxon'ın yanında dururken."

Paisley'e sert bir bakış attım. "Cidden dedikodu yapmak için tatil köyünün etkinlik planlayıcısını mı aradın?"

"Terri, Eli'yi arayıp bu hafta sonu yapılacak düğün için yer kartlarına yazmak üzere geek kardeşi olan adamın adını sorarken, ben de yanlışlıkla duymuş olabilirim."

"Jaxon inek değil, geek," diye mırıldanıyorum.

Beni duymazdan geliyor. "Yine de, bu hafta sonu Jaxon'la birlikte *Hideaway Haven Resort*'ta bir düğüne katılıyorsun, değil mi?"

Nefesimi veriyorum. "Evet, gidiyorum."

"Ama Jaxon'ı kovalamayı bırakmıştın," diyor Dakota.

Ona kaşlarını oynatarak bakıyorum. "Belki de o beni kovaladı."

"Doğru." Paisley başını sallar. "Jaxon seni restorandan kovdu."

Dakota gözlerini kısarak bana bakar. "Bu hikayenin daha fazlası var." daha fazlası var."

"Peki." Diye homurdanırım. "Damat benim eski sevgilim, beni aldattı ve Jaxon, ona bir üst seviyeye çıktığını göstermeme yardım etmeyi kabul etti." Hepsi doğru.

Tamamen doğru değil, ama doğru.

Dakota ellerini havaya kaldırır. "Neden en başta öyle demedin?"

Gözlerimi deviriyorum. "Senin bize ölen kocandan bahsettiğin gibi."

Omuzları çöküyor. "Oh, evet."

"Şimdi." Onu basketbol atış oyununa doğru iteklerim. "Paisley ile olan bahsimi kazanma zamanı geldi."

"Deneyebilirsin," diye şarkı söyler Paisley.

Ödemeyi yapıp yan yana üç basketbol potasına diziliriz.

"Hazır, başla," diye bağıriyorum ve ilk basketbol topumu alıyorum. Dakota ve Paisley'e aldırış etmeyin, ben potaya arka arkaya basket atıyorum. Dakota zaten bir tehdit değil. Paisley'in bilmediği şey ise, lise yıllarında basketbol takımında oynadığım. Hallederim ben.

"Ah! Burnum!" Birisi bağılıyor ve ben omzuma bakıyorum.

Bir adam eliyle burnunu tutarken yüzünden kan akıyor. Dakota ona koşarken, Paisley ve ben de hemen arkasından gidiyoruz.

"Üzgünüm. Ne oldu bilmiyorum. Basketbol topu elimden kaydı." Dakota ona uzanır ama o geri çekilir.

"Bir blok ötede, *The Salty Siren*'in yanında bir ilk yardım istasyonu var." Paisley kırmızı haç işaretini gösterir.

Adam aceleyle uzaklaşır. "Üzgünüm!" Dakota arkasından bağıırır. "Nişan alma yeteneğine hayran kaldım," der Paisley.

Dakota'nın gözleri büyür. "Ne?"

"Dart ya da basketbol topu kullan, doğrudan burnuna nişan al." Paisley güler ve ben de ona katılıyorum.

Dakota ve Paisley, aşk hayatımı kurcalamak için daireme geldiler. Farkında olmadıkları şey, kafamda dolaşan tüm sorulardan beni bir süreliğine kurtardıklarıydı.

Jaxon beni istiyor mu? Yoksa sadece nazik mi davranıyor?

Alan benim evli olduğuma inanıyor mu? Davayı şimdi düşürecek mi?

?

Beni istemediği belli olan, istediğim adamla hafta sonunu geçirmek beni istemediği adamla geçirmek zor olacak. Ama sonuç Alan'ın davayı düşürmesi olacaksa, tüm cinsel hayal kırıklığına değecek.

Bölüm 11

"Belki de erkek kardeşlerin olması o kadar da kötü bir şey değildir." ~ Jaxon

Jaxon

Arabamdan Eli'nin malikanesine doğru yürürken ayaklarım ağırlaşıyor. Bugün aylık Raider poker gecesi ve benim de katılmam gerekiyor.

Katılmamak için aklıma gelen her şeyi denedim. Hasta numarası yaptım. Miles beni yataktan kaldırdı, Zane bana kusmam için bir kova uzattı ve Kai beni poker masasına sürükledi. İşle çok meşgul olduğumu söyledim. Ama Eli, içki fabrikasının tüm elektriğini kesti – onun bilmediğini sandığım yedek jeneratörüm de dahil.

Uğurlu tılsımımı "kaybettiğimde", sonunda poker gecesini atlatmanın bir yolunu bulduğuma emindim. Çünkü her poker gecesine uğurlu tılsım getirmemiz gerekiyor. Rhett'in, Elvis'e benzeyen Chia Pet'im Green King'i bulana kadar evimi didik didik arayacağını beklemiyordum.

Kapı açılır ve Miles, Kai ve Zane dışarı çıkar. "Kazandım! Ödeyin, aptallar!" diye bağırır Miles.

Kai bana sert bir bakış attı. "Beni hayal kırıklığına uğrattın."

"Her zaman poker gecesinden kaçmaya çalışıyorsun, ama şimdi geldin mi?" Zane şikayet eder ve Miles'ın eline on dolarlık bir banknot sıkıştırır.

Onları görmezden gelip eve giriyorum. Beni takip ediyorlar ve barın yanında duran Rhett ve Eli ile birlikte Eli'nin oturma odasında toplanıyoruz.

"Gelebileceğini sanmıyordum," diyor Rhett.

Chia Pet'imi göğsüme sıkıca sarıyorum. "Sana Green King'i tekrar kaçırmak için bir bahane vermek istemedim."

"Elvis'e hiç benzemiyor," diye söylenir Miles. Ona sert bir bakış atarım. "Bilim fuarını ben kazandım."

Zane burun kıvrır. "Çünkü bitki yetiştirme konusunda elli sayfalık bir PowerPoint sunumu hazırlamıştın. Jüri üyeleri seni susturmak için ödülü sana verdi."

"55 sayfaydı," diye düzeltirim.

"Dostum," Miles gülüyor. "Durumu daha da kötüleştiriyorsun."

"Bunu söyleyen adam, tavşan ayağı olduğunu iddia ettiği ama tavşan ayağı büyüklüğünde olmayan bir şey tutan adam söylüyor."

Miles tüylü ayağı okşar. "Hopper'la dalga geçme. O hassastır."

"O bir ucube, işte o," diye mırıldanır Rhett.

Kai onu işaret eder. "Elinde bowling ayakkabısı var. Sen konuşacak durumda değilsin."

Eli gözlerini devirir. "Sanki senin turşunu kavanozda saklayan biri konuşabilirmiş gibi."

"

"Bay Crisp ile dalga geçmeyin. O hepinizden daha iyi poker oynar." Zane iç çeker. "Ben ve Nugget'ın bu olumsuzluğa ihtiyacımız yok."

"Nugget mı?" Miles burun kıvrır. "O, kovboy şapkası takmış, doldurulmuş bir sincap." kovboy şapkası takmış bir tahnit edilmiş sincap."

"Şans tılsımı getirme şartını kaldırsak olmaz mı?" diye sorarım.

Zane gözlerini bana diker. "Sen 'Jaxon' poker kuralında ısrar etmeyi bıraktığında uğurlu tılsımları kaldıracağız."

Boğazımı temizlerim ve gözlüğümü burnuma doğru iterim. "Blöf atma kuralı herkesin en sevdiği kuraldır."

Blöf kuralı şu şekilde işler. Birisi blöf yaptığınızı fark edip bunu açıklarsa, bir sonraki el için tek seferlik bir kural uydurma hakkı kazanır. Tek seferlik kural herhangi bir şey olabilir. Kardeşlerimin her birinin en sevdiği çılgın bir kuralı vardır.

Miles, Denizkızının Merhamet Kuralı'nı icat etti. Bir oyuncu arka arkaya üç kalp çeker ise, bir sonraki tur başlamadan önce bir denizci şarkısı söylemek zorundadır. Söylemezse, pas geçer.

Eli ise Kaçakçının Blufunu icat etti. Her oyuncu elindeki bir kartı söylemek zorundadır. Yalan söylediği anlaşılırsa, bir sırrını açıklamak zorundadır.

Kai'nin favorisi Korsan Gibi Konuşma kuralıdır. Herkes korsan gibi konuşmak zorundadır, yoksa o turu kaybeder.

Zane'in kuralı Siren's Curse. Herhangi biri Kupa Kraliçesi'ni çekerse, lanetlenir ve başka biri kraliçe çekene kadar her cümlesini "arrr" ile bitirmek zorundadır.

Sadece Rhett'in saçma bir kuralı yok. Kardeşlerim benim sıkıcı olduğumu düşünüyor, ama Rhett kartlar ve para konusunda çok katı olabilir. Para konusunda çok ciddidir. Muhtemelen bu yüzden damıtımevinin CFO'su.

"Poker hakkında konuşmayı kesebilir miyiz lütfen?" diye sorar Zane.

Kaşlarımı çatıyorum. "Bugün poker gecesi. Poker dışında başka ne konuşabiliriz ki?"

Gözlerini devirir. "Bu hafta sonu Blossom'un eşlikçisi olarak düğüne neden katıldığın hakkında konuşmaya ne dersin?"

Kaşlarım çatılır. "Nereden biliyorsun?"

Eli boğazını temizler. "*Hideaway Haven Resort'un* etkinlik koordinatörü beni arayıp adını sordu."

"Neden adımı bilmek istiyor?"

Kaşlarını kaldırır. "Çünkü bu hafta sonu Alan ve Stacey'nin düğününe katılıyorsun ve yer kartları için adını bilmesi gerekiyor."

"Yer kartları mı?"

"Ciddi misin?" diye sorar Zane. "Düğünde yer kartlarının sana ayrılan koltuğa konulduğunu ben bile biliyorum."

"O zaman kazanmaya çalışıyor," diyor Kai.

"Neyi oyalanıyorum?"

Miles çenesini okşar. "Oyaladığını sanmıyorum. Bence gerçekten kafası karışık."

"Neyi kafam karışık olabilir ki? Neyi kaçırıyorum?" Neler olduğunu anlamadığım zamanlardan nefret ederim. Ama buna alışmam gerek. Kardeşlerim bilmece gibi konuşmayı severler.

Eli elime bir bardak viski tutuşturur. "Seninle Blossom arasında neler olduğunu bilmek istiyoruz."

"Hiçbir şey yok."

Rhett kollarını göğsünde kavuşturur. "Onunla bir düğüne gidiyorsun ve bir şey yok mu?"

Burnumu kırıştırıyorum. "Neden kızgın görünüyorsunuz?" "Çünkü Blossom, Dakota'nın en iyi arkadaşı." "Biliyorum."

Zane kolunu omuzlarıma atar. "Rhett Dakota'yı seviyor. Dakota Blossom'u seviyor. Dolayısıyla, Blossom'u incitirsen, Dakota'yı incitmiş olursun ve Rhett kızar."

"Mantığını anlıyorum." Boğazımı temizliyorum. "Ama Blossom'a zarar vermiyorum. Ona yardım ediyorum."

Miles gülümser. "Bu iyi olacak."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Bunda komik olan bir şey yok."

Zane omzumu sıkıştırır. "O şu anki durumu kastetmiyor. Sonuçları kastetmiş."

"Sonuçları mı?"

"Göreceksin," diye mırıldanır, sonra kolunu indirip bara doğru yürür ve kendine bir bardak viski doldurur.

"Blossom'a nasıl yardım ediyorsun?" diye sorar Rhett.

"Blossom'un bu durumu gizli tutmak istediğini düşünüyorum."

Yaklaşır. "Eski sevgilisine seninle birlikte bir üst seviyeye çıktığını göstermesine yardım etmiyor musun?"

"Cevapları zaten biliyorsan neden tüm bu soruları soruyorsun?"

"Dur bir dakika. Blossom'un eski sevgilisi ona ne yaptı?" diye sorar Eli.

Alan'ın ne yaptığını bilmediğim için omuz silkiyorum. Kötü bir şey olduğunu biliyorum. Onu bir şekilde incitmiş. Nasıl olduğunu bilmiyorum. Ama bu hafta sonu öğrenmeyi planlıyorum. Ve sonra, onun intikamını alacağım.

"Bu hoşuma gitmedi."

"Paisley ve Blossom arkadaş oldukları için mi?" diye soruyorum.

"Çünkü Blossom bizden biri. Bir kaçakçı," diyor ve kardeşlerim onaylayarak başlarını sallıyor.

Huh. Kardeşlerimin Blossom'a yardım etmek isteyeceğini beklemiyordum. Onu sevdiklerini biliyorum. Onu sevmemek imkansız. Akıllı ve eğlenceli. Gülümsediğinde adeta mutluluk yayıyor. Benim olmadığım her şey o.

Ama aynı zamanda adaya yeni gelmiş biri. Genellikle kaçakçı olarak adlandırılanlar, adada büyümüş olanlardır. Haklı olarak, anakaradan gelenlerin kalacağına güvenilemez.

Babama sorabilirsiniz. Ama soramazsınız, çünkü o ben on dört yaşındayken ayrıldı ve o zamandan beri haber alınamıyor.

"Bu hafta sonu tatil köyünde kalalım mı?" diye sorar Miles. "Moral desteği olabiliriz."

"İyi fikir," diyor Zane. "Jaxon'a moral desteği verebiliriz, çünkü biri kalabalıktan nefret ediyor ve düşün kalabalık bir olay."

Kaşlarımı çatıyorum. Kalabalıktan nefret etmiyorum. Ama kalabalıktan da hoşlanmıyorum. Ancak kalabalıkla başa çıkabilirim. Tabii düzinelerce insanla küçük sohbetler yapmak zorunda kalmazsam.

Rhett inler. "Sen sadece düşünüyü mahvetmek istiyorsun."

Miles omuz silkiyor. "Ne diyebilirim ki? Çaresiz nedimler şey."

"Bu hafta sonu gelemem," diyor Kai ve herkes dikkatlerini ona çevirir.

"Neden?" diye sorar Zane ve sonra uyluğuna vurur. "Neredeyse unutuyordum. Harper'la randevun var. Oh, dur. Hayır, yok, çünkü o sana yüz vermiyor."

"Harper mı? *Rumrunner'in* sahibi *mi*?" diye sorarım. "O senden on yaş büyük değil mi?"

Miles göğsünü tutar. "Aşk söz konusu olduğunda yaş sadece bir sayıdır."

Kai onu iter. "Bu aşk değil. Ve o benden yedi yaş büyük. On yaş değil."

"Dostum, eğer sadece azgınsan, benimle düğüne gel. Birkaç kız buluruz. İyi vakit geçireceğine söz veriyorum." Miles kaşlarını oynatır.

"Düğüne mi? Sen düğüne gelmeyeceksin."

Blossom ve eski sevgilisi arasında neler olduğunu anlamıyorum, ama herkesin bilmesini istemediğinden eminim. Özellikle de dedikoduyu kazanmaya kararlı bir spor olarak gören kardeşlerim.

Eli yanıma yaklaşıır. "Merak etme. Onları düğünden uzak tutarım."

"Bize ihtiyacın olmazsa tabii," diye ekler Rhett. "Eğer olursa, tek yapman gereken aramak."

"Arkanızdayız kardeşim," diyor Eli. "Her zaman," diye onaylıyor Rhett.

Teşekkür etmek için çenemi kaldırıyorum. Şaşırmamam gerekir. Rhett ve Eli her zaman benim yanımda oldular.

Babam bizi terk edip anakaraya gittikten sonra, Eli ek işler yaparak "ekstra" şeyler için paramız olmasını sağladı. Benim için kimya seti. Küçük kardeşlerim için spor malzemeleri.

Annem geçimimizi sağlamak için iki işte çalıştığı için Rhett ailenin reisi rolünü üstlendi. Çalışmam için sessiz bir ortam sağladı. Küçük kardeşlerin Miles, Zane ve Kai olduğunda bu hiç de kolay bir iş değildir.

Onların sözleri iyi bir hatırlatma. Babam yok. Ama kardeşlerim var – her zaman yanımda olan kardeşlerim.

Bölüm 12

"Eh, hiç de garip değildi." ~ Blossom

Blossom

Valizimi arabama taşıırken, Jaxon eski model Mustang'iyile gelip yanıma park etti. Bagajımı açıp valizimi içine koydum.

Arabasından iner. "Ne yapıyorsun?"

Ona kaşlarımı çatarak bakıyorum. "Belli değil mi? Bavulumu bagaja koyuyorum."

"Sen sürmeyeceksin."

Geri çekildim. "Anlamadım?"

"Birlikte gideceğiz."

"Ben kendim sürebilirim."

"Evli olduğumuzu varsayarsak, ayrı ayrı gelmemiz Alan'a tuhaf gelmez mi?"

Uçan foklar. Haklı. Valizimi almak için eğildiğimde beni kenara itti. "Ben alırım."

"Bütün hafta sonu centilmen mi olacaksın?"

"Tabii ki. Sen benim karımsın. Bir erkek karısına karşı centilmen olmalı."

Keşke diğer erkekler de onun gibi düşünse.

"Sadece karınmış gibi davranıyorum," diyorum, çünkü bunun gerçek olmadığını hatırlamam gerekiyor. Bu sahte. Jaxon beni umursamıyor. İyi bir adam olduğu için bana yardım ediyor. Valizimi bagajına koyması da bunun kanıtı.

"Valizin neden bu kadar ağır?"

Muhtemelen sahip olduğum tüm güzel kıyafetleri oraya koyduğum içindir. Her duruma uygun bir kıyafetim olduğundan emin olmalıyım. Yırtık pırtık kot pantolonlarla yakalanmayacağım. Bu kız yakalanmayacak.

"Bu bir gizem," diyerek arabanın kapı koluna uzanıyorum.

Jaxon elimi kenara itti. "Kapıyı senin için açıyorum

"

Ellerimi kaldırıyorum. "Şikâyet etmemi bekleme. Beni şımartmak mı istiyorsun? Şımart bakalım."

"Seni şımartmaktan hoşlanıyorum," diyor kapıyı kapatmadan önce.

Garip. Rol yapıyormuş gibi gelmedi. Oyunculukta oldukça başarılı. Bu inek viski üreticisinin iyi bir oyuncu olacağını hiç beklemiyordum.

"Lisede tiyatro kulübünde miydin?" diye soruyorum, apartmanımdan uzaklaşırken.

"Tiyatro kulübü mü? Tiyatro kulübü için vaktim yoktu."

Doğal bir oyuncu olmalı. İyi bilmek.

Yola çıkarken davetiyeyi inceledim. "Bütün bir hafta sonu düğün yapmak biraz abartılı değil mi sence?"

"Düğün hafta sonu istemiyor musun?"

Tiksinti ile burnumu kırııştırıyorum. "Konuklar için hoş geldin yemeği, öğleden sonra şarap tadımı, cuma gecesi akşam yemeği ve ardından karaoke, cumartesi günü spa, düğün, akşam yemeği ve danslı düğün partisi ve pazar günü şampanya brunch. Biraz fazla değil mi?"

"Senin ideal düğünün nasıl olurdu?"

Cevabı düşünürken pencereden dışarı bakıyorum. "Her zaman çıplak ayakla kumsalda evlenmeyi hayal etmişimdir.

En yakın arkadaşlarım olurdu." "Ailen yok mu?"

Kalbim sızlıyor. Ailemin düğüne katılmasını çok isterdim. Ama onlar artık yok.

Keşke ben akıllanıp Alan'ı terk edene kadar yaşasalardı. Annem onu hiç sevmezdi, babam da ona güvenmezdi. Ben onların abarttığını düşünürdüm. Ama abartmamışlardı.

"Ailem yok," diye fısıldadım.

Elimi tutup sıkıca tuttu. "Üzgünüm. Kötü anıları hatırlatmak istemedim."

Elini sıkıca tutuyorum. "Önemli değil. Bilmiyordun."

Smuggler's Hideaway'de kimse bilmiyor. Arkadaşlarıma ailemden bahsetmedim. Anlatsaydım, Alan hakkındaki geri kalan her şeyi de açıklamak zorunda kalırdım ve ne kadar aptal olduğumu itiraf etmeye hazır değilim.

"Geldik," diyor Jaxon, tatil köyüne girerken. Arabayı park ediyor ama dışarı çıkmıyor. Bana bakmak için dönüyor. "Burada olmak istediğinden emin misin?"

Gözlerimi devirdim. "Artık biraz geç oldu, değil mi?"

"Hayır, değil. Gitmek istersen gideriz. Bu gerçeğe çok basit."

Onun için muhtemelen basit bir şey. Ama benim için değil. Eğer ona Alan'a evli olduğumu kanıtlarsam, davayı kazanma şansı olmadığını anlayacak ve davayı düşürecektir. Bu davanın karanlık bulutunun uzaklaşıp hayatıma yeniden güneşin parlamasına hazır olduğumdan daha fazlasıyım.

"Burada kalmak istiyorum."

"Tamam." Başını sallıyor.

O aracın önünden dolaşıp kapımı açmaya gelirken ben hareketsiz oturuyorum. Bana elini uzatıyor ve ben kabul ediyorum.

Dokunduğumuzda bir elektrik akımı beni vurur. Jaxon'ın genişlemiş gözlerine bakılırsa, o da bunu hissediyor. Birbirimize bakarken cinsel gerilim havayı doldurur.

"Çantalarınız için yardım ister misiniz?" Bir hamal sorar ve – pop! – gerilim bir anda yok olur.

Jaxon bagajcıya çantaları taşımada yardım ederken, ben resepsiyon masasına doğru ilerlerim.

"Ben Wesley," diye kendini tanıttı resepsiyondaki adam. "Bu sabah size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Check-in yapmak istiyorum. Rezervasyon Raider" adına yapılmış olmalı.

Jaxon'ın adıyla check-in yapmak içimi ısıtıyor ve mutlu hissettiriyor. Onun adını benimkine kalıcı olarak eklemek nasıl bir his olurdu? Ve bunu eski sevgilimi kandırmak için bir hile olarak değil?

"Sizi bahçemizdeki dağ evlerinden birinde ağırlayacağız," diyor Wesley.

"Dağ evi mi?" Alan ıslık çaldı ve ben neredeyse zıplıyordum. Onun yaklaştığını duymamıştım. "Düğün misafirlerimiz için indirim anlaşması yapmış olmamız iyi oldu."

Jaxon kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor. "İndirim mi? Biz indirim almadık."

"Oh, özür dilerim," diyor Wesley. "Rezervasyonunuzda düğün partisine katıldığınız yazmıyor. İndirimi şimdi ekleyebilirim."

"Önemli değil," diyor Jaxon. "Rezervasyon yaparken düğüne katılacağımızı söylemeyi unutmuşum."

Wesley ona iki anahtar kartı uzattı. "İşte anahtarlarınız, Bay ve Bayan Raider."

"Raider mı?" Alan kaşlarını kaldırır. "Bir erkeğin soyadını asla almayacağını söylemiştin."

Jaxon alnımı öper. "Komik. Bana adını değiştirmenin bir sorun olduğunu hiç söylemedi."

O çok iyi. Kim bilebilirdi ki, inek Jaxon sahte bir koca rolünde bu kadar başarılı olacaktı? Acaba gerçek bir koca rolünde de başarılı olur muydu?

Vay canına. Bu düşünce nereden çıktı?

Şimdiki ana odaklan, Blossom. Sahte kocana özlem duymayı da listeye eklemekten yeterince sorunun var zaten.

Alan sol elime doğru başını salladı. "Ama o da senin yüzüğünü takmazdı ."

Jaxon iç çeker. "Benim çiçeğim yüzük takmayı sevmez." Çıplak parmağıma kaşlarını çatarak bakar. "Ama o benim yüzüğümü takana kadar denemekten vazgeçmeyeceğim."

Sesindeki kararlılık beni neredeyse titretir. Bu hafta sonu bir iffet kemeri takmam gerekebilir, çünkü Jaxon bu sahiplenici beyefendi tavrını sürdürürse ona atlamam için hiçbir neden yok.

"Belki de beni ikna etmenin en iyi yolunu henüz bulamadın," diye alay ediyorum.

Jaxon'ın gözleri parlar ve midemde kelebekler uçuşur. Burada ateşle oynuyorum ve umurumda değil. Alevler beni yakıp kül etsin. Jaxon'ı tekrar tatmak için buna değer.

"Bir meydan okuma," diye homurdanır. "Meydan okumayı ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

"

Alan boğazını temizler ama ben onu görmezden gelirim. Okyanus mavisini gözlerine kapılıp eski sevgilimi düşünmekle

Okyanus mavisini gözlerin büyüüne kapılmış durumdayım, eski sevgilimi umursayacak vaktim yok. Tekrar dener, bu sefer çok daha yüksek sesle, ve an mahvolur.

"Sonra görüşürüz. Sahibi Hudson Clark ile konuşmam gerek." Alan bu ismi söylerken sırtıyor. Etkilenmem mi gerekiyor?

Hudson'a doğru yürümeye başlar ama eski NFL oyuncusu çoktan bizim yönümüze doğru gelmektedir. Alan selam vermek için elini uzatır ama Hudson onu geçip önümüzde durur.

"Jaxon. Bu hafta sonu burada kalacağını duydum." El sıkışırlar.

"Karımı tanıyor musun?" diye sorar Jaxon.

Hudson'ın gözleri eğlenceyle parlar. Gerçeği biliyor mu acaba?

?

"Blossom, değil mi? Bira fabrikasında çalışıyorsun."

Alan, Hudson'ın arkasında gizlendiği yerden homurdanır. "Bira fabrikasında." Bira fabrikası."

"Karımın da çalıştığı bira fabrikası," diyor Hudson yüksek sesle.

Alan bu itiraz karşısında çekinir, ancak bu onu uzun süre durdurmaz. "Affedersin, Hudson. Bu hafta sonu yapılacak etkinliklerle ilgili birkaç sorum var."

"Terri size memnuniyetle yardımcı olacaktır," der Hudson, ona bakma zahmetine bile girmeden.

Alan'ın ekşi yüzüne gülmemek için dilimi ısırırım. Hudson'ın sırtına öfkeyle bakarken burun delikleri genişler. Birkaç saniye bekledikten sonra sonunda ayaklarını yere vurarak uzaklaşır.

"Gitti mi?" diye fısıldar Hudson.

Kahkahalarla gülmeye başlarım. "Onu görmezden geldiğinde yüzündeki ifade. Ona yaptıkların için seni sonsuza kadar seveceğim."

Jaxon hırlar ve ben onu sakinleştirmek için göğsünü okşarım

Hudson'ın bakışları elime kayıyor ve ben elimi çekiyorum. Oops. Hayır Gerekli olmadıkça sahte kocaya dokunmak. Gerçi, neyin 'gerekli' olduğuna karar veren benim.

"Bu çok eğlenceli olacak," diyor Hudson ve uzaklaşıyor.

Jaxon kolunu omzumdan indirir. Onun dokunuşunu hemen özlerim. Ama sonra elimi tutar.

"Hadi şaletimizi bulup yerleşelim, Petal." "Petal mı? Petal lakabı nereden geliyor?" Omuz silkiyor. "Çiçek. Petal. Açıkça ortada."

"Çiçek teması mı? Kabul edebilirim."

"En sevdiğin çiçek hangisi?" diye sorar, biz binadan çıkıp dağ evlerine doğru yola koyulurken.

"Laleler. Küçük konuşmalardan nefret ettiğini sanıyordum."

"Seni tanımak küçük konuşma değil," diyor ve ben neredeyse eridim.

Belki de bir hafta sonu boyunca Jaxon'la evliymiş gibi davranmak o kadar da iyi bir fikir değildi. Çünkü ona atlamadan önce bu beyefendi tavrına ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Ben patlatacağım dışarı bir nefes Hayır atlama seninsahte kocan, Blossom. Ne kadar sahiplenici ve tatlı davranırsa davransın. Bu gerçek değil.

O rol yapıyor.

Bölüm 13

"Kardeşlerimin kim olduğunu düşününce, sürprizlere karşı bağışık olduğumu sanıyordum." ~ Jaxon

Jaxon

Dağ evine girer girmez donakalırim. Her şeyi mahvetmişim. Bir "dağ evi"nde birden fazla yatak olacağını düşünmüştüm. Yanılmışım. Tek bir büyük yatak ve benim 1,85 metrelik boyumla asla sığamayacağım küçük bir kanepe var.

Sabah boyunca Blossom'la flört ettikten sonra, onu yatağa atıp yatağın ne kadar sağlam olduğunu öğrenmeye hazırım. Arzumu bastırıyorum. Blossom benim için doğru kadın değil. Ona aşık olup, benden veya adadan sıkıldığında beni terk etme riskini göze alamam.

"Vay canına." Blossom arkasını döner ve sarı saçları arkasında dalgalanır. "Burası harika. Umarım düğün indirimi yüzde elli olur, çünkü bu dağ evi ucuz olamaz."

İndirimin ne kadar olduğu umurumda değil. Dağ evinin fiyatı ne olursa olsun, Blossom'u mutlu görmek için buna değer. Gözleri parıltıyor ve gülümsemesi yüzünü aydınlatıyor. Ona çekiliyorum, ama ayaklarımın yerinde kalmasını sağlıyorum.

Dönüşünü durdurur. "Kutsal deniz kızları," diye nefesini verip sürgülü kapılara koşar. Avuçlarını cama vurur.

camı vurur. "Dışarıda gerçek bir kaçakçı jakuzisi var. İyi ki mayomu getirmişim."

Bavuluna koşar ve onu açar. "Ne yapıyorsun?"

"Tabii ki mayomu giyiyorum." Omzunun üzerinden bana bakmak için durur. "Tabii sen çıplak olarak jakuziye girmek istemiyorsan."

Sikim o kadar şiddetli bir şekilde seğirdi ki neredeyse düşüyordum. Blossom çıplak olarak jakuzide mi? O kilometrelerce uzunluktaki teni sergileniyor mu? Dik göğüsleri serbest ve dokunulmaya hazır mı? Ellerimle ve ağızımla mı?

Derin bir nefes alıp hormonlarımı kontrol altına almadan önce, her şeyi boşverip Blossom'u omzuma atarım.

"Bir saatten az bir süre sonra hoş geldin yemeği yok mu?" Omuzları çöküyor ve onun ışığını söndürdüğüm için kendimi tekmelemek istiyorum. "Yemeği atlayabiliriz."

"Hayır." Omuzlarını dikleştirir. "Hafta sonunu benimle jakuzide eğlenerek geçirmeyi kabul etmedin. Buraya benim kocam rolünü oynamaya geldin."

Kendimi tutmadan önce "oyun" kelimesine neredeyse kükreyecektim. Blossom benim karım değil. Ben de onun kocası değilim. Bu bir oyun. Biz oyun oynuyoruz. Hikayenin sonu.

Valizinden bir elbise çıkarıyor. "Duş alıp giyinmek için otuz dakikaya ihtiyacım var."

"Benim de giyinmemi ister misin?"

Her zamanki kot pantolon ve tişört üniformam yerine bej pantolon ve düğmeli gömlek giyiyorum. Eli ve Rhett bu sabah erkenden evime geldiler ve "düğün gardırobumu" seçtiler. Bu pislikler benim giyinmeyi bilmediğimi sanıyorlar.

"İyi görünüyorsun. Acele edeceğim."

Tuvalete koşar ve kapıyı çarparak kapatır. İşte o anda, o gün yaptığım ikinci hatayı fark ederim. Duş

duş ve yatak odası arasındaki duvar camdır. Duşta kim varsa, şaletin geri kalanından açıkça görülebilir.

Sikim beni yatağa oturup gösteriyi izlemeye teşvik ediyor. Ne kadar cazip gelse de, Blossom'un mahremiyetini bu şekilde asla ihlal etmem.

Anahtar kartını alıp odadan kaçırım.

Cebimden kulaklıklarımı çıkarır ve tatil köyünde dolaşırken dinlemek için bir podcast açarım. Dağ evleri konukların mahremiyetini sağlamak için birbirinden oldukça uzak olduğundan dolaşmak için bolca alan vardır. Hudson'ın ünlüleri ağırladığını düşünürsek, bu gerekli bir önlemdir.

Bahçelerdeki patikalarda dolaşırken ve dar su akıntılarının üzerindeki köprülerden geçerken huzurluyum. Çoğu konuğun orada olduğunu düşündüğüm için plajı ve okyanusu kaçınıyorum. Kimsenin eşlik etmesine ihtiyacım yok, kendim yeterim.

Ve Blossom'un. Onu düşünmekten kendimi alıkoyuyorum. Bu takıntı bir yere varamayacağı için sona ermesi gerekiyor. O Smuggler's Hideaway'den değil. Ve burada kök salmış değil. Ev satın almamış. Tek arkadaşları patronu ve Dakota. Anakara sakinleri asla adada kalmazlar.

Alan ortaya çıkmadan önce yanımdaki çalılar hışırdadı. Sanki koşmuş gibi nefes nefeseydi. Ağzını hareket ettiriyordu ama kulaklıklarım takılı olduğu için onu duyamıyordum. Podcast'imi duraklattım ve kulaklıklarımı çıkardım.

"Özür dilerim. Bir şey mi dedin?"

Alan bana kaşlarını çatarak bakar. "Beni duymadın mı?" Tabii ki duymadım. "Hayır."

Kollarını göğsünde kavuşturur. "Blossom ile evlendiğine inanmıyorum."

Hemen konuya giriyor. İyi. Sohbet etmekten nefret ederim. "Neden?"

Bana elini sallıyor. "Blossom senin gibi bir adamla asla evlenmez."

Benim gibi bir adamla mı? Benim gibi bir adamı kovalamakta hiç zorlanmadı. Ona bunu söylemek istiyorum ama onu kışkırtmak, onun Blossom'u nasıl incittiğini anlamama yardımcı olmaz. Ve ben gerçeği öğrenmeye kararlıyım.

"Benim gibi bir
adam mı?" "Bir
inek."

Gözlüğümü burnuma itekledim. "Gözlük taktığım için benimle dalga mı geçiyorsun?"

Yanakları kızardı. "Hayır."

"Neden benim bir inek olduğumu düşünüyorsun?" Ben bir ineğim ve bununla gurur duyuyorum ama onun inek kelimesini aşağılayıcı bir terim olarak gördüğünü hissediyorum.

"Önemli değil. Sen Blossom'un tipi değilsin."

Alan'ı bir an inceledim. Benden birkaç santim daha kısa ve zayıfın da ötesinde sıska. Oysa ben kürek çekerek geçirdiğim zaman sayesinde kaslıyım. İşe gitmeden önce çoğu sabah bir saat kürek çekiyorum.

Miles sörf yaparken ona göz kulak olmak için kürek çekmeye başladım. Şaşırtıcı bir şekilde, bundan keyif aldım. Turistler sahile gelmeden önce güneşin doğuşunu izlemek için okyanusta olmakla hiçbir şey kıyaslanamaz. Her şey sessizdir. Beş kardeşimle dolu, durmadan konuşan hayatımın geri kalanından farklı olarak. Onları görmezden gelebilirim, ama bunu yapmak zorunda olmamak çok güzel.

"Blossom'un tipi uzun boylu, fit
erkekler değil mi?" Alaycı bir şekilde
soruyor. "Aptal olma."

Eğer ben küçük kardeşlerimden biri olsaydım, bu konuşmayı onun başlattığını hatırlatırdım. Bunun yerine, başımı sallayıp ayrılmak için harekete geçiyorum. Beni durdurmak için yoluma çıkıyor.

"Bundan kurtulamazsın." "Neyden
kurtulamayacağım?"

"Evli gibi davranmaktan." İç
geçiriyorum. "Yine mi bu."

"Bu maskaralık için davayı düşürmeyeceğim."

Sonunda meselenin özüne geliyoruz. "

Dava mı?

O kahkahayla güler. "Bu çok değerli. O sana söylemedi." Ona yaklaşıyorum. "Neyi söylemedi?"

"Evli olduğumu sanıyordum. Evliysen dava hakkında bilgi sahibi olmalısın." Sırıttıyor. "Onun parası için evlendiysen, bu davayı kazandığımda çok hayal kırıklığına uğrayacaksın."

Vücudumdan sıcaklık dalgaları geçiyor ve onu yere sermeden önce ellerimi belime koyuyorum. Bu adam burnunun kırılmasını hak ediyor, ama acil serviste olursa bu davayı öğrenemeyeceğim. Ve ona yumruk atarsam, acil serviste olacak.

"Onunla parası için evlenmedim. Benim kendi param var. *Buccaneer's Whiskey'nin* ortak sahibiyim."

Ve kardeşim, çocukken babamızın bizi terk etmesini telafi etmek için kardeşlerine altı haneli çekler vermek iyi bir yol olduğunu düşünen bir milyarder. Ama Alan'ın Eli'yi bilmesine gerek yok. O açıkça paraya aç. Eli'nin hayatına girmeye çalışan yeterince paraya aç insan var.

Alan'ın gözleri kısılır. "Yerel içki fabrikasının ortağı mısın?"

"Ve ben de baş damıtıcıyım."

Gözlerini devirir. "Blossom'un sana neden ilgi duyduğunu şimdi anlıyorum. O her zaman damıtma ve bira yapımına takıntılıydı." "Her neyse," diye mırıldanıp tekrar ayrılmaya çalışıyorum. "Ama hala evlendiğine inanmıyorum." "Bu iş sıkıcı olmaya başladı."

"Blossom çok konuşkan biridir. Mirasını ailesinden sakladığı gibi, evlendiği adamdan da saklamaz."

Ailesinden miras mı?

"Bana ebeveynlerinin öldüğünü söyledi," diye yalan söylüyorum. Ailesi olmadığını söyledi, bu onların ölümünden bahsetmekle aynı şey değil.

"Ama öldüklerinde ona bir sürü para bıraktıklarını sana söylemedi."

Hayır, yapmadı. Ve Blossom'un parası olduğunu asla tahmin edemezdim. Haftada altmış saat çalışıyor, berbat bir apartman dairesinde yaşıyor ve pahalı kıyafetler ya da mücevherler takmıyor.

"Eminim bu yüzden bu hafta sonu bir dağ evinde kalabiliyorsun."

"Dağ evinin parasını ben ödüyorum." Blossom yarısını ödemeyi teklif etti ama ben reddettim.

"Neredeyse unutuyordum." Bir şey hatırlamış gibi parmaklarını şıklattı. "Dava yüzünden paraya dokunamıyor."

"Bilmece çözmekten bıktım. Bana söylemek istediğin neyse söyle ya da beni rahat bırak."

"Blossom'un yanında olman gerekmez mi?"

"Hoş geldin yemeği için hazırlanıyor."

O inledi. "Hazırlanmak için bu kadar uzun sürmesine sinir olmuyor musun?"

"

"Hayır, çünkü sonuç her zaman buna değer."

"Seni parmağında oynatıyor." Öyle değil, ama öyle olsa da umurumda olmaz. "Bitti mi?"

Uzaklaşmaya başlıyorum.

"Bana ait olanı alana kadar vazgeçmeyeceğim," diye bağılıyor ve ben durup dinlemeye başlıyorum. "O mirası aldığında evliydik, bu da paranın yarısının bana ait olduğu anlamına geliyor. İsteddiği kadar evli olmadığımızı ve seninle evli olduğunu iddia edebilir. Bu davayı kazanacağım."

"Taklit etmiyoruz," diyorum ona ve

.

Blossom'un geçmişine ait parçalar yerine oturmaya başlıyor, ama hala birkaç önemli parça eksik. Alan ile evli miydi? Neden Alan, Blossom'un ailesinin ona bıraktığı parayı hak ettiğini düşünüyor?

Gerçeği öğreneceğim ve sonra Alan'ı durdurmanın bir yolunu bulacağız. Çünkü o pislik Blossom'un parasından tek kuruş bile almayacak.

Bölüm 14

"Ne bilmek istiyorsun?" ~ Blossom

Blossom

Dağ evinin kapısı açılır. "Neredeyse hazırım." Saatile bakarım. "Ana binaya yürümek için beş dakikamız var. Beş dakika erken varacağız." Bence bu zamanında sayılır.

Jaxon cevap vermezse, rujumu makyaj masasına bırakıp dağ evinin yatak odasına giriyorum, o da orada bir ileri bir geri yürüyor.

"Konuşmamız gerek."

Kalbim gırtlığıma kadar çıkar. "Fikrini mi değiştirdin?"

Bana dönüp donar. Bakışları vücudumu tarar ve gözleri ısınır. Tepki olarak meme uçlarım sertleşir.

"Sen... sen..." Derin bir nefes alır. "Çok güzelsin." Yanaklarım kızarır. "Teşekkür ederim."

Yaklaşır ve elimi tutar. "Konuşmamız gerek."

Kahretsin. Fikrini değiştirmiş. Bu hafta sonu benim kocam gibi davranmak istemiyor. Alan benim evli olmadığımı anlayacak ve davayı kaybedeceğim. Davayı kaybedemem. Miras benim!

"Fikrini mi değiştirdin? Sonuçta jakuziye girmek mi istiyorsun?" Şaka yapmaya çalışıyorum, ama Jaxon'ın yüzündeki kaşlarını çatmasından anladığım kadarıyla başarılı olamadım.

Beni kanepeye götürüp oturmamı sağladıktan sonra yanıma oturdu. "Alan'a rastladım."

"Of. Ne dedi? Kötü müydü?" Yüzümü ellerimle kapattım. Eski sevgilimin benim hakkımda söyleyeceği tüm kötü şeyleri hayal edebiliyorum. Jaxon'ın bilmesini istemediğim tüm şeyleri.

Ellerimi yüzümden çekiyor. "Ailen, miras ve dava hakkında konuştu."

Başımı geriye atıp tavana doğru bağıriyorum. "Üniversitede bir fizik sınavında kopya çektiğim için cezalandırılıyor muyum? Profesöre söyledim ve sınava tekrar girdim. Neredeyse kalıyordum ve not ortalamam mahvoldu. Yeterince cezalandırılmadım mı?"

Jaxon çenemi çimdikleyip gözlerime bakmamı sağladı. "Alan'la ne oldu?"

"Bana fizik sınavını sormak istemiyor musun?"

O burun kıvrır. "Gerçeği saklamakta ve konuyu değiştirmekte usta olan beş erkek kardeşim var. Bundan daha fazla çaba sarf etmen gerekecek."

Omuzlarımı düşürüyorum. "Beş tane baş belası kardeşi olan bir adamdan sahte kocam olmasını istemek zorunda kaldım."

"Bu düşün için neden sahte bir kocaya ihtiyacın var? Bu, Alan'a seviye atladiğını göstermekle kalmıyor. Dahası da var."

Nasıl cevap vereceğimi düşünürken alt dudağımı ısırıyorum.

O dudaklarımı serbest bırakır. "Ailenin öldüğünü biliyorum. Miras olduğunu biliyorum. Alan'ın sana dava açtığını biliyorum."

Homurdanıyorum. "Alan'ın ağız çok bozuk." "Alan bir pislik," diye mırıldanıyor.

"Her zaman pislik değildi. Üniversitede tanıştığımızda eğleneliydi. Senin kardeşlerin gibi şakacı ya da eşek şakacısı değildi, ama birlikte eğlenirdik. Yüzümüze boyalı bufalolarla futbol maçlarına giderdik

yüzümüze boyalı bufalolar çizdik, davet edilmediğimiz üniversite partilerine davetsiz gittik ve bir sürü konserin tadını çıkardık."

"Bufalolar mı?"

"Colorado Üniversitesi Boulder benim mezun olduğum okul." "İyi bir okul."

"Benim berbat bir okula gittiğimi mi sandın? Nerd olmadığım için aptal olduğum anlamına gelmez."

O gülümser. "Yine dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun."

Ona dilimi çıkarıyorum. "Gerçekten dikkatimi dağıtmama izin vermeyecek misin

mısın?"

"Hayır."

Yatağın yanındaki alarm saatine bakıyorum. "Ama karşılama yemeğine geç kalacağız."

"Umurumda değil. Hikayenin tamamını bilmeden, senin pislik eski sevgilinle karşılaşma ihtimalimin yüksek olduğu bir etkinliğe gitmeyeceğim. Zaten bizim evli olduğumuza inanmıyor."

Kaşlarım çatıldı. "Evli olduğumuza inanmıyor mu? Nereden biliyorsun?"

"Bana söyledi. Birkaç kez."

Kahretsin. Evli olduğumuza inanmıyorsa, davayı asla geri çekmez. Yüzüm buruşur ve gözlerime dolan gözyaşlarının akmasını engellemek için mücadele ederim. Sahte kocamın önünde ağlamayacağım.

Jaxon kolunu omuzlarıma doladı ve başımı omzuna yaslayana kadar beni kendine çekti.

"Acı çektiğini görmekten nefret ediyorum," diyor, parmaklarını saçlarımin arasında gezdirirken.

Kalbim göğsümde çarpıyor. Uzun zamandır kimse benim acı çekip çekmediğimi umursamadı. Fiziksel rahatlık sunulmasının nasıl bir his olduğunu neredeyse unutmuştum. Onun kucağına sokuluyorum.

Bunun sahte olduğunu biliyorum ama yine de bu rahatlığı kabul ediyorum. Kimse bu anlaşımdan bazı faydalar elde etmeme izin verilmediğini söylemedi.

"Seni daha fazla incitmek istemem, ama gerçeği bilmem gerek. Aksi takdirde Alan bu hafta sonu hayatımızı cehenneme çevirecek."

Onu itip ona bakıyorum. "Ciddi misin? Bu oyunu sürdürmek mi istiyorsun?" O başını sallıyor. "Ama sen bunu kabul etmemiştin."

"İşler zorlaşırsa vazgeçebileceğimize dair anlaşmamıza bir madde eklediğimi hatırlamıyorum."

"Ama..." Ağzımı kapattım. Pantolonumuzu eritecek öpücüğümüzden sonra kaçıp benden kaçtığını hatırlatmanın bir faydası olmazdı.

Nefesimi verip cesaretimi topluyorum. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Her şeyi, ama Alan'ın seni neden dava ettiğini öğrenmekle yetineceğim."

Ne yazık ki, her şeyi açıklamadan Alan'ın beni neden dava ettiğini açıklayamam.

"Ailem harikaydı." O çekinir ama nedenini sormayı bırakamam. Şimdi durursam, bu hikayeyi asla bitiremem.

"Annem benden sonra başka çocuk sahibi olamadı. Bu yüzden annem, babam ve ben çok sıkı fıkı bir aileyiz. Ben ailemden utanç duyan çocuklardan biri değildim. Neden utansın ki? Onlar harikaydı. Okuldan sonra arkadaşlarım her gün bizim evde toplanırdı. Annem bize her zaman kurabiye yapardı ve babam haftada en az bir kez eve pizza getirirdi."

"Çocukluğun büyölüymüş." Diye iç geçiriyorum. "Öyleydi."

Boğazımı temizleyip kendimi devam etmeye zorluyorum. "Üniversiteye gitmek istemiyordum ama CU Boulder'ın kimya mühendisliği bölümü mükemmeldi."

Jaxon saçlarımın uçlarıyla oynuyor. "Alan'la CU Boulder'da mı tanıştın?"

Başımı sallıyorum. "Mezun olduktan sonra Boulder'da bir iş buldu ve ben de onunla birlikte orada kalmaya karar verdim. Denver'a geri dönmeliydim. Asla kalmamalıyım."

Omzumu sıkıyor. "Ne oldu?"

"İki yıl önce, Alan tatil için izin alamadığı için ailem Noel'de bizi ziyarete geliyordu. Kar fırtınası vardı. Bir kamyon şoförü kontrolünü kaybetti ve onların şeridine kaydı. Kurtulamadılar."

Jaxon tereddüt etmez. Beni kollarına alır ve kucağına oturtur. "Hepsini dök içinden, Petal. Hepsini dök."

Gözlerimden akan gözyaşları, onun tişörtüne yapışmamı sağladı. Jaxon, sırtımı okşayarak, kendimi kontrol altına alana kadar bana fısıldadı.

"Onları kaybettiğin için üzgünüm," diyor.

"Ben de," diye fısıldarım. "Ama dahası var." "Anlat bana, Petal."

"Ailem bana biraz para bıraktı. Alan bunu öğrendiğinde, bir müteahhitle iletişime geçip evimizi genişletmek için planlar hazırlattı. Bana söylemedi. İşçiler çalışmaya başladığında öğrendim."

Jaxon homurdandı. "Dalga mı geçiyorsun?"

"Ona tüm bu işlerin parasını nasıl ödeyeceğimizi sordum. Cevabı mirasımızdı. Mirasımız. Ben o paraya dokunmayı düşünmüyordum ama o çoktan harcamıştı. Evden çıktım ve bir daha geri dönmedim. Benden bu kadar."

"Ve şimdi paranın yarısı için sana dava açıyor." "Adi herif," diye mırıldanıyorum.

"Ama neden parayı almaya hakkı olduğunu düşünüyor?"

"Çünkü o, ben parayı miras aldığımda evli olduğumuzu iddia eden bir pislik."

"Evli olsaydın bilmez miydin?"

"Colorado, ortak hukuk eyaletidir. O, toplum içinde karı koca gibi davrandığımızı ve bu nedenle evli olduğumuzu iddia ediyor."

"Ve sen de ona zaten evli olduğunu söyledin," diye tahmin ediyor Jaxon.

"Başka ne yapabileceğimi bilmiyordum. Kendimi hiç onun karısı olarak tanıtmadım. Akşam yemeği rezervasyonu yapmak için onun soyadını kullandım mı? Elbette. Ama onunla evlenmek isteseydim, evlilik konusunu konuşurduk."

"Birlikte bir eviniz vardı, ama onunla evlenmek istemiyordunuz
"

Omuz silkiyorum. Ona tüm uyarı işaretlerini nasıl görmezden geldiğimi açıklamıyorum.
. Sevilmek isteyen aptal bir kız olduğumu.

"Alan, evli olduğunuzu düşünürse davayı düşürür mü sence?"

"Umarım yapar. Ailemden para alması fikrine tahammül edemiyorum. Nasıl cüret eder yarısını ister! 'İş projesi' olduğu için cenazelerine bile katılmadı. İş projesiymiş, hadi oradan." Burun kıvırıyorum. "İş arkadaşınla yatmak iş projesi değildir."

Jaxon'ın burun delikleri genişler. "Sen anne babanın cenazesindeyken o sevgilisiyle miydi?"

"Evet. O inkar ediyor, ama çöp sepetindeki kullanılmış prezervatifler onun yalan söylediğini kanıtladı."

"Onu yumruklamalıyım."

Gözlerimi kırpttırırım.

"Ne?"

"Yüzüne yumruk atmak istedim ama kendimi tuttum. Tutmamalıyım."

"Bunu belirtmekten nefret ediyorum çünkü Alan'ın morarmış gözle evlendiğini görmek isterdim, ama şiddet davayı düşürmesine yardımcı olmayacak."

"Evli gibi davranmak da öyle," diye mırıldanıyor ve beni kucağından indiriyor.

Midem bulanır. "Sonuçta bu hafta sonu evli gibi davranmak istemiyor musun?"

Batmakta olan deniz kızları. Alan bu davayı asla düşürmeyecek. "Öyle demedim," diye mırıldanarak telefonunu çıkarır. "Git
Yüzünü yıka. Fazla vaktimiz yok.

"Ne için zamanımız yok?" diye soruyorum ama o cevap vermeden eliyle işaret edip güverteye çıkıyor.

Ne yapıyor bu?

Bölüm 15

"İnek olmak, sürpriz yapamayacağım anlamına gelmez." ~ Jaxon

Jaxon

Blossom banyo kapısını kapatıp aramayı bağlayana kadar bekliyorum.

"Düğünde olduğunu sanıyordum," diyor Eli cevap verdiğinde.
"Kardeşlerime ihtiyacım var."

"Kardeşlerime ihtiyacım var."

"Bütün sabah hazır bekledik. Askerleri toplayıp
Bir saat içinde tatil köyüne varacağız."

"Tatil köyüne değil. Düğün planlamam
gerekiyor." Sessizlik hakim olur.

"Eli, beni duydun mu?"

"Halüsinasyon görüyorum. Paisley'i kızdırmak için ne yaptığımı
anlamaya çalışıyorum. Kahveme halüsinojenik madde koymuş olmalı."

Hırıldıyorum. "Şaka yapmanın sırası değil."

"Jaxon, liseden beri ciddi bir ilişkin olmadı."

"

zor	Teknik olarak, hiç	hiç	hiç	bir ilişkim	ilişkim	Bu
zor bir	bir ilişki	ilişki		olduğunda	sen	bilirsen eninde

seni eninde sonunda terk edeceğini bildiğin bir ilişki. Ama bu benimle ilgili değil. Bu Blossom ile ilgili. O bana ihtiyaç duyuyor.

"Raider kardeş sırrı," diye ısrar ediyorum.

"Barnacle, içki ve kardeşlik adına - söylenenler batar," diye yemin eder.

"Blossom'un eski sevgilisi, ebeveynlerinden miras kalan mallar için ona dava açıyor ve Blossom, bizim evli olduğumuza inanırsa davayı geri çekeceğini düşünüyor. Alan bizim evli olduğumuza inanmıyor, bu yüzden evleniyoruz."

"Blossom evleneceğini biliyor mu?" "Hayır, ama öğrenecek. Bunu ayarlayabilir misin?"

"Bugün için mi?"

Saatime bakıyorum. "Tercihen bir saat içinde."

"Bir kardeşin yardımını istediğinde, oyalanamazsın." "Yapabilir misin, yapamaz mısın?"

O burun kıvırdı. "Tabii ki yapabilirim. Saat bir buçukta belediye binasında buluşalım.

"

Blossom sürgülü kapıları açarken hızlıca telefonu kapatırım.

"Hazır mısınız?" diye sorarım.

"Karşılama yemeğine mi gidiyoruz?" Saati kontrol eder ve yüzünü buruşturur. "Yarım saat geç kaldık."

"Prova yemeğine yetişeceğiz."

Onu şaleye geri götürüp kapıya doğru yönlendiriyorum. Karşı koymuyor. Öpüştükten sonra ona yaptıklarımın bana güveniyor mu acaba? Vücudum ısınır – bana güvenmesini istiyorum – ama bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırıyorum. Bu benimle ilgili değil.

"Nereye gidiyoruz?" Blossom, arabama binip Smuggler's Rest'e doğru yola çıktıktan sonra sorar.

"Sürpriz."

"Üzücü hikayemi dinledikten sonra beni neşelendirmek istiyorsan, gerek yok. Çok tatlısın ama gerek yok."

Konsolun üzerinden uzanıp bacağını sıktım. Elbisesi inceydi, kumaşın içinden cildinin sıcaklığını hissedebiliyordum.

Penisim uyanıyor. Kendimi ona gömerken, kalçalarımı saran uyluklarını hissetmek istiyor.

Onun tenini okşadığımı fark edip elimi geri çekiyorum. "Bu tamamen gerekli."

Ellerini ovuşturur. "Ne yapacağız? Ben maceraya hazırım. En son maceraya çıktığımda, Dakota bir yabancıya kanlı burun attı ve eğlencemizi mahvetti."

Gülümserim. "O, insanlara burnunu kanatma alışkanlığı var."

Elini yüzüne koyar. "Umarım bana da kanatmaz. Burnum yüzümdeki en sevdiğim özelliklerden biri."

Elini çekiyorum. "Tüm özelliklerini sevmelisin. Sen güzelsin."

Gözlerini devirir. "Şimdi koca rolünü oynamana gerek yok. Yalnızız. Kimse seni duyamaz."

Elini sıkıp bırakıyorum. "Oyun yapma. Sen güzelsin."

"Ben de Miles Raider'ın ailede en tatlı dilli olduğunu sanıyordum."

"İnan bana. Öyle. Ama Zane ve Kai de ondan çok geride değiller."

"Zane, Kai ve Miles demişken." Belediye binasının önündeki kaldırımda duran kardeşlerimi işaret etti.

"Geldik," diyorum ve onların önüne park ediyorum.

"Burada mı? Bu maceraya Raider kardeşlerin hepsi dahil mi? Birden fazla seks partneri istemiyorum. Ters harem romanlarını okumayı sevdiğimi itiraf ediyorum, ama erkeklerden oluşan bir harem kurmak istemiyorum. Özellikle de kardeşlerden oluşan bir harem."

Ağzım açık kalır. "Neden bahsediyorsun?" Yanakları kızarır. "Ters harem yok. Anlaşıldı."

Miles, ben oraya varamadan kapısını açar. Onu kenara itiyorum.

"Üzgünüm. Kapıyı gelinin için kendin açmana izin vermeliydim."

"Gelin mi?" Blossom diye sorar. "Biz sadece rol
Evli. yapıyoruz oluyormuş

Miles geri çekilirken ellerini kaldırır. "Oops."

Eli, Belediye Binası'nın girişinden el sallıyor. "Beş dakikanız var
dakikan var."

Beş dakika içinde Blossom'a neden Belediye Binası'nda
evlendiğimizi mi açıklayacağım? Bu çok ilginç olacak.

Onun bileğini kelepçeleyip binanın yanındaki sokağa sürükledim.

"Beni kaçırıyor musun?" diye soruyor, sokağı incelerken.
"Alan'la konuşmadan önce sarhoş olmak iyi bir fikir mi bilmiyorum.
Sonunda ona yumruk atabilirim."

Onun yüzünü ellerimle kavrayıp burnuna öpücük kondurdum.
"Seni kaçırmıyorum. Evleneceğiz."

Uzun bir süre bana bakakaldıktan sonra yutkundü. "Evlenmek mi?"

Başımı sallıyorum. "Evleniyoruz. Alan evlendiğimize inanmıyor,
ama evlendiğimiz için onun neye inandığı önemli değil."

"Ama bu sahte değil, Jaxon. Bu gerçek. Aşık olduğunda ve
evlenmek istediğinde." Gözleri acı ile parlar, sonra gözlerini kırpar ve acı
kaybolur. "Gelecekteki karına boşandığını söylemelisin. Sana bunu
yapamam."

"Bana hiçbir şey yapmıyorsun. Bu benim seçimim."

Kaşlarını çattı. "Bu seçimi yapmana izin veremem."

"Bana hiçbir şey yapmama izin vermiyorsun. Ama senin de bir
seçeneğin var. O seksi kışını mahkeme salonuna götürüp benimle
evlenebilirsin ya da hiçbir yargıcın izin vermemesi gereken bir dava için
Alan'la savaşmaya devam edebilirsin."

"Seksi kış."

Gözlerim kapanır. "Tek duyduğun bu mu?"

Omuzlarını silkiyor. "Bir kadın seksi bir poposu olduğunu
duymaktan hoşlanır. Özellikle de onu öperek külotunu eritip sonra ortadan
kaybolan bir erkekten duyarsa."

"

Alnımı onun alnına dayadım. "Özür dilerim. Seni terk etmemeliydim."

"Ya da bana hata dediğin için." "Ya da sana hata dediğim için."

"Ya da seni görünmezmişsin gibi davranmamalıyım." "Ya da beni görünmezmişim gibi davranmamalıydın."

Devam etmediğinde kaşlarımı kaldırıyorum. "Bitti." "Özrümü kabul ediyor musun?"

"Eski sevgilimin davayı düşürmesi için benimle evleniyorsun. Bence iyisin."

Gülümsüyorum. Bu kadın. Ne söyleyeceğini bildiğimi sandığım anda, beni şaşırtıyor. Eğer izin versem, hayatımın geri kalanında da beni şaşırtmaya devam ederdi. Ne yazık ki hayatımın geri kalanı yok. Bu evlilik, bu sabah otele giriş yaparken rol yaptığımız evlilikten daha gerçekçi olmayacak.

Onun elini tutup onu sokaktan çıkarmadan önce bir adım geri çekiliyorum. Kaldırıma ulaştığımızda kardeşlerim sevinç çığlıkları atıyor.

"Evet dedi!" diye bağırır Miles.

"Evet, hayatının geri kalanında Jaxon'la kötü seks yapmaya," diye ekler Kai ve birbirlerine beşlik çakarlar.

Dakota kardeşlerimin arasından geçerek Blossom'a bir buket uzatır. "Lale olmadığı için üzgünüm. Jaxon lale istedi ama mevsiminde değiller ve önceden sipariş vermek gerekiyor."

"En sevdiğim çiçeği hatırladın mı?" diye sorar Blossom.

Gözlerimi deviririm. "Gururlanma. Ben bir dahiyim."

Bana dirsek atıyor. "Hatırladın. Benden hoşlanıyorsun," diyor şarkı söyler gibi. "Tabii ki senden hoşlanıyorum. Evleneceğiz."

"Evlenmek hakkında," diye başlar Dakota.

Blossom'un en iyi arkadaşı olarak, soruları olması gerektiğini biliyorum, ama meraklı kardeşlerim etrafımızı sardığı için bunu tartışmak için uygun bir zaman değil.

"Şimdi olmaz," diyorum ona. "Katılmamız gereken bir düğün var." Dakota başını sallıyor ve Rhett'in yanına gitmek için yanımızdan ayrılıyor.

Eli ısıklık çalar. "Gitmemiz lazım."

Blossom'a kolumu uzatırım. Tereddüt eder. "Bundan emin misin? Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Ben istediğimi yapıyorum." Uzun bir süre bana bakıyor, sonra sonunda kolunu koluma takıyor.

"Üzgünüm," derim yürürken.

O arkasına geri çekildi. "Üzgünüm ne neGeri bir mükemmel bir beyefendi olduğum için mi? Beni kurtarmak için beyaz bir atla geldiğim için mi?"

"Teknik olarak, o bir at değildi."

"Mustang bir attır."

Onun haklı olduğunu kabul ederek başımı salladım, çünkü ben de bir Mustang kullanıyorum. "Hayal ettiğin mükemmel düğün olmadığı için üzgünüm. Ayakkabı giymek zorundasın. Plaj yok. Ve çiçekler de en sevdiğin türden değil."

"Jaxon Raider." Bana sert bir bakış attı. "Bana yardım ettiğin için sakın özür dileme, yoksa Paisley'e bir şaka yapmasını öneririm."

Eli'nin yanında duran Paisley boğazını temizler. "Kız kardeşlik üyelerine danışmak için her zaman hazırım."

Belediye başkanının ofisine varırız ve Eli kapıyı çalar. "Girin," diye cevaplar Smuggler's Rest belediye başkanı Lana.

Eli kapıyı açmadan ve ofise girmeden önce Blossom, "Gösteri zamanı," diye fısıldadı.

"Son dakika düğünü," diye sevinir Lana. Bakışları Blossom'un karnına düşer. "Ve zorla yapılan bir evlilik değil. Bayıldım!"

Lana biraz romantik biridir, muhtemelen bu yüzden beş kez evlenmiştir. Masasının etrafından hızla dolaşarak önümüze geçer.

"Aşıklar burada kalın. Tanıklar kimler?" "Eli ve Dakota."

Blossom bana alaycı bir bakış atar. "Mükemmel olmayı bırak." "Seni mutlu etmek istiyorum. Bu çok kolay."

"O da öyle dedi," diye mırıldanır Miles arkamda. Rhett onun kafasına bir şaplak atar. Rhett'e teşekkür etmek için başımı sallarım.

"Dakota, Blossom'un yanına gel. Eli, Jaxon'un yanına geç." Herkes yerini aldıktan sonra, "Yüzükler kimde?" diye sorar.

"Yüzüklerimiz yok," der Blossom, Eli de aynı anda "Var" der.

"Görünüşe göre hazırız," diyor Lana. "Jaxon ve Blossom, bu tanıkların ve sizden önce bu yoldan geçen tüm kaçakçıların ve denizkızlarının huzurunda birbirinize olan sevginizi ilan etmeye hazır mısınız?"

Blossom'a kaşımı kaldırırım ve o da başını sallar. "Hazırız."

"Jaxon Raider, Blossom Nelson'ı yasal eşin olarak kabul ediyor musun? Hayatın tuzağına düşen ıstakozun, kaçak içki kaçakçısı, bu muhtemelen mahkum ama kesinlikle eğlenceli yolculukta senin yardımcı kaptanının olarak?

O battaniyeleri çaldığında bile onu seveceğine, bulaşıkları yıkamayı unuttuğunda bile ona saygı duyacağına, bir kaçakçının gelgiti güvendiği gibi ona güveneceğine ve Smuggler's Hideaway kaçak içkisinin dipsiz kavanozuna duyduğu aynı pervasız bağlılıkla ona bağlı kalacağına söz verir misin?

Sakin denizlerde, gemi enkazlarında, şüpheli denizkızı görüldüğünde ve tüm mürettebatın katıldığı aile yemeklerinde onun yanında olacak mısın – ölüm ya da çok dramatik bir deniz laneti sizi ayırana kadar?

Blossom'un bakışlarıyla karşılaşıyorum. Parlak viski rengi gözleri merak ve biraz da neşeyle dolu. Hayatımın geri kalanında her gün bu bakışı görmek istiyorum.

Bu sahte, Jaxon, diye kendime hatırlatırım. "Evet."

"Blossom Nelson, Jaxon Raider'ı yasal eşin, hayatın tuzağına düşen ıstakozun, kaçak içki kaçakçın, bu muhtemelen mahkum ama kesinlikle eğlenceli yolculuğun yardımcı kaptanı olarak kabul ediyor musun?

O battanileri çaldığında bile onu seveceğine, bulaşıkları yıkamayı unuttuğunda bile ona saygı duyacağına, bir kaçakçının gelgiti güvendiği gibi ona güveneceğine ve Smuggler's Hideaway kaçak içkisinin dipsiz kavanozuna duyduğu aynı pervasız bağılıkla ona bağlı kalacağına söz verir misin?

Sakin denizlerde, gemi enkazlarında, şüpheli denizkızı görüldüğünde ve tüm mürettebatın katıldığı aile yemeklerinde onun yanında olacak mısın - ölüm ya da çok dramatik bir deniz laneti sizi ayırana kadar?

Bana gülümsüyor. "Evet."

Lana bize gülümser. Bu durumu çok seviyor. "Şimdi, Jaxon ve Blossom yüzüklerini değiştirecekler. Alyans, bağlanmanın sembolüdür. Sahiplenmenin değil, bağıllığın ve aidiyetin sembolüdür, ortaklığın sembolüdür."

Eli cebinden yüzükleri çıkarır ve birini bana uzatır. "Kendi yeminlerini yazdın mı?" diye sorar Lana.

"Doğaçlama yapacağım," diyorum.

O başını sallar ve devam etmem için işaret eder. Blossom'un sol elini tutar ve yüzüğü parmağına takarım. Gözleri büyür ve geri çekilir.

"Bu elmas çok büyük. Onu takmayacağım."

Kapıdan kaçmadan önce onu yakaladım. "Alan'ın davayı düşürmesini istiyor musun, istemiyor musun?"

"Şşş," diye tıslayarak, şüphesiz kulak misafiri olmaya çalışan herkese bakıyor. "Herkes biliyor mu?"

"Eli'ye bunu ayarlamasını söyledim, ama o, deniz kabukları, içki ve kardeşlik üzerine yemin ederek kimseye söylemeyeceğine söz verdi."

"Başka kimse bilmiyor mu?"

Kafamı sallıyorum. "Başka kimse bilmiyor."

Derin bir nefes aldı. "Tamam. Bu hafta sonu yüzüğü takacağım ama bu son teklifim."

Onu Lana'nın önünde bizim eve geri götürdüm. Bu sefer, yüzüğü Blossom'un parmağına taktığımda, o direnmedi.

"Sakin denizlerde, fırtınalı gecelerde ve küçük kasaba dedikodularında yanında olacağıma söz veriyorum. Sırlarını saklayacağıma, anlamasam bile şakalarına güleceğime ve bardağımdan viski içtiğinde farkında değilmiş gibi davranacağıma yemin ederim. Toplum içinde senin partnerin, özel hayatında ise senin sorunun olacağım."

Blossom Eli'ye elini uzatır ve Eli, Blossom'un yüzüğünün eşini avucuna bırakır.

Yüzüğü parmağımın ucuna yerleştiriyor. "Sen görünmezmiş gibi davranırken bile yanında olacağıma söz veriyorum. Senin nerd tişörtlerine güleceğime ve tuvalet kapağını kapatmayı unuttuğunda bunu fark etmeyeceğime söz veriyorum. Toplum içinde senin sorunun, özel hayatında ise partnerin olacağım."

Yüzüğü parmağıma takıyor. Garip hissedeceğimi sanmıştım, ama altın parmağımda sanki hep orada olması gerekiyormuş gibi doğal duruyor.

"Smuggler's Hideaway kasabası tarafından bana verilen yetkiyle, sizi karı koca ilan ediyorum. Öpüşebilirsiniz."

Eğilip Blossom'un dudaklarına dokunuyorum. Hızlı ve tatlı bir öpücük olması gerekiyordu. Ama onun kiraz gibi dudaklarını tattığım anda, öpücüğü derinleştirmekten kendimi alamıyorum. Daha fazlası için dilimi onun ağzına sokuyorum. Kollarımı ona doluyorum.

Eli sırtıma vurur ve ben geriye doğru sendelerim. Kahretsin. Yalnız değiliz.

Blossom'a bakıyorum. Dudakları şişmiş, yanakları kızarmış ve kahverengi gözleri koyu maun rengine dönmüş. O, gördüğüm en güzel kadın.

Onu tutmak istiyorum.

Bölüm 16

"Giysilerimi daha sık unutmam lazım." ~ Blossom

Blossom

Hızlı düşünümüzün ardından tatil köyüne geri dönerken parmağımdaki elmas yüzüğü izliyorum. Elmas çok büyük ama gösterişli değil. Zarif ve güzel. Ve benim değil, kendime hatırlatıyorum.

"Sadece bu hafta sonu takman gerekiyor," diyor Jaxon. "Alan davayı geri çektiğinde, yüzüğü de çıkarabilirsin."

"Ve evliliğimizi iptal ettireceğiz." "Basit bir işlem olmalı."

Onun bu kadar çabuk kabul etmesi midemi bulandırıyor. İptal etmeyi istemem gerekir. Jaxon'ı neredeyse hiç tanımıyorum. Sadece iki kez öpüştük. Ama evliliğimizi iptal etmek istemiyorum.

İstemeliyim. Erkeklerden dersimi aldım. Ama Jaxon, Alan'ın tam tersi.

"Yüzük çok güzel," diyorum, çünkü artık evliliğimizin feshini tartışmak istemiyorum.

Jaxon gülümsüyor. "Beğendiğine sevindim."

Telefonumdan saati kontrol ediyorum. "Öğleden sonraki hoş geldin yemeğini ve şarap tadımını kaçırdık, ama prova yemeğine yetişmeliyiz. İki saat sonra başlayacak."

Kaşlarını kaldırıyor. "Yetişmeli miyiz? Tatil köyüne beş dakika uzaklıktayız. Hazırlanmak için ne kadar zamana ihtiyacın var?"

"Kıyafetimi değiştirmem lazım. Ve saçımı yıkamam lazım."

"Saçını yıkamak mı? Çok güzel görünüyor."

Ona kaşlarımı kaldırarak bakarım. "Ama jakuzide ıslanacak."

Kafasını sallıyor. "Bilmeliydim."

Tatil köyüne vardık ve o arabayı dolaşıp benim kapımı açmak için acele etti. Bana elini uzatmadan önce buketimi aldı. "Buketi sakladığın için mutluyum."

"Hafta sonu yokken dairemde durması için çok güzel." Ve bu Jaxon'ın bana verdiği ilk çiçekler. Onları yanımda istiyorum.

Resepsiyonun bulunduğu binayı geçip, dağ evimizin bulunduğu bahçelere doğru yürüyoruz. Plajın yakınında bir grup masa kurulduğunu fark ediyorum. Onu işaret ediyorum. "Şarap tadımı olmalı."

"Gitmek ister misin?"

Burnumu kırıstırıyorum. "Bir grup kendini beğenmiş insanla şarap içmek ister miyim?"

"Onların gösterişli olup olmadığını bilemezsin."

Kıkırdarak gülüyorum. "İnan bana. Alan insanları etkilemeye bayılır. Benzerler birbirini çeker."

"Blossom!" diye bağırır Alan.

Onu duymamış gibi yapıyorum.

"Blossom!" diye tekrar bağırıyor ve bize el sallıyor. Ben de ona el sallıyorum. "Merhaba!"

"Gel, şarap içelim!"

"Seni duyamıyorum. Rüzgar." Elimi kulağıma götürüp, sanki pislik eski erkek arkadaşımın söylediklerini duyamadığım için çok hayal kırıklığına uğramışım gibi omuz silkiyorum.

Belki de bunu biraz fazla eğleniyorum.

Alan bize doğru koşmaya başlar.

Jaxon gülüyor. "Durumu iyi idare ettin."

Onu görmezden gelip dağ evimize doğru hızlıca yürümeye başlıyorum. O da bana yetişmek için acele ediyor.

"Bizi takip ediyor. Hızlanıyor."

Saklanacak bir yer arıyorum. Yakınlarda bina yok. Sadece ağaşlar ve bitkiler var. Ve orada bir çit.

Çitin üzerinden atlayarak Jaxon'ı da yanımda çekiyorum. Yere uzanıyorum. Jaxon konuşmak için ağızını açıyor ama ben elimi ağızına kapatıyorum. "Sessiz ol," diye fısıldıyorum.

"Blossom! Blossom!" Alan koşarken bağılıyor.

O geçtikten sonra birkaç dakika bekledikten sonra diz çöküp çitin üzerinden bakıyorum. Alan ortalıkta yok.

"Uff. Gitmiş."

"Bir konuda haklıydın," diyor Jaxon. "Ne?"

Saçımdan bir dal parçası çıkarır. "Saçını yıkaman lazım."

saç."

Omzuna bir şaplak attım. "Şarap tadımını tadımı yapmaları benim suçum değıl. Bilseydim etrafından dolaşırdım."

Ayağı kalkar ve beni de ayağı kaldırır. "Karımın kirli oynamayı sevdiğini keşfettiğim için mutluyum."

Gözlerimi devirdim. "Her neyse."

"Benimle jakuziye girmek ister misin?" diye soruyorum, kulübeye vardığımızda.

Mavi gözleri kararır ama başını sallar. "Hayır. Podcast'imi dinlemeyi bitirmek istiyorum."

"Jakuzide podcast'ini dinleyebilirsin. Benim için sorun olmaz." Bu, onun farkına varmadan çıplak göğsünü ve omuzlarını inceleme fırsatı verecekti.

Burnunu kırıştırdı. "Jakuzileri pek sevmem. Yürüyüşe çıkacağım." yürüyüşe çıkacağım."

Kapıyı arkasından kapatınca midem düğümlendi. kocamla biraz zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum. Ama o, yeterince hızlı kaçamadı.

Bu, bu evliliğin sahte olduğunu hatırlatıyor. Kocaman elmas yüzük ve güzel çiçekler olmasına rağmen.

Sahte, Blossom. Sahte. Sahte. Sahte.

Jaxon, ben kendimi jakuziden çıkarıp duş'a girdiğimde hala dönmemişti. Sütyen ve külotumla saçımı kuruturken, elbiseyi banyoya getirmediğimi fark ettim. Saç kurutma makinesini makyaj masasının üzerine koydum.

"Jaxon!" Cevap vermediğinde, kapıyı yavaşça açtım. "Jaxon!"

Yatak odasına göz atarım. Boş olduğunu gördüğümde, daha önce elbiselerimi astığım dolaba koşarım. Bu gece giyeceğim elbiseyi alıp etrafımda dönerim.

Jaxon'ın kapıda hareketsizce durduğunu fark edince donakalırım. "Özür dilerim. Ben... şey... elbiseyi unutmuşum."

Bakışları beni baştan aşağı süzer. Vücudum heyecandan titrer. Aramızdaki mesafeyi aşır Jaxon'a atlamam için beni teşvik eder.

Cazip geliyor. Çok cazip geliyor. Ama bu adam öpüştükten sonra haftalarca beni görmezden geldi. Onun reddedilme riskini göze alamam. Özellikle de onun ne kadar nazik ve tatlı olduğunu bildiğim şu anda. Ne kadar da centilmen bir adam. Onun nazik reddi beni öldürür.

"Ben sadece..." Odanın diğer ucundaki banyoya koşuyorum. Kapıyı arkamdan çarpıp, ona yaslanarak derin nefesler alıyorum.

Jaxon'ın aşırı odaklanma şeklini düşünürsek, onunla seks yapmak çok yoğun olurdu herhalde. Onun dikkatinin bana odaklanmasını istiyorum. İkimiz de çıplak ve terliyen.

Alarmım, beş dakika içinde çıkmamız gerektiğini bildirmek için çalmaya başlar ve ben kapıdan uzaklaşıyorum. Artık seksi inekle seks yapmayı hayal edecek vaktim yok.

"Çok şık olmuşsun," diyorum Jaxon'a prova salonuna doğru yürürken.

Akşam

yemeği

Takım elbise ve kravat giyiyor. Takım elbise özel dikim olmalı

çünkü geniş omuzlarına ve dar beline mükemmel oturuyor. Kravat mavi gözlerine uyuyor. İnek tişörtleri ve kot pantolonlarıyla da seksi ama takım elbiseyle? Neredeyse dayanılmaz.

O çekiyor çekiyor düğümü düğüm düğüm bağbağ
bağ boynundaki boynundaki " Eli'nin her gün kravat
takmasını anlamıyorum. Rahatsız edici."

"Sanırım alışyorsun. Kadınların yüksek topuklu ayakkabılara alıştıkları gibi."

Bakışları ayaklarıma düşer ve gözleri ısınır. "Seni daha önce yüksek topuklu ayakkabılarla görmemiştım."

"Buna alışma bayım. Bu topuklu ayakkabılar sadece acil durumlar içindir."

O gülümser. "Acil durum tanımın yanlış." Ben kıkırdarım.

"Birden fazla doğru tanım olabilir."

Gözlerini devirir ve restoran, etkinlik alanı ve kapalı yüzme havuzunun bulunduğu tatil köyünün ana binasının kapısını açar.

Beni koridordan geçirmek için elini belime koyar ve ben titrerim. Elleri büyüktür. Eminim kadınları tatmin etmeyi bilen büyük, yetenekli ellerdir.

Alan koridorun sonunda belirir ve seksle ilgili tüm düşüncelerim uçup gider. Eski sevgilim büyük, yetenekli elleri olan bir usta değildi.

"Gelmişsin."

Bariz olanı söylemenin bir yolu. "Buradayız."

Gözleri kısılır. "Hoş geldin yemeği ve şarap tadımının aksine."

Ona gerçeği söylemeyeceğim – hızlı bir evlilik yapmaya gitmiştik. Bunun yerine kirpiklerimin altından Jaxon'a bakıyorum. "Daha önemli işlerimiz vardı."

Jaxon kolunu omzuma doladı ve beni kendine çekti. "Jakuzide yüzmek çok önemli bir şeydi."

Alan bizi incelerken gözlerini kısıyor. "Jakuzide mi? Bayan Vanilla jakuzide mi?"

Adi herif. Bana nasıl Bayan Vanilla der? Her zaman seks için program yapan oydu. Muhtemelen metresiyle seks yaparken, kız arkadaşıyla da seks yapmaya zaman ayırması gerektiği içindi.

Jaxon sırtıyor. "Çok keyifli bir öğleden sonraydı."

Göğsüne hafifçe vuruyorum. "Çünkü seninleydim."

Elimi kaldırıp avucumu öper. "Ve ben de seninleydim, eşim."

"Beni evli olduğuna ikna etmeye çalışıyorsan, "Bunu yutmayacağım," diye homurdanır Alan.

"İnanmak zorunda değilsin. Gerçekler gerçektir. Ya doğrudurlar ya da yanlış oldukları kanıtlanır," diyor Jaxon.

Alan gözlerini devirdi. "Ne inek ama."

Jaxon'a bakarken alt dudağımı ısırırım. "Meğer ineklere karşı bir zaafım varmış. Özellikle de gözlük takıp ucuz tişörtler giyenlere."

"Hey!" Jaxon kaşlarını çatır. "Benim tişörtlerimi sevdiğini sanıyordum."

"Yatak odasının zemininde durdukları zaman daha çok seviyorum."

göz kırpar.

Yüzüğümle oynarken sırtıyor. "Ve ben de hoşlanıyorum..."

"Ne ne lan?" Alan'ın çığlığı kes Jaxon sözünü "O Senin yüzüğünü mü takıyor?"

Elimi uzatıp Alan'ın yüzünün önünde sallıyorum. "Güzel değil mi?"

"Ama sen yüzüklerden nefret edersin."

Jaxon göğsünü şişirir. "Benimkini takması için ona bir değer kattım."

"İkiniz de iğrençsiniz. Evli olmadığınızı kanıtlayacağım ve sonra bu maskaralığı bırakacaksınız." Alan topuklarını döndürür ve ayaklarını yere vurarak uzaklaşır.

Evli olduğumuzu öğrendiğinde çok şaşıracak. Sonra davayı düşürecek ve Jaxon bana aşıkmiş gibi davranmayı bırakacak.

Midem düğümlenir. Jaxon'ın rol yapmayı bırakmasını istemiyorum. O tatlı, seksi ve bir erkekte her zaman istediğim her şeye sahip.

Ve bu sahte, diye kendime hatırlatıyorum.

Bölüm 17

"Hayır, dans etmek istemiyorum." ~ Jaxon

Jaxon

"İyi misin?" Blossom, prova yemeği için bize ayrılan masaya doğru yürürken fısıldıyor.

Onun eline tutunduğumu fark ediyorum ve kendimi zorlayarak

"Ben iyiyim." Kaşlarını kaldırıyor ve ben derin bir nefes alıyorum. "Kalabalık gruplarla pek iyi geçinemem."

Kolumu sıkıyor. "Biliyorum. Uzun süre kalmak zorunda değiliz. Yemek, sıkıcı konuşmalar ve sonra buradan gidelim. Yasaklama memurları bizi asla yakalayamaz."

"Smuggler's Hideaway'de büyümemiş biri için, buraya oldukça iyi uyum sağlamışsın."

Omuzlarını silkiyor. "Burayı seviyorum. Kimse bana buraya ait olmadığımı hissettirmiyor."

Ama burayı ne kadar süre sevecek? Ne zaman sıkılıp gidecek? Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırıyorum. Cevapların önemi yok. Bu evlilik bir maskaralıktır.

Onun için sandalyesini çekiyorum. "Burada olduğun için mutluyum," diye kulağına fısıldıyorum ve boynunu öpüyorum.

O titrer ve benim penisim seğirir. Onu daha çok titretmek ister. Bu sadece gösteriş için, diye hatırlatırım ona.

Üzerimde gözler hissediyorum ve odayı tarıyorum. Alan sevgililer masasında oturmuş, gözleriyle bana bıçak gibi bakıyor. Gülümsüyor ve el sallıyorum. Bir bakışıyla beni korkutabileceğini düşünüyorsa, belli ki kardeşlerimle hiç tanışmamış. Onlarla şaka savaşında şakalar yaptığım için şanslı.

Yemek servis edildiğinde oturmaya bile fırsatım olmadı. Graten patates, şekerlemeli havuç ve kızarmış arpacık soğanlı yeşil fasulye ile birlikte rosto biftek.

Blossom yemeğe gözlerini devirdi. Ona yaklaştım. "Başka bir şey sipariş etmemi ister misin?"

O burun kıvırdı. "Alan'a bu zevki mi yaşatayım? Hayatta olmaz. Rozbiften nefret ettiğimi biliyor."

Omzumun üzerinden arkama bakıyorum ve tabii ki Alan bizi izliyor. Blossom'a takıntılı ve bu durumdan hiç hoşlanmıyorum. Sol elimle ona el sallayarak evlilik yüzüğümü gösteriyorum. O benim, pislik herif. Gözlerini kısıncı mesajımı aldığını anlıyorum.

Blossom, eti dilimlemeden önce beyaz sosla kaplıyor. "Onu yemeyeceğimi ve yine para israf ettiğim için şikayet edeceğini düşünüyor. Ona para israfını ben göstereceğim."

Büyük bir parçayı ağızına tıktırıyor, neredeyse çiğnemedен yutuyor.

"Bu iyi bir şey..."

"Achoo!" Hapşırması sözümü keser.

"Çok yaşa."

"Achoo! Achoo! Achoo!"

Ona burnunu silmesi için bir peçete uzattım. "İyi misin?"

"Beyaz sosun içinde ne var... Achoo!... Achoo!"

Sosu deniyorum. "Ekşi krema ve..." Tekrar tadıyorum. "Sanırım bu yaban turpu."

"Olamaz." Gözleri büyür. Burnunun ucu kırmızı ve parlak, gözleri yaşarır. "Yaban turpu beni hapşırtır."

Onun rosto etini tabağıma aktarıyorum. "Ben bitiririm. Benim po... ister misin?"

O benim patateslerimi alıp tabağına koyduğunda sözümü kesiyorum. Bir çatal dolusu patatesi ağzına atıyor. "Ne?" diye soruyor, benim ona baktığımı fark edince.

"Evliliğimizin geri kalanında da tabağımdan patates çalacak mısın?"

Çiğnerken başını sallar. "İçinde peynir varsa." "Ben de sadece çikolatamı korumam gerektiğini sanıyordum." "Yapma ama.

Çikolatayı korumaya cesaret edemezsin." "Belki de ederim."

"Çikolatayı çalmanın bir yolunu bulamayacağımı düşünmen çok tatlı."

Alan ve nişanlısının masaları dolaşmaya başladığını fark ettim. İlk olarak bizim masamıza gelmelerine şaşırmadım. Alan'ın duyabileceği mesafeye gelene kadar bekledim ve sonra Blossom'a cevap verdim.

"Çikolatamı çaldığın için seni cezalandırmam gerek."

Gözleri parıldayarak açık kahverengiden koyu şeri rengine dönüştü. Gözlerinin renk değiştirme şekli beni büyüledi. Onun içine derinlemesine dalarken gözlerini izlemek istiyorum. Gözleri o zaman ne kadar koyulaşacak?

"Bana yine şaplak atmayacaksın," diye nefesini verir.

"Neden olmasın? Hatırladığım kadarıyla bundan hoşlanıyordun." Nefesini keser. "Hoşlanmıyordum!"

"Ahem!" Alan boğazını temizledi. Onu görmezden gelmeyi düşündüm. Blossom ile çok eğleniyorum.

Bu bir hile, diye kendime hatırlatıyorum. Sadece bir hile.

Blossom'un elini tutuyorum ve birlikte Alan ve nişanlısına dönüyoruz.

"Alan," Blossom düz bir sesle selamlar. Onun küstahlığına gülmeden önce dilimi ısırırım. Bu kadın beni

hayatımın geri kalanında ayak parmaklarım. Ne yazık ki o bunu yapmayacak.

"Alan," nişanlısı konuşmayınca ona dirsek atar. "Beni arkadaşlarına tanıt."

Blossom'a baktığı gözlerindeki nefretten anlaşıldığı kadarıyla, bizim kim olduğumuzu çok iyi biliyor. Ve düğününde olmamızdan hiç memnun değil. Onu suçlayamam. Alan bizim törenimize katılmış olsaydı ben de çok kızardım.

"Tabii ki, hayatım. Blossom, Jaxon, bu nişanlım, Stacey."

Blossom, Stacey'e el salladı. Stacey, yüzükleri gördüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne yüzük ama."

Blossom yüzüğü incelerken iç geçirir. "Öyle mi düşünüyorsun?" "Oldukça pahalıya mal olmuş olmalı."

Blossom omuz silker. "Mısır gevreği kutusundan çıkmış olsa bile umurumda değil. Jaxon bana verdiği için onu seviyorum."

Onun burnunu öperim. "Senin için her şeyi yaparım, Petal."

"Sıcak küvetten ayrılıp düğün etkinliklerinden birine katılabildiğinize sevindim," diyor Alan.

Stacey kaşlarını çatar. "Odanızda jakuzi mi var?"

"Bir dağ evinde kalıyoruz," diyorum ona.

"Ama Alan dağ evi için indirim alamadığını söyledi."

Blossom'un yüzüğünü parmağımda çeviriyorum. "Eşim ve ben hala balayı dönemimizdeyiz. Onu şımartmak istedim."

Blossom kıkırdıyor. "Bikiniyle dolaşmamı izlemek istedi demek istiyor."

"Yalan söyleme, benim için bikiniyle dolaşmaktan hoşlanmadığını söyleme."

O sırıtıyor. "Tabii ki hoşlanıyorum. Özellikle bikini üstümü sana fırlattığımda ve sen beni kovaladığında çok hoşlanıyorum."

Blossom'un beyaz dantelli sütyeni ve uyumlu külotu ile dağ evimizde durduğu görüntüsü zihnimde canlanıyor. Onu sütyensiz görmek için neler vermezdim. Penisim onaylayarak seçiyor.

Alan boğazını temizler. "Kovalamacadan bahsetmişken."

Gözlerimi Blossom'dan zorla ayırıyorum. "Evet?"

"Neden bu öğleden sonra benden kaçtınız?" Blossom'un kaşları çatıldı. "Senden kaçmak mı?"

"Sana el salladım. Sen de el salladın. Sana doğru yola çıktığımda,

Sen

kaçtın." "Bize doğru geldiğini hatırlamıyorum." Gözlerime bakar.

"Ama kaçtığınızı hatırlıyorum."

Saçını çekiştiriyorum. "Seni her zaman yakalarım."

Gülümser ve yüzü aydınlanır. "Evet, yakalarsın."

"Alan." Stacey kolunu çekiştirir. "Diğer misafirlerimizi de selamlayalım konuklarımızı selamlayalım."

"Tabii ki."

Yürümeye başlarlar ama Stacey'nin ona fısıldadığını duyarım.

"Belli ki evliler. Şimdi bu davayı nasıl kazanacağız?"

"Kahretsin." Blossom derin bir nefes alır. "Vazgeçecek gibi görünmüyorlar."

Boynunu ovuşturuyorum. "Merak etme. Eninde sonunda davayı düşürecek. Avukat ücretleri epey pahalı olmalı."

"Bu düğünün ne kadar pahalı olduğunu söylemeye gerek bile yok," diye ekledi. "Ne iş yapıyor?"

"Lastik satıcısı."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Lastik satıcılarının destinasyon düğünü yapacak kadar para kazandığını bilmiyordum."

Burnunu kırıstırır. "Kazanmıyorlar."

Ona daha fazla soru sormak için ağzımı açtım ama ışıklar söndü ve hoparlörlerden müzik çalmaya başladı. Ben yüzümü buruştururken Blossom ayağa fırladı.

"Hadi dans edelim!"

Ellerimi kaldırırım. "Ben dans etmem."

"Hadi ama. *Gangnam Style*. Herkes bu dansı bilir." "Ben bilmiyorum."

Elimi tutar ve beni sandalyemden kaldırır. "Sana 6ğretirim."

Onunla tartışmayı düşünüyorum ama o mutlu. Alan ve dava konusunda endişelendikten sonra, biraz eğlenmeyi hak ediyor. Pes ediyorum ve onun beni dans pistine çekmesine izin veriyorum.

Korkarım ki, beni istediğı yere çekmesine izin verirdim.

Bölüm 18

*"Yaptığım yatakta yatmaktan şikayetçi olduğumu duymayacaksın." ~
Blossom*

Blossom

"Daha önce ritim duygusu sıfır olan biriyle hiç tanışmamıştım," diye alay ediyorum, prova yemeği ve dansın ardından dağ evine geri dönerken.

"Benim ritim duygum var," diye tartışıyor Jaxon. "Sen iki kez ayağıma bastın."

"İlk seferi kabul ederim, ama ikinci sefer senin hatandı." Kaşlarımı kaldırıyorum. "Ayağıma basman benim hatam mı?"

"Çok güldüğün için dans etmeyi bıraktın." "Çünkü kendi ayağına takılıp

yanında dans eden kişinin kışını elledin. Onun erkek arkadaşı bu durumu komik bulduğu için şanslısın."

O homurdanır. "Dans etmek için vaktim yok."

"Eğlenmek için zaman ayırmalısın."

"Ben eğleniyorum," diye homurdanır ve ben titrerim. Onun benimle yatakta yatarken homurdanmasını duymak için neler yapmazdım.

"Üşüdün mü?" Cevap beklemeden ceketinin düğmelerini açıp omuzlarından çıkarır. "Al." Ceketini omuzlarıma örter, sonra kolunu belime dolayarak beni kendine çeker.

Ceket onun kokusunu taşıyor. Viski ve okyanus. Bu kombinasyon şaşırtıcı ve baş döndürücü. Hafta sonu bitmeden bu ceketini çalabilirim.

"İşte geldik." Jaxon beni dağ evine götürdü. "Isınmak için duş almak ister misin?"

"Ben iyiyim. Yatmadan önce duş almayı sevmiyorum."

Beni banyoya doğru yönlendirir. "Önce yatmaya hazırlanabilirsin."

Ceketini çıkarıp ona veriyorum. "Önce valizimden pijamalarımı almalıyım. Yoksa yine iç çamaşırlarımla dağ evinde dolaşmak zorunda kalırım."

Nefesi kesildi. Ben onun önünde dolaşmak istediğim kadar, o da benim külot ve sütyenimle dağ evinde dolaşmamı izlemek mi istiyor? Onun bana bakışlarını diktiği düşüncesi meme uçlarımı sertleştirdi.

Bir adım geri çekilir ve dolabı işaret eder. "Muhtemelen iyi bir fikir."

Hayal kırıklığı içimi kaplar ama bunu görmezden gelirim. Bu bir Sahte evlilik. Bu gerçek değil. Bütün gece birbirimizin tadını çıkarmayacağız. Ne kadar istesem de.

Jaxon sadece kurallara uyuyor. Beni kasten incitmiyor ya da oyun oynamıyor.

Geceliğimi bulup aceleyle banyoya geri dönüyorum. Geceliği lavabonun üzerine atıyorum. Kapıyı kapatmak için uzanırken bir sorunum olduğunu fark ediyorum. Yardım almadan bu elbiseden çıkmam imkansız. En azından sırtımı incitmeden çıkmam imkansız.

Yatak odasına göz atıyorum. Jaxon yüzünü ellerine gömmüş yatakta oturuyor. Bir sorun mu var? Benimle evlendiğine pişman mı? Bu anlamaya?

"Jaxon," diye sesleniyorum. Kafasını kaldırıyor. "Fermuarımı açabilir misin?"

Ayağa kalkar ve bana doğru yaklaşır. Bakışlarında pişmanlık yoktur. Yaklaştıkça mavi gözlerinde sadece ateş vardır.

"Bütün gece elbisenin fermuarını nasıl kapattığını merak ediyordum."
"

Dönüp saçlarımı boynumdan kaldırıyorum. "Üzgünüm. Bu meslek sırrı."

Fermuarımı yavaşça indiriyor. Sıcak tenime hava değişiyor. Jaxon'ın çıplak sırtımı okşamasını istiyorum. Ama bana dokunmuyor.

"İşte."

Elbisemin önünü, ayaklarımın dibine düşmeden önce tutuyorum. Jaxon'a kendimi gösterme fikri hoşuma gitse de, o benim istediğim şeyleri istemiyor.

Boynumu öptükten sonra uzaklaşıp kapıyı kapatıyor. kapıyı kapatmadan önce boynumu öper.

Dudaklarının tenimde bıraktığı hissin tadını bir an için çıkarırım , kendimi toparlayıp harekete geçiyorum. Cilt bakım rutinimi aceleyle tamamladıktan sonra saçlarımı başımın üstüne topluyorum.

Sütyenimi çıkarmayı düşünüyorum – geceliğim eski ve yıpranmış – ama rahatsız olduğumda uyuyamıyorum. Sütyenimi çıkarıp geceliğimi giyiyorum. Kıçımı örtecek kadar uzun ama daha fazla değil.

Aynada kendime bakıyorum. Hiç de seksi görünmüyorum. Valizimi hazırlarken ne düşünüyordum ki? Seksi bir gecelik de koymalıydım. Ama bende yok ki.

Neyse. Hiçbir şey olmuyor.

"Banyo tamamen senin."

Jaxon bana bakarken gözleri parlıyor. Ama sonra gözlerini kırpmıyor ve bu ifade kayboluyor. "Bir dakika sürmez."

Yatağa girip televizyonu açıyorum. Kanalları gezerken kendimi rahatlatıyorum.

Jaxon banyodan çıkar ve ben, kapıların kilitli olup olmadığını kontrol etmek için dağ evinde dolaşmasını izlemekten kendimi alamıyorum

kilitli ve ışıkların kapalı olduğundan emin olurken onu izlemekten kendimi alamıyorum. İşini bitirince yataktan iki yastık alır.

"Ne yapıyorsun?"

"Uyumak için yastığa ihtiyacım var."

"Bu da şu soruyu akla getiriyor: neden yastıkları yataktan alıyorsun?"

"Seninle aynı yatakta yatmayacağım."

"Neden?" Gözlerimi kısıyorum. "Hala benim bitli olduğumu düşünmüyorsun, değil mi?"

O homurdanır. "Uyuz diye bir şey yok."

Yanımdaki yatağı tokatlarım. "O zaman kıcını yat."

O iç çeker. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Gece yarısı sana saldıracağımdan mı korkuyorsun?"
gece?"

"Sanki seninle başa çıkamayacakmışım gibi."

"Mazeretlerin tükendi, inek çocuk."

"Ben çocuk değilim," diye homurdanır ve midem titrer.
onun çocuk olmadığını çok iyi biliyorum.

Onun tişörtünü işaret ediyorum. "Ama sen bir ineksin."
Üzerinde "*Ben bir inek olabilirim ama sadece ara sıra*" yazıyor.

Yanakları kızarıyor. Çok sevimli. Ve seksi. Jaxon'ın yaptığı her şey seksi.

"Nerd olduğumu hiç inkar etmedim."

Nerdliğini kabul etmesini seviyorum. Kim olduğunu kabul etmesini.
O samimi. Yarın evlenecek olan bir adamın aksine.

"Yatağa gir, inek."

Kaşlarını çatıyor. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Elimi kız izci selamı şeklinde kaldırıyorum. "Senden yararlanmayacağıma yemin ederim." Elimini indiriyorum. "Mutlu musun?"

"Hiç Kız İzci oldun mu?"

"Brownie." Omuz silkiyorum. "Aynı şey." Ama bir örümcekle ilgili talihsiz bir olay yüzünden Brownie'lerden atıldım. Bunun bir kaza olduğunu savunuyorum.

"Ya ben senden faydalanırsam?"

Keşke yapsa. Beni kullanabileceği tüm yolları hayal ederken külotum ıslanıyor. Cildime dokunmakla başlayıp, beni penisiyle doldurmakla bitirmekle. Ona sorarsam, bu yararlanmak olur mu?

Sormak için ağzımı açıyorum ama ilk öpüşmemizden sonra bir aydan fazla bir süre beni görmezden geldiği anılar aklıma gelince hemen kapatıyorum. Jaxon bana ilgi duyan bir adam değil. Bana yardım ediyor. Konu kapanmıştır.

"Judo biliyorum. Hiç şansın yok."

Kaşlarını kaldırıyor. "Cidden judo biliyor musun?" Omuz silkiyorum. "Bir keresinde bu sporla ilgili bir belgesel izlemiştin." "Judo ile ilgili bir belgesel mi izledin?"

"Uzaktan kumandam bozulmuştu ve kalkıp kanalı değiştirmek için çok tembeldim."

Kıkırdar. "Buna inanırım."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Ama judo bildiğime inanamazsın bileceğime inanamazsın?"

"Sen son derece rekabetçisin. Judo bilseydin, siyah kuşak sahibi olurdun ve adadaki herkes bunu bilirdi."

Burnum kırışır. "Adadaki insanlar oldukça meraklıdır."

"Demek istediğim o değil ve bunu sen de biliyorsun."

Kendi mezarımı kazdığımı fark edince küreği "Yatağa gir. Kanepeye sığmak için boyun yaklaşık 60 cm fazla ve seni yerde yatırmamın imkanı yok."

"İzin vermek mi?"

"Beni duydun. Kardeşlerine bu evliliği tamamlamaktan korktuğunu mesaj atmadan önce kışını yatağa sok."

"Kardeşlerimin ne kadar kaos yaratacağını bilemezsin," diye mırıldanıyor ama yatağa giriyor.

Nerd tişörtü ve eşofman altı giymiş halini yatakta görmek hoşuma gidiyor. Tişörtünü çıkarsa daha da hoşuma gider. Ve şortunu. Ve iç çamaşırını.

Tamam, peki. Jaxon'ı çıplak olarak yatağımda istiyorum. Bu hiç de şaşırtıcı değil. Dilini ağzıma sokup sert penisini karnıma dayadığı andan beri onu arzuluyorum. Penisini gerçekten hissettiğim kadar uzun ve kalın mı? Meraklı zihinler bunu bilmek ister. O meraklı zihin benim.

"Ne izliyorsun sen?" diye soruyor ve ben ona hayran hayran bakarken ve onu soyunması için bir yol ararken, onun televizyona bakarak öfkeyle baktığını fark ediyorum.

İyi hatırlatma. Bu sahte, Blossom. S. A. H. T. E. Sahte.

"*Storage Wars*."

"Hiç duymadım."

Nefesim kesilir. "*Storage Wars*'u hiç duymadın mı? Bir ahırda mı yaşıyorsun?"

Televizyonu işaret ediyor. "Ne hakkında?"

"İnsanlar terk edilmiş depo dolapları için teklif veriyorlar. Sonra, dolapta ne varsa ondan en çok parayı kim kazanacak diye rekabet ediyorlar."

"Ve bunu izlemekten hoşlanıyor musun?"

"Kilitli dolapta bulunan eşyaların değerini tahmin etme kısmı hariç. Bence bu rakamlar çok abartılı ve tamamen saçmalık."

"Bir örnek ver." Sırtına iki yastık koyup rahat bir pozisyon alıyor.

Her gece bunu yaptığımızı hayal ediyorum. Çıplak olup birbirimizin tadını çıkarmadan önce. Öyle güçlü bir özlem duyuyorum ki, Jaxon'a atlamadan önce nefesimi boşaltmam gerekiyor.

Yıllardır bir ailem yok. Anne babam öldüğünde, Alan ile bir aile kurabilirim diye düşündüm. Ama o hayallerim,

o benim mirasım üzerinde hak sahibi olduđunu dűşűndűđű anda paramparça oldu.

Jaxon asla paramı çalmaya kalkışmazdı. Birincisi, buna ihtiyacı yok. Ayrıca, para onun için önemli değil. Zaten çok zengin. *Buccaneer's Whiskey & Distillery'nin* tüm sahipleri milyoner. Ama o, eski bir Mustang'le dolaşırken tişört ve eski kot pantolon giyiyor.

Keşke ilk öpüşmemizden sonra ortadan kaybolmasaydı.

Bölüm 19

"Bu kadına hiçbir şeyi reddedemem." ~ Jaxon

Jaxon

Blossom iç çeker ve ben ona bakınca onun derin uykuda olduğunu görürüm. Elinden uzaktan kumandayı alırım. Uykusunda anlaşılmaz bir şeyler mırıldanır ve sonra yana doğru yuvarlanır. Gömleği yukarı kayar ve beyaz iç çamaşırını görürüm.

Sikim seğirir. O külotu aşağı çekmemi ister.

Siktir. Blossom'un cazibesinden kaçınmak için uzun bir gece olacak. Ama ona direnmem gerek.

Blossom benim için uygun bir kadın değil. Dışa dönük, gürültücü ve eğlenceli biri. Ben ise her cuma gecesi evde kalmaktan memnun olan içe dönük biriyim. O benimle ya da Smuggler's Hideaway ile asla mutlu olamaz. Uzun vadede olmaz.

Televizyonu ve ışıkları kapatıyorum. Bu uzun işkence gecesi için rahat bir pozisyon alsam iyi olur.

Blossom'un inlemesi beni uyandırır. Neden inliyor? Acaba...

Kahretsin. Elimi göğsüne koymuş, ona sarılmışım.

Elimi çekiyorum. "Özür dilerim. İsteyerek yapmadım..." O kışını benim aletime sürtünce sözlerim kesiliyor. Kahretsin. Bu çok

iyi geliyor.

"Özür dileme. Başladığın işi bitir." "Bu iyi bir fikir değil."

"Neden?" Yine kıcını sert sikime sürüyor.

"Beni tatmin edemeyeceğinden mi korkuyorsun?"

"Beni alay etme."

"Beni kızdırma."

"Seni kasten kızdırmadım. Kazara oldu." Kıkırdar.

"Kazara mı?"

"Uyuyordum. Ne yaptığımı fark etmedim."

"Peki şimdi kıcıma sürünmenin mazereti ne?"

Kahretsin. Haklı. Penisimi ona sürüyorum. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni yerinde tutmak için kıcımı tutuyor.

"Beni tahrik ettin ve rahatsız ettin. Şimdi beni öylece bırakamazsın."

"Bu iyi bir fikir değil," diye tekrar ediyorum.

"Katılıyorum. Bu iyi bir fikir değil. Bu harika bir fikir." "Blossom," diye homurdanıyorum.

"Jaxon," diye homurdanarak cevap veriyor.

Bana dönmek için yuvarlanıyor. Tişörtü yukarı kayıyor ve bana güzel beyaz külotunun üstündeki cildinin baştan çıkarıcı görüntüsünü sunuyor. Penisim iç çamaşıırıma bastırıyor, ona ulaşmaya kararlı.

"Dinle." Blossom elini göğsüme koydu ve onun dokunuşuyla hissettiğim elektrik çarpmasıyla neredeyse zıplayacaktım. Çıplak tenime dokunması nasıl bir his olurdu acaba?

"Bunun bir anlamı olmak zorunda değil. Seni istiyorum. Sen de beni istiyorsun. Karmaşık bir şey olmak zorunda değil."

"Tek gecelik bir ilişki mi?"

O başını sallar. "Sonuçta biz evliyiz."

"Seni incitmek istemiyorum."

Acı
mı?

"Bana zarar vermek mi? Sadizm mi seviyorsun? Bana acı çektirmek mi istiyorsun?"

Kaşlarımı çattım. "Demek istediğim o değildi, sen de biliyorsun."

"Jaxon, ben büyük bir kıyım. Tek gecelik bir ilişki yaşayabilirim ve incinmem."

Ama ben yapabileceğimden emin değilim.

"Lütfen, Jaxon," diye yalvarır. "Yarın evlenecek olan ve hala mirasım için benimle kavga eden eski sevgilimden başka bir şey düşünmek istiyorum."

Kahretsin. Burada yatıp eski sevgilisini düşünmesini istemiyorum. "Bir kez," diye homurdanırım.

"Ama birden fazla orgazm olabilirim, değil mi?" diye homurdanırım. "Birden fazla orgazm olacaksın."

"Yaşasın!" diye sevinir.

"Sırt üstü yat," diye emrediyorum.

O aceleyle itaat eder ve ben yorganı yataktan çekerim. Pencerelelden içeri giren ay ışığı, onun cildinin ne kadar parlak olduğunu fark etmem için yeterlidir.

"Bana iyi davranacak mısın?" Kız kıpırdanır. "Kıpırdama."

"Kıpırdamadan durursam orgazm olur muyum?"

"Bu gece sana orgazm yaşatacak olan benim."

"Devam et. Başla. Hadi bu partiyi başlatalım." "Sabırsız mısın?"

Omuzlarını silkiyor. "Uzun zamandır kendim sağlamadığım bir orgazm yaşamadım."

Onun kendini tatmin ettiği görüntüsü zihnime atlıyor ve penisim buna tepki olarak zonkluyor. Onu hazırlamayı tamamen unutmadan önce dişlerimi sıkıyorum ve külotunu yırtıp çıkarıyorum.

Ellerimi bacaklarının pürüzsüz derisi üzerinde kaydırıyorum, ta ki külotuna dokunana kadar. Parmak uçlarımı dantelin kenarı boyunca gezdiriyorum. Tüylerim diken diken oluyor ve o inliyor. Parmaklarımın derisine dokunmasıyla bu kadar etkilendiğine göre

, ona daldığımda nasıl tepki verecek?

Öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Ben almak dizlerimi dizlerimin dizlerimin
dizlerimin çıkardım tişörtümü tişörtümü Blossom hemen
bana uzanır ama onu durdurmak için ellerini kelepçelerim.

"Sıra sende." Gömleğine doğru başımı sallarım.

"Ellerim olmadan tişörtümü çıkaramam."

Ellerini başının üzerine kaldırırım. "Başlığı tut." "Buna değsin,
inek çocuk."

"Adamım," diye düzeltiyorum.

O başlığı tutana kadar bekledikten sonra tişörtünün eteğini
tutuyorum. Tişörtü yukarı kaldırdığımda kumaş toplanıyor ve çıplak
göğüsleri ortaya çıkıyor.

Dayanamıyorum. Öne eğilip meme ucuna yapışıyorum.
Blossom sırtını kamburlaştırıp göğsünü yüzüme doğru itiyor. Bu,
reddedemeyeceğim bir teklif.

Meme ucunu sertleşene kadar ısırp emiyorum. Ta ki
bacaklarını belime dolayana ve sert sikime sürtünmeye başlayana kadar.

Diğer meme ucuna geçmeden önce, bir çıt sesiyle onun meme
ucunu bırakırım. Sert meme ucunu ısırırım ve o inler.

"Jaxon."

Nefes nefese sesiyle adımı söylemesini duymayı seviyorum.
Acaba adımı haykırmasını sağlayabilir miyim?

Öğrenme zamanı.

Oturuyorum. Tişörtü boynunun altında toplanmış. Yüzü kızarmış.
Gözleri buğulanmış. Bir dahaki sefere, ışığı açık tutacağım, böylece tutkuyla
dolduğunda gözlerinin renginin neye dönüştüğünü görebileceğim.

Ama bir dahaki sefer olmayacak. Onu tatmak ve dokunmak için
tek şansım bu. Bunu boşa harcamamalıyım.

"Kollarını kaldır." Tişörtünü çıkarıp arkama atıyorum.

.

Ne kadar güzel olduğunu hayranlıkla izlemek için bir an durdum. Bu kadını her gece yatağımda çıplak görmek için ne yapmazdım. Ama bu mümkün değil. O asla benimle kalmazdı.

"Bir fotoğraf çek. Daha uzun süre kalır."

"Telefonumu alayım." Telefonuma uzanıyormuş gibi yapıyorum.

O çılgılık atıyor. "Şakaydı. Şakaydı."

Sırıtiyorum. "Biliyorum."

Omzuma vurur. "Komik değil, inek adam." "Komik olduğunu düşündüm."

"Jaxon şaka yapıyor. Mucizeler hiç bitmiyor."

Gülümsemesi yüzünü aydınlatıyor ve ben dayanamıyorum. Başımı eğip dudaklarımı onun dudaklarına bastırıyorum. O iç çekiyor ve ben dilimi içeri sokuyorum. Kiraz tadı beni etkiliyor ve inliyorum. Kirazları çok seviyorum.

O benim omuzlarımı kavrayıp tırnaklarını derime batırıncaya kadar ağzını keşfediyorum. Bacakları belime dolanıyor ve kendini benim sikime sürüyor. Sikim neden şu anda onun sıcaklığının derinliklerine gömülmediğimizi anlamıyor.

Elimi vücutlarımızın arasına sokup külotunun altına kaydırıyorum. Bacaklarını belimden indirip benim için açıyor.

"Aferin kızım," diye mırıldanıyorum dudaklarına.

Klitorisini atlayıp iki parmağımı ıslak amına daldırıyorum. Duvarları etrafımda sıkılaşıyor.

"Hoşuna gitti mi?"

"Mmm..."

Hareketsiz kalırım. "Bir soru sordum."

Gözleri birden açılır ve bana sert bir bakış atar. "Durman hoşuma gitmiyor."

"Benim sorduğum soru bu değildi."

"Yatakta çok konuşkan oluyorsun."

Parmaklarım yavaşça geri çekiyorum.

"Dururum." "Hayır. Hayır. Hayır."

Kaşımı kaldırıp onun cevap vermesini bekledim. "Evet. Bana dokunduğunda hoşuma gidiyor. Memnun oldun mu?"

Sırıtiyorum. "Henüz değil. Ama yakında olacaksın." "Evet, lütfen."

"Kibar olduğunda hoşuma gidiyor."

"Sakin..." Parmaklarımı içinde hareket ettirmeye başladığımda sesi kesilir.

İç duvarları etrafımda sıkışır. "Benim için boşalacak mısın, Petal?"

"Evet," diye nefesini vererek cevaplar.

Onun amına girmeye devam ederken avucumu klitorisine sürtüyorum. Bacakları titriyor ve duvarları kasılmaya başlıyor. Neredeyse boşalmak üzere. Topuklarını yatağa dayıyor ve her bir vuruşuma karşılık veriyor.

"Gel," diye kulağına fısıldıyorum. "Benim için gel."

Sessiz bir çığlık atarak ağzını açıyor ve orgazm olurken duvarları etrafımda sıkışıyor.

"Evet. Evet. Evet." Parmaklarımla orgazmını uzatırken o da bunu tekrarlar.

Ancak yatağa yığıldığında parmaklarımı çekiyorum. Dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Sıra bende." Onun külotunu bacaklarından aşağı çekip, şortumu ve boxerımı aşağı indiriyorum. Ona uzanıyorum ama duruyorum. "Kahretsin."

"Ne oldu?"

"Prezervatif." Yanımda getirmediğim. varsaymak istemedim.

"Çekmecedeyim."

Kaşlarım çatıldı. "Prezervatif getirdin mi?" Bunu mu planlamıştı beni baştan çıkarmak mı istedi?

"Hayır. Notta yazdığına göre, tesis tüm konuklarına prezervatif sağlıyor. Hatta gerekirse daha fazla 'yetişkin oyuncakları' da isteyebilirsiniz."

"Yetişkin oyuncakları mı?" Blossom, dört direkli yatağa bağlandığında çok güzel olurdu. Bu düşünceleri kafamdan silip atıyorum. şimdi bunun için zaman yok. Ve bu tek seferlik bir şey. Tekrarı olmayacak.

ekmecedен bir prezervatif alıyorum. Takınca, Blossom'un bacaklarının arasına yerleşiyorum ve penisini onun girişine yerleştiriyorum.

"Bundan emin misin?"

"Bana bir orgazm daha yaşatacak mısınız?"

"Belki birden fazla," diye mırıldanıyorum.

O gülümsüyor ve bu görüntü kalbimi delip geçiyor. Keşke hayatımın geri kalanında her gün yatağımda onun gülümsemesini grebilseydim. Ama bu mümkün değil.

Onun içine giriyorum. Kahretsin. Harika hissettiriyor. Ondan nceki herkesten daha iyi. Ondan sonraki herkesten daha iyi olacağından korkuyorum.

Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırıyorum. şimdi gelecek hakkında endişelenmenin sırası değil. Takıntılı olduğum kadın çıplak ve altımda kıvranırken değil.

Bölüm 20

"İki kötülük arasında seçim yapmak zorunda kalırsam, saklanmayı tercih ederim." ~ Blossom

Çiçek

Güneş yüzüme vuruyor ve ben inliyorum. Of. Yine perdeleri kapatmayı unutmuşum.

Gözlerimi biraz aralıyorum ve önümde okyanus manzaralı bir teras görünüyor. Ne oluyor? Burası benim dairemdeki yatak odam değil.

Belime dolanan kol sıkılaşıyor ve dün gecenin anıları bedenimi kaplıyor. Jaxon'ın göğüslerimle oynarken uyanmak. Jaxon'a benimle seks yapması için yalvarmak. Jaxon'ın içime derinlemesine girmesini hissetmek.

İnanılmazdı. Dün geceki gibi her geceyi geçirmek için neler vermezdim. Jaxon benimle gülüyor ve şakalaşıyor. Tamamen rahat ve savunmasız.

Ama bunun tek seferlik bir şey olacağı konusunda anlaşmıştık. Midem bulanıyor. Dün gece Jaxon'ın bana dokunduğu son gece olmasını istemiyorum. Her fırsatta bana dokunmasını istiyorum. Beni seçmesini istiyorum.

Kahretsin. Sahte kocama karşı hisler beslemeye başladım.

Öpüştükten sonra beni terk eden adam. Seks yaptıktan sonra nasıl tepki verecek? Kaçacak mı?

Buna dayanamam. Öpüştükten sonra beni reddetmesi yeterince zordu. Seks yaptıktan sonra beni reddetmesi kalıcı bir yara izi bırakır.

Buradan gitmem lazım. Jaxon beni reddetme fırsatı bulmadan kaçmam lazım.

Ama nasıl?

Kolunu kaldırıyorum. Homurdanıyor ve sertleşmiş penisini kıcıma bastırıyor. Yatağın kenarına doğru yavaşça kayıyorum. O da iç çekip yuvarlanıyor. Uff.

Yataktan kayarak kalkıp bavuluma koşuyorum. Günlük giysilerimi alıp banyoya koşuyorum. Duş almıyorum. Su sesi Jaxon'ı uyandırır. Hayır, teşekkürler. Bunun yerine, hızlıca yıkanıp giyiniyorum.

Bitirdiğimde, yavaşça kapıyı açıp dışarıya bakıyorum. Jaxon bana sırtını dönerek uyuyor. Bu benim şansım. Kapıya koşuyorum ve dışarıya çıkıyorum.

Ana binaya doğru yürürken, telefonumun ve çantamın yanımda olmadığını fark ettim. Kahretsin. Durup ne yapacağımı düşünürken dudağımı ısııyorum.

"Gelmeni beklemiyordum," diyor Stacey ve ben irkiliyorum. Nereden çıktı bu?

"Anlamadım?"

"Dün öğle yemeğine ve şarap tadımına gelmediğin için spa gününü de kaçıracağını düşündüm."

Spa günü mü? Ne demek istiyor... Ah, doğru. Düğün. Buraya gelme sebebimiz. Jaxon'ın benim kocam gibi davranmasının sebebi.

Ama o benim kocam. Sadece isim olarak.

Ağrıyan iç kaslarım, dün gece evliliğimizin sadece isimde olmadığını hatırlatıyor bana.

Tüm çılgın düşüncelerimi kafamdan uzaklaştırıyorum. "Spa günü kulağa harika geliyor."

Bana bakıyor. "Buna ihtiyacın var gibi görünüyor."

Saçıma dokunmadan önce yumruğumu sıkıyorum. Bu sabah saçımı düzeltmeye vaktim olmadı. Muhtemelen buklelerim topuzumdan fırlamıştır.

"Nasıl olduğunu bilirsin." Sırıttıyorum. "Yeni evli olmak ve hiç uyuyamamak."

Gözlerini bana diyor. "Yeni evli. Tabii."

Ona alyansımı gösteririm. "Yeni evli."

Konuşmaya başlar ama o başka bir kötü yorum yapma fırsatı bulamadan ona sorular yağdırırım.

"Yüzüklerinizi birlikte mi seçtiniz? Yoksa sürpriz mi? Alan sürpriz yapmayı çok sever."

Mahkeme memuru tarafından teslim edilen berbat sürprizler. Pislik herif.

Stacey'nin arkasındaki kapı açılır ve prova yemeğinde Stacey'nin nedimelerinden biri olarak tanıdığım bir kadın başını dışarı çıkarır. "Hazırlar."

Stacey hızla dönüp kapıya doğru yürür. Kaçmayı düşünürüm ama bütün sabah Alan'ın nişanlısını kızdırmanın cazibesine karşı koyamam. Onu takip ederek spa'ya girerim, orada üç kadın daha bizi beklemektedir.

"Bu kim?" diye sorar içlerinden biri.

"Bu Alan'ın eski karısı," diyor Stacey. Kahretsin. Onun bizim oyunumuza inandığını sanmıştım.

"Ben Alan'ın eski karısı değilim. Hiç evlenmedik."

"Gerçekten mi?" Stacey kollarını göğsünde kavuşturur ve bana sert bir bakış atar. "Birlikte bir eviniz yok muydu?"

"Birlikte ev sahibi olmak için evli olmanız gerekmez." "Karı koca gibi davranıyordunuz."

Biri, bir şekilde beni hataya düşürebileceğini ve böylece Alan'ın davayı kazanacağını düşünüyor. Benim gözümün önünde olmaz.

"Hayır. Alan hiç benim kocam olmadı. Hiç evlenme teklif etmedi. Bana hiç yüzük vermedi. Hiç evlilik yemini etmedik. Jaxon'un aksine." Yüzüğümü incelerken iç çekiyorum. "Beni düğünümüz için kaçırdı."

"Kulağa romantik geliyor," dedi nedimelerden biri.

"Oh, pardon." Şaşırmış gibi yapıyorum. "Sanırım tanışmadık. Ben Blossom."

"Ben Jenny. Bunlar da Amy ve Tiffany." "Biz nedimeleriz," diyor Amy.

Odayı gözden geçiriyorum. "Beş kişi olduğunuzu sanıyordum." Tiffany kıkırdıyor. "Emily ve Paula rahatsızlar."

"Nasıl rahatsızlar?"

Jenny gözlerini devirir. "Emily tekilayı kaldıramıyor ve Paula damadın sağdıçlarından birini tavladı."

"Hangisi?" diye soruyorum, yanına otururken. "Bir "

Çantasından telefonunu çıkarır ve "Adını hatırlamıyorum."

Ne yazık ki onu tanıyorum. "Glen. Alan'ın en iyi arkadaşlarından biri."

Tiffany, Jenny'nin omuzlarının üzerinden bakıyor. "Yakışıklı."

"O bir çapkın." Glen bana hep tüylerimi diken diken ederdi. Penisini nereye sokacağı konusunda hiç seçici değildi. Aslında, bana birden fazla kez asıldı. Neredeyse her sarhoş olduğunda, beni köşeye sıkıştırıp "tat" vermemi isterdi.

"Glen artık çapkın değil," diyor Stacey.

"Paula'yı tavladı." Düğünden önceki gece bir nedimeyi tavlama, çapkınlığın tanımıdır.

"Aylardır birbirlerinin etrafında dönüp duruyorlar."

Harika. Stacey bütün gün ters davranmaya karar vermiş. Bu spa deneyimi çok rahatlatıcı olacak. Belki de gitmeliyim. Ama Stacey'nin gözlerindeki ışıltıya bakılırsa, beni gitmeye teşvik ediyor. Onun kazanmasına izin vermeyeceğim.

Bir kadın resepsiyon alanına girer. "Günaydın," diye selamlar. "Ben Maeve. Beni takip ederseniz, manikür ve pedikür için her şey hazır."

"Yüz bakımı ve masaj yaptıracığınızı sanıyordum," diyor Stacey diyor.

"Endişelenme endişelenmeyin. Biz burada seni her hazırhazırladık yüz yüz ve masajlar için hazırlık yapın."

"Güzel," diyor Stacey, Maeve'nin açık tuttuğu kapıdan geçerek. Jenny ve Amy onu takip ediyor.

"Stacey mükemmeliyetçidir," Tiffany diğer nedimelerin arkasında yürürken açıklıyor.

Spa alanına vardığımızda Stacey, Jenny ve Amy çoktan oturmuşlardır. Tiffany'yi Stacey'nin yanındaki sandalyeye oturturum, sonra da diğerlerinden uzak bir köşeye otururum.

"Şampanya?" Maeve, şampanya kadehleri ile dolu bir tepsi ile gelir. gelir.

"Evlenen kızımıza!" Amy, kadehini havaya kaldırarak bağırır. kadehini havaya kaldırarak bağırır.

"Sonunda," Tiffany yanımda mırıldanır ve ben şampanyamla boğulmak üzereyim. Belki de bugün korktuğum kadar kötü geçmeyecek.

"Bu ne?" Stacey mırıldanır ve sonra bağırır, "Maeve! Bir bardak daha istiyorum. Bu şampanya içilmez."

Tiffany iç çeker. "Ve böylece başlıyor."

"Ne başlıyor?" diye fısıldarım.

"Stacey'nin mükemmeliyetçiliği bir anda cadalozluğa dönüşebilir."

Stacey şu anda şampanyanın kalitesinden dolayı Maeve'yi azarlıyor, bu yüzden ona karşı çıkamam.

"Neden onunla arkadaşsın?"

Tiffany omuz silkiyor. "Biz tanıyoruz tanıyoruz tanıyoruz tanıyoruz lise

okuldan

"Sana başka bir şişe getirebilirim, ama bu ek ekstra ücret ödersin," diyor Maeve Stacey'e.

"Sorun değil. Yakında bolca paramız olacak." Stacey bana meydan okurcasına gözlerini kısıyor.

Meydan okumaları severim.

Gözlerimi genişletip, Alan'ın bana karşı açtığı davayı kazandığından bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranıyorum. "Alan zam mı alacak?"

"Yakında neden bolca paramız olacağını çok iyi biliyorsun."

"Zam mı alıyorsun? Tebrikler. Ne iş yaptığını anlamadım."

"En azından bira yapmıyorum."

"Senin için çok kötü. Bira üretmek eğlenceli, heyecan verici ve zorlu bir iş. İşimi seviyorum."

Stacey burun kıvrıyor. "Tabii ki seviyorsun. Senin hiç klasın yok."

Ben kahkaha atıyorum. "Çok komiksin. Benim sınıfım yok, ama bu senin paramı çalmaya çalışmanı engellemiyor. Çok tatlısın."

Elini bardağına sıkıca bastırır, parmak eklemleri beyazlaşana kadar. "O senin paran değil. Yarısı Alan'ın."

"Ailem öldüğünde benim erkek arkadaşım olduğu için mirasımın yarısını hak etmiyor."

"O zaman neden davayı kazanıyor?"

"Davayı kazanıyor mu?" Kıkırdayarak gülüyorum. "Sana kazanacağını mı söyledi? Yalan söylüyor. Hiç şaşırmadım. Ne de olsa o bir yalancı ve sahtekar."

"Seni aldattı çünkü yatakta berbattın. Ölü balık, sana böyle dedi.

"Vay canına. Kurbanı utandırmak. Çok klas."

"Defol!" Elini kapıya doğru uzatır ve şampanyası üzerine dökülür. "Bana ne yaptığını bir bak."

Ayağa kalkmadan önce şampanyamın geri kalanını içtim. "İyi günler. Bu öğleden sonra sana asla sadık olmayacak bir adamla evleneceğini düşünmek için sabırsızlanıyorum."

Yavaşça uzaklaşıyorum. Arkamdaki duvarda bir bardak kırılıyor ama aldırmiyorum. Stacey'nin seviyesine inmekten bıktım.

Bölüm 21

"Devam et. Beni küçümsemeye devam et." ~ Jaxon

Jaxon

Gözlerimi açmadan bile Blossom'un gittiğini hissedebiliyorum. Onun gitmesine nasıl tepki vereceğimi bilmiyorum. Dün gecedен sonra nasıl tepki vereceğimi bilmediğim için onunla konuşmak zorunda kalmayacağım için rahatladım.

Ama bir kelime bile etmeden gitmesine de kızgınım. Dün geceki bağımızı hissetmedi mi? Belki de hissetmemesi daha iyidir, çünkü zaten asla birlikte çalışamayız.

Yataktan kalkıp dağ evini aramaya başlıyorum. Blossom'un çantasını ve telefonunu buluyorum, ama kendisinden hiçbir iz yok.

Belki sadece bir dakikalığına dışarı çıkmıştır. Yataktaki soğuk çarşaf aksini söylüyor.

Onu aramaya mı gideyim? Dün gece olanlar hakkında onunla yüzleşmeli miyim? Bu duruma nasıl tepki vereceğimi bilmiyorum.

Ne yapacağımı bilmediğim durumlarda her zaman yaptığım şeyi yapıyorum. Mayo giyip okyanusa doğru yola çıkıyorum. Her zamanki sabah kürek seansım için küreklerim burada değil, bu yüzden yüzmekle yetinmek zorundayım.

Plaja vardığımda kumda daire şeklinde toplanmış grubu gördüğümde, neredeyse geri dönüyordum. Ne yazık ki, Miles beni fark etti.

"Damadımız geldi!" diye bağırarak el sallıyor.

İnlememi yutuyorum ve kardeşlerimin yanına gidiyorum. "Burada ne yapıyorsunuz? Burası özel bir plaj değil mi?"

Zane burun kıvrıyor. "Plajın sahibi olamazsın."

Teknik olarak, olabilir olabilir, ama benim özgür ruhlu kardeşim başka türlü düşünüyor. Onunla tartışarak zamanımı boşa harcamıyorum.

Kai kolunu omuzlarıma atıyor. "Seni desteklemek için buradayız. Yirmi sekiz yaşında bekaretini kaybetmek nasıl bir duyguydu?"

Onu dirseklerimle itiyorum ve o kahkahalarla gülerek uzaklaşıyor. "Ben bakire değildim."

"Evlene kadar beklemekten utanacak bir şey yok," diyor Miles.

"Ne zamandır bakire şakaları yapıyorlar?" diye Eli'ye soruyorum.

"Sabahtan beri."

"Hepiniz bu yüzden mi buradasınız? Düğün gecemi alay etmek için mi?"

"Düğün gecesi mi? Evet, öyleydi." Zane göz kırpar.

"Bilmiyorum." Kai sırtıma işaret eder. "Omuzlarında tırnak izleri var."

"Kafam karıştı," Miles izleri doğrularken diyor. "Düğünün sahte olduğunu sanıyordum."

"Öpüşmeleri sahte gibi görünmüyordu." Kai dudaklarını şapırdatır.

Zane onu iter. "Sahte öpüşmeyi bilmiyor musun?"

Kai, Zane'i iter ve Zane Miles'a çarpar. Üçü yere yuvarlanır. Yeni bir şey yok.

Ben adresEli'ye. "Sen yemin tütsü barnacle, içki, ve kardeşlik üzerine yemin ettin, onlara söylemeyeceksin."

Omuz silkiliyor. "Dava dışında, kendileri çözdüler."

"Nasıl?"

Rhett sırtına bir şaplak atar. "Bir saat içinde bir düğün hazırlamamızı sağladın. Anlamak zor olmadı."

Ona kaşlarını çatarak bakıyorum. "Benim spontane olmadığımı mı söylüyorsun?"

Gülüyor. "Aylarca plan yapıp nasıl ilerleyeceğini araştırmadan hiçbir zaman harekete geçmediğini söylüyorum."

Ağzımı kapatırım. Haklı olduğu için cevap veremem. "Ama Blossom için yaptın. Onu gerçekten seviyor olmalısın."

Seviyorum. Blossom, daha önce tanıştığım hiçbir kadına benzemiyor. Akıllı ve rekabetçi. Ruh haline göre rengi değişen muhteşem kahverengi gözleri var. Kesinlikle çok güzel. Ve çok seksi. Dün gece onun içine dalmak cennetten bile daha güzeldi.

Ama aynı zamanda sürekli konuşur, grup ortamlarında kendini gösterir ve sosyalleşmeyi sever. Benim basit hayatımdan çok çabuk sıkılırdı. Ve o anakaralı. Anakara'dakiler adada asla uzun süre kalmazlar.

"Önemli değil."

Rhett kaşlarını çatı. "Neden?"

"Blossom benimle asla kalmaz." "Neden kalmasın?" diye sorar Eli.

Gözlerimi devirdim. "Aptal olma."

"Kim kalın kafalı davranıyor?" diye sorar Miles, kumla kaplı bir şekilde bize geri dönerken. Zane ve Kai onun peşinden gelir.

Eli beni işaret eder. "Jaxon."

Zane'in gözleri büyür. "Jaxon mu? O, Raider kardeşlerin en zekisi."

Kai ona dirsek atar. "Bu açıkça duygusal bir iğneleme."

"Oh." Zane başını sallar. "Anlaşılabilir."

Ben gözlerimi baktım kardeşlerime
kardeşlerime "Ben duygusal duygusal
gelişmemiş değilim."

"Duygular söz konusu olduğunda, bariz olanı fark etmeme eğilimindesin," diyor Zane.

"Senin kendini sana atmasını isteyen bir kadın gibi," diye ekliyor Kai.

"Örneğin, kendini ona atmanı isteyen bir kadın gibi," diye ekliyor Kai.

Blossom'u fark ettim. Nasıl fark etmem? O çok güzel ve bir odaya girdiğinde, güneş ışığını da beraberinde getirdiğinden onu fark etmemek imkansız.

"Blossom benim için uygun bir kadın değil."

Eli kollarını göğsünde kavuşturur. "Ama onunla evlendin." onu."

"Alan'ın ondan çalmasını engellemek için."

"Alan pisliğin teki. Ona şaka yapabilir miyiz?" diye sorar

Kai. "Ya da onu dövüp canını çıkarabilir miyiz?" diye ekler Miles.

"Durun!" Ellerimi kaldırırım. "Kimse kimseyi dövemez . Davaya yardımcı olmaz. Davadan bahsetmişken." Kardeşlerime sert bir bakış atarım. "Bunu kimseye söylerseniz, size daha önce hiç görmediğiniz şakalar yaparım."

Kai kaşlarını çatır. "Ama ben şaka şampiyonu benim." "Ve benim kimya diplomam var."

Eli titrer. "Kimya diploması olan birinin peşine düşmesini istemezsin. Güven bana. Biliyorum."

Rhett omzuna çarpar. "Paisley sana şaka yaptığında çok hoşuna gidiyor ."

Eli sırtıyor. "Cezalarımda gerçekten yaratıcı olabilirim." Midem bulanıyor. Onun sahip olduğu şeyi istiyorum. Bir kadın beni seviyor. Ne olursa olsun yanımda kalacak bir kadın. Ama Blossom öyle bir kadın değil. Biz çok farklıyız. Sıkıldığı anda beni terk edecek bir kadına şans veremem.

"Kişisel hayatıma burnunu sokmayı bitirdiysen, ben yüzmeye gidiyorum." Cevap beklemeden suya doğru yürüyorum.

Uzaklaşamıyorum. Rhett önüme geçiyor ve müdahaleci kardeşlerim de etrafımı sarıyor.

"Blossom ile olan bu ilişkiye bir şans verecek misin?" diye sorar Rhett.

Kaşlarımı çatıyorum. "Blossom'la evlendim çünkü eski sevgilisinin davayı düşürmesini sağlamak için. Bu bir ilişki değil. Bu bir anlaşma."

"Dün gece bir anlaşma değildi." Eli omuzlarımdaki izlere başını sallar.

"Bunun tek seferlik bir şey olacağına karar vermiştik."

"Oylayalım," diyor Miles. "Jaxon'ın Blossom'a bir şans vermesini isteyenler?"

Tüm kardeşlerim ellerini kaldırdığında gözlerimi deviriyorum.

"Ne yazık ki benim ilişki durumum hakkında oy hakkın yok." Rhett'i itmeye çalışıyorum ama o kıpırdamıyor. "Şimdi ne olacak?"

"Senin mutlu olmanı istiyorum."

"Ben mutluyum. Sevdiğim bir işim ve beni çılgına çeviren bir ailem var."

Eli omzumu sıkıyor. "Peki ya sevdiğin bir kadın?"

Kalbim bir an durur. Blossom'u sevmiyorum. Onu sevmek, o yoluna devam etmeye karar verdiğinde kalbimin kırılmasının kesin yolu olur.

"Sana söylemiştim. Blossom bana göre bir kadın değil."

"Aman Tanrım. Blossom'u terk edip yine Melanie gibi kadınlarla çıkmaya başlayacak." Miles inler. "Onlar çok sıkıcı."

"Biz Melanie'lerden çok Blossom'u tercih ederiz," diyor Kai.

"Oy hakkınızın olmadığını anlamadınız mı?" diye soruyorum.

"Aile yemeklerinde Melanie'leri seviyormuş gibi davranmak zorunda olduğumuz kısmı," diyor Zane.

Ben homurdanırım. "Sadece bir Melanie vardı."

"Öyle mi?" diye sorar Zane. "Çıktığın tüm kadınlar aynı aynı."

"Sıkıcı!" Kai ve Miles aynı anda bağırır ve birbirlerine

"Blossom sıkıcı değil," diyor Eli.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Bu üç serseri kontrolden çıktığında mantığın sesi sen olmalısın."

"Ben mantığın sesi oluyorum. Blossom sıkıcı değil ve sen onu seviyorsun. Neden bu ilişkiye bir şans vermiyorsun?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bütün eski kız arkadaşlarım sıkıcı mıydı sanki?"

"Melanie'yi tartışmıyoruz. Blossom'u tartışıyoruz." "Blossom'u tartışmıyorum. Yüzmeye gidiyorum."

Eli'yi geçmeye çalışıyorum ama beni durdurmak için bileğimi kelepçeliyor. Elimini onun dirseğinin iç kısmına vuruyorum ve o da hemen homurdanarak beni bırakıyor.

"Siktir. Ne kadar kirli bir dövüşçü olduğunu unutmuşum."

Doğal olarak, ben kirli bir dövüşçüyüm. Beş erkek kardeşim var ve üçü dövüşmeyi eğlenceli buluyor.

"Bu konuyu tartışmayı bitirdim. Başka kimse benimle kavga etmek istemiyorsa

benimle
dövüşmek
istememezse."

Kardeşlerime bakışlarımı dikip bakmaya devam ettim, ta ki bakışlarını kaçırana kadar.

"İyi," diye mırıldanarak su kenarına doğru yürüdüm.

Ayakkabılarımı çıkardım ve okyanusa daldım.

Yüzerken, düşünceler kafamı doldurur. Ya haklılarsa? Belki Blossom'a bir şans vermeliyim. Belki de farklılıklarımızın önemi yoktur. Belki de adada kalır.

Burun kıvırıyorum ve neredeyse bir kova dolusu tuzlu suyu içime çekiyorum.

Bu düşüncelere yeter artık. Gerçeği biliyorum. Blossom aradığım kadın değil.

Yüzme hızımı artırdım ve artık düşünemeyecek hale gelene kadar ayaklarımla daha hızlı çırpındım. Tek konsantre olabildiğim şey su ve bir sonraki kulaç olana kadar.

Bölüm 22

"Görünüşe göre, bir düğün romantik olmak zorunda değil." ~ Blossom

Blossom

Jaxon geri döndüğünde, dağ evindeki yatakta uzanmış uyukluyordum. Oturdum. "Neredeydin?"

"Aynı soruyu ben de sana sorabilirim."

"Gelin spa gününe gittim." Ben de sabahki garip konuşmadan kaçıyordum ama ne kadar korkak olduğumu söylemekten kaçınıyorum. Yemin ederim, normalde duygularımı konuşmaktan korkan bir korkak değilim. Ayrıca normalde beni aylarca görmezden gelen bir adamla evlenmem. "Ya da en azından denedim."

Kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

"Tek kelimeyle. Stacey bir kaltak ve Alan'ı hak ediyor."

"Şaşırmış gibisin."

"Hayır. değilim." Fark fark giydiğini giydiğini ıslak mayo giydiğini fark ettim. "Yüzmeye mi gittin?"

"Genelde her sabah bir saat kürek çekerim, ama bu sabah yüzmekle yetinmek zorunda kaldım."

"Her sabah kürek çekmek harika olmalı. Okyanusun üzerinde güneşin doğuşunu izlemek." İç geçiriyorum. "Smuggler's Hideaway gerçekten

büyülü bir yer."

Kaşları çatılır. "Gerçekten bu adanın büyüğü olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ne demek istiyorsun? Hayatın boyunca burada yaşadın. Buranın ne kadar büyüleyici bir yer olduğunu fark etmiş olmalısın."

"Büyüleyici mi? Burasını yol kenarı dinlenme yeri sanan bir fok var." Nefesimi tutarım. "Sakın fok Sammy ile dalga geçme."

"Ve benzersiz ve genellikle tuhaf gelenekleri olan bir sürü tatil kutlaması var," diye devam eder.

"*The Smuggler's Gauntlet*'i kötülemesen iyi olur. Harikaydı." Gülümsüyorum. "Ve biz kazandık."

"*Mermaid Karaoke*'yi de unutmayalım."

Elimi sallayarak reddederim. "*Mermaid Karaoke* beni rahatsız etmiyor. Bırakın eğleninler diyorum. Kimseye zarar vermiyorlar."

Kaşlarını çatıyor. "Adayı gerçekten seviyor musun?" "Evet. Burada yaşamayı ben seçtim."

Saate bakar. "Hazırlanmaya başlasan iyi olur. Düğün iki saat sonra."

İnlerim. "Bugün yeterince insanla görüştüm. Düğünü atlayabilir miyiz?"

Bana kaşlarını çatarak bakıyor. "Bugün yeterince insanla görüştün mü? Ama sen insanları seviyorsun

."

"İnsanlardan hoşlanmamın da bir sınırı var."

"Alan'a karşı hala hislerin olduğu için düğünü atlamak mı istiyorsun?"

"Özür dilerim." Kulaklarımı temizliyormuş gibi yapıyorum. "Alan'a hala hislerim olduğunu iddia etmediğin için sağır olmal

"Üzgünüm." Kulaklarımı temizliyormuş gibi yapıyorum. "Sağır olmalıyım, çünkü az önce bana hala Alan'a karşı hislerim olduğunu söylemedin."

"Suçlamak kelimesini kullanmazdım."

Yataktan atlayıp ona doğru yürüdüm. "O adama karşı hiçbir şey hissetmiyorum." Göğsünü dürttüm. "Anladın mı?"

Elimi tutup göğsüne koyuyor. Gömleği sırlıslıkla, kaslı vücudunu hissedebiliyorum. Ve şimdi

düğünü tamamen farklı bir nedenden dolayı kaçırmak istiyorum. Kirli, terli, çıplak kalmak gibi bir nedenden dolayı.

"Onun yüzünden düğünü kaçırmak istemiyor musun?"

Gözlerimi deviriyorum. "Ciddi misin? Düğün davetini reddedebilirdim. Ama reddetmedim. Sorunlarımdan kaçmam."

"Ama düğüne katılmak istemiyorsun. Kafam karıştı."

Kaşlarım çatıldı. "Sen içe dönük birisin. Bugün artık insanlarla birlikte olmak istememem konusunda nasıl kafan karışabilir?"

"Sen içe dönük biri değilsin."

"Bu, her zaman insanlarla vakit geçirmek istediğim anlamına gelmez."

Birkaç saniye beni inceledikten sonra başını salladı. "Tamam. Güneş yanığı olduğumu ve katılmak için çok hasta olduğumu söyleriz."

Güneşten bronzlaşmış vücuduna bakıyorum. "Ama Alan seninle tanıştı ve senin zaten bronz olduğunu biliyor."

"Bir düşüneyim." Başka bir bahane bulmaya çalışırken ayağıyla yere vuruyor.

"Sorun değil. Buraya düğün için geldik. Düğüne gideceğiz. Ben sadece mızızlanıyordum."

"Sen mızız birisi değilsin."

Kıkırdarak gülüyorum. "Seni kandırdım."

O kaşlarını çatar ve ben parmak uçlarımda yükselerek yanağına öpücük kondururum. "Şaka yapıyordum."

Kokusu beni etkiliyor ve ona daha da yaklaşıyorum. Kötü, Blossom. Kötü. Bu sahte bir evlilik. Hafta sonu gerçek evliliğe doğru yola çıkma zamanı.

"Duş almam lazım," diye mırıldanıyorum ve eşyalarımı toplamak için aceleyle ayrılıyorum.

"Arka terasta olacağım."

"Seni kovmuyorum."

Duş ve dağ evi arasındaki cam panele doğru başını sallar. Şeffaf cam panel. "Oh."

"Evet. Oh."

Arkasındaki sürgülü cam kapıyı kapatmasını izliyorum. Duş almamı izlemek istemiyor mu? İzlemesinin hoş olduğunu açıkça belirtmeli miydim? Jaxon pencereden izlerken göğüslerimi sabunladığım düşüncesi vücudumu titretir.

"Sahte, Blossom. Sahte." Belki bunu kendime yüksek sesle hatırlatırsam yardımı

olur. Doksan dakika sonra, düğüne doğru yürüyoruz. "Törenin içeride

mekan. olmasına sevindim."

"Plajda düğünleri sevdiğini sanıyordum." "Alan, benim plajda düğün yapmak istediğimi biliyor."

"Ah. Ve onun bu fikri çalmasını istemedin."

Başımı sallıyorum. "Kıskançlık gibi gelebilir ama biraz kıskançlık yapmaya hakkım var."

bugün." O dirseğimi sıkıyor. "Kıskanç davranmıyorsun.

eski sevgilinin rüyalarındaki düğün töreninde başka biriyle evlendiğini görmek önemsiz bir şey değil."

"Sosyal açıdan beceriksiz bir viski üreticisi için, doğru zamanda doğru şeyi söylemeyi iyi biliyorsun."

Yanakları kızarır ve gözlüklerini burnuna kaydırır. "Teşekkürler?"

Törenin yapıldığı etkinlik salonuna varıyoruz ve diğerlerinden uzak, arkada bir yer buluyoruz. Birkaç kişinin bizi görmek için boyunlarını uzattığını fark ediyorum. Gülümsüyor ve hepsine el sallıyorum.

Evet, millet. Seviye atladım.

Jaxon yanımdaki koltuğunda kıpırdanıyor. "Amerika Birleşik Devletleri'nde her yıl 17 ton altın evlilik yüzüğü yapıldığını biliyor muydun?"

"Gerçekten mi? Beyaz altın ve platin popülerlik kazandığından beri altın pek kullanılmıyor sanıyordum."

"Beyaz altın, yaklaşık %75 altın ve %25 nikel ve çinko içeren bir alaşımdır. Aslında platini taklit etmek için geliştirilmiştir.

"

"Anladım. Yani beyaz altın alyansların dörtte üçü altın sayılıyor."

"Ve altın genellikle platinden daha ucuzdur," diye ekliyor.

"Biliyorum. Yılda sadece yaklaşık 150 ton platin çıkarılır

"

Jaxon şaşkınlıkla gözlerini genişletir ve ben onun omzuna bir şaplak atarım.

"Kimya mühendisliği diplomam olduğunu unuttun mu?" Boğazını

temizledi. "Kimya mühendisliği diploması olan ama...

kimya mühendisliği diploması olan ama..." Sesi kesildi. "Boş ver."

Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum, ama onu kızdırmak istemeden edemiyorum. "Ne değildi?"

O, odanın zeminini düşünürken gözlükleriyle oynuyor. "Şey..."

Telaşlandığında çok sevimli oluyor. Onu daha sık telaşlandırmam lazım. Ama bu düşün hafta sonu biter bitmez benden uzaklaşacak. Somurtuyorum.

"Özür dilerim." Elimi sıkıyor. "Sana inek demek istemedim."

Bana inek demesi umurumda değil, ama özrünü kabul ediyorum. Bu adamın bu hafta sonu bana karşı çok tatlı ve nazik davrandığını, ama bunların hepsinin bir maskaralık olduğunu düşünmektense bu daha iyi.

"Nasıl benim bir inek olduğumu düşünebilirsin?" diye

meydan okurum. "Şey..."

Kahkaha atıyorum. "Anladım."

"Benimle dalga mı geçiyordun?" diye homurdanıyor.

"Seninle dalga geçmiyordum. Kendini rahat hissetmeni seviyorum. Bu harika bir özellik."

"Ama sen bana güldün."

"Sana gülmedim. Seni yanılttığım için güldüm. Ne kadar zeki olduğum için güldüm."

Kaşları çatıldı. "Ne kadar zeki olduğuna mı güldün?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ama karşımdaki kişi boğazını temizledi. Ona kaşlarımı çattım. "Ne?"

O, Alan'ın damatları ile birlikte durduğu odanın ön tarafını işaret etti. O da bize dik dik bakıyordu. Hayret. Onun düğününde eğlenmem yasak mı? Beni davet eden oydu.

El sallarım. Gözleri kısıılır ve bir adım atar ama müzik başlar ve sağdııcı onu yerine geri çeker.

"Alan'ı umursamıyor olabilirsin," diye fısıldadı Jaxon, "ama o hala seni umursuyor."

"O beni umursamıyor. Benim paramı istiyor. Ve onsuz mutsuz olmamı istiyor."

İlk nedime koridordan süzülerek ilerliyor. Giydiği şeyi görünce dudaklarımı ısırarak zorunda kalıyorum.

Elbise, korse ile kokteyl peçetesi arasında bir kavga çıkmış ve kötü zevk kazanmış gibi görünüyor. Üst kısmı straplez ve kalp şeklinde bir yakası var, hayal gücüne pek yer bırakmıyor. Özellikle de PG-13 uyarısı gerektirecek kadar kemikleri görünen şeffaf file paneller eklendiğinde.

Peki ya etek? Fırfırlı, seksi ve tehlikeli derecede kısa. Bir rüzgar esintisiyle nedimeler düğün konuklarının yarısına teşhircilik yapacaklar.

"Eğer bu *nedime* elbisesi ise, gelinin ne giydiğini sormaya korkuyorum."

"İç çamaşırı ve taç mı?" diye öneriyor Jaxon ve ben, bir kez daha kahkaha atıp Alan'ın öfkesini çekmeden önce ağzımı elimle kapatmak zorunda kalıyorum.

"Sen belasın," diye mırıldanıyorum ona.

"Göründüğümden daha fazlasıyım."

Bunun çok iyi farkındayım. O inek kıyafetlerinin altına sadece bir göz attım. Bunu yaptığımda kutsal topraklara ulaştığımı sandım, çünkü denizlerde yüzen kutsal deniz kızları! Biri spor yapmış.

İlk tanıştığımızdan beri Jaxon'a açıklanamayan bir şekilde çekiliyorum. Ve onu tanıdıkça? Ona daha da çekiliyorum.

Bu hafta sonu kalbim kırılmadan önce kalbimin etrafındaki çelik duvarları güçlendirmem gerekiyor.

Bölüm 23

"Birisi, sorması kaba sayılan tüm soruları içeren bir kitap yazmalı." ~ Jaxon

Jaxon

"Smuggler's Hideaway'de büyürken her şeyi gördüğümü sanıyordum," diyorum Blossom'u törenden içeceklerin ve akşam yemeğinin sunulduğu yere götürürken.

"Jenny haklıydı. Emily tekilayı kaldıramıyor." Blossom kıkırdar. "Stacey'nin nedimesi saksıya kusunca aklını kaçırarak sandım. Ama Emily'ye bağırmaya başlayacağını hiç beklemiyordum."

"Ya da Alan onu sakinleştirmek için araya girdiğinde ona tokat atacağını." Tokat sesi çok yüksekti. Acı verici bir ses çıkardı.

"Tamamen sinir krizi geçiren bir kadına asla sakinleşmesini söylememelisin."

"Not aldım."

"Yine de ona tokat atmamalıydı. Evlilikleri başlamadan bittiğini düşündüm."

"Kardeşlerim evliliğin ne kadar süreceği üzerine bahis oynamaya başlamış olurlardı." Normalde kardeşlerimin bahis oynamaya biraz fazla hevesli olduklarını düşünürüm, ama bu durumda onları suçlayamam.

"Onlara üç ay veriyorum." Blossom eğilip fısıldadı, "Dava daha erken reddedilirse daha az."

"Sence Stacey onun parası için mi onunla birlikte?" diye soruyorum, resepsiyonun yapıldığı odaya girerken.

O, kolunu odanın üzerinde gezdirir. "Bu, ucuz olamaz olamaz."

Haklı. Maddi şeylere ilgi duymam ama ben bile masa örtüleri ve tabakların ne kadar pahalı olduğunu anlayabiliyorum. İki düğün organizatörünün koşturup durduğunu saymıyorum bile. Blossom'un mirası ne kadar ki?

"Neden birdenbire kabız gibi görünüyorsun?" Blossom burnunu kırııştırıyor. "Tuvalete gitmen mi gerekiyor? Buraya gelirken bir tane geçtik."

"Kabız değilim."

Yüzümü inceler. "Bu kabız bir adamın yüzü."

Nefesimi veriyorum. "Kabız değilim. Sana bir sorum var, ama sormak uygunsuz olur diye düşünüyorum."

"Külot giyip giymediğimi soruyorsan, cevabım evet. Tanga giyiyorum."

İnliyorum. Giydiği elbiseyle sikimi kontrol altında tutmakta yeterince zorlanıyordum. Elbise, vücudunun tüm kıvrımlarını doğru yerlerden sarıyor. Ellerimle ve ağızımla dokunduğum kıvrımlar. Tekrar dokunmak için sabırsızlandığım kıvrımlar.

Ve şimdi tanga giydiğini biliyorum. Kalçalarını serbest bırakan bir tanga. Blossom'un muhteşem bir kalçası var. Arkadan ona girerken kalçalarının sallanışını izlemek istiyorum.

"Sen çok acımasızsın."

Gözlerini kırııştırıyor. "Ben mi? Sorunu sormaya korktuğun için sana yardım etmeye çalışıyorum sadece." Çenesine dokunuyor. "Sütyen giyip giymediğimi mi soruyorsun? Giymiyorum."

Penisim canlanıyor. Sertleşip uzuyor, fermuarımı zorlayarak Blossom'a ulaşmaya çalışıyor.

Göğüslerim göğüslerine değene kadar ona yaklaşıyorum. Nefesi kesiliyor ve göğüsleri göğsüme sürtünüyor. Artık sütyenle sıkıştırılmadığını bildiğim göğüsler.

"Halka açık bir yerde olduğumuz için şanslısın," diye homurdanırım.

Gözlerini genişletip masumiyet taklidi yapıyor. "Öyle mi? Neden?"

"Çünkü aksi takdirde seni en yakın masaya yatırıp arkadan sikerdim."

Kahverengi gözleri koyu kahverengiye dönerken, yanaklarından boynuna ve elbisesinin üst kısmına kadar kızarır. Penisim çelikten daha sert hale gelir.

"Seni kim durduruyor?" "Ben

teşhirci değilim."

Omuzları düşer. "Kahretsin."

"Sen belasın." Elimi boynuna koyup sıkıştırırım. Göz

kırpar. "Ama eğleneliyim."

Evet, öyledir. Daha önce hiçbir partnerimle bu kadar eğlenmemiştim. Genellikle romantik partnerlerim çok hoş insanlardır, ama gülmezler ve şaka yapmazlar. İlginç. Belki de kardeşlerim haklıdır. Belki de Blossom'dan önceki tüm partnerlerim sıkıcıydı.

Blossom hakkında pek çok şey söylenebilir, ama sıkıcı olmadığı kesin. Ve kesinlikle eğleneli.

"Sorun ne, Jaxon? Sor bakalım."

"Kaba olarak algılanabilir." Toplumun neyi kaba kabul ettiğini her zaman en iyi şekilde yargılayamıyorum. "Seni kırmak istemem."

"Beni kırmayacaksın, ama cevap vermeyebilirim."

Gözlerine bakıyorum. Gözlerimden kaçmıyor. Bana doğrudan bakıyor. Tamam, yalan söylemiyor.

"Mirasın ne kadar?"

"Bu soruyu şimdi mi sormayı düşündün?"

Omuz silkiyorum. "Beni ilgilendirmez, ama..." "Ama?" diye ısrar ediyor.

"Alan ve Stacey bu düğüne çok para harcadılar, Alan'ın lastik satıcısı olduğunu düşünürsek."

"Stacey'nin parası olduğunu sanıyordum ama 'spa' sabahımızda, yakında büyük bir meblağ alacaklarını açıkça belirtti. Spoiler uyarısı. Bu büyük meblağ, davayı kazandıklarında benim mirasımdan alacakları pay."

Hırıldarım. "Davayı kazanmayacaklar."

Beni teselli etmek istercesine göğsümü okşadı. Beni teselli etmemesi gerekirdi. Teselli etmesi gereken kişi bendim. Eski sevgilisinin onu soymaya çalıştığı kişi oydu. Ve ben burada beni ilgilendirmeyen sorular soruyordum.

"Sekiz yüz bin dolar." Hemen cevap vermediğimde, konuşmaya devam ediyor. "Biliyorum. Kimse benim zengin bir aileden geldiğimi düşünmüyor. Lanet olsun, ailemin bu kadar para biriktirdiğini ben de bilmiyordum. Ama..."

Onu durdurmak için parmağımı dudaklarına koydum. "Sessizliğimin, senin zengin olmadığın ya da sınıfın olmadığı ya da kendine söylediğin diğer saçmalıklarla hiçbir ilgisi yok. Alan'ı bulup onu dövmek için kendimi zor tutuyorum."

Bana gözlerini kırptırarak bakar. "Onu dövmek mi?"

"Yapabilirim. Beş erkek kardeşim var. Miles bana ilk kez kirli bezini attığından beri kavga ediyorum."

"Sana inanıyorum. Üst vücudunun ne kadar güçlü olduğunu gördüm." Kızardı. "Onu dövmek istemene şaşırdım."

"Senden neredeyse yarım milyon dolar çalmaya çalışıyor."

"Biliyorum. Şikayeti okudum."

"Bunun on bin dolarlık bir tartışma olduğunu sanıyordum. Bir servetle ilgili bir tartışma olduğunu fark etmemiştim."

"Paranın miktarı umurumda değil. Beni defalarca aldatan ve bana danışmadan paramı harcamayı planlayan eski erkek arkadaşımın,

Bu parayı, yirmi altı yaşındayken öldükleri için sahip olduğum para. Annem benimle gelinlik alışverişine asla çıkmayacak. Babam beni asla düğün töreninde yürüyüşe çıkarmayacak."

Sesindeki acı kalbimi sıkıştırıyor. "Sana hak ettiğin düğünü yapamadığım için üzgünüm."

Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Gözlerini tekrar açtığında, artık parlamıyorlardı. "Bana tam da ihtiyacım olan şeyi verdin. Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye mırıldanıyorum. "Ama ben istiyorum."

"Affedersiniz." Biri arkamdan bana çarptı ve çok kalabalık bir yerde durduğumuzu, son derece özel bir konuşma yaptığımızı hatırladım.

Blossom'a kolumu uzattım. "Gidelim mi?"

Kolunu koluma takıyor. "Masamızı bulalım."

Odayı dolaşarak masalar arasından geçip bizim masamızı bulduk. Biz geldiğimizde yuvarlak masada iki çift oturuyordu.

"Ben Jaxon, bu da Blossom," diye tanıştıyorum ve Blossom'un sandalyesini çekiyorum.

"Ben Hugo, bu da eşim Lilian," diye kendini tanıttı solumdaki adam.

"Ben Crispin, bu da Diana," diyor Blossom'un yanındaki adam.

Masada sessizlik hakim. Nazik bir sohbet konusu bulmak için kafamda düşünmeye başlıyorum. Genelde küçük konuşmalardan kaçınıyorum, ama bu, Eli'nin bana gerekli olduğunu söyleyeceği durumlardan biri.

"Peki sen ne iş yapıyorsun, Crispin? Diana?" Blossom sorar ve ben rahat bir nefes alırım. Doğal olarak, o bu durumu nasıl idare edeceğini biliyor. Onun hemen her durumu idare edebildiğini fark etmeye başlıyorum.

"Ben yatırım bankacısıyım," diye cevaplar Crispin. "Alan'la nasıl tanıştınız?"

Crispin cevap vermeden önce suyunu yudumlar. "Alan büyük bir miras almaya hazırlanıyor. Benden tavsiye istedi."

Blossom'un elleri kucağında yumruk oluyor. Birini tutup parmaklarını yavaşça ayırıyorum ve kendi bacağıma koyuyorum.

Crispin'e sırtını döner. "Peki Alan'ı nereden tanıyorsun, Hugo?"

"Ben onun araba satıcısıyım. Peki sen ne iş yapıyorsun, Jaxon?"

Dikkatlerin üzerimde olması hoşuma gitmiyor, ama konuyu konuyu Alan'ın "mirasından" uzak tutmak için her şeyi yaparım.

"*Buccaneer's Whiskey & Distillery*'de baş damıtıcıyım."

Crispin burnunu kırıştırdı. "Viski mi yapıyorsun? Ellerinle mi çalışıyorsun?"

"Bunu çok ilginç buluyorum," diye cevap vermeden Blossom araya girer. "Ben bira yapıyorum, bunu çok seviyorum. Ama viski damıtmak daha hassas bir sanat."

Crispin dehşete kapılmış görünüyor. "Bira mı yapıyorsun?"

"Evet. *Five Fathoms Brewing*'de bira ustasının yardımcısıyım. Burası adadaki yerel bir bira fabrikası."

Diana öne eğildi. "Cidden bira mı yapıyorsunuz? Ve o viski mi damıtıyor?"

"Aslında Jaxon utangaç davranıyor. O da damıtımhanenin ortaklarından biri."

Crispin'in gözleri parlar. "Ortak. Size kartımı vereyim." Göğsüne dokunur, ama kartını çıkaramadan Blossom onu durdurur.

"Teşekkürler, ama gerek yok. Adada zaten bir yatırım bankacımız var."

O geveliyor ama garsonlar şarabımızı getiriyor. Dikkatini dağıttıktan sonra, Blossom'un kulağına fısıldamak için ona yaklaşıyorum. "Beni korumana gerek yok. Yabancıların sorularını ben halledebilirim."

Omuz silkiyor. "Sorun değil. Sen küçük konuşmalardan hoşlanmıyorsun. Benim için sorun değil. Senin tamponun olacağım."

Bir tamponum olması hoşuma gidiyor. Seksi bir tampon, bütün gece onun içinde kalmak istiyorum.

Blossom, ilk düşündüğümde daha fazlasıymış. Evet, benden farklı. Ama ortak yanlarımız da var. Belki de o benim tam zıttım değildir. Ve Smuggler's Hideaway'i gerçekten seviyor. Belki birlikte bir geleceğimiz olabilir.

Bölüm 24

"Bu hiç beklenmedik bir şeydi." ~ Blossom

Blossom

Akşam yemeğinin geri kalanını Jaxon'ın sorularını savuşturarak geçirdim. Ağzımı açıp masadakilere onun içki fabrikasının ortaklarından biri olduğunu söylemek zorunda mıydım? Söylememeliydim, ama bize tepeden bakıyorlardı ve buna dayanamadım.

Özellikle de Crispin, Alan'ın para kazanmayı beklediğini söyledikten sonra. Para kazanmak mı? Bugünlerde hırsızlığa böyle mi diyoruz?

Jaxon boynumdaki saçları eliyle itti. "Nasılsın?"

"Bir düğün konuğunu dövdüğüm için ne kadar hapis cezası alacağımı merak ediyorum."

O gülümser. "Smuggler's Rest'teki hapishane hücreleri oldukça güzel."

"Nereden biliyorsun?"

"Kardeşlerimle tanışmadın mı?"

Kıkırdayarak gülüyorum. "Haklısın."

"Eli, yeni bir hapishaneye bağış yapmakla hapishaneye bağış yapmakla kardeşlerim için bir çöpçatan tutmak arasında kararsız kaldığını düşünüyorum."

"Kai, Zane veya Miles'a aşık olan kadınlara acıyorum. Onları elde etmek kolay olmayacak."

"Bence Kai çoktan bir kadın bulmuştur."

"Gerçekten mi? Kimseyle çıktığını duymadım." Ve inanın bana, duymuş olurdum. Dedikodu yapmak bu adada bir spor. Rekabetçi bir spor.

"Çıkıyorlar. Kız ona yüz vermiyor." Ağzım açık kalır. "Olamaz. Raider kardeşlerden biri reddedildi mi?"

"Hatırladığım kadarıyla, en iyi arkadaşın Dakota, Rhett'i vurdu.

Bolca."

Ben burnumu çektim. "O bunu hak etmişti."

Burnuma bir öpücük kondurur. "Sana inanıyorum."

Küçük öpücükleri, dokunuşları ve okşamaları bırakması gerekiyor. okşamaları bırakmalı. Eğer daha iyi bilmesem, ilişkimizin gerçek olduğunu düşünürdüm. Ama ben daha iyi biliyorum. İlişkimiz sahte. Parmaklarımdaki elmas yüzük ne kadar rahat hissettirse de. Biz gerçek değiliz.

"Biraz daha kalmak ister misin? Dans etmek ister misin?"

Kaşlarımlı kaldırıyorum. "Bu ayakkabılarla ayak parmaklarımlı kıracaksın galiba

ayak parmaklarımlı kıracaksın."

Ayağımı uzatıp yüksek topuklu sandaletimi gösteririm.

"Ayak parmağını kırmak istemem." Sesi kaba ve gözlerine baktığımda, gözleri tutkuyla parlıyor. Tutku mu? Bu teoriyi test etmeye karar verip bacaklarımlı çaprazlıyorum. O, kendini düzeltmeden önce inliyor.

"O zaman dans yok. Pasta kesimi ve diğer tüm saçma düğün gelenekleri için kalmak ister misin?"

"Aptalca gelenekler mi? Düğünlerden hoşlanmaz mısın?"

Burnumu kırıştırıyorum. "Gelin ve damadın benden çalmak için para harcamadıklarını bilmediğim zamanlarda onları gayet seviyorum."

Ayağa kalkar ve bana elini uzatır. "Hadi gidelim o zaman. Güneş batarken terasta jakuzide bir kadeh şarap içebilirsiniz."

"Buradan bir şişe şarap çalabilir miyiz?" diye soruyorum, o beni ayağa kaldırırken. Ayaklarım itiraz ediyor ama acıyı görmezden geliyorum. Jaxon topuklu ayakkabıların seksi olduğunu düşündüğü için, topuklu ayakkabılarla yürümekten şikayet etmiyorum.

O gülüyor. "Bilmeliydim."

"Misafir olduğumuz için aslında hırsızlık sayılmaz," diyorum.

Elini belime koyarak beni bara götürüyor. O büyük, güçlü ellerin vücuduma dokunmasıyla titriyorum. Elbisemin kumaşı ince, ama yeterince ince değil. Ellerin çıplak vücuduma dokunmasını istiyorum.

"Kırmızı mı beyaz mı istersin?" "Tabii ki köpüklü bir şişe."

"Neden sordum ki?" diye mırıldanır.

Alan yolumuza çıkınca bara neredeyse varmıştık.

Zorla gülümsüyorum. "Tebrikler, Alan. Umarım uzun yıllar mutlu olursun."

"Karımı küçük düşürmene izin vermeyeceğim."

"Karın mı? Ben senin karın olduğumu sanıyordum."

Jaxon homurdanır. "Sen benim karımsın."

Alan, bana karşı dururken burun deliklerini genişletir. "Kimi kastettiğimi biliyorsun. Stacey'e böyle davranmana izin vermeyeceğim."

"Nasıl davranmam? Neden bahsediyorsun?"

Gelin benim hakkımda yalan söylüyor diye içimde bir şüphe var. Ne büyük sürpriz. Onu asla yalan söylemeyen bir azize olarak görüyordum. Değilmiş. Alan'ın yüzüne gülmeden önce dilimi ısıırıyorum. Durumu daha da kötüleştirmek istemiyorum.

Alan dişlerini gıcırdatıyor ve kulakları kızarıyor. "Masum gibi davranma. Ne yaptığını biliyorsun."

"Hayır, bilmiyorum." Teknik olarak bu bir yalan değil. Stacey'i kötülemedim.

O yaklaşır ama Jaxon beni arkasına iter. "Dur. *Karımı* korkutamazsın. Onun alanına girip onun hakkında yalanlar söyleyemezsin."

Jaxon'ın sözleri vücudumu titretir. Babam iki yıl önce öldüğünden beri beni savunan bir erkek olmamıştı. Bu sabah bana bir erkeğin beni savunması hakkında ne düşündüğümü sorsaydın, kendimi savunabileceğimi söyledim.

Ama şimdi? Göğüs uçlarım sertleşmiş, külotum ıslanmış. Giysiliyken hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Yani daha önce hiç olmamıştı. Aman Tanrım. Jaxon çok seksi bir canavar.

Alan, parmağıyla Jaxon'ın göğsünü işaret etti. "Peki ya karın bu sabah benim karıma nasıl davrandı? Stacey gözyaşları içinde otel odamıza geri döndü."

"Stacey ağlıyorsa, bunun benimle hiçbir ilgisi yok."

Alan, bana ulaşmak için Jaxon'ı itmeye çalışır, ama Jaxon onu uzaklaştırır.

"Ona yalan söyledin," diyor Alan. "Ona, kendisine sadık olmayacak bir adamla evliliğinin tadını çıkarmasını söyledin."

"Bu sözlerde yalan görmüyorum." "Stacey'i hiç aldatmadım."

Jaxon'ın arkasından bakıp Alan'a kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Benim. Senin küçük sikini pantolonunda tutamadığının fotoğrafik kanıtına sahip kadın."

"Seni aldattım çünkü yatakta berbattın. Ölü bir balık bile senden daha iyi seks yapardı."

Jaxon, öne çıkmadan önce homurdanır. "Bir daha karım ve seks hakkında konuşma, yoksa pişman olursun."

"Öyle mi? Ne yapacaksın, inek? Bana fizik kitabı ile mi vuracaksın?" Alan, Jaxon'da kitap arıyormuş gibi yapar. "Ellerin boş. Hiç inek kitabı yok."

"Pişman olmadan önce bir kez daha çenenin kapatmanı tavsiye ediyorum."

Alan burun kıvrır. "Senden korkmuyorum." Jaxon sırtarak,

"Korkmalısın," der.

Ve sonra – bam! – Jaxon, Alan'ın burnuna yumruk atar. Alan acı içinde çığlık atarken kan her yere sıçrar. Muhtemelen

ama sadece içimden. Ponponlarım olsaydı, durum farklı olurdu. "Seni pislik! Burnumu kırdın!"

"Seni uyarmıştım." Alan yardım için bağıırken, Jaxon kol düğmelerini kurcalıyor.

yardım ister.

"Polis! Polis!"

Jaxon'ın elini çekiştiriyorum. "Gitmeliyiz. Tutuklanmanı istemiyorum tutuklanmanı istemiyorum."

"Merak etme. Adadaki tüm polis memurlarını tanıyorum. Beni asla tutuklamazlar."

"Sen delisin. Kesinlikle. Bunu

?

Hudson, bir grup güvenlik görevlisi eşliğinde odaya koşar.

.

"Alan Jaxon'ı işaret eder. "Onu tutuklayın. Sebepsiz yere bana yumruk attı."

Jaxon ona öfkeyle bakar. "Sebepe vardı. Hatırlatmam mı gerekiyor?"

"Beni tehdit ediyor! Onu duydun!"

"Ben hallederim," diyor Hudson ve Jaxon'a odadan çıkması için işaret ediyor. Ben de aceleyle onların peşinden gidiyorum.

Bir ofise varırız ve Hudson kapıyı arkamızdan kapatır. "Alan sakinleşene kadar burada bekleyeceğiz. Ama partiye dönmemenizi tavsiye ederim."

"Düğüne geri dönmüyoruz. Damat tam bir pislik." Jaxon elini ovuşturur.

"Kahretsin. Yaralandın mı?" Elini bana doğru çekip incelerim. "Parmak eklemlerin morarmış. Buz koymalıyız."

"Alan'ın kafası çok serttir."

Burun kıvırırım. "Bana mı söylüyorsun? Birlikteyken benim tavsiyelerimi hiç dinlemediğini sanmıyorum."

Hudson kaşlarını çatıyor. "Onu sevmiyorsan neden eski sevgilinin düğününe gittin?"

Burnumu kırıştırırım. "Uzun hikaye."

"Muhtemelen karım Nova'dan dinleyeceğim."

"Hayır, yapmayacaksın," diye homurdanır Jaxon. "Kimse Blossom'un özel işlerini adada yaymayacak."

Onun kalçasına hafifçe vuruyorum. "Bana karşı nazik davranmayı bıraksan iyi olur, yoksa benden hoşlandığını düşüneceğim."

Hudson'ın bakışları ikimiz arasında gidip geliyor. "Siz ikiniz evli değil misiniz?"

"Bu bir..."

"...uzun hikaye," diye benim için cümleyi tamamlar.

Kapı çalınır. "Hudson. Buraya yardımına ihtiyacımız var."

Hudson iç çeker. "Düğün sezonundan nefret ediyorum," diye mırıldanır ve kapıyı açar.

Bir adam ona bir buz torbası uzatır. "Bu Rocky Balboa için."

Jaxon dudaklarını büzerek buzı kabul etti. "Rocky kaybetti. ben kaybetmedim."

"*Damat* sinir krizi geçiriyor.

Hudson Clark ile konuşmak onu sakinleştirmek için çok yardımcı olacaktır."

"Ben giderim," Hudson koridora adım atar. "Sen arka koridordan gizlice çıkabilirsin."

"Ama bir şişe şarap çalmadım," diye şikayet ediyorum.

O gülüyor. "Uslu duracağına söz verersen, dağ evine bir şişe şampanya gönderirim."

Ellerimi kaldırıyorum. "Yumruklaşan ben değilim."

Jaxon homurdanır. "Alan, Blossom hakkında daha fazla yalan yaymadığı sürece sorun yok."

Hudson'ın gözleri kısılr. "Yerel birisi hakkında yalanlar mı yayıyor? Sanırım benimle tanışmak istediği dileği gerçekleşiyor."

Kapıya koşarım ve Hudson'ın koridorda dolaşmasını izlerim. Her adımında öfkesi belirgindir.

"Beni yerel birisi olarak nitelendirdiğin için teşekkürler," diye arkasından bağırırım.

Elini, sanırım "rica ederim" anlamında bir hareketle salladı.

"Buradan çıkmaya hazır mısın?" diye Jaxon'a soruyorum.

Bana elini uzatıyor, ama beni odadan çıkarmak yerine, beni kendine doğru çekiyor. "İyi misin?"

"Neden iyi olmayayım ki? Kimseyi yumruklamadım, burnumu da kırmadım."

Alnını alnıma yaslar. "Alan senin hakkında kötü şeyler söyledi. Sözler insanı incitebilir."

Kalbim göğsümde çarpıyor. Bu adam benim her şeyim. Parmak eklemleri morarmış ama yine de benim için endişeleniyor. Peki parmak eklemleri neden morarmış? Beni koruduğu için.

Bunu inkar edemem. Kalbimi çelik gibi sert tutmayı tamamen başaramadım. Jaxon'a aşık oluyorum.

Jaxon'ın sıcaklığına sarılıyorum. "Evet, sözler incitebilir. Ama bir adam seni savunmak için konuşanın burnunu kırarsa, her şey yolunda demektir."

"Sen iyi misin?" Ben Başımı sallıyorum. O beni beni bir kez kapıyı işaret ediyor. "O zaman, buradan gidelim."

Kolunu omuzlarıma doladı ve kulübeye doğru yola çıktık. Bu sırada kalbim deli gibi atıyordu.

Jaxon'a aşık oluyorum. Ve birlikte geçirebileceğimiz sadece bir gecemiz kaldı. birlikte geçirebileceğiz.

Bölüm 25

"Çilek ve çikolata. Ne kadar uygun." ~ Jaxon

Jaxon

Sakinleşmeye çalışırken dağ evinde volta atıyorum. Bütün gece Blossom için sertleşmek ve onun pislik eski sevgilisiyle kavga etmek arasında, kanım kaynıyor ve adrenalinim akıyor.

Blossom, içini görebildiğim o geceliği giyerek banyodan çıkıyor ve ben, ona gidip onu kollarıma çekip soyup istediğimi yapmamak için ellerimi yumruk yapıyorum.

"Jakuzide yüzmek istediğini sanıyordum."

Dışarıyı işaret ediyor. "Yağmur yağıyor."

Kahretsin. Çok dikkatim dağınık. Yağmurun başladığını bile fark etmemişim. yağmur yağmaya başladığını fark etmemişim bile.

Kapı çalındı ve o dönüp

. Ben homurdanıyorum. O, pijamasıyla kapıyı açmıyor. Hiçbir erkek onu bu şekilde göremez. Sadece ben görebilirim.

"Ben açarım," diyerek onu arkama itiyorum.

Gözlerini deviriyor. "Her neyse, mağara adamı."

Kapıyı açtım ve bir adam bana sırtıttı. "Şampanyanızı, çileklerinizi ve çikolatanızı getirdim."

Arabasını içeri sokmaya başlar ama onu durdururum. "Ben hallederim." Başını sallar ve geri çekilir.

"Hudson'ı seviyorum," diye bağırır Blossom, bir çilek alıp ağzına atarken. Çiğnerken inler ve benim sikim - onun ipeksi pürüzsüz bacaklarını sergileyerek dağ evinde dolaşmasını izlerken zaten sertleşmiş olan - seğirir.

"Yürüyüşe çıkacağım."

"Ne? Yağmur yağıyor."

"Sorun değil."

Kapıya uzanıyorum ama o beni durdurmak için bileğimi tutuyor. "Ne oldu, Jaxon? Kahretsin. Gösterdiğinden daha mı kötü yaralandın?"

Elimi tutup inceliyor. Parmaklarını eklemlerimin üzerinde gezdiriyor. "Şişlik inmiş ve morluk da yok." Kirpiklerinin altından bana bakıyor. "Belki eklemlerinin iyileşmesi için bir öpücüğe ihtiyacı vardır."

Eğilip parmak eklemlerimi öper ve geceliği açılır, göğüs dekoltesini görmemi sağlar. Yüzündeki sırtıştan anladığım kadarıyla, bu küçük yaramaz tam olarak ne yaptığını biliyor. Parmak eklemlerimin her birini öper.

"İşte. Çok daha iyi. Yoksa öpmem gereken başka bir yer mi var?"

öpebil-

em

gereken

başka

bir yer

mi var?"

İnledim. "Bu yüzden yürüyüşe çıkmam lazım."

Kaşları çatıldı. "Benden kaçıyor musun?"

"Ellerimi kendime saklamamı kolaylaştırmıyorsun."

"Ellerini kendine saklaman gerektiğini kim söyledi?"

Yüzündeki saçları kenara çekiyorum. "Hafta sonumuz neredeyse bitti."

"

Pazartesi günü normal hayatlarımıza döneceğiz. Alan davayı geri çektiği anda evliliğimizi feshedeceğiz."

Gözlerinde bir anlık acı belirir, ama gözlerini kırpınca kaybolur. Sözlerim ona neden acı veriyor? Belki de yanlış gördüm.

Gömleğimi tuttu. "Pazartesi günü her şey bitecekse, neden bir gece daha birlikte eğlenmiyoruz?"

Çünkü onun kollarında bir gece daha geçirsem, ona aşık olacağım dan korkuyorum. Blossom, sandığım kadın değil. Evet, benden farklı. Ama sorunlarından kaçmıyor. Çok zeki ve benim nerd şakalarımı anlıyor, hatta onlara katılıyor. Ve Smuggler's Hideaway'deki evimden ayrılmayı hiç düşünmüyor.

"Bu iyi bir fikir değil."

Gülümsüyor ve gözleri, kahverengi viski rengini andıracak kadar ısınıyor. "Bence bu mükemmel bir fikir."

"Blossom," diye homurdanıyorum.

"Bana homurdanmak durumu düzeltmeye yardımcı olmuyor."

"Ne yapıyorsun..." Onun meme uçlarının sertleştiğini fark edince sözümü kesiyorum. "Sana direnmemi çok zorlaştırıyorsun."

Elini penisime koyup sıktı. "Ne demek istediğini anlıyorum."

"Beni sıkmaya devam edersen, daha başlamadan bitecek."

"

Donakaldı. "Başlamadan mı? Yani..." Kaşlarını oynatarak Kaşlarını oynatarak sözünü bitirir.

Bu kadına neden direnmeye çalıştığımı bilmiyorum. Ne kadar güçlü ve eğlenceli olduğunu fark etmeden önce bile ona karşı koyamazdım. Onu daha iyi tanımak için bir hafta sonu geçirdikten sonra, ona direnme şansım kalmadı.

"Giysilerini çıkar. Yatağa

uzan." "Evet, efendim.

Hemen, efendim."

Şaka yapıyor, ama benim sikim bunun farkında değil. Pantolonumun içinde zonkluyor, onu serbest bırakmam için yalvarıyor. Ön sevişmeyi tamamen atlamadan önce vücudumu kontrol altına almak için derin bir nefes alıyorum.

Bunun çok çabuk bitmesini istemiyorum. Blossom'la zamanımı yavaşça geçirmek istiyorum. Eğer bu bizim son buluşmamızsa, onun her santimini ezberlemek istiyorum. Her santimini tatmak istiyorum. Her santimini dokunmak istiyorum.

Tişörtünü çıkarır ve ben meme uçlarının ne kadar sert olduğuna hayretle inlerim. Eğilir ve külotunu çıkarır, ben de elimi yumruk yapıp kıcına şaplak atarım.

Yatağa tırmanıyor ve ben bu anı hafızama kazımak için bir saniye duruyorum. Gülümsemesi yüzünü nasıl aydınlatıyor. Yanaklarından uzun, zarif boynuna doğru nasıl bir kızarıklık yayılıyor. Göğüsleri ne kadar dik. Cildi ne kadar parlak.

"Bütün gece bana bakacak mısın? Yoksa bana dokunacak mısın?"

"Dikkat et, yoksa tek yapabileceğim şey, senin muhteşem vücuduna bakarak mastürbasyon yapmak olacak."

Nefesi kesilir. "Belki sonra."

Smokin ceketimi çıkarıp papyonumu yırtıp gömleğimin düğmelerini açtım. Blossom yatakta doğruldu. "Bu gösteri hoşuma gitti." Düdük çaldı. "Hepsini çıkar."

Onun ne kadar aptalca davrandığına başımı sallarım. Hayatımda yeterince aptallık yok. Kardeşlerim hep şakalaşırlar ama benim hayatım ciddidir. Blossom'a kadar aptallığı sevdiğimi fark etmemiştim.

Ceketimin üzerine gömleğimi atıp,

"Amerika'nın kürekçilerine bir teşekkür mektubu göndereceğim. Amerika'nın kürekçilerine bir teşekkür mektubu göndereceğim."

"Amerika'nın kürekçilerine mi?"

Göğsümü işaret ediyor. "Omuzlarının ve göğüs kaslarının ne kadar seksi olduğu için onlara teşekkür etmek için."

Gülümsedim. "Birine teşekkür etmek istiyorsan, okuldan önce sörf yapmak isteyen Miles'a ve onu izlemem için ısrar eden Eli ve Rhett'e teşekkür et."

Burnunu kırıştırdı. "Senin seksi olduğun için kardeşlerine teşekkür etmeyeceğim."

Pantolonumun fermuarını açıp yere düşmesine izin verdikten sonra şampanya ve çileklerin bulunduğu arabayı yatağa doğru ittim.

"Bir şey unuttun." Külotumu işaret etti.

"Şimdilik giymeye devam edeceğim."

Alt dudağını dışarı çıkararak somurtuyor. "Beni bekletecek misin?"

Dişlerimle dudağını ısıyorum. "Merak etme. Bundan zevk alacaksın. Uzan."

Emirlerimi tereddüt etmeden yerine getirir. "Aferin kızım."

Kafasını sallar. "İyi kız değilim. Sadece bu şovu başlatmaya hazırım. Alan'ı yumrukladığından beri sana atlamak istiyordum."

"Bu kadar kana susamış olduğunu bilmiyordum."

"Ben de öyle. Ta ki sen benim pislik eski sevgilimin burnuna yumruk atana kadar." Titriyor ve ben kendimi tutamayıp parmağımı onun yan tarafına doğru uzatıyorum. O da benim dokunuşuma doğru eğiliyor.

Bir çilek alıp çikolataya batırdıktan sonra onu dudaklarına götürdüm. O ısırdı ve ben de dudaklarına öpücük kondurdum. Tadı çilek, çikolata ve Blossom'a özgü bir şeydi. Tatlı, seksi ve tamamen karşı konulmazdı.

"Dağınıklığa katlanabilir misin?" diye dudaklarına fısıldıyorum. "Ben dağınıklığa katlanabilirim. Peki ya sen?"

Omuz silkiyorum. "Sanırım bunu birazdan öğreneceğiz."

Çikolatayı parmağımla dokunarak çok sıcak olmadığından emin oluyorum. Sıvının cildini yakmayacağından emin olduktan sonra, çikolatayı göğüslerine damlatıyorum. O, bana doğru sırtını kamburlaştırmadan önce nefesini tutuyor. Zihnimde bir resim çekiyorum. Bu görüntüyü hayatımın geri kalanında hatırlamak istiyorum.

Eğilip çikolatayı cildinden yalıyorum. Çikolata ile birleşen cildinin tadı beni inlemeye zorluyor. Vişnenin ekşiliği ve çikolatanın tatlılığı baş döndürücü bir kombinasyon.

Cildini temizledikten sonra tekrar çikolataya uzanıyorum. Bu sefer çikolatayı karnına döküyorum. Çikolatayı yalarken, onun güzel göğüsleriyle oynuyorum. O benim altımda kıvrana kadar cildini masaj yapıp yoğuruyorum.

Başımı kaldırıp onun bakışlarıyla buluşuyorum. "Bir şey mi lazım?"

"Sana," diye nefesini vererek cevaplar.

"Sana ihtiyacım var." Sırıttıyorum.

"Buradayım."

"Sen tanıdığım en zeki adamsın, aptal olma. Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Tanıdığın en zeki adam ben miyim?"

O homurdanır. "Dikkatini dağıtma. Bu bir iltifat değildi. Sadece bir gerçeğin ifadesiydi."

"Eğer tanıdığın en zeki adam ben isem." Onun meme ucuyla oynuyorum. "Muhtemelen aynı anda iki şeyi birden yapabilirim."

Sessizce daha fazlasını isteyen bir şekilde sırtını kamburlaştırır. "Ben yatakta çıplak ve seni arzularken, çoklu görev yapma efsanesini tartışmıyoruz."

"Beni arzuluyor musun?" Meme ucunu çimdiklerim ve o inler. "Daha fazla, lütfen."

Parmaklarımı çikolataya batırıp dudaklarına sürüyorum. O yalamaya çalışıyor ama ben fırsat bulamadan dudaklarını yakalıyorum. Üstüne uzanıyorum ama onu ezmeden önce dirseklerimle kendimi destekliyorum ve dudaklarını yalıyorum.

Nefes nefese kalır ve dilimi ağzına sokarım. Çikolata lezzetlidir, ama Blossom'un tadı ile kıyaslanamaz. O eşsiz bir tada sahiptir ve korkarım ki ona bağımlı hale geliyorum.

Bacaklarını belime doluyor ve kendini benim penise sürüyor. Penisim sert ve sıcak, daha fazla bekleyemem. Boxerımı uyluklarımdan aşağı indiriyorum ve kendimi onun girişine yerleştiriyorum.

İçeri giriyorum. Beni çevreleyen duvarlarının hissi karşısında inliyorum. Etrafımda dalgalanıyor. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Hiç kimse bu kadar iyi hissettirmemişti.

Kendimi ona girerken izlemek için yukarı kalkıyorum ve donuyorum. "Siktir." "Evet, lütfen."

"Prezervatifi unutmuşum."

Ben prezervatifi asla unutmam. Eli ve Rhett, kızlara ilgi duymaya başlamadan önce bunu bana iyice aşılamışlardı. Her zaman kendini ve onu koru

Kendini ve onu koru.

"Sorun değil. Hap kullanıyorum ve Alan'dan beri kimseyle birlikte olmadım."

Alan'a yapılan atfı görmezden geliyorum. Eski sevgilisinin Blossom ile aramızda gelişen ilişkiye karışmasına izin vermeyeceğim.

Bir dakika. Blossom ile benim aramda bir şey mi var? Kahretsin. Ona aşık olmamak için çok uğraştım.

"Bana güveniyor musun?"

Gözlerini devirdi. "Seninle bu yatakta yatıyorum, değil mi? Tabii ki sana güveniyorum."

Alan'ın yaptığı her şeyden sonra – güvenini kırması, onu aldatması, ondan çalması – başka bir erkeğe güvenmeye hazır. Blossom'un güçlü olduğunu biliyordum. Artık kesinleşti. Ona aşık oluyorum.

"Bekle," diye homurdandım. "Bu zor ve hızlı olacak." "Oh, ne güzel."

Ona sertçe giriyorum ve tırnakları omuzlarıma batıyor. Ben kıpırdamayınca, o benim altımda kıvrılır. "Sert ve hızlı olacağına söz verdin."

Bir kez ittiğimde kendimi durdurmak için derin bir nefes alıyorum. Aşık olduğum bu kadın daha fazlasını hak ediyor ve bunu alacak. Ona verebileceğim her şeyi alacak.

Pazartesi sabahına kadar.

Bölüm 26

"Bu, Mermaid Mystical Gardens'daki rollercoaster'a emniyet kemeri takmadan ters yönde binmekten daha korkutucu." ~ Blossom

Blossom

Beni çevreleyen sıcaklığa sarılıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Okyanus ve viski. Bu kokuya bağımlıyım. Ve bu kokuyu taşıyan adama da bağımlı olmaya başlıyorum.

Pazartesi günü her şeyin sona ermesi çok kötü. Midem bulanıyor ama bunu görmezden geliyorum. Jaxon'la sadece bir günüm kaldıysa, bu zamanı kendime acıma partisi vermek için kullanmayacağım. Onunla geçireceğim son günün tadını çıkaracağım.

Dur bir dakika. Neden bugün birlikte geçireceğimiz son gün olmak zorunda? Neden ilişkimiz devam edemiyor?

Evet, cuma günü yeminlerimizi ederken evliliğin sahte olduğunu kabul ettik. Ama Jaxon'la iki geceyi ter içinde yatakta geçireceğimi de beklemiyordum. Belki de işler değişti.

Benim için kesinlikle değişti. Cuma gününden önce, Jaxon'ın beni terk etmesine kızgındım. Artık kızgın değilim.

Hayır. Ben, onun sahte kocasına hızla ve derinden aşık olan aptalıyım. Ama beni kim suçlayabilir ki? Beni korumak için Alan'a yumruk attı. Benim inek viski üreticimin

birinin burnunu kırmayı bildiğini tahmin edemezdim. Hele ki benim için bir düğünde bunu yapacağını hiç tahmin edemezdim.

Jaxon beni kulağımı kulağıma "Ne ne düşünüyorsun
düşünüyorsun bu düşünüyorsun
düşünüyorsun?"

Onun sesinin bu kadar boğuk olması midemi gıcıklıyor.
Sabah. Bu sabahların daha fazlasını istiyorum. Ama o da istiyor mu?
Beni seçecek mi, beni seçecek mi? Ve ona sormaya cesaretim var mı?

"Düşünmüyorum. Sadece sabahın tadını çıkarıyorum." Sanırım
bu sabah cesaretim yetmiyor.

"Yalancı. Düşündüğünde hep parmağını saçında çevirirsin."

Elim, saçımı kıvrırken olduğu yerde donar. "Düşündüğümde
her zaman saçımı kıvrırmam."

O burun kıvrıyor. "Son birkaç aydır seni izliyorum. Seni tanıyorum
seni tanıyorum."

Vücudumu ona dönene kadar döndürürüm. "Beni izledin mi?
Beni görmezden geldin demek daha doğru olur."

Çenesini indirir ama ben onun yanaklarının kızardığını fark
etmeden önce. "En iyisi bu olur diye düşündüm."

"En iyisi mi?" Kaşlarım çatıldı. Birini görmezden gelmek nasıl en
iyisi olabilir ki?

"Sen bu adada kalmak için gelmedin. Anakara'dan gelenler asla kalmaz."

"Anakaralı mı?" Geri çekildim. "Artık bir adalıyım. Burada bir
hayat kurdum. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Biliyorum. Ama birkaç ay önce bilmiyordum."

"Şunu bir netleştirelim. Beni, Smuggler's Hideaway'de geçici
olarak bulduğumu düşündüğün için terk mi ettin?"

"Evet."

"Yalancı."

Çenesini kaldırıp bana sert bir bakış attı. "Yalan
söylemiyorum." "Kesinlikle doğruyu söylemiyordun."

Gözlerini bana dikti. "Hayır, söyledim."

"Tamam. Kanıtla. Gözlerimin içine bak ve beni adada geçici olarak kaldığımı düşündüğün için ortadan kaybolduğunu söyle."

Mavi gözleri benimkilere bakıyor. Kahretsin. Doğru mu söylüyordu? "Adada kalsan bile, fark etmez. Biz çok farklıyız."

"Çok farklı mıyız?"

"Sen dışa dönüksün ve insanlarla dolu bir odaya girmekten korkmuyorsun."

"Dışa dönük olduğum için cezalandırılıyor muyum?"

"Cezalandırılmadım. Çok geçmeden benden sıkılacaksın."

"Gerçekten mi?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "Daha önce hiç kimse üzerime çikolata ve şampanya döküp sonra da yalamamış."

Kaşlarını çattı. "Şampanyanın çoğu çarşafların üzerine döküldü." çarşafların üzerine döküldü."

Kıkırdadım. "Resepsiyonu arayıp yeni çarşaf istediğinde yüzünün alev alacak sandım."

"Alay etmek hoş bir şey değil."

"Sen bütün gece benimle dalga geçtin." O sırtıyor. "Farklı türden bir dalga geçme."

Onun sesindeki vaat karşısında meme uçlarım dikleşti. "Neden devam etmiyoruz?" diye sordum, ağızımdan çıkacak sözlerin farkına varmadan.

"Neyi devam ettirelim?"

Soru ortada. İstedğim şey için mücadele etsem iyi olur. Aramızdaki mesafeyi işaret ediyorum. "Birbirimizin tadını çıkarmak."

"Birlikte olmak mı?" Omuz silkiyorum.

"Tabii."

O başını sallar ve midem ayak parmaklarıma kadar iner. Hayır diyor. Beni seçmiyor. Beni hafta sonu eğlencesinden fazlası olarak istemiyor. Kendimi açıkta hissediyorum ve çıplak vücudumu saran çarşafı sıkılaştırıyorum.

"Arkadaşlık ilişkisi istemiyorum."

O... Dur bir dakika. İki farklı şeyden bahsediyoruz.

şeyler.

"Arkadaşlık ilişkisi demek istemedim."

Gözlüklerini almak için bana uzanırken kaşlarını çatıyor.

komodinden alıp giydim. "Ne demek istedin?"

Kutsal kaçakçılar. Bana sözleri söyletmeye çalışıyor.

"Aramızdaki kimyayı çok seviyorum. Patlayıcı ve daha önce hiç yaşamadığım bir şey." Onun başını sallaması, devam etmem için ihtiyacım olan cesaret. "Ama kimyamızdan daha fazlasını keşfetmek istiyorum. Seni tanımak istiyorum. Yatak odası dışında da seninle zaman geçirmek istiyorum."

"Flört etmek ve ilişki kurmak gibi mi?"

"Evet," diye onayladım ve o cevap verirken nefesimi tuttum.

cevabını düşünürken nefesimi tutuyorum.

Gözlüğüyle oynuyor ve ben de kendimi durdurmak için parmaklarımı dizlerime batırıyorum, gözlüğü fırlatıp üstüne atlayarak beni seçmesi için onu ikna etmekten kendimi alıkoymak için. Bize bir şans vermek için. Ama Jaxon'ı ikna etmenin yolu seks değil. Onun mantık ve akıl yürütmeye ihtiyacı var.

"Bu hafta sonu çok güzel vakit geçirdim. Bu yatak dışında. Cuma günkü prova yemeğinde. Dün yapılan düğünde. Hatta kendilerini bizden üstün gören o pisliklerle yediğimiz akşam yemeği bile eğlenceliydi, çünkü sen yanımdaydın."

"Dünkü akşam yemeği o kadar da kötü değildi."

"Sen damadın yüzüne yumruk atana kadar."

"Alan bunu hak etmişti."

"O tam bir pislik. Onunla çıktığıma inanamıyorum. Ailemin, onunla olduğum için endişelenerek öldüğüne inanamıyorum. Ailem, onlara isyan ederken öldü." Gözlerim kaşınıyor ve gözyaşlarım akmadan önce gözlerimi kapatıyorum.

Jaxon kolunu bana doluyor ve beni kendine çekiyor. "Ağlama. Gözyaşlarıyla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum."

"Gözyaşlarıyla başa çıkılmaz, inek çocuk. Kadının ağlamasına izin verirsin ve ağlaması bitene kadar ona sarılırsın."

Kollarını bana daha sıkı sarıyor. "Tamam. Ağla hadi. Bitirene kadar seni tutacağım."

"Tartışmayacak ve bana bunu aşmamı söylemeyecek misin?" "Eğer ihtiyacın buysa, sana bunu vereceğim."

Sözleri vücudumu titretti. Jaxon, "beni hiç sevmadılar" diye sızlanarak beni ebeveynlerimin cenazesine onsuz gitmeye zorlayacak bir adam değil. Yanımda durur. Elimi tutar ve bu durumla tek başıma yüzleşmeme izin vermez.

Kahretsin. Bu adamın, kalacağı sürece yanımda olmasını istiyorum. Belki sonsuza kadar.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Parmaklarını saçlarımin arasında gezdirir. "İhtiyacın olanı sana verdiğim için bana teşekkür etmene gerek yok. Ama bana neye ihtiyacın olduğunu söylemen gerekebilir. Duygusal zeka konusunda pek iyi değilim."

Başımı eğip onun bakışlarına karşılık veriyorum. "Duygusal zeka konusunda yetersiz olduğunu kim söyledi? Onları dövmemi ister misin?"

Yanaklarımdaki gözyaşlarını siler. "İkimiz de bu ilişkide berbat olacağımı biliyoruz. Her türlü hatayı yapacağım. Muhtemelen her hafta seni kızdıracağım."

"Bir saniye. Benimle bir ilişki kurmak istediğini mi söylüyorsun?"

O başını sallar. "Ama bana hata yapma hakkı tanımalısın." "Aynı şey senin için de geçerli, inek çocuk. Aynı şey."

Bana sert bir bakış atar. "Ve bana inek demekten vazgeçmelisin."

"Ne ne ne ne ne ne bunun bunun Ben kafamı kaşlarımı

kaşlarımı oynatıyorum. "Erkek

olduğunu kanıtlamak için

mi?" "Ağlamayı bitirdin mi?"

Başımı sallıyorum.

"Artık üzgün değil misin?"

"Gözyaşlarım kurudu."

Beni uzun bir süre düşündükten sonra boğazını temizledi.
"Öyleyse sana erkek olduğumu göstereceğim."

Gözlüklerini yan sehpaye atar, üzerimdeki çarşafı çeker ve yatağın kenarına sürünerek bacaklarımın arasına diz çöker.

"Ne yapıyorsun?"

"Sana bir erkek olduğumu gösteriyorum."

"Sana daha sık 'oğlum' demem gerekebilir."

O, bacaklarımı daha da ayırıp omuzlarını uyluklarımın arasına yerleştirmeden önce homurdanıyor. Parmaklarıyla dudaklarımı ayırıp klitorisime yapıyor. Ellerimi saçlarına geçirip sıkıca tutunuyorum.

Jaxon klitorisimi emiyor ve iki parmağını içime sokuyor. O şakacı değil. Onu daha sık çocuk olarak alay edeceğim kesin.

Öpüştükten sonra beni terk ettiği anı zihnime girmeye çalışıyor ama ben onu görmezden geliyorum. Daha önce beni neden terk ettiğini açıklamıştı. Bir daha yapmayacak. Ona güveniyorum.

Ayrıca, beni tekrar terk etmeye çalışırsa, kardeşlerini

Ve sonra onu düzeltirim kırık kırık kalbimi Çünkü beni beni görmezden gelmesi, Alan'ın ailemin cenazesine benimle gelmemesinden daha fazla acı verecekti. Bir şekilde, kısa bir hafta sonu içinde, Alan'ın hiç başaramadığı kadar kalbimin derinliklerine yerleşmişti.

Jaxon bana bir parmak daha soktu ve ben geleceği tamamen unuttum. Onunla bu anın tadını çıkarmam, geleceğimizi değiştirmeyecek zaten.

Bölüm 27

"Kardeşlerimden boşanmak mümkün olsaydı, boşanırdım." ~ Jaxon

Jaxon

Viski karışımını karıştırırken esnememi bastırıyorum. Üniversitedeyken bir dönemde yirmi kredi alabileceğime karar verdiğimden beri bu kadar yorgun olmamıştım. Ve bir dönemde yedi dersi alabilirdim. Sınav haftasını atlatmak ise tamamen başka bir meseleydi.

Ama bütün gece sınava çalışmaktan yorgun değilim. Bu hafta sonu pek uyuyamadığım için yorgunum. Blossom ve ben pazar günü bütün gün yatakta geçirdik ama pek uyuyamadık.

Blossom. Şu anda çıktığım kadın.

Kaşlarımı çatıyorum. Onun gibi canlı, dışa dönük bir kadının bana olan ilgisini nasıl sürdüreceğimi bilmiyorum. Onun güven verici sözlerine rağmen, benim ve basit hayatımdan çok kısa sürede sıkılacağından endişeleniyorum. Bu düşünce kalbimi sızlatıyor. Ona çoktan bağlandım bile.

Bilgisayarıma doğru ilerlerken göğsümü ovuşturuyorum. Bu sabah oluşturduğum klasörü tıklıyorum.

Kapı birden açılır ve Kai, Zane ve Miles içeriye koşar. "Mutlu cumalar!" diye bağırır Kai.

"Bugün Pazartesi."

Omuz silkiyor. "Toplumun günler ve zamanla ilgili görüşlerine bağlı kalmayı reddediyorum."

"Bu toplumun görüşleri değil. Gün ve saat bir kavram değildir. Bir yıl, Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüşüne dayanır. Günler ve aylar ise..."

Elini kaldırarak beni durdurur. "Yeter. Bu konuşmayı daha önce de duydum. Hiçbir şeyi değiştirmez. Bugünün hangi gün olduğunu umursamıyorum. Umursadığım şey, kardeşlerinle *Rumrunner*'da içki içme zamanının geldiği."

Kaşlarını attım. Küçük kardeşlerim her zaman iştten kaytarmak için bir neden bulurlar. "Yapmam gereken işler var."

"Lütfen, bizimle gel," diye yalvarır Kai.

"Kai, kız arkadaşı Rumrunner'da çalıştığı için orayı ziyaret etmek için sabırsızlanıyor," diyor Zane.

Kai ona sert bir bakış atar. "Harper benim kız arkadaşım değil."

Miles gülümser. "Senin abalamadığın için değil."

"*Bir Kadını Nasıl Etkileyebilirsin.*" Kahretsin. Kai ve Miles tartışırken, Zane bana gizlice yaklaştı.

Kardeşlerim bilgisayarımın etrafında toplanıp ekranımı okumaya başlarlar. Okuduğum kitabı kapatmaya çalışırım ama Kai klavyemi, Zane de faremi alar.

"Birinci bölüm," diye okur Miles yüksek sesle. "Şövalyece davran."

"Centilmen mi?" Kai burun kıvrıldı. "Ne yüzyılda bu bu yazılmış?"

Zane içini çeker. "Harper'ın sana neden zaman ayırmadığını merak ediyorsun."

Kai ona sert bir bakış atar. "Sanki hayatında bir gün bile centilmenlik yapmışsın gibi."

"Evet." Miles onaylayarak başını sallar. "Senin motton 'uyurken gitmek' değil mi?"

Zane omuz silker. "Ben ayrılmadan önce her zaman kadına teşekkür ederim. Onların uykuya dalmasını beklemiyorum."

İşte bu yüzden küçük kardeşlerime tavsiye istemedim. Kai, ona zaman ayırmayan yaşlı bir kadına takıntılı. Zane ve Miles ise çapkınlar.

Ve Rhett ya da Eli'den tavsiye istemiyorum. Eli, bana kuşlar ve arılar hakkında konuşurken tökezledi ve kızardı. Konuşmasını bitirene kadar bekledim ve ona seks için üniversiteye kadar beklemeye karar verdiğimi söyledim. Beklemedim, ama o beklediğime inandığı için beni rahat bıraktı.

"Şövalyelik ölmedi," diyor Miles bilgisayarımdan okuduğu yazıyı. "Şövalye gibi davranmanın örnekleri listesi var."

"Neden örneklerle ihtiyacın var?" diye soruyor Kai.

"Evet," Zane başını sallar. "Sen zaten evli değil misin?"

Miles dirsek darbesi atıyor. "Bu sahte, hatırladın mı?"
O fısıldayarak

bağırır.

"Sahte, değil mi?" Kai göz kırpar. "Cumartesi günü sırtındaki çizikler aynı şekilde."

O çiziklerin nasıl oluştuğunun anılarıyla sırtımın karıncalanmasını ve testislerimin gerilmesini görmezden geliyorum. Kardeşlerimin önünde sertleşmem. Asla bununla ilgili lafları bitmez.

"Hiçbirinizin işi yok mu?" diye soruyorum.

Zane omuz silkiyor. "Sen ne olacağına karar verene kadar yeni viski çeşidinin pazarlama kampanyası için hiçbir şey yapamam."

Damıtım tesisinin pazarlama müdürünün yapacak işi olmadığını inanmak zor geliyor ama onun gerçek görevlerinin ne olduğunu bilmediğim için – pazarlama beni hiç ilgilendirmiyor – sessiz kalıyorum.

"Bugün birkaç satış görüşmesi yaptım. Tonlarca viski sattım. Bir molayı hak ettim," diyor Miles.

Satış görüşmeleri yapıp yapmadığı önemli değil. Miles her zaman bir molayı hak ettiğini düşünür. Özellikle de dalgalar "çılgın" olduğunda – bu ne anlama geliyorsa.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup Kai'ye sesleniyorum. "Yapacak işlerin olduğunu biliyorum."

Operasyon müdürü olarak Kai, üç küçük kardeşim arasında en sık damıtımhanede bulunması gereken kişi. Bu bir sorun, çünkü o asla zamanında gelmez ve zamanın insanı ezmek için uydurulmuş bir kavram olduğuna inanır. Bunun ne anlama geldiğini ben de bilmiyorum.

Kai burnunu kırıştırır. "İşler hiç bitmiyor. İşimi bitirene kadar burada kalsaydım, burada yaşardım."

Bu yüzden Eli'ye distile için deneyimli bir operasyon müdürü bulması için yalvardım. Kai bu pozisyon için yeterince olgun değil. Sonunda onun görevlerinin çoğunu ben üstleniyorum. Ama şikayet etmiyorum. Kai'ye yapmasını istemektense işi kendim yapmak daha kolay. O mazeret uydurma konusunda uzmandır.

Rhett ofisime bakıyor. "Raider kardeşler toplantısı yapacağımızı bilmiyordum."

"Yok."

Miles, Zane ve Kai'yi işaret ediyor. "Altı kardeşten dördü çoğunluktur."

"Onlar tam çıkıyorlardı."

Zane gülüyor. "Okuduğunu sana söylememizi istemediği için bizden kurtulmaya çalışıyor."

"Bu çok saçma," diye ekliyor Miles.

"Çünkü tabii ki sana söyleyeceğiz," diyor Kai.

Rhett kollarını göğsünde kavuşturur ve kardeşlerimize bakar. "Neyi söyleyeceğiz?"

"Hiçbir şey!" diye bağırarak Kai'den klavyeyi kapıp, sonunda okuduğum kitabı kapatmayı başardım.

"Kadınları nasıl etkileyeceğine dair bir kitap okuyor," diyor Zane diyor.

Onları durdurmaya çalışıyorum ama yanaklarım kızarıyor.

"Bir kadını nasıl etkileyeceğini mi?" diye soruyor Rhett ve Zane başını sallıyor.

"Bu harika bir haber."

Miles sırtıyor. "Çok eğlenceli demek istedin herhalde."

Rhett elini sallayarak onu reddeder. "Blossom konusunda ciddi misin?"

Yalan söylemeyi düşünüyorum. Kardeşlerimin işime karışmasını istemiyorum. Ama yakın zamanda işime burnunu sokmaktan vazgeçecekleri pek olası değil. Ayrıca, Blossom'u sır olarak saklamak istemiyorum. Onunla birlikte olmaktan gurur duyuyorum.

"Çıkmaya karar verdik."

Kai'nin ağzı açık kalır. "Ne dedin sen?"

Zane omzuna hafifçe vurur. "Harper seninle çıkmadığı için kıskanma."

"Kıskanmıyorum," diye mırıldanır Kai. "Böylesine güzel bir kadının..."

"Dışa dönük ve eğlenceli olduğunu da söylemeye gerek yok," diye araya girer Miles. "Bay Nerdy ile çıkmaz," diye bitirir Zane.

Güvensizliğim yeniden canlanır. Haklılar. Blossom benden çok farklı, bu ilişki yürümez. Onunla çıkmayı kabul etmemeliydim. Sonunda kalbimi kıracak.

Rhett omzumu sıkar. "Kışkırtıcıları dinleme. Senden tepki almaya çalışıyorlar."

"Sonuçta, senin öfkelenebilen bir yapın var," diyor Miles. Kaşlarımı çatıyorum.

"Öfkelenebilen bir yapım yok."

Kaşlarını kaldırır. "Düğünde damadın yüzüne yumruk atmadın mı?"

"Hak etmişti."

"Burnunun kırılmasını mı hak etti?"

"Evet. Blossom hakkında kötü şeyler söyledi. Ona kibarca durmasını söyledim. Reddetti. Anlatmak istediğim şeyi anlatmak için bir sonuç olması gerektiğini düşündüm."

"Sadece şunu söyleyeceğim," diyor Zane. "Nerd, duygusuz kardeşimin aşık olmasını çok seviyorum."

Bu doğru. Aşık oluyorum. Blossom söz konusu olduğunda bu aşkı durdurmak için elimden hiçbir şey gelmiyor. Denedim. Aylarca onu görmezden gelmeye çalıştım. Ama Blossom görmezden gelinebilecek bir kadın değil.

"Ben duygusuz değilim," diyorum, çünkü kardeşlerimle Blossom'a olan hislerimi tartışmıyorum.

"Blossom'un eski sevgilisini düğününde yumrukladığına göre, belli ki duygusuz değilsin."

Bu hafta sonu birdenbire duygusal biri olmadım. Ama bu konuyu Zane veya diğer kardeşlerimle tartışmayı reddediyorum. Bu tartışmayı kazanamam. İnanın bana. Denedim. Ne zaman geri çekilmem gerektiğini biliyorum.

"*Rumrunner'a* gitmiyor musun?" Onları ofisimden kovmaya çalışıyorum.

Rhett homurdanıyor. "Pazartesi günü öğleden sonra saat ikide kimse bara gitmesin."

Kai homurdanıyor. "Sıkıcısın."

"Dalgalar beni çağırmadığı için şanslısın," diye mırıldanarak Miles çıkar. Kai ve Zane de onu takip eder.

"Teşekkürler," diyorum Rhett'e.

"Sonra teşekkür edersin."

"Sonra mı?"

"Sen bu işi batırdıktan ve ben kızını geri kazanmana yardım ettikten sonra."

Gözlüğümü başımın üstüne itip burun köprümü ovuşturuyorum.

"Durumu hiç de kolaylaştırmıyorsun."

O bana sırtımı okşadı. "Öyleyim. Sen henüz farkında değilsin. Ama Öyleyim."

"Oh, orada sen oradasın." Dakota odaya odaya odaya "Sen

ortadan kayboldun."

Kollarını onun omuzlarına doladı. "Üzgünüm, Havoc. Kardeşlerim bensiz bir toplantı yapıyorlardı."

"*Velvet Blossom*'un müdürü iki kez aradı."

Velvet Blossom , bir restoranın zinciri biz tedarik viski viski

"Kahretsin. Onu hemen arayacağım."

Rhett aceleyle uzaklaşır, ama Dakota kıpırdamaz. Hatta kapıyı kapatır.

"Bir sorun mu var?"

"Blossom'la mı çıkıyorsun?"

Blossom onun en iyi arkadaşı olduğu için bunu bilmediğine şaşırdım. Ya da belki bu bir tuzak sorudur. Tuzak soruları hiç anlamamışımdır. "Evet."

"Sonunda."

"Onu görmezden gelmeyi bıraktım."

"İyi. Onu görmezden gelen bir adamdan daha iyisini hak ediyor."

"Öyle."

"İkinizi birlikte seviyorum." "Ben de."

"Ama onu incitirsen, viski fıçına sirke dökmekten çekinmem," diyor ve kapıyı açıp ofisimden çıkarken bana sert bir bakış atıyor.

Blossom'a zarar verirsem, Dakota'nın bana göstereceğı öfkeyi hak etmiş olurum.

.

Ama Blossom'a zarar vermekten endişelenmiyorum. Muhtemelen batıracağım ama benim hatalarım kasıtlı olmayacak. Blossom'u asla kasten incitmem.

Ve onun da beni kasten inciteceğini sanmıyorum. Tabii benden sıkılmayacağını düşünmesi hariç. Korkarım ki yanılıyor. Ve sıkıldığında, bu çok acı verici olacak.

Bölüm 28

"Bir dakika. O insanlar kaçakçı değil." ~ Blossom

Blossom

Kapı zili çalıyor ve ben "Geliyorum!" diye bağıyorum.

Ayakkabımı giyerken ön kapıya koşarım. Kapıyı açarım ve Jaxon'a gülümserim. "Merhaba."

Bana bir demet çiçek uzatıyor. "Bunlar senin için senin için."

Buketi burnuma götürüp kokusunu içime çekerim. bahar ve yeni başlangıçlar gibi kokuyor. "Teşekkür ederim. Lale mevsimi geçti sanıyordum."

"Ben sipariş ettim."

"Ama buraya gelmesi bir hafta sürmez mi?" Omuz silkiyor. "Acil sipariş verdim."

Acil siparişin ne kadar tutacağını tahmin edebiliyorum. Çiçeklerle ona hafifçe vuruyorum, bu güzellikleri mahvetmeyeceğim. "Artık bana saçma sapan paralar harcamayacaksın."

"Seni etkilemeye çalışıyorum."

Gülmeye başlıyorum ama onun ciddi olduğunu fark edince ciddiyetimi geri kazanıyorum. Jaxon Raider beni etkilemek mi istiyor? Ben kimim ki onun yoluna çıkayım?

Çiçekleri hemen suya koyuyorum ve Jaxon beni dışarı çıkarıyor. Mustang'inin yanından geçerken duruyorum.

"Arabayla gitmeyecek miyiz? Araba olmadan Smuggler's Hideaway'in maskotunu çalmak imkansız."

Kaşlarını çatıyor. "Maskotu çalmak mı?"

"Rhett, Dakota'yı ilk randevularında Pirate's Perch'ten papağan maskotunu çalmak için götürmüştü."

Smuggler's Hideaway'deki her kasabanın canlı bir maskotu var. Smuggler's Rest'te Viking var – şimdiye kadarki en sevimli su samuru. Pirate's Perch'te Plank var – ağzı bozuk papağan. Ve Rogue's Landing'de Rogue var – kaos yaratan rakun.

Kaşları daha da çatıldı. "Yapmak istediğin bu mu? Plank'ı çalmak mı?"

Plank'ı
çalmak
mı?"

"Bir şeyler yapmalısın. Şaka savaşını kaybediyorsun."

"Kardeşlerimle şaka savaşı yaptığımı nereden biliyorsun?"

"Dakota söyledi."

"Henüz bir şaka düşünmedim."

Kolumu onun pazısına doladım. "Daha fazla düşünmene gerek yok . Viking'i çalabiliriz. Nerede olduğunu biliyorum."

"Adadaki herkes Parker'ın su samurunu aldığını biliyor. Genelde maskotu kimlerin koruyacağına sırayla karar veririz, ama Parker onu vermek istemiyor."

"Onu suçlayamam. Su samurları çok sevimli. Viking de çok tatlı. Kurabiye karşılığında sarılmak istiyor."

O iç çeker. "Su samurlarını sevenin Dakota olduğunu sanıyordum." Omuz silkiyorum. "Sevilmeyecek kadar sevimli."

"*Smuggler's Cove*'da rezervasyon yaptırdım ama iptal edebilirim ve bunun yerine Viking'i çalabiliriz."

Ayak parmaklarımin üzerinde zıplıyorum. "Olmaz. Bu hafta *Kaçakçıların Canlandırma Yemeği* haftası. Gitmeyi çok istiyordum ama adaya taşınmadan önce biletler tükenmişti."

O sırtıyor. "Neyse ki bağlantılarım var."

"Neden ayak sürüyorsun?" diye soruyorum, adımlarına benimkilerle uyum sağlamak için hızlanmadığında.

"Neden bu kadar acelen var? Akşam yemeğinden önce güzel bir yürüyüş yaparız diye düşünmüştüm."

Burnumu kırıştırırım. "Bu da kur yapmanın bir parçası mı?" Homurdanır. "Romantik olmaya çalışıyorum."

Ayak parmaklarımın ucuna basarak yanağına öpücük kondurdum. "Bu etkinliği öğrendiğimden beri katılmak istediğim bir etkinliğin biletlerini aldın. Bugüne kadar bu randevuda tam not aldın."

O derin bir nefes alır. "İyi. Eğlenmeni istiyorum." Kaşlarımı çatıyorum. Ben şaka yapıyordum, ama o açıkça şaka yapmıyor.

"Seninle olduğum için eğleniyorum." Mavi gözlerindeki şüphe beni mahvediyor. "Ciddiyim, inek çocuk. Seninle birlikte olmaktan keyif alıyorum."

Uzun bir süre gözlerime bakar. "Bana inek çocuk demekle ilgili ne demiştin?"

"Beni sonra cezalandırabilirsin." Göz kırptım. "Sen belasın, Petal."

"İyi bir şampanya şişesini boşa harcayan ben değilim."

"Şampanyayı çok beğendin."

Onun derin ses tonu beni titretir. Çıplak vücudumdan şampanyayı yalarken gerçekten çok keyif aldım. Alışveriş listeme şampanya eklemeliyim.

Smuggler's Cove'a vardık ve o bana kapıyı açtı.

"Şövalyece davranışını beğendim." "Rol yapmıyorum."

Ona gülümsüyorum. "Daha da iyi."

Elini belimin altına koyup beni

. "Merhaba, Hazel. Rezervasyonumuz var."

"Merhaba Jaxon. Seni burada görmeyi beklemiyordum." Kalçamı sıkıyor. "Blossom gelmek istedi."

Bana elini uzatır. "Ben Hazel. Kalan tek Raider kardeşini kapman ne güzel."

Kaşlarım çatılır. "Üç tane daha bekar Raider kardeşi var."

Gözlerini devirir. "Miles, Zane ve Kai çocuk. Özellikle Miles," diye mırıldanır. "Sizi masanıza götüreyim."

"Menü yok mu?" Restoranın ortasına oturduğumuzda soruyorum.

"Set menü var," diyor ve başka bir müşteriye yardım etmek için uzaklaşıyor.

Masaya eğildim. "Bana ne olduğunu anlatmalısın." Jaxon gözlüklerini burnuna itti. "Ne olduğunu mu?"

"Hazel'in Miles'tan neden nefret ettiğini."

"Ah, o mesele. Hazel ve Miles eskiden çıkıyorlardı. Miles, Hawaii'deki sörf yarışmasına gitmeden önce onu terk etti."

"Ne pislik herif! Özür dilerim." Hemen geri adım atarım. "O senin kardeşin. Pislik herif dememeliyim." Yumruğumu havaya kaldırıyorum. "Yaşasın Raider kardeşler!"

Elimi yakalarken gülümser. "Miles'la istediğin kadar dalga geçebilirsiniz."

Gözlerimi kısarım. "Gerçekten mi? Yoksa bu bir numara mı?" "Bu ne tür bir numara olabilir ki?"

Jaxon'ın oyun oynamadığını unutmuşum. "Boş ver."

Restoranın kapısı gürültüyle açılır ve biri "Kaçakçılar geldi!" diye bağırır.

"Oh, ne güzel." Ellerimi ovuşturuyorum. "Gösteri başlamak üzere."

Bir kadın restorana koşar ve bir adam onu kovalar. Kaçakçılar gibi giyinmemişlerdir, ama belki de asıl mesele kaçakçıların sıradan insanlar olmasıdır? Bilmiyorum.

"Onlar kaçakçılar değil," diye fısıldadı Jaxon.

"Onların kim olduğunu biliyor musun?"

Adam ve kadın masamıza gelmeden önce cevap verme şansı olmaz.

"Jaxon Raider! Nasıl yaparsın!" Kadın bağırır ve gözyaşlarına boğulur.

Neler oluyor? Bu kadın kim? Ve neden Jaxon'a kızgın? Onunla çıkıyor olamaz. Onun annesi olacak yaşta. Annesi mi? Bir dakika. Bu onun annesi mi?

Jaxon ayağa kalkar. "Bunu şimdi yapmak zorunda mıyız?"

"Evlendin ve annene söylemedin mi?" Adamın sorusu şüphelerimi doğruluyor. Bu insanlar onun ailesi. Ailesiyle tanışmaya hazır değilim, ama sorunlarımdan da kaçmıyorum.

Jaxon'ın yanına geçiyorum. "Ben Blossom."

Hazel bize doğru aceleyle gelir. "Kullanabileceğiniz özel bir yemek odası var. Tabii restorandaki herkesin özel işlerinizi dinlemesini istemiyorsanız."

Onu takip ederek restoranın arkasına geçiyoruz. Masaların arasından geçerken herkes bize bakıyor. Onlara el sallıyorum. Bizi eğlencenin bir parçası olarak görsünler.

"Anne," Jaxon, özel odanın kapısı kapandıktan sonra yalvarır. "Açıklayayım."

"Hayır, ben açıklayacağım. Bu benim hatam."

Annesinin gözleri büyüdü, sonra bakışları karnıma indi. "Anneanne mi olacağım? Ne heyecan verici. Senin çocuğun ve Eli'nin çocuğu birlikte büyüyecek."

"Eli'nin çocuğu mu?" diye sorar Jaxon.

"Oops. Kimseye söylememem gerekiyordu."

Babası gülümser. "Ama az önce Jaxon ve karısına Paisley'nin hamile olduğunu söyledin."

"Durun!" Elimi kaldırırım. "Paisley hamile mi? Olamaz. Bana söylerdi. Ben onun asistanıyım. Onun yokluğuna hazırlanmam lazım."

Jaxon'ın annesi elime uzanırken nefesini tutar. "Doğru. Evlisin. Bu çok güzel bir yüzük." Jaxon'a gülümser. "Aferin oğlum."

Burnumu kırıştırırım. "Yüzük çok büyük değil mi sence? Biraz gösterişli, değil mi?"

O kıkırdar. "Onu şimdiden sevdim."

Kafam karışır. "Ne dedim ki?"

"Eli'nin parası için ona atlayan kadınlarla ilgili bazı sorunlar oldu," diye açıklıyor Jaxon.

Gözlerimi onun ailesine dikiyorum. "Saygısızlık etmek istemem ama Paisley Eli'yi seviyor. Onun parası için onunla birlikte değil."

Annesi alkışlar. "Harikasın. Aileye hoş geldin." Beni kucaklamak istercesine kollarını açar ama Jaxon homurdanır. "Onu korkutma."

"Sarılmak beni neden korkutsun ki? Ben güçlü bir kadıyım. Sarılmaya dayanabilirim."

Jaxon gözlükleriyle oynuyor. "Sadece düşündüm de... anneni kaybettiğin için... ve ağladığın için..."

Kollarımı ona doluyorum. "Bu tatlılıklarını kessen iyi olur, inek çocuk, yoksa seni asla bırakmam."

"Kim bırakmanı istediğini söyledi?" diye kulağıma fısıldıyor ve ben ona eriyorum. Aşık olduğum bu adam beni bırakmak istemiyor. Belki de sonunda beni seçecektir.

"Oğlum," diye homurdanır babası. "Bizi karına düzgün bir şekilde tanıtır mısın? tanıştır."

"Sonra da neden düğüne davet edilmediğimizi açıkla."

Jaxon'ı bırakıyorum ama o kolunu belime dolayarak beni yakınında tutmak için. Yine beni koruyor. Korunmaya ihtiyacım olmadığını söylemek istiyorum, ama onun sıcaklığını o kadar çok seviyorum ki bağımsızlığımı savunmak umurumda bile değil.

"Anne, Stuart, bu Blossom."

"Stuart mı?" diye soruyorum. "Babanı ismiyle mi çağırıyorsun?" "Stuart üvey babam."

"Üvey baban mı?"

"Biyolojik babam ben on dört yaşındayken bizi terk etti."

Jaxon'ın babasından hiç bahsetmemesine şaşmamalı. Olanlar hakkında en az bir milyon sorum var ama bunları ailesinin önünde sormuyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan Raider ve Stuart."

"Bana Jessica diyebilirsiniz. Ya da isterseniz anne."

"Anne," diye homurdanıyor Jaxon.

Koluna hafifçe vuruyorum. "Sorun değil."

"Hâlâ annenin yokluğunda neden evlendiğini öğrenmeyi bekliyorum," diye ısrar ediyor Jessica.

Jaxon iç çekiyor. "Bu Blossom'un özel meselesi."

"Sorun yok." Derin bir nefes alıyorum. "Kısacası, eski sevgilim, anne babam öldüğünde aldığım mirasın yarısını çalmaya çalışıyor."

"Ne?" Stuart, restorandaki herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle sordu. Kapalı kapılar umurunda değildi.

"Anne babanı mı kaybettin?" Jessica gözlerinden yaşları silerken sorar.

"İki yıl önce."

"Jaxon'la evlenmenin durumuna nasıl yardımcı olacağını anlamıyorum ama Jaxon sana yardım etmek için evlendi ise, bu yardımcı olacaktır. Bütün oğullarım kurtarıcıdır."

"Çocukların akşam yemeğini yemelerine izin vermeliyiz," diyor Stuart.

"Ama daha soracaklarım var," diye şikayet eder Jessica. Stuart, Jessica sinirlenene kadar ona bakar. "Peki. Ama artık ailenin bir parçası olduğuna göre, pazar akşam yemeklerinde seni görmek istiyorum."

"Bu evlilik gerçek değil," diye hatırlatırım

ona. Gözlerini devirir. "Görüşürüz."

Stuart onu odadan çıkarır ve ben onların arkasından bakakalırım. Jessica beni hiç düşünmeden ailesine kabul etti. Oyun yok. Test yok. Sadece kabul.

Göğsüm ısınır. Aile. Uzun zamandır bir ailem yoktu. Umarım bunu koruyabilirim.

Bölüm 29

"Seni uyarmıştım." ~ Jaxon

Jaxon

Ofisimdeki masaya parmaklarımla ritim tutuyorum. *Buccaneer's'in* tatil sezonunda piyasaya sürmeyi planladığı bu yeni viski çeşidi işe yaramıyor. Nerede hata yaptığımı bilmiyorum.

Tahılları özenle seçtim. Benzersiz bir lezzet elde etmek için onları bir araya getirdim. Fermantasyon sürecini yakından takip ettim. Uzun uzun düşündükten sonra, nihai üründe hangi damıtma kısmını kullanacağıma karar verdim. Bir burbon fıçısı kullandım ve yaşlanan viskiyi düzenli olarak kontrol ettim.

Sorun karışımda olmalı. Nihai ürünü ince ayarlamak için farklı fıçılar ve viski partileri denedim ama henüz istediğim sonucu elde edemedim. Bu viski, içenlere Noel baharatları, zencefil, kahve ve bitter çikolata tadı vermeli. Tatil yemeğinde yumuşak bir şekilde içilen, zengin ama dengeli bir tat.

Ama öyle değil.

Masayı gözden geçiriyorum. Masa, çeşitli viski örnekleri ve her karıştırma denememden aldığım notlarla dolu. Notları bir araya topluyorum. Sorunu çözmek için bunları dikkatlice inceleyeceğim.

Bu karışımları attıktan sonra, baştan başlayacağım.

Kapı açılır ve duvara çarpar. "Ne oluyor, Jaxon?"

Blossom'a kaşlarımı çatıyorum. Viskiye döktüğüm için kızmış olamaz. Viski damıtma konusunda yeterince bilgisi var, viskiyi israf etmediğimi anlayacaktır. Fıçılardaki her sıvının içilebilir olduğunu düşünen kardeşlerimin aksine. Öyle değil.

"Bunlar benim onaylamadığım karışımlar."

Ellerini beline koydu. "Viski umurumda bile değil."

"Kızgın mısın?"

"İlk ipucun neydi?" "Kapının çarpması."

Kafasını salladı. "Gerçek anlamda söylemedim."

I yüzümü buruştur . başka başka
örneği bir başka sosyal beceriksizliğimin bir başka
örneği. "Üzgünüm."

"Özür dileme. Telefonuna cevap ver."

Bu konuşma ilerledikçe kafam daha da karışıyor.

"Özür dilerim?"

Burun delikleri genişledi. "Özür dilemeyi kes."

"Özür dilerim." Dişlerini gıcırdatıyor. "Özür dilerim. Öyle demek istemedim..." Sessiz kalıyorum

ve derin bir nefes alıyorum. "Neler olduğunu anlamıyorum. Neden kızgınsın?"

Saatini işaret ediyor. "Saat yedi," diyorum. "Ee?"

"Ve..." Saat yedide çalıştığım için neden bana kızgın olduğunu anlamaya çalışıyorum. Çoğu gün geç saatlere kadar çalışırım. O da bunu bilir. Planlarım olmadığı sürece.

"Hay aksi," diye mırıldanıyorum hatırladığımda. "Akşam yemeğine çıkacaktık."
yemeğe çıkacaktık."

"Ve sen unuttun."

"Üzgünüm."

"Yeter artık özür dileme! Bugün akşam yemeğine çıkacağımızı unutman yeterince kötü, ama bir de mesajlarımı cevap vermedin. Endişelendim. Yaralandın mı diye merak ettim. Bir şey mi oldu diye. Bir hendekte yatıp yüzün bir fok tarafından yeniyor mu diye."

Ağzımı açıp ona fokların insan yüzlerini yemediklerini söylemek için, ama sonra onun burnunu çektiğini ve gözünden bir damla yaşın süzüldüğünü fark ettim. Onun gözyaşları beni mahvediyor. Neyse ki, ne yapmam gerektiğini biliyorum çünkü bu durumu nasıl idare edeceğimi bana o öğretti. Onu kollarıma alıp bir yandan diğer yana sallıyorum.

"Çok üzgünüm, Petal. Düşünemedim. Çalışırken telefonumu her zaman sessize alırım. Mesajlarını duymadım."

Tişörtümü yumrukluyor. "En kötüsünün olduğunu söyleyen bir telefon aldığına nasıl hissedildiğini bilmiyorsun."

Yanaklarındaki gözyaşlarını siliyorum. "Keşke sen de bu hissi bilmesen."

"Ama biliyorum."

Normalde parlak viski kahvesi rengi olan gözleri kırmızı ve şişmiş. Onu bu halde görmek kalbimi parçalıyor.

"Seni nasıl rahatlatabilirim?"

Gülümsüyor ama yüzü her zamanki gibi aydınlanmıyor. "Seni daha iyi hissettiremezsin. Onların kaybının yasını tutuyorum. Muhtemelen her zaman anne babamın kaybının yasını tutacağım."

Başımı sallıyorum. Anlıyorum. Ben de babamın kaybının yasını tutuyorum. Ama o ölmedi. O, adayı terk eden bir anakara sakini ve annemi altı çocuğu tek başına büyütmek zorunda bıraktı.

"Bu, çikolata ve şarabın

yardımcı
olduğu
durumla
rdan biri
mi?"

"Bu tür durumlardan biri mi?"

Omuz silkiyorum. "İyi bir partner olmak için araştırma yapıyorum." "Öyle mi?"

Yanaklarım ısındı ama bunu görmezden geldim. "Bu, daha az hata yapmama yardımcı olur diye düşündüm. Sanırım daha fazla araştırma yapmam gerekiyor, çünkü

bugün her şeyi mahvettim."

Ellerimi tuttu. "Her şeyi mahvettin ama sorun değil. Kimse mükemmel değildir, ama ben mükemmele çok yakınlım."

Gülümsüyorum. "Evet, öylesin."

Bu sefer gülümsediğinde yüzü gerçekten aydınlanıyor. "Şimdi ne kadar mükemmel olduğumu fark etmen iyi oldu."

O dudaklara karşı koyamıyorum. Ağzımı onun ağzına yapıştırıyorum. O iç çekiyor ve ben dilimi içine sokuyorum. Kiraz tadı beni etkiliyor ve ben homurdanıyorum, sonra onu göğsüne kadar çekiyorum.

Boynunu avuçlarım ve başını eğerek öpücüğe daha derin dalabilmek için. Ağzının her santimini keşfetmek istiyorum. Tadını ezberlemek istiyorum. Dilimde onun tadını hissetmek istiyorum.

Kalçalarını kavrayıp onu masanın üzerine yatırıyorum. Bacaklarını bana doluyor. Zaten sert ve ağır olan penisim, ona ulaşmak için fermuarımı zorluyor.

Bir hafta sonu içinde, önceki kız arkadaşım ile altı ayda yaptığımdan daha fazla seks yaptık. Yine de, ona doyamıyorum. Korkarım ki asla doyamayacağım.

Elimi saçlarının arasına geçirip ensesinde topladıktan sonra çekerek boynunu bana açığa çıkardım. Boynunu omzuna kadar ısıtıp yaladım ve omzuna ulaştığımda ısırdım.

Blossom inliyor, bacaklarını belime sıkıca sarıyor ve tırnaklarını kollarımın içine geçiriyor.

"Kiraz tadını seviyorum," diye fısıldıyorum onun cildine. Parmağımı boynuna ve omzuna sürerek, izimden tüylerinin diken diken olduğunu izlemekten zevk alıyorum.

"Kiraz mı?"

"Mm-hmm. Kiraz."

Kirazın tadını seviyorum. Hafif ekşi, tatlı bir tadı var. Herhangi bir viskiye harika bir katkı olur. Aha! Eksik olan şey bu. Kafamı kaldırıyorum. "İşte bu!"

Blossom şaşkın gözlerle bana bakar. "Ne?"

"Kiraz. Eksik olan lezzet bu."

"Hala anlamıyorum. Daha fazla açıklamalısın, inek çocuk."

"Yeni viskinin lezzet profili. Neyin eksik olduğunu anlayamadım. Bu yüzden konsantrasyonumu kaybettim ve zamanı unuttum."

Unuttum zamanı . Kahretsin. Gidiyorum tam Blossom'da olmak, onun kalbini kazanmanın yolu değildir.

"Asla önemli." Ben çek onu ona . "Unut söylediğim söylediğimi unut."

Elini göğsüme bastırarak aramızda mesafe yaratıyor. "Söylediğin hiçbir şeyi unutmuyacağım. Anlamak istiyorum."

"Ama biz öpüşüyorduk ve ben viskimi düşündüm." O

gülümsüyor. "Başka bir deyişle, viski bana ilham verdi."

"Öyle yaptın." Notlarıma uzanıyorum. "Bütün gün tatil viskisi için yeni bir lezzet profili üzerinde çalışıyordum ama bir türlü doğruyu bulamadım. Bir şey eksikti."

"Kiraz mı?"

Başımı salladım. "Aynen öyle."

"Ama viskiye kiraz tadı nasıl katarsın? Gerçek kiraz eklemeyeceksin, değil mi?" Burnunu tiksintiyle kırıştırıyor ve ben onu çimdikliyorum.

"Hayır, eklemeyeceğim. Daha iyi bir şeyim var."

"Beni merakta bırakma."

Bir an durdum. "Ciddi misin? İlgileniyor musun?"

"Tabii ki." Gözlerini devirdi. "Beni tanıyor musun? Kimya mühendisliği diploması olan ve sana içki fabrikasını gezmek için yalvaran bir bira üreticisi adayı."

"Bazen ne kadar zeki olduğunu unutuyorum."

Kaşlarını çattı. "Benim bir dahi olduğumu mu unuttun? Kaba."

Yüzündeki saçları tarıyorum. "Benim gibi akıllı kızlara alışkınım."

"Seksi mi? Beni seksi bulmuyor musun?" "Sözlerimi çarpıtmayı keser misin?"

"Üzgünüm. Senin için her şeyi yaparım ama bunu yapamam." "Meatloaf'tan alıntı mı yapıyorsun?"

"Benim gibi akıllı ve seksi bir kadın Meatloaf dinler mi?"

Kendimi köşeye sıkıştırdığımı fark edip vazgeçiyorum. "Bir süre önce bir kiraz likörü üreticisinden birkaç fıçı aldım. Viskiye son aşama için bu fıçılara aktaracağım. Bu, viskiye hafif bir kiraz aroması katacak."

"Karmaşık bir lezzet katacak. Harika bir fikir. Bunun için övgüyü ben alıyorum."

Gülümsüyorum. "Elbette."

"Ne bekliyorsun? İşe koyulalım." "Yardım edecek misin?"

Gözlerini kısıyor. "Kadın olduğum için yardım edemeyeceğimi söylemesen iyi olur. Bu kavga çıkarmak için söylenen sözler."

"Hayır. Ben..." Boğazımı temizlerim. "Bu sürece bu kadar ilgi göstereceğini beklemiyordum."

"Anlamıyorsun, değil mi?"

"Neyi anlamıyorum?"

"Senin yaptığın her şeye ilgi duyuyorum. Sen benim için ilginç birisin."

Kahverengi gözlerinde herhangi bir aldatma belirtisi var mı diye inceliyorum. Bu kadının benden nasıl ilgilenebileceğini anlamıyorum. Ben, kardeşlerime göre deniz hıyarı kadar sosyal becerisi olan bir inekim.

Ama Blossom'un muhteşem gözlerinde hiçbir aldatmaca yok. O samimi. Bana ilgi duyuyor. Onunla birlikteyken sıkıcı hayatım sıkıcı gelmiyor.

Bu kadına aşık olmam şaşırtıcı değil. O sadece mükemmel değil. Benim için mükemmel.

Bölüm 30

"Kendime not. Raider kardeşlerle buluşacaksan mutlaka şemsiye getir."
~ Blossom

Blossom

"İstemiyorsan gitmek zorunda değilsin," diyor Jaxon, pazar günü öğle yemeği için ailesinin evine doğru arabayı sürerken.

Nefesimi tutarım. "Tabii ki gitmek istiyorum. Yoksa senin çocukluğundaki tüm utanç verici hikayeleri nasıl öğreneceğim?"

O kaşlarını çatar. "Onları annemden ya da Stuart'tan öğrenemezsin."

Kaşlarım çatılır. "Stuart'ın hayatına yakın zamanda girdiğini anlıyorum ama annenin, kız arkadaşınla bütün gece dışarıda kaldıktan sonra eve gizlice girmeye çalışırken yakalandığınla ilgili ilginç hikayeleri vardır mutlaka. Ya da Smuggler's Hideaway kaçak içkisini ilk kez denedikten sonra sarhoş olarak eve gelip ön verandaya kusmuş olduğun zaman?"

"Hiç ön verandaya kusmadım."

"Aha! Ama Smuggler's Hideaway kaçak içkisini ilk kez denedikten sonra kustuğunu kabul ediyorsun."

Yüzünü buruşturur. "Herkes Smuggler's Hideaway kaçak içkisini ilk kez denedikten sonra kusar."

"Ben kusmadım."

Bana bir bakış attı. "Gerçekten mi?"

"Evet." Gülümserim. "Paisley, her bir kadeh kaçak içki içtikten sonra bir galon su içmemi zorladı. İki gün boyunca her otuz dakikada bir tuvalete gitmek zorunda kaldım ama kusmadım."

"İki gün mü? O sıvı..."

Onu durdurmak için parmağımı dudaklarına koyarım. "Abartı eğlence amaçlıydı."

"Anlıyorum." Elimi tutup uyluğuna koyar. "Kardeşlerim abartmada çok iyidirler."

"Her pazar annenizin evinde bir araya geliyor musunuz?" "Her pazar değil."

Her pazar kardeşlerimle bir araya gelebileceğim bir annemin evi olsaydı ne yapmazdım. Ama Jaxon'ın yüzü bana ölüm sandalyesine giden bir mahkumun yüzünü hatırlatıyor.

"Neden gitmek istemediğini sorabilir miyim?" "Gitmek istemediğimi söylemedim."

"Söylemene gerek yoktu. Yüzün her şeyi anlatıyor."

O içini çeker. "Ailemle vakit geçirmek istemediğimden değil. Ama kardeşlerimle şaka savaşı içinde olduğumuz için, ne tür bir şaka yapmaya çalışacaklarından endişeleniyorum."

Kaşlarım çatılır. "Annen onların evinde şaka yapmalarına izin veriyor mu?"

"Annem şikayet edemez."

"Ne demek istiyorsun? Benim tecrübelerime göre anneler her zaman şikayet edebilir."

"Söylediklerimi unut."

"Hayır. Hiçbir şeyi unutmayacağım."

"Neredeyse vardık."

Bir yan sokağı işaret ettim. "Kenara çek ve kendini açıklayın."

O somurtarak ama dediğimi yapar ve kenara çeker. Birkaç saniye boyunca direksiyona parmaklarıyla vurur ve sonunda

"Annemi kötülemek istemiyorum. Senin geçmişini düşünürsek, senin önünde bunu yapamam."

Elini tutup vurmasını engelliyorum. "Jaxon, ben..."

Onu sevdiğimi söylemek üzere olduğumu fark edince sözümü kesiyorum. Jaxon'ı sevmiyorum. Ona aşık mı oluyorum? Evet, itiraf ediyorum. Ama onu sevmek için onu yeterince tanı mıyordum.

Boğazımı temizledim ve yanlışlıkla aşk bombası atmadan tekrar denedim. "Annen, baban, kardeşlerin veya Smuggler's Hideaway'in hayaleti hakkında ne istersen veya söylemen gerekiyorsa söyleyebilirsin. Geçmişim yüzünden benimle paylaşmaktan çekinmeni istemiyorum. Çekinirsen kocamı nasıl tanıyabilirim?"

"Kaçakçıların Sığınağının Hayaleti mi?"

Omuz silkiyorum. "Bu adada bir yerlerde bir hayalet olmalı." Elini sıkıyorum. "Oyalamayı bırak. Seni rahatsız eden şeyi söyle."

Derin bir nefes aldı. "Özellikle beni rahatsız eden bir şey yok

."

Kaşlarımı kaldırırım.

"Sadece... Annem her ay pazar günleri bizim için yemekler düzenliyor sanki çok sıkı fıkı bir aileymişiz gibi, ama ben büyürken o hiç yanımızda değildi."

"Neden hiç yanımızda değildi?"

Gözlüklerini kaldırıp burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Babam ben on dört yaşındayken bizi terk etti. Eli'nin on altıncı yaş günü için Prohibition Beach'te harika bir parti verdik, ama iki gün sonra babam gitti ve bir daha geri dönmedi."

"Ne pislik adam."

"Ondan bir daha haber almadık, bu da annemi altı çocuğu tek başına büyütmek zorunda bıraktı."

Burnumu kırıstırıyorum. "Hiç nafaka ödemedi mi?"

Dudaklarını bükerek. "Hayır. Ortadan kayboldu. Annem iki işte çalışıyordu, ama yetmiyordu. Bu yüzden Eli, annemin faturaları ödemesine yardım etmek için

Rhett de annem hiç evde olmadığı için bizi büyötmeye yardım etti."

Gördüğüm kadarıyla, Eli ve Rhett hala küçük kardeşlerine göz kulak oluyorlar. Eli onlar için içki fabrikasını kurdu ve Rhett onları hizada tutmaya çalışıyor. Başarısız oluyor. Ama deniyor.

"Özetlemek gerekirse, sen gençken ailenin tüm üyeleri bir araya gelip masaya yemek koymak ve ödevlerin yapılmasını sağlamak için çabalarken, sen ailenin birbirine sıkı sıkıya bağlı olmadığını hissediyorsun."

O inliyor. "Beni pislik gibi gösteriyorsun."

"Hayır, hayır, hayır." Ellerini sıkıyorum. "Sadece, sen gençken annenin yanında olmaması için iyi bir neden olduğunu belirtiyorum. Bazen kalbimizin hatıraları zihnimizin hatıralarıyla uyuşmaz."

"Ne?"

"Kalbin, annenin yanında olmadığını hatırlıyor. Aklın, onun yanında olmamasının çok iyi nedenleri olduğunu bilse de, kalbin anneni ne kadar özlediğini unutmama izin vermiyor."

"Huh. Bu çok iyi bir açıklama."

"Onayladığın için sevindim. Terapistime bir teşekkür mektubu yazacağım.

Not.

"Terapistin mi var?"

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki. Ailem, erkek arkadaşım onları ziyaret etmeyi reddettiği için

Çünkü erkek arkadaşım onları ziyarete gitmeyi reddetti. O zamandan beri suçluluk duygusuyla yaşıyorum."

"Kendini suçlayamazsın. Bu bir kazaydı." "Aklım bunu biliyor. Kalbim bilmiyor."

Ağız açık kalır. "Oh."

"Bekle." Çantamı karıştırıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Jaxon Raider'ı, parlak viski ustasını, suskun bırakmış olduğum anın fotoğrafını çekiyorum."

"Kendini komik sanıyorsun."

"Yanlış." Kıkırdayarak gülüyorum. "Komik olduğumu biliyorum."

Elini boynuma koyup dudaklarımız buluşana kadar beni kendine çekiyor. Viski, okyanus ve inkar edilemez bir şekilde Jaxon'a ait olan kokusu beni sarıyor ve ben öpücüğe kendimi bırakıyorum. Dillerimiz buluşuyor ve üstünlük için düello yapıyoruz.

Jaxon homurdanır ve öpücüğü derinleştirirken boynumdaki elini sıkar. Ben de...

Kornaya bas! Bir araba hızla geçip bize korna çalarak bizi ayırır.

Jaxon'ın gözlükleri buğulanmış ve yüzü yumuşak bir ifadeyle bana gülümserken yüzü yumuşak. İnkâr edilemez. Duygularını anlamaya çalışan bu adama tamamen aşık oluyorum.

Telefonumun alarmı çalar. "Geç kaldık."

O gülümser. "Zamana takıntılısın." Omuz silkiyorum. "Özür dilemeyeceğim."

Arabayı vitese takar ve kalan yolu onun ailesinin evine doğru süreriz. Garaj yoluna park ederken etrafına bakınır.

"Ne oldu?"

"Kardeşlerimden hiçbiri burada değil."

"Burada olmamaları sorun mu?"

"Annem sana milyonlarca soru soracak."

Elini okşuyorum. "Merak etme. Onun inek oğlunu idare edebiliyorsam, onu da idare edebilirim."

Arabanın kapısını açtım ve...

Splat!

Bir su balonu göğsüme çarparak patlar. "İlk puan benim!" diye bağırır Kai.

Jaxon beni arkasına iter. "Karımı su balonuyla vurma."

"Sana şaka yapıyoruz," diyor Zane. "Bu şaka değil," diyor Jaxon.

"Neden olmasın?" diye sorar Miles. "Seni ve Blossom'u şok ettik."

"Bizi şaşırtmak şaka değildir."

Zane sırtıyor. "Ama yaramazlık."

Jaxon iç çeker. "Bu şaka savaşını asla kazanamayacağım."

Yanılıyorsun. Artık ben senin tarafındayım. Kardeşlerinle olan şaka savaşını kazanmana yardım edeceğim ve eğlenmenin sorun olmadığını göstereceğim. Ciddi bir işin olan ciddi bir insan olabilirsin ve yine de eğlenebilirsin. Hayat her zaman işten ibaret olmak zorunda değil.

Jaxon benimle evlendiği için ne kadar şanslı olduğunu fark etmiyor.

Yüzündeki suyu silmek için tişörtünü kaldırır ve kilometrelerce uzanan bronzlaşmış, kaslı vücudunu ortaya çıkarır. Düzeltme. Şanslı olan benim.

Bölüm 31

"Mükemmel bir plandı." ~ Blossom

Blossom

"Neden içki fabrikasına gitmek istiyorsun?" Jaxon, dairemde uzaklaşırken soruyor. "Aç olduğunu sanıyordum."

"Sonra akşam yemeğine çıkacağız. Şimdilik en iyi fikir benim." Neredeyse kahkaha atıyordum. Jaxon, bu şaka sayesinde Raider kardeşlerle olan şaka savaşını kazanacak. Bu en iyisi!

"Tatil viskisi hakkında mı? Karışımı kiraz fiçılarında ne kadar süre saklamamız gerektiğini hesaplamaya çalışıyorum."

"Hayır. Başka bir fikrim var." "Başka bir karışım mı?"

Kıkırdayarak gülüyorum. "Dünyadaki her şey viskiyle ilgili değil, inek.

Oğlum.

Bana alaycı bir şekilde homurdanıyor. "Sana çocuk olmadığımı kanıtladım." Gözlerimi kırıştıyorum. "Belki unutmuşumdur ve bunu kanıtlaman gerekir.

Yine mi?

"Sen tam bir baş belasısın."

"Bu gece için planladığım şeyi görene kadar bekle."

Yanakları kızarır ve koltuğunda kıpırdanır. "Ofisimde tekrar seks yapmamalıyız bence."

"Neden?"

"Çünkü tüm test şişelerimi kırdın."

"Ben mi?" Kendimi işaret ettim. "Bütün test şişelerini ben mi kırdım?" "Yanlış söyledim. Bütün test şişelerini *biz* kırdık."

Koluna hafifçe vurdum. "Merak etme. Senin arabanda seks yapabiliriz yapabiliriz."

Ağzı açık bir şekilde bana bakıyor. "Sen Arabada seks mi yapmak istiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Daha önce arabada seks yapmadım." "Sen..."

"Dikkat et!" Yolu işaret ediyorum. "Sammy yolda."

Frenler gıcırıyor ve arabamız gürültüyle dururken emniyet kemerim geriliyor. Gözlerimi kapattığımı fark ediyorum ve açıyorum. Yolu tarıyorum ama fokun izi yok.

"Olamaz. Sammy'yi göremiyorum." Emniyet kemerimle uğraşıyorum ama kilidi açamıyorum. Jaxon uzanıp benim için kilidi açıyor. Dışarıya koşuyorum.

"Sammy!"

Fok havlar ve ben onun önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Jaxon'ın Mustang'i, onun yattığı yerden sadece birkaç metre uzakta.

"Virajın ortasında yolun ortasında uzanamazsın, Sammy oğlum."

Foklar gözlerini devirebilseydi, Sammy şu anda bana gözlerini devirecekti. O ne isterse, ne zaman isterse yapar. Smuggler's Hideaway'i onu görmek için ziyaret eden turistler de onun tavrını değiştirmiyor. Hatta fokları "gözlemlmek" için bir uygulama bile var.

Jaxon yanıma diz çöküyor. "Üzgünüm, Sammy. Dikkatim dağıldı." Bana başını sallıyor. "Ona bak. Çok güzel. O yakınlarda olduğunda dikkatinin dağılmaması zor."

Jaxon'a katılıyormuş gibi kornaya basar ve kuyruğunu sallar. Jaxon'a katılıyormuş gibi kornaya basar ve kuyruğunu sallar.

"Ve sen bana sorun çıkaran diyorsun." Kafamı sallıyorum. "Yola dikkatini vermemek için bana güzel diyorsun. Tsk. Tsk."

Jaxon beni kendine çekmek için boynuma elini koyar. "Sen güzelsin, Petal. Sana yeterince söylemedim mi?"

"Bir kadına güzel olduğunu asla yeterince sık söyleyemezsin."

"Not aldım," diye fısıldıyor, başını bana doğru eğerek.

"Kornaya bas! Kornaya bas!"

Sammy'nin kornasına irkilir ve kıcıma düşerim. "Fok yolun ortasında pşmemizi onaylamıyor."

Jaxon ayağa kalkar ve bana elini uzatır. "Muhtemelen haklıdır. Kaza olmadan arabayı başka yere çekmeliyiz."

"Yoldan ekil, Sammy." Tabii ki fok kıpırdamıyor. İnatıdır. "Bana köpek yakalayıcıları çağırmak zorunda bırakma." Köpek yakalayıcıları çağırmakla tehdit etmek, inatçı fokun hareket etmesini sağlamamanın tek kesin yoludur.

Hırıldadıktan sonra ağır adımlarla uzaklaştı. O yoldan çekilince, arabaya geri döndük.

"Gzelliğimle sürüşünü etkilememem için pee takmamı ister misin?" Jaxon sürmeye başlarken soruyorum.

"Neden sana sorun çıkaran biri dediğimi merak ediyorsun."

Kıkırdayarak güldüm. Bu gece benden sonra benim büyük bir baş belası olduğumu düşünecek.

Damıtım tesisine varıyoruz ve o park ediyor. Ama kapısını açmak için onu durduruyorum.

"Burada ne yaptığımızı sana söylemeliyim."

Gözlüklerini burnuna doğru itti. "Bu, işleri kolaylaştırır."

"Kardeşlerinle şaka savaşıını kazanman için kazanman için harika bir şaka fikrim var."

Kaşlarını kaldırdı. "Anlat."

Hazırladığım büyük çantayı kaldırıyorum. "Damıtım tesisini kapatacağız."

"İçki fabrikasını kapatmak mı?"

"Evet. Ada Çevre Koruma Kurumu, içki fabrikasının Gözlüklü Kum Yengeci'nin yuvalama alanını ölümcül bir şekilde bozması nedeniyle faaliyetlerini durduruyor."

"Ada Çevre Koruma Kurumu diye bir şey yok ve gözlüklü kum yengeci diye bir şey de yok."

Çantamdan bir yengeç kabuğu çıkarıyorum. "Yok mu?" O gülüyor. "Planın nedir?"

"Elimde hükümetin el koyma bildirimleri, binaya girişi engellemek için sarı bant ve kanıt olarak yengeç kabukları var."

"Sonunda şaka savaşını kazanacağım."

"Yanlış. Şaka savaşını *biz* kazanacağız."

Dudaklarıma hızlıca bir öpücük kondurur. "Sen mükemmelsin, Petal."

Kalbim göğsümde çarpıyor. Aşık olduğum bu adam, gerçekten benim mükemmel olduğumu mu düşünüyor? Onu ne kadar sevdiğimi söylemeden önce dilimi ısırıyorum.

Onu sevmiyorum. Ona aşık oluyorum. İki tamamen farklı şey.

Onun mavi gözlerine baktığımda, artık aşık olmuyorum artık aşık olmuyorum. Aşık oldum. Bu adamı seviyorum. Bu inek, viski tutkunu, sosyal açıdan beceriksiz adam, hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kişi.

Jaxon alnımdaki saçları geriye doğru tarıyor. "Bir "

Beni seçmeyeceğinden korkmam dışında mı? Hayır. Hiç sorun . Zorla gülümsüyorum. "Neden bir sorun olsun ki?" "Hayalet görmüş gibi görünüyorsun."

"Kardeşlerini şaşırttığımızda yaşayacağımız tatlı, tatlı zaferi hayal ediyorum."

O bana daha fazla soru sormadan arabadan atlıyorum. Çok fazla soru sorarsa, ona olan aşkıma itiraf edeceğimden korkuyorum.

aptalca bir hareket olur. Henüz çıkmaya başladık. Bu kadar erken aşkımlı itiraf edersem, kapısını kilitleyip laboratuvarında saklanacaktır.

"Ofislerin kapılarına resmi bir bildirim ve sarı bant yapıştırmayı düşünüyorum. Damıtımhanenin garaj kapısına da sarı bant yapıştıracağız ve yere birkaç yengeç kabuğu serpiştireceğiz."

Planımı açıkladıktan sonra işe koyulduk. Yengeç kabuğu "kanıtlarına" son rötüşları yaparken bir arabanın geldiğini duydum. Omzumun üzerinden baktım. Kahretsin. Eli'nin devasa SUV'si Jaxon'ın Mustang'inin yanına park ediyordu.

"Yakalandık!" Fazladan sarı bandı ve yengeç kabuklarını çantama atıp Jaxon'a koşarak elini tuttum. "Senin bana ilham veren bir başka parlak fikrin sayesinde damıtımhaneye geri döndük ve tabelaları fark ettik."

Eli ve Paisley yaklaşır ve ben Jaxon'ın elini sıkarım. "Hikayemize sadık kal."

"Ne yapıyorsun..." Eli, başka bir araba park yerine girince sözünü yarıda keser.

Şimdi de kim? Bu çok saçma. Damıtım tesisine şaka yapmaya karar verdiğim tek gecede tüm Raider kardeşler ortaya çıktı. Aslında, hepsi değil. Elimde bir koz var. Dakota, Rhett'i uzak tutuyor.

Miles, Zane ve Kai ikinci arabadan inerler ve bizim toplandığımız yere doğru yürürler.

"Neler oluyor?" diye sorar Kai.

"Burada ne yapıyorsunuz? Bir sorun mu var?" diye sorar Jaxon. Oh, çok iyi. Saldırıya geçiyor.

"Kai, iyi viskiyi çöpe attığını söyledi," diye cevapladı Zane cevaplar.

Miles sırtıyor. "Ve biz de onu içmeye geldik."

Jaxon kaşlarını çatır. "Viskiyi atmıyorum." Kai onu işaret eder. "Seni gördüm."

Jaxon kollarını göğsünde kavuşturur. "Viski atmam."

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum Paisley'e.

"Biz... şey..." Yanakları kızarıırken kekeliyor.

"Onlar, onun hamile kaldığı geceyi yeniden yaşamak için buradaydılar," diye cevaplar Miles.

Eli homurdanır. "Nereden biliyorsun?"

Sırıtarak cevaplar. "Bilmiyordum. Ama şimdi biliyorum."

"Acıktım," diye yüksek sesle duyuruyorum. "Bana akşam yemeği sözü vermiştin, Jaxon."

"Bu da ne?" Jaxon cevap veremedi Eli sorar. Ofis kapısından bildiriği yırtıp alır. "Adada Çevre Koruma Kurumu, gözlüklü kum yengeçlerinin yuvalama alanını ölümcül bir şekilde bozduğumuz için bizi kapatıyor mu?"

Miles, Zane ve Kai Eli'nin yanına koşarlar.

"Ne oluyor burada? Gözlüklü kum yengeci de neymiş?" diye sorar Zane.

Kai diz çöküp kabuklardan birini alır. "Sanırım plastik bir yengeç."

"Plastik mi?" Miles, Kai'den kabuğu kapar. "Ne oluyor oluyor?"

"Şimdi neden bugün laminasyon makinemizi ödünç almak istediğini anlıyorum," diye mırıldanır Paisley.

"Bugün neden laminasyon makinemizi ödünç almak istediğini şimdi anlıyorum," diye mırıldanır Paisley.

Ona sert bir bakış atarım. "Hile

yapıyorsun." "Şaka savaşında hile yoktur."

"Eli'nin ofisinde onunla seks yapmak için gelmemen gerekiyordu."

Omuzlarını silkiyor. "Hamilelik hormonları libidom üzerinde önemli bir etkiye sahip."

Kai aramıza girer. "Durun. Şaka savaşı mı? Bu bir şakaydı mı?"

Eli bildiriği sallıyor. "Hükümetin el koyma bildirisi, bir distilehanenin kapatılmasından bahsediyor, bir içki fabrikasının değil."

Miles kapıdaki sarı bandı yırtıp atar. "Ve bandın arkasında *Parti Bölgesi – Dikkat: Dans Ediliyor* yazıyor."

Zane telefonunu kaldırır. "Ve Blossom'un şaka fikirlerinden oluşturduğu Pinterest panosunu buldum."

"İyi deneme, Jaxon, ama şaka savaşını yine de kaybediyorsun," der Kai.

Kaşlarımı çatıyorum. "En azından bu şakaya harcadığım çaba için biraz takdir görmeliyim biraz takdir görmeliyim."

Kai, Jaxon'a başını salladı. "Karını sana bir şaka yapması için zorladın mı?"

"Beni zorlamadı. Bu fikir benim aklıma geldi. Eli azgın olmasaydı ve sizler bedava viski içmek istemeseydiniz işe yarardı."

Miles kolunu omuzlarıma atar. "Ben, Blossom'un harika bir iş çıkardığını düşünüyorum."

"Teşekkürler."

"Ama yine de şaka savaşını kaybediyorsun, küçük kardeşim." Göz kırpar.

Küçük kardeşim mi? Kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyor. Bir sürü erkek kardeşim olmasını çok isterdim. Aslında herhangi bir aile.

"Aileye hoş geldin," diye ekliyor Kai.

"Hayvanat bahçesine hoş geldin daha doğru olur," diye mırıldanır Zane, ama gözlerindeki ışıltıya bakılırsa, bu hayvanat bahçesini çok seviyor.

Sanırım ben de seveceğim. Kardeşler ve sevdiğim bir adam – anne babasını kaybetmiş bir kız daha ne isteyebilir ki?

Bölüm 32

"Bir daha boya topu görmek istemiyorum." ~ Jaxon

Jaxon

Blossom kapısını açtığında "Hazır mısın?" diye soruyorum.

Gülümsemesi kulaklarından kulaklarına kadar uzanır. "Raider'ların canına okumaya hazırım."

"Umarım benimkiler hariç."

"Eğer karşı takımdaysan, söz veremem."

Onu kendime çekip yüzündeki gülümsemeyi öpüyorum. Ağzını keşfetmeyi bitirdiğimde, gözleri buğulanmış ve dudakları şişmiş.

"Hâlâ kıcıımı tekmeleyecek misin?" "Kinky gibi geliyor ama tamam."

Onu arabama götürürken sırtıyorum. Küstah bir kadından hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim, ama Blossom'un tüm özelliklerinden hoşlanıyorum – küstahlığı da dahil.

"*Glowin' Galleon'a* daha önce gittin mi?" diye soruyorum, Smuggler's Rest'ten paintball sahasına doğru yola çıkarken.

"Keşke gitseydim. Dakota benimle gitmeyi reddediyor. Görünüşe göre, ben çok 'rekabetçi'ymişim."

Onun parmaklarıyla tırnak işareti yapmasına gülümsüyorum. "Belki de *Sirens & Saddles*'da, atın acele etmezse onu tutkal fabrikasına satmakla tehdit ettiğin içindir."

Nefesini kesip göğsünü tutuyor. "Yalan söylüyorsun!" Kaşlarımı kaldırıyorum ve o da öfkeyle nefes alıyor. "Sana 'beni tehdit etmeye zorlama' dedim. Bu, gerçekten tehdit etmekle aynı şey değil."

"Tabii, aynı şey değil."

"Bugün kimler gelecek?" diye soruyor ve ben irkiliyorum. "Ne oldu? Neden irkildin? Eski kız arkadaşın mı geliyor? Can sıkıcı, ama sen de benim eski sevgilimin düğününe eşlik ettiğin için şikayet edemem."

Konsolun üzerinden uzanıp bacağını sıkıyorum. "Eski sevgilim gelmiyor, ama bunun bir aile günü olduğunu bilmelisin."

Gözlerini devirir. "Çünkü şaka savaşını kaybediyorsun. Anladım."

"*Glowin' Galleon*'a gidiyoruz çünkü şaka savaşını kaybediyorum ama bugün bir araya gelmemizin sebebi benim kaybetmem değil."

"Söyle hadi. Neler oluyor? Eli ve Paisley evleniyor mu? Çok kıskandım. Ben de korsan gemisinde evlenmek istiyorum."

"Sahilde evlenmek istediğini sanıyordum." "Korsan gemisinin bir seçenek olduğunu bilmiyordum."

"İnsanların birbirlerine boya atarak koştuğu bir korsan gemisi senin ideal düğün mekanı mı?"

Burnunu kırıştırdı. "Paintball'u düşünmemiştim. Gelinliği mahveder."

"Ayakkabısız bir şekilde boya topu silahıyla insanları kovalamak da zor olurdu."

"Sanırım bu, Eli ve Paisley'in evlenmeyeceği anlamına geliyor."

"Hayır. Bugün benim doğum günüm."

"Ne?" Blossom çığlık attı. "Doğum günün ve bana söylemedin mi? Biz çıkıyoruz, Jaxon. Bu, çıktığın kadınla paylaşman gereken bir bilgi." Omzuma vurdu. "Yapamam."

Sana inanıyorum. Sana hediye almaya fırsatım olmadı. Doğum günü partine hediyeşiz geliyorum.

Elini tutup sıkıyorum. "Bana hediye almana gerek yok. Tek ihtiyacım olan şey senin varlığın."

Bu doğru. Blossom tek ihtiyacım olan şey. O, aşık olduğum kadın. Tüm zamanımı birlikte geçirmek istediğim kadın. Daha önce işimde hiç dikkatim dağılmamıştı – konsantrasyon yeteneğim mükemmeldir – ama kendimi boşluğa bakarken, günün rastgele saatlerinde onun ne yaptığını merak ederken buluyorum.

Ellerimizi kaldırıp parmak eklemlerimi öper. "İyi kurtardın, inek çocuk. İyi kurtardın."

Glowin' Galleon'a giriyorum ve Blossom, LED donanımı ve neon boyalı yelkenleri olan gerçek boyutlu neon korsan gemisi replikasını hayranlıkla izlemek için öne eğiliyor. Burası gürültülü, rahatsız edici ve tamamen abartılı bir yer.

"Bu harika," diye mırıldanıyor.

"Sence de fazla değil mi?"

"Bu..." Hayranlıkla bakmayı bırakıp gözlerime bakar. "Sana da fazla mı geliyor? Çok mu kalabalık?" Kahverengi gözlerinde bir ışık parlar. "Hadi gizlice çıkalım. Herkes nereye gittiğimizi merak edecek."

Girişte toplanan grubu işaret ediyorum. "Ama ailem zaten burada." Annem el sallıyor. "Ve bizi gördüler."

"Ee?" Omuzlarını silkiyor. "Yine de kaçabiliriz."

"Burada olmak istediğini sanıyordum?"

"İnek çocuk, ben seninle olmak istiyorum. Paintball'da herkesi yenmek ya da karmaşık bir şaka hazırlamak fark etmez, sadece seninle olmak istiyorum."

Onun sözleri midemi burkuyor. Ciddi. Bu muhteşem, dışa dönük yaratık benimle olmak istiyor.

Elini çekiyorum ve konsolun üzerinden bana doğru düşerken çığlık atıyor. Dudaklarını yakaladığımda gülüyor. Dilimi içeri sokuyorum ve gülüşü iniltiye dönüşüyor. Ellerini saçlarımın arasına geçiriyor ve ben öpücüğü derinleştirirken çekiyor, ta ki...

Bang! Bang! Bang!

"Öpüşmeyi bitirdiniz mi?" diye bağılıyor Miles. "On beş dakika sonra başlıyoruz ve hazırlanmamız gerekiyor."

Blossom'un dudaklarından ayrılıp alnımı alnına yasladım. "Kaçma fikrin giderek daha çekici hale geliyor."

Arkamdaki kapı açılır ve Miles beni koltuğumdan çekip arabadan dışarı çıkarır. "Doğum günün kutlu olsun!"

Raider kardeşlerin geri kalanı beni boğacak kadar üstüme çullanıyor. Blossom onları itiyor.

"Kardeşlerin pislikler," diye mırıldanır. "Bu yeni bir bilgi değil."

Kıyafetlerimin tozunu silkeliyorum ve el ele tutuşarak annemle Stuart'ın beklediği girişe doğru yürüyoruz.

"Nasılsın kızım?" diye sorar annem, Blossom'u kucaklayarak.

"Bu evlilik gerçek değil," diyor Blossom.

Kaşlarımı çattım. Evliliğimizin sahte olduğunu hemen belirtmişti. Onun hakkında yanılmış mıydım? Benimle birlikte olmak istemiyor muydu? Beni benim onu istediğim gibi istemiyor muydu? Ben onun için sadece geçici bir kaçamak mıydım?

"Tabii ki değil." Annem göz kırpar ve Blossom kızarır.

"Dakota ve Paisley nerede?" diye sorar Blossom.

"Paisley hamileyken paintball oynamıyor," der Eli.

der.

"Dakota da Paisley'e eşlik ediyor," diye ekler Rhett. Blossom burun kıvrır. "Başka bir deyişle, kaybetmekten korkuyor."

Kai ellerini ovuşturur. "Bu kavga çıkarmak için söylenen sözler." "Sana karşı kazanabileceğime bahse girerim."

Kai elini uzatır. "Anlaştık. Kazandığımda ne alacağım?

kazanmak mı?"

"Hiç gerçekleşmeyecek varsayımları tartışmayı tercih etmediğini sanıyordum,"

Asla gerçekleşmeyecek varsayımları tartışmayı tercih etmediğini sanıyordum," diyor Blossom ve Kai gözlerini bana diyor.

"Kız arkadaşına benim hakkımda ne anlatıyorsun?"

Blossom'a kolumu doladım. "Eşim."

Blossom, kardeşime yüzüğünü gösterir ve omuzlarımdaki gerginlik azalır. Belki de bu evlilik iptal edildikten sonra beni terk etmeyecektir.

Annem iç çeker. "Bu çok hoşuma gitti. Üç oğlum da yuva kurdu. Üç tane daha kaldı."

Stuart başını sallar. "Miles, Zane ve Kai diğerleri kadar kolay evlenmeyecekler."

"Kolay mı?" Rhett mırıldanır. "Dakota'yı bana bir şans vermeye ikna etmek hiç de kolay olmadı."

"Bana mı söylüyorsun?" Blossom gözlerini devirir. "Bu çocukla çıkmak için ona her türlü cinsel iyilik yapacağıma söz vermek zorunda kaldım."

"Cinsel hizmetler mi?" Annem sorar ve Blossom'un gözleri genişler ve elini ağzına kapatır.

"Kahretsin. Yapmadım. Lanet olsun. Yemin ettim." Dudaklarını sıkıca kapatır gibi yapar. "Artık konuşmayacağım."

Parlak kırmızı yanaklarıyla ne kadar sevimli bir şekilde utanç duyduğunu görünce gülümsüyorum.

Saçlarını öpüyorum. "Hala bazı cinsel iyiliklerini bekliyorum iyiliklerini bekliyorum."

Omzuma vuruyor. "Utanç verici bir şey söylemedim gibi davranman gerekirdi. Hiç utanç verici bir şey söylememişim gibi davranman gerekiyor. Bir kadını nasıl etkileyeceğine dair araştırman tam bir fiyasko."

"Çok eğlenceli olarak bu olarak." Miles sürüler bizi girişe girişe doğru yönlendirir. "Zaman dilimimizi kaçırmak istemiyorum."

"Diğer bir deyişle, daha sonra bir randevusu var ve zaman çizelgesine uymak zorunda," diye Zane bize fısıldayarak bağırır.

"Zaman çizelgesi mi?" Kai burnunu kırııştırır. "Neden zaman çizelgesine uymak isteyesin ki?"

İnliyorum. "Doğum günü kuralı. Bugün zaman hakkında şikayet yok."

Kai bana dilini çıkarır. "Peki. Ama bunu düşüneceğim."

"

"Bu çok uygun," diyor Blossom geminin içine girerken.
"Doğum günün için bir kural koyabilirsin ve bu kurala uyulması mı gerekiyor?"

"Evet. Ve daha sonra için birkaç fikrim var."

Gözleri parlar. "Daha fazla anlat."

"Daha fazlasını anlatacağım." Bana yaklaşıp. "Bu gece." "Alaycı."

"Bu yeni bir bilgi değil."

"Kraken's Hold arenasındayız," diyor Miles ve biz de onu takip ederek korsan gemisinden geçip arenanın yanındaki soyunma odasına gidiyoruz ve burada koruyucu giysilerimizi giyiyoruz.

Yarım saat sonra baştan aşağı boya içinde soyunma odasına girdiğimde koruyucu giysiler giydiğim için mutluyum.

"Bir daha asla kardeşlerimle doğum günümü kutlamayacağım," diye söylениyorum.

Gözlüklerimi çıkardığımda Blossom kıkırdar. Aynaya bakarım. Gözlüklerin olduğu yer hariç tüm yüzüm boya ile kaplıdır.

"Sakın başlama."

Ellerini kaldırır. "Bana kızamazsın. Seni korudum."

"Beni mi korudun? Sen neredeyse hiç vurulmadın ki." "Ama ben sana hiç ateş etmedim."

"İçkiler Jaxon'dan," diyor Kai. "Çünkü o bir ezik," diye ekliyor Miles.

"Merak etme." Eli yanımdan geçerken sırtıma bir şaplak atar.
"Ben ısmarlıyorum. Paisley'i almam lazım. Restoranda buluşuruz."

Blossom elini karnına koyar. "Açlıktan ölüyorum."

"Çabuk giyin, abla," diyor Zane. "Sonra yemek yiyebiliriz."

"Kardeşim" kelimesi yüzünü aydınlatır. "Seni seviyorum aile."

Neredeyse ona da seni seviyorum diyeceğim. Ama demiyorum. Onu sevmem mümkün değil
Onu sevemem. Çok hızlı. Çok erken. Ama daha önce hiçbir kadına karşı böyle hissetmemiştim. Yakınından bile geçmemiştim.

Midem sanki bir darbeye hazırlık yapıyormuş gibi düğümleniyor. Blossom gibi sıcakkanlı, canlı birinin benim gibi birine bakıp sonsuza dek sürecekle bir ilişki görmesi mümkün değil. Hayatım boyunca hep dışlanmış biri oldum. O, market kuyruğunda bile arkadaş edinebilen türden bir insan.

Akıllı olmalıyım. Dikkatli olmalıyım. Aptalca bir şey yapmadan önce kendimi korumalıyım.

Eli'nin on altıncı doğum gününde babamı düşünüyorum – sanki hiçbir sorun yokmuş gibi gülümsüyor, sahilde frizbi oynuyor, şakalar yapıyor. Ve sonra gitti. Hiçbir uyarı olmadan. Veda etmeden.

Aşkın yapabileceği şey budur. Gerçek olmayan bir şeye inanmanı sağlar.

Ve Blossom... Hâlâ bu evliliğin sahte olduğunu söylüyor. Sanki hepsi bir oyunmuş gibi gülerek söylüyor.

Belki biraz zamana ihtiyacım var. Kafamı toparlamak için yeterli bir süre. Bu durumun kontrolden çıkmasını önlemek için.

Ama ondan uzak kalma düşüncesi bile göğsümü sıkıştırıyor. Ya benim yokluğumu fark etmezse? Ya bu onun için kolay olursa?

Bu düşünce her şeye cevap veriyor.

Çok hızlı ilerliyoruz. Ve ben yavaşlamam lazım. Unutmadan önce, bu ilişkinin başından beri gerçek olması gerekmiyordu.

Bölüm 33

"Yetişkinlik bu mu? Öyleyse, bununla hiçbir ilgim olsun istemiyorum." ~ Blossom

Blossom

Telefonuma kaşlarımı çatarak bakıyorum. Jaxon bugün gönderdiğim mesajların hiçbirine cevap vermedi. Meşgul – doğum gününden sonra geç saatlere kadar çalışması gerektiğini söylemişti – ama elbette bir dakika ayırıp bir beğeni gönderebilir.

Dakota dirseğiyle bana dokunur. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey."

Kaşlarını kaldırıyor. "Beş dakikadır yüzünde somurtkan bir ifadeyle telefonuna bakıyorsun, bir şey yok mu?"

"Aynen öyle." Dikkatini başka yere çekme zamanı. "Koruyucu ebeveyn olmakla ilgili bir haber var mı?"

Dakota bakım evinde büyüdüğü için, kendisiyle benzer durumda olan çocukları evlatlık almak istiyor.

Paisley inliyor. "Koruyucu ebeveynlik olmak daha daha olurdu olmaktan"

"Sabah bulantın çok mu fazla?" diye soruyorum.

"Hayır, kocam hamilelik polisi olmaya başladı. Hamilelikle ilgili bir kitap okudu ve şimdi bir

uzman oldu. Son randevumuzda doktoru düzeltmeye çalıştı."

Pirates Pastries'e girdiğimizde kapının üzerindeki zil çaldı. Çikolata, tarçın, şeker ve kahvenin kokusunu içime çektim ve iç geçirdim. "Burayı seviyorum."

"Ben de." Paisley gözlerini kısarak bana bakar. "Ama Eli'ye buraya geldiğimi söylersen seni kovarım."

Gözlerimi devirdim. Hamile kaldığından beri, her gün beni kovmakla tehdit ediyor. Şu kişiye burada olduğumu söyleme. Ben çalışırken şu kişiyi içeri alma. Beni işe aldığından beri en büyük savunucusu olduğumu unutmuş mu?

"Eli'nin fırına karşı ne gibi bir sorunu var?" diye soruyor Dakota.

"Günde bir kahveden fazla içmem yasak. Ve hamileyken çok fazla şekerden uzak durmam gerekiyor. Bir kadının diyetinden kafeini çıkarıp sonra da şekerden uzak durmasını söyleyemezsin. Bu imkansız."

"Bebeğin doğduğunda tüm bunlara değecek."

Parker mutfaktan kafeye girer. "Raider kadınlar."

Paisley gözlüklerini yukarı iterek dudaklarını büzdü. "Adım adım Bardot. Medeni durumum ne olursa olsun, adıma değiştirmeyeceğim."

Nefesim kesilir. "Kimseye söylemeden Eli ile evlendin mi?"

"Keşke öyle olsaydı. Eli abartılı bir düğün planlıyor."

"Milyardere aşık olan sensin," dedi Dakota

der.

"Hatırlatma."

"Bugün size ne ikram edebilirim bayanlar?" Parker vitrinleri işaret ediyor vitrinleri işaret ediyor. "Şeftali ve kremalı viski muffini, korsan ganimeti muffini, gemi enkazı kurabiyesi veya Kara Sakal'ın intikamı kurabiyesi var. Ayrıca denemeniz için yeni kurabiyelerim de var. Kelpie crunch, Selkie bites veya Siren's snaps."

Paisley burun kıvrır. "Sen her zaman efsanevi deniz yaratıklarını sevmişsindir."

Parker gözlerini kısar. "Kelpie, Selkie ve Sirenlerin var olmadığını mı söylüyorsun?"

Paisley ellerini kaldırır. "Cesaret edemem. Kelpie crunch'ta ne var?"

"Deniz tuzu ve bitter çikolata parçacıkları." "Bir düzine alayım."

"Şekerden uzak durmak buraya kadarmış," diye mırıldanırım.

"Bu kurabiyeler masanda saklaman için." "Dur tahmin edeyim. Patronum için."

Paisley sırtıyor. "Seni işe aldığımda zeki olduğumu biliyordum."

Dakota ve ben hızlıca siparişlerimizi verip pencere kenarındaki bir masaya otururuz. Koltuğumda zıplarım.

"Bugün kızlar günü. Ne yapmak istersin?"

Dakota inler. "Eğer sen söylersen istediğini istediğini istediğini gid bir bir maceraya çıkmak istiyorsan, ben de sen gidene kadar banyoda saklanacağım."

Kıkırdarak gülüyorum. "Sen aptalsın. Ben gitmem. Kapıyı çıkarırım." "Maceraya çıkamam. Eli kalp krizi geçirir."

Paisley'e kaşlarımı kaldırıyorum. "Peki *Pirates Pastries*'de kahve içip kurabiye yediğini öğrendiğinde kalp krizi geçirmeyecek mi?"

"Hayır. Çünkü yeşil çay içerken arkadaşlarıma eşlik ediyorum."

"Sen tam bir yalancısın," diye suçlar Dakota.

"Peki." Diye homurdandım. "Maceraya çıkmayacağız. Başka ne yapabiliriz ki? Bu hafta sonu hiçbir festival yok."

Smuggler's Hideaway festivalleri sever. Hemen hemen her ay bir festival vardır. Moonshine & Merriment Festivali, Denizkızı Hazinesi Avı, Bootlegger Kaçış Odası, Denizkızı Lagünü Yarışları, Kaçakçıların Canlandırma Yemeği, Dalgaların Altındaki Kalpler Festivali, Adanın Sırlarını Bul Avı ve Hayalet Gelgit Festivali vardır.

Parker içeceklerimizi masaya koyarken, "Smuggler's Market'e gidebilirsiniz" diye öneriyor.

Kaçakçı Pazarı, yerli halkın kaçak reçel, kaçak mum veya kaçak deniz tuzu karamel gibi ilginç ürünler sattığı bir el sanatları fuarı. Güzel bir yer, ama benim aradığım macera bu değil.

Telefonumu tekrar kontrol ediyorum. Jaxon'dan hala mesaj yok. İki gündür ondan haber almadım. Bu hafta çok yoğun olacağını söylememiş olsaydı, geçen sefer beni görmezden geldiğinde yaptığım gibi ofisine daldardım.

Huh. Belki de ofisine dalmalıyım. Sonuçta, geçen seferki dalışım muhteşem sonuçlar vermişti.

Dakota yüzümün önünde parmaklarını şıklatır. "Blossom, dünyaya dön. Blossom, dünyaya dön."

"Buradayım."

"Fiziksel olarak bu kafede oturuyorsun ama zihnin başka yerde." Kaşlarını oynatır. "Belki de o inek Raider kardeşlerden birinde?"

Paisley beni inceliyor. "Düşündüğünde hep parmağını saçında çevirir."

Gerçekten de saçımı parmağımla çevirdiğim yerden elimi çekerim. "Bu kadar gözlemci olmandan nefret ediyorum."

"Ama Jaxon'ı çok seviyorsun," diye şarkı söyler Dakota.

Nefesimi veriyorum. "Nerd whiskey distiller'ı gerçekten seviyorum."

Ama o beni seviyor mu? Beni görmezden geliyor. Yoksa paranoyak mı davranıyorum? Alan'ın beni aldattığından hiç şüphelenmedim, ama tek yaptığım Jaxon'ı sorgulamak. Bu ona haksızlık. Tüm endişelerimi kafamdan atıyorum.

En iyi arkadaşlarımla günün tadını çıkaracağım ve Jaxon'la daha sonra ilgileneceğim. Ne de olsa yarın pazar. Elbette pazar günü çalışmayacaktır.

Dakota sevinçle bağırır. "Senin adına çok mutluyum. Üçümüz kardeş olacağız."

Elimi kaldırıyorum. "Aceleci davranma. Jaxon ve ben çok uzun süredir çıkmıyoruz."

"Ama evlisiniz."

Kaşlarımı çattım. "Nedenini biliyorsun."

"Nedenini biliyorum. Bilmediğim şey, eski eşin adadan ayrıldıktan sonra neden onun yüzüğünü takmaya devam ettiğin."

Elmasla oynuyorum. Bu yüzüğü ilk gördüğümde ne kadar gösterişli olduğunu nefret etmişim. Ama şimdi? Şimdi onu çıkarmaya dayanamıyorum. Tüm dünyanın Jaxon ile evlendiğini bilmesini istiyorum. Onu ne kadar sevdiğimi herkese haykırmak istiyorum.

Ama Mermaid Karaoke'de bu inek distilatöre olan aşkımı ilan edersem, Jaxon laboratuvarına kaçıp bir daha geri dönmeyecektir, bu yüzden bu yüzüğü takıp çenemi kapalı tutacağım. Ayrıca, Mermaid Karaoke sezonu bitti.

"Parıltıyı seviyorum," diyorum.

Dakota bana inanmıyor gibi görünüyor ama kapı gürültüyle açılıp beş adam fırına girmeden önce cevap verme şansı olmuyor.

İçlerinden biri bizi fark eder ve bize doğru ilerlerken her masaya çarpar. "Hey, güzel bayanlar."

Onu uzaklaştırırım. "Gidin artık. Burada göreceğiniz bir şey yok."

"Bana kalırsa, burada görülecek çok güzel şeyler var."

Sallanıyor ve düşecek mi diye merak ediyorum ama kendini dik tutmak için masaya elini vuruyor. "Neden hiçbiriniz denizkızı kılığına girmediniz?"

"İlgilenmiyoruz. Arkadaşlarımızın yanına dön." "Kızıl saçlı kıza soruyorum."

"O hamile. Onu rahat bırak." "Peki ya sen?"

Ona elimi sallıyorum. "Evliyim ve ikinci seçenek olmayı kabul etmiyorum."

Dakota'yı işaret ediyor. "Peki ya sen, bebeğim? Üçüncü seferde şanslıdır

."

"Öyle mi?" Telefonunu çıkarır. "Erkek arkadaşıma sorayım."

Arkadaşlarından biri gelir ve onu sürükleyerek götürür. "Üzgünüm.

O

sarhoş.

"

Ayağa kalkıp eşyalarımızı topluyorum. "Kaçakçı Pazarı iyi bir öyle."

yer." Paisley gülümsüyor. "*Salty'nin* hamburgerini çok özledim. Siren."

"Dur tahmin edeyim. Eli sana da hamburger yemene izin vermiyor."

O iç geçirir. "Hamile kadınların kırmızı etin aşırı tüketiminin olası olumsuz sonuçlarından kaçınmak için düşük cıva içeren balık yemelerini öneren bir makale okumuş ve şimdi kırmızı etin tamamen kaçınılması gerektiğine inanıyor."

Kolumu onun koluna doluyorum. "Sana büyük, sulu bir bir hamburger alalım."

Bu tam olarak bir macera sayılmaz ama en azından ona yardım ediyorum. arkadaşım, gelecekteki çocuğunun babasının ne düşündüğüne bakmaksızın, gizlice istediği şeyi yiyor. Ve bu, Jaxon'ın bana mesaj atamaması konusunu aklımdan uzaklaştırıyor.

Harika. Şimdi yine onu düşünüyorum. Ugh. Jaxon'la olan bu aşk meselesi, Alan'la olanlardan daha zor. Eski sevgilimi hiç sevmediğimi kanıtlayan bir başka delil daha.

Bölüm 34

"Ne yanlış yaptığımı anlamıyorum." ~ Jaxon

Jaxon

Telefonumun bip sesini görmezden geliyorum. Bütün gün aralıklı olarak bip sesi çıkarıyor. Ofisimde çalışmakla meşgul olmama rağmen, sesini kapatmadım. Kapatamadım. Ya Blossom'a bir şey olursa?

Blossom. Telefonuma uzanırken ellerim titriyor. İki gündür mesajlarına cevap vermedim. Onun bildiği kadarıyla, başıma kötü bir şey gelmiş olabilir.

Ne kadar da pisliğim. Son mesajını açıyorum. Dakota ve Paisley ile çekilmiş bir fotoğrafı var. Kollarını arkadaşlarının omuzlarına dolamış, kulaklarından kulaklarına kadar uzanan bir gülümsemeyle poz vermiş.

Başparmağım cevap düğmesinin üzerinde duruyor ama cevap vermeden telefonu geri koyuyorum. Onunla ilgilenmeyeceğim. Kararımı uygulamalı ve Blossom kalbimi kırmadan ondan uzak durmalıyım.

Kapı kolu sallanıyor. "Jaxon," diye bağılıyor Miles kapıyı çalarken. "Orada olduğunu biliyoruz."

"Çalışıyorum!"

"Ben deneyeyim," diyor Zane, kapı kolu sallanmadan önce.
tekrar.

Kapı açılır ve Eli elinde bir anahtar tutarak içeri girer.
Ona kaşlarını çatarak bakarım. "Anahtarı nereden
buldun?"

"Bu binadaki her odanın anahtarı bende var."

"Ama ben distile fabrikası inşa edildikten sonra kilit
taktırmıştım." Eli omuz silker. "Ne demek istiyorsun?"

Ben iç çekerim. "Asla önemli değil. Ne yapıyorsun ne
burada burada burada bir

"

"Sanırım demek istediğin, Cumartesi günü burada ne yapıyoruz,
değil mi?" diyor Kai. "Bay İşkolik neredeyse senin kadar kötü."

"Paisley hamile olduğu için işine eskisi kadar zaman ayırmıyor,"
diyor Miles.

"Bütün gün buradaydı," diyor Zane.

"Herkes benim ofisimde ne yapıyor?" diye soruyorum, çünkü
bu anlamsız konuşma durdurmazsam sonsuza kadar sürebilir.

Kai omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok. Ağabeyimiz bizi aradı ve
buraya gelmemizi emretti."

Eli iç geçiriyor. "Ben size emretmedim."

"İyi haberlerin olduğunu söyledin. Aynı şey."

"İyi haber ne?" İyi bir haber işime yarayabilir. "Herkese aynı
anda söylemek istiyorum."

Tek eksik kişi Rhett. "Rhett'i bekleyeceğiz." "*Rumrunner*'da
bizimle buluşacak."

"*Rumrunner* mı? Neden söylemedin?" Kai tek kelime etmeden
ofisten dışarı fırlar.

Miles sırtlıyor. "Harika. Kai'nin Harper tarafından reddedilmesini
izleyeceğimiz bir akşam daha."

Zane ellerini ovuşturur. "Sence onu kaç kez reddedecek?"

İkisi olasılıkları tartışarak uzaklaşırlar. "Kapatın.

Onları takip edeceğiz," der Eli.

Gözlüklerimle oynarım. "Ben de gelmek zorunda mıyım? Meşgulüm."

"Cumartesi gecesi. Çalışmamalısın. Blossom'la çıktığına göre daha rahat olacağını düşünmüştüm."

Blossom. Neden her konuşma ona dönüyor?
Neden onu aklımdan çıkaramıyorum? Ya da kalbimden?

"Bir deneyin ortasındayım. Orada buluşuruz."

Eli kollarını göğsünde kavuşturur. "Bu haber seni ilgilendiriyor."
Masama yaslanır. "Sen bitirene kadar bekleyeceğim."

Maalesef yalan söyledim. Bir deneyin ortasındayım.
Bilgisayarımı kapatıyorum.

"Hadi bu işi bitirelim."

Otuz dakikadan az bir süre sonra gizli bara varıyoruz. Bir grubun sahneye çıktığı sahnenin yakınındaki bir masada oturan diğer kardeşlerimizin yanına oturuyoruz.

"Haber ne?" Oturduğumda sorarım. "Henüz
herkes gelmedi," der Eli.

"Ve önce kadeh kaldırmamız lazım." Kai, Harper bir şişe kaçak içki ve shot bardaklarıyla geldiğinde sırtıttı. "Nasılsın, Harper?"

"Cumartesi gecesi rafları doldurmak zorunda olmasaydım daha iyi olurdu

iyi "Yardım edebilir miyim?" Kai ayağa kalkar ama Harper ona ters ters bakar.

olurdu "Ben bence yardımcı yeterince yeterince diyemirıldanıyor bar
m." "Bu bir reddetme sayılır mı?" diye sorar Miles ve Kai onun kafasına vurur. "Ne? Sadece soruyordum."

"Bu bir reddetme sayılır mı?" diye sorar Miles ve Kai kafasına bir yumruk atar. "Ne? Sadece soruyordum."

"Uygun kurallar olmadan bahsi kimin kazandığını anlayamıyoruz," diyor Zane ve Kai ona homurdanıyor.

Miles bize kaçak içki doldurur ve dağıtır. "Kaçakçılara. Gizli yudumların ve gizli zulaların ustalarına. Partiyi canlı tuttuğunuz için teşekkürler."

"Partiyi ayakta tuttuğunuz için teşekkürler," kardeşlerim shotlarını içmeden önce tekrarlar.

Benimkini yudumlarım. Kardeşlerim etrafta iken sarhoş olmak kötü bir fikirdir. Ayrıca, aklımı başımda tutmayı tercih ederim. Sarhoş olup düşüncelerimin kontrolünü kaybetmekten hiç hoşlanmam. Duygularımın sabit ve kontrol edilebilir olmasını tercih ettiğim gibi, düşüncelerimin de kontrolünü elinde tutmayı severim.

"Geldik," diyor Rhett masamıza ulaştığında. Yalnız olmadığını fark edince kaşlarını çatıyorum. Dakota, Paisley ve Blossom da onunla birlikte.

"Onlar burada ne arıyor?"

"Kaba," diye mırıldanır Blossom. Zane ayağa kalkar ve ona sandalyesini uzatır. O da ona gülümser ve yanıma oturur. "Selam, inek çocuk."

"Merhaba."

Kaşları çatılır. "Ne oldu? Genelde sana inek çocuk dediğimde çılgına dönersin." Kaşlarını oynatır.

"Eli'nin önemli bir haberi var."

Hemen ciddileşir. "Her şey yolunda mı? Bir şey mi oldu? Ailen nerede? Onlar iyi, değil mi?"

Ve şimdi kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyorum. Ondan uzak durmak, ona sürekli anne babasının ölümünü hatırlatmam gerektiği anlamına gelmez.

Onu teselli etmek için ona uzanmak istiyorum. Ama cesaret edemiyorum. Bir dokunuşla yine onun tuzağına düşeceğim. Son iki gündür kendimi ondan uzak tutmak için yaptığım tüm çabalar boşa gidecek.

"Eminim iyilerdir. Kai ve Miles en son buraya geldiklerinde soyunup barda çıplak koşmaya karar verdiklerinden beri *Bootlegger'a* adım atmayı reddediyorlar."

Kız kıkırdar. "Dur tahmin edeyim. Bir meydan okumaydı."

Eli, herkesin dikkatini çekmek için masaya vurur. "Haberlerim var." Bakışları bana sabitlenir. "İyi haberler."

Devam etmediğinde, Rhett homurdanır. "Tahmin mi etmemiz gerekiyor?"

Dakota elini okşadı. "Huysuzlanma."

"Ne bekliyordun ki? Seni bütün gün görmedim. Seni eve götürüp biraz yalnız kalmak istiyorum."

Blossom arkadaşını izlerken iç çeker. Ona uzanmak isterim ama bunun yerine ellerimi yumruk yaparım.

"Söyle onlara," diye ısrar eder Paisley. "Yoksa ben söylerim."

"Ben istemeden herkese hamile olduğunu söylediğin gibi mi?"

"Annen tahmin etti."

"Tamam." Eli, Blossom'un bakışlarını karşılayıp gülümser. Kıskançlık beni kaplarken midem altüst olur ve boğazımda bir hırıltı yükselir. Kardeşim karıma gülümsememelidir.

Blossom omzumu okşar. "Sakin ol, inek çocuk."

Bir an için, duygularımın kontrolünü kaybetmeme neden olan bu kadının dokunuşunun tadını çıkarmaya izin veriyorum, sonra uzaklaşıyorum. Kaşları çatılıyor.

"Alan davayı geri çekti." Blossom şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Ve avukat masraflarını da o karşılayacak."

"Ne? Anlamıyorum. Avukatım bundan hiç bahsetmedi."

"Ona söylememesini rica ettim."

Blossom, Eli'ye şaşkın şaşkın bakar. "Ona söylememesini mi istedin? Avukatımla görüştün mü?"

"Davanın kayıtlı avukatı olduğu için onunla iletişime geçmek zorundaydım."

"

"Eli," diye homurdandı Blossom. "Lütfen açıklayın. Çünkü önce bana sormadan davamın savunmasını devralmış olamayacağını biliyorum."

"Sana söylemiştim," diye fısıldar Paisley. "Özür dilemeyeceğim."

Blossom'un burun delikleri genişler ama Eli, o konuşmaya başlamadan önce elini kaldırır. konuşmadan önce elini kaldırır.

"Belli ki kardeşim için endişeleniyorsun. O da senin için endişeleniyor. seni önemsiyor. Ben istememiştim istemedim senin zor bu bu bulut bulutun üzerinde bulut

Üzgünüm, Blossom. Ama üzgün değilim. Kardeşime ve onun değer verdiği insanlara her zaman göz kulak olacağım."

Evliliğimizin üzerinde mi? Alan'ın davası olmasaydı, evlenmemiz için hiçbir neden olmazdı.

"Evliliğin iptalini ayarlayabilir misin?" diye Eli'ye soruyorum.

Blossom nefesini tutar. "İptal mi? Sen istiyorsun
istiyor bozmak mi istiyorsun?"

"Evlendiğimizde böyle anlaşmıştık." "Evlendiğimizde mi?"

Kaşlarım çatıldı. "Evet, evlendiğimizde. İçki mi içtin?"

O geri çekilir. "Beni sarhoş olmakla mı suçluyorsun?"

Gözlüğümü burnuma ittiğimde, parmağını yüzüme doğru uzatır.

"Hayır. Ciddi bir tartışma yaparken, aptalca ve sevimli davranamazsın."

"Neler olduğunu anlamıyorum. Alan davayı geri çektiğinde evliliğimizi feshetmeye karar vermiştik. Alan davayı geri çekti. Dolayısıyla, evliliğimizi feshetme zamanı geldi."

"Bu yüzden, evliliğimizi iptal etmenin zamanı geldi," diye taklit eder.

Ayağa fırlar ve sandalye arkasında yere düşer. "Sen sosyal açıdan beceriksiz değilsin. Sen bir pisliksin." Parmağından alyansını çıkarır. "Sen evli olmak istemiyorsun. Al. Alyansını al." Bana fırlatır. Yakalamaya çalışırım ama masanın üzerinden uçar ve yere düşer.

"Ve ben içki içmedim." Moonshine şişesini alır ve kalan sıvıyı kafama döker. Tamamen ıslandığımda, şişeyi masaya vurur. "Göt herif," diye bağırır ve ayaklarını yere vurarak uzaklaşır.

"Sana inanamıyorum. Senin Raider kardeşlerin arasında en iyisi olduğunu sanıyordum." Dakota başını sallar ve Blossom'un peşinden gider.

Paisley ayağa kalkarken iç çeker. "Ortalığı batırdın. Ve ıslak tişörtünden bahsetmiyorum."

Bir kez o gittiğinde, ben sor kardeşlerime kardeşlerime "Ne
yaptım yaptım yaptım yaptım yaptım

Bölüm 35

"Ve şimdi erkeklere neden güvenmediğimi biliyorsun." ~ Blossom

Blossom

"Blossom!" Dakota peşimden koşuyor ve ben adımlarımı hızlandırıyorum. Harper önümü keser. "Arka koridoru kullan. Kimsenin bilmediği bir depo odasından çıkış var."

"Hayatımı kurtardın."

Elimi sıkıyor. "Jaxon ne yaptı bilmiyorum ama sen güçlüsün. İyi olacaksın."

Çok tatlı davranıyor ama onun nezaketini kabul edemem. Öfkemi biraz daha tutmam lazım. Adanın yarısının önünde bu barda dağılmamam lazım. Herkes benim aptal bir kız olduğumu düşünecek. Ben aptal bir kız değilim.

Ben bir triton tarafından baştan çıkarılmış bir aptalım. Erkek sirenlerin varlığından hiç haberdar değildim. Jaxon'ın sosyal becerileri olmayan bir inek olduğunu sanıyordum. Ha! O, istediğini elde eden ve şimdi benden bıkan bir pislik.

Son iki gündür bana mesaj atmayı reddettiğinde, bunu anlamalıydım, çünkü görmezden gelinmenin beni ne kadar endişelendirdiğini biliyordu.

Alan'a yalan söylememeliydim. Yalan söylemeseydim, Jaxon'ın kocamış gibi davranmak zorunda kalmazdım. Ve tüm bu maskaralık yaşanmazdı.

Artık "keşke"ler yok. Geçmiş değiştiremem. Olan oldu.

"Teşekkürler."

Harper başını salladıktan sonra beni arka koridora doğru itti. "Git. Dakota ve Paisley peşinde."

Öyle mi? Omzumun üzerinden bakıyorum. Dakota ve Paisley kalabalığın içinden ilerliyorlar. Beklemiyorum. Arka koridordan depoya koşuyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Kahretsin. Burası çok karanlık. Işık düğmesini arıyorum ama yerine bir şişeye çarpıyorum. Şişe yere düşüyor. Buradaki gizli çıkışı nasıl bulacağım?

"Blossom!" Dakota kapıyı yumruklarken bağıyor. "Orada olduğunu biliyoruz."

Cevap vermiyorum. O böyle bir şey bilmiyor.

"Ben Smuggler's Hideaway'de doğup büyüdüm," diyor Paisley. "Sen adanın varlığından haberdar olmadan önce Rumrunner'ın gizli çıkışından kaçıyordum."

"Ne kadar yabancı olduğumu hatırlattığın için teşekkürler olduğumu hatırlattığın için teşekkürler."

Kapı birden açılır. Kilitli bir kapının bu ikisini dışarıda tutmayacağını bilmeliydim.

Koridordaki ışığın yardımıyla, Paisley ve Dakota'nın içeri girmesini izliyorum. Paisley tereddüt etmiyor. Doğruca ışık anahtarına yöneliyor.

"İyi misin?" Paisley kapıyı kapattıktan sonra Dakota sorar

"Sence ne?"

"Korkarım. Aptalca bir soru."

"Kafam karıştı." Paisley gözlüklerini burnuna itti ve bu hareket bana Jaxon'ı hatırlatınca midem düğümlendi. "Evliliğin feshine razı oldun mu, olmadın mı?"

"Daha önce evliliğin feshine karar vermiştik. Evlilik sahteyken. Çıkmaya başlamadan önce." Alt dudağım titriyor ve gözlerim yanıyor, ama ağlamayı reddediyorum. Henüz değil. "Sanırım Jaxon bizim ilişkimizin sahte olduğunu hep düşünmüş."

Dakota ellerimi tutar. "Hayır. Bu doğru değil."

"Nereden biliyorsun? İki gündür beni görmezden geldiğini biliyor musun?"

"Mesajlarına cevap vermemesinin birçok nedeni olabilir," diyor Paisley.

"Mesela?"

"İşine daldı. Telefonunu tuvalete düşürdü. tuvalete düşürdü."

Dakota homurdandı. "Bu bir kez oldu. Artık bu konuyu kapatabilir miyiz bırakacak mısın?"

Paisley burnunu kırıştırır. "Elini kirli tuvalet suyuna soktun. Hayır, unutmayacağım."

Onlar tartışırken, ben odayı taradım. Bu gizli çıkış nerede? Burası bir gizli bar ama gizli bar kısmı turistler için, değil mi? Burada gerçekten yasak döneminden kalma gizli bir çıkış yok, değil mi?

"Sahte duvarın arkasında," diyor Paisley.

"Bana nerede olduğunu gösterir misin? Buradan çıkmam lazım." "Yalnız kalmanı istemiyorum," diyor Dakota.

"Bu barda kalamam. Beni sevmeyen sevdiğim adamla aynı binada kalamam." Gözyaşlarımla akmasını engellemek için burnumu çekiyorum. "Neden beni seçmedi? Kimse beni seçmiyor."

Dakota kollarıyla beni sarar. "Üzgünüm."

"Özür dileme. Özür dileme." Annemle babam öldükten sonra, tek duyduğum şey tekrar tekrar "üzgünüm" demektir. Bunlar sadece kelimeler. Hiçbir anlamı yok. Hiçbir şeyi değiştirmiyorlar.

"Tamam. Üzgün değilim. Jaxon tam bir pislik. Hadi gidip sarhoş olalım ve onu unutalım."

Ondan uzaklaşırken gülüyorum. "Sen içki içmiyorsun, o da hamile."

"Senin dairenize gidip tonlarca sağlıksız yemek yiyip korku filmi izleyebiliriz," diyor Paisley.

"Güzel bir öneri, ama gerçekten yalnız kalmak istiyorum."

Paisley elimi sıkıyor. "Ama yalnız değilsin. Jaxon'la aranızda ne olursa olsun, bu hiçbir şeyi değiştirmez. Sen hala benim arkadaşımsın."

"Ve benim de," diye ekliyor Dakota. "En iyi arkadaşım. En iyi arkadaşlık statüsünü iptal edemezsin. Bu yasak."

"Benimle rollercoaster'a binmeyi reddedersen bile mi?"

Kızgın bir ifadeyle bakıyor. "Rollercoaster'a bindim."

"Ve pantolonuna işedin."

O öfkeyle nefes alır. "Altıma işemedim!"

"İkiniz çok tatlısınız ve sizi çok seviyorum, ama işler değişiyor. Yakında bir bebeğiniz olacak." Paisley'in hala düz olan karnına başımı sallıyorum. "Ve yakında bir düzine bakıcı çocukla meşgul olacaksınız."

"Bir düzine demezsin," diye mırıldanıyor

Dakota. "Ve ben olabileceğim en iyi teyze olacağım."

Ama onların kız kardeşi olmayacağım. Bir kez daha, ailem olmadan yalnız kalacağım. Ne aptalım. Bir aile bulmak için o kadar hevesliydim ki, Raider kardeşlerin kız kardeşi olma fikrini hiç tereddüt etmeden kabul ettim. Kalbimi çelik gibi sert tutmalıydım.

"Jaxon'la hiç evlenmemeliydim."

"Eski kocan mirasının yarısı için sana dava açmamalıydı," diyor Paisley.

"Erkekleri seçmekte gerçekten ustayım, değil mi? Belki de bir manastıra katılmalıyım. Rahibeler bira yapar mı? Belçika'da bira yapan rahipler var, neden rahibeler yapmasın? Bir manastır açıp bira fabrikası kurabilirim. Adını "Bira yapan rahibeler" koyacağım. Kâr amaçlı bira üretiyor olsak da, dini bir kuruluş olduğumuz için vergi

"İyi soru. Genellikle..."

"İyi soru. Genellikle..."

Dakota, Paisley'i durdurmak için elini kaldırdı. "Şu anda ciddi rahibe bira fabrikası açmayı mı tartışıyorsunuz?"

"Bence doğru terim manastır bira fabrikası olmalı."

O inler. "Bira üreten iki kadınla en iyi arkadaş olmak zorunda kaldım."

"Üzülme. Sana seçenek sunmadım."

"Blossom!" Jaxon kapıyı çalarken seslendi.

"Ona nerede olduğumu kim söyledi?" diye fısıldarım. "Harper beni ele verdiyse, ona çok kötü bir şaka yapacağım. Kimya mühendisliği diploması olan bir kadına bulaşmamayı dileyecek."

"Harper'ın seni ele verdiğini sanmıyorum," diye fısıldadı Paisley. "Jaxon adalı. Buraya gizli bir giriş olduğunu biliyor."

"Ve sen ön kapıdan çıkmadın," diye ekler Dakota. "Başka nerede olabilirdin ki?"

Tuvalette, gözlerimden yaşlar akarak.

"Blossom! Konuşabilir miyiz?"

Dalga mı geçiyor? Şimdi mi konuşmak istiyor? Bütün ailesinin önünde beni küçük düşürdükten sonra. Bütün ailesi mi? Hayır, bütün bar mı? Kahretsin. Smuggler's Hideaway adasının bütün sakinleri muhtemelen şimdiye kadar öğrenmiştir.

"Onunla konuşmak ister misin?" diye sorar

Paisley. "Hayatta olmaz."

Omzuma hafifçe vurur. "Ben yanıdayım." Karşı duvara yürür ve bir kol gibi bir şişeyi çeker. Duvar kayarak bir kapıyı ortaya çıkarır.

Ona doğru koşarım ama elim kapı kolunda dururum. "Nereye gideceğim? O benim nerede yaşadığımı biliyor."

"Prohibition Beach'e git. Seni oraya kadar takip etmez. Eli'nin babası evi terk etmeden önce ailenin Eli'nin doğum günü partisini yaptığı yer orası."

Babasını kaybeden on dört yaşındaki çocuğa içtenlikle sempati duyuyorum. Babasını kaybetmek çok kötü bir şey. Bunu çok iyi bilirim. Ama benim babam beni terk etmeyi seçmedi. O benden alındı. Babasının seni terk etmeyi seçmesi daha da acı verici olmalı.

Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırıyorum. Beni hiç düşünmeden terk eden adama burada ciddi ciddi sempati duyduğumu sanmayın. Hepimizin bir geçmişi, sorunları ve hassas noktaları vardır. Bu, Jaxon'a ailesinin önünde evliliğimizi feshedeceğimizi söylemesi için bir mazeret oluşturmaz.

Beni seçtiğini sanıyordum. Beni istediğini sanıyordum. Yine yanılmışım

"Blossom. Konuşabilir miyiz lütfen?" Jaxon kapıdan soruyor
"Prohibition Beach. Anladım."

"Git. Onu oyalarız. Ama daha sonra seni aradığımda cevap vermeni bekliyorum," diyor Dakota.

"Cevap vereceğim." Telefonuma her zaman cevap veririm.

Telefonum cebimde titriyor. Düzeltme. Bir pislik beni aramadıkça telefonuma her zaman cevap veririm.

Kapı kolu sallanır ve Paisley beni gizli kapıdan dışarı iter, ardından kapıyı arkamdan çarparak kapatır.

Dışarıya çıkarken tökezlerim ve kendimi bir ara sokakta bulurum.

"Hey!" Sarhoş bir çift bana doğru sendeleyerek geliyor. "Gizli bar nerede? Bulamıyoruz."

Turistler, gizli barın yerini öğrenmeden önce bir bilmeceyi çözmek zorundadır. Paisley beni işe aldıktan sonra bana söylediği ilk şeylerden biri, *Rumrunner*'ın yerini kimseye söylemememdi. Bu, Smuggler's Hideaway'in kuralıdır.

"Sağa dönün. İkinci sokak."

"Teşekkürler!"

Smuggler's Cove'un arkasındaki, çöp konteynırlarının bulunduğu sokağa vardıklarında bana teşekkür etmeyecekler.

Zorla gülümserim ve onların yanından geçip sahile doğru ilerlerim. Prohibition Beach, tahta kaldırımın diğer tarafında bulunan küçük bir plajdır.

Yerel halk bana yan gözle bakıyor ama ben sahile ulaşp boş olduğunu görene kadar yüzümdeki gülümsemeyi koruyorum. Peki sonra?

O zaman barajı yıkıyorum.

Bölüm 36

"Kardeşlerim bana öğretmeyi teklif ettiğinde kilit açmayı öğrenmeliydim." ~ Jaxon

Jaxon

"Cidden neyi yanlış yaptığını mı soruyorsun?" diye sorar Eli.

"Senin neyi yanlış yaptığını ben bile biliyorum," der Miles.

Gözlüklerimi kaldırıp burun köprümü ovuşturuyorum.

"Bilmeceyi bırakabilir miyiz? Neyi yanlış yaptığımı söyle yeter."

"Dostum." Miles başını sallar. "Onu incittin."

Kalbim sıkışır. Blossom'un asla incinmesini istemiyorum.

"Muhtemelen böylesi daha iyi."

"Sen sen dalga mı ben dalga muhabbet Rhett
hırıldıyor. "O kadın seni seviyor, sen de onu

seviyorsun. Bu durumu düzeltmelisin."

"Ama işler zorlaşınca hemen gitti." Kafamı sallıyorum. "Asla benimle kalmayacak."

Eli iç çeker. "Bunu fark etmeliydim."

Kaşlarım çatılır. "Neyi fark etmeliydin?"

"Babam bizi terk ettiğinden beri terk edilme korkusu yaşıyorsun." Ben somurtuyorum. "Korkmuyorum."

"Bu yüzden sevdiğin kadının peşinden koşmak yerine burada oturmuş bizimle bunu tartışıyorsun."

Sinirleniyorum. "Blossom'u sevmiyorum."

"Eğer şimdi onun peşinden gitmezsen, seni asla affetmeyecek. Onu sonsuza kadar kaybedeceksin," diyor Rhett ve midem bir anda yere düşüyor.

Blossom'un olmadığı bir hayat düşünemiyorum. Odayı aydınlatan gülümsemesi, şapşal şakaları, tanıştığı herkesle arkadaş olabilmeye yeteneği. Benim ne kadar inek olduğumu umursamıyor. Onu öpene kadar benimle bu konuda dalga geçiyor. Sonra tutkuyla patlıyor.

Bu, hayatımın geri kalanında her gece yaşamak istediğim bir tutku. Onunla günlerimi geçirirken. Kahretsin. Rhett haklı. Onu seviyorum. Eli de haklı. Beni terk edeceğinden korkuyordum.

Bu yüzden onu uzaklaştırdım. Onu ne kadar incittiğimi bilerek iki gün boyunca onu görmezden geldim. Sonra, aslında istediğim şey yaşlanana kadar onunla evli kalmak olmasına rağmen, evliliğin feshini talep ettiğimi açıkladım.

Eli sıırıttı. "Anlamaya başladı."

"Ne yapacağım?" diye soruyorum. "Onu kaybedemem."

Kai beni koltuğumdan itti. "Peşinden git. Onu kovalayın. Onu seçtiğini göster."

Barı taradım. "Nereye gitti?"

Kardeşlerime sordum, ama bardaki hemen hemen herkes arka koridoru işaret ediyor. Tereddüt etmiyorum. Koridora koşarken kalabalık bana yol veriyor.

Tuvaletler, Harper'ın ofisi ve bir depo odası buradaydı. Tuvaletleri ve ofisi görmezden geldim. Depo odasında gizli bir çıkış vardı. Eminim o oradadır. Kulağımı kapıya dayadığımda, boşuk sesler duydum. Seni buldum.

Kapıyı çaldım. "Blossom! Konuşabilir miyiz?"

Birkaç saniye bekledim ama cevap vermedi, tekrar kapıyı çaldım. "Blossom. Konuşabilir miyiz lütfen?"

Hâlâ cevap vermiyor, ben de kapıyı deniyorum. Kilitli. Kardeşlerimden birine kilidi açmasını mı isteyeyim? Karar veremedim, bir hışırtı duyuyorum. Kahretsin. Arka kapıdan kaçıyor.

Onu arıyorum, çünkü aramamı görmezden gelemeyeceğini biliyorum, ama sanırım benim aramamda bir istisna yapabiliyor, çünkü cevap vermiyor.

Kapıyı yumruklarım. "Blossom!"

Kapı açılır ama karşımda Blossom yok. Dakota ve Paisley bana öfkeyle bakıyorlar.

"Nereye gitti? Bu durumu düzeltmem lazım."

Dakota kollarını göğsünde kavuşturur. "Onu incittin. Erkek arkadaşımın kardeşi olman umurunda değil. Ben de seni inciteceğim."

"Öyle demek istemedim."

"Hatalarının farkında mısınız?" diye sorar Paisley, ben de başımı sallarım. "Ve onun için savaşmaya hazır mısınız? Onun için savaşacak birine ihtiyacı var."

"Hazırım." Ve gerçekten hazırım. Korkumdan dolayı ona kötü davranan bir aptaldım. Onunla konuşup korkularımı açıklamalıydım.

"Prohibition Beach'te."

"Prohibition Beach mi?" Kahretsin. Orası, babam bizi terk etmeden önce Eli'nin on altıncı yaş günü partisini yaptığımız plaj. Oraya hiç gitmem. Hatırlamak istemiyorum. Ama Blossom'u kaybetmek bir seçenek değil.

Paisley omzumu sıktı. "Onun için savaş, Jaxon. Sana onun yerini söylediğimde doğru kararı verdiğimi göster. Çünkü bunun için bana çok kızacak."

"Tamam." Gizli çıkışı işaret ediyorum. "Arkamdan kapıyı kilitler misin?"

Onun onayını beklemeden viski şişesine koşup onu öne çekerim. Sahte duvar yerinden kalkıp gizli çıkışı ortaya çıkarmak için bir klik sesi çıkar. Dışarıya koşup sokağa inerim.

İnsanlar bana el sallayıp selam veriyorlar ama ben onları görmezden geliyorum. Acelem var. Blossom'a ulaşmam lazım.

Prohibition Beach'e vardığımda, kıyıya yakın kumlarda tek başına çömelmiş bir silüet görürüm. "Blossom," diye seslenirim yaklaşırken.

Bana karşı duruyor. Yanakları gözyaşlarıyla ıslanmış, gözleri ağlamaktan şişmiş ve kan çanağına dönmüş. Kahretsin. Bunu ona ben yaptım. Onu incittim.

"Özür dilerim."

Başını geriye yaslayıp gökyüzüne doğru bağılıyor. "Özür dilemekten vazgeç. Annemle babam öldüğünde özür dilemenin bir anlamı yoktu. Şimdi de bir anlamı yok."

"Ailemin önünde evliliğimizi iptal ettirebileceğimizi söylememeliydim."

Kızgın bir şekilde bakıyor. "Ailenin önünde mi?" "Seni incitmek istemedim."

"Ailenin önünde konuştuğun için beni incittiğini mi düşünüyorsun?" Kafasını sallar. "Git. Git buradan."

"Bu konuyu çözene kadar hiçbir yere gitmiyorum."

"Çözülecek ne var ki? Ben seni seviyorum, ama sen evliliğin feshini istiyorsun. Çözülecek bir şey yok."

Kalbim durdu. "Beni seviyor musun?"

Gözlerini devirdi. "Tabii ki. Senin kardeşlerine şaka yapmak için benim çılgın fikrimi kabul ettiğinde seni sevdiğimi fark ettim. Gerçi..." Burnunu kırıştırdı. "Ondan önce de sana aşık olduğumu biliyordum. Muhtemelen Alan'ın paramı çalmasını engellemek için beni evlendirmek için mahkemeye koştuğun andan itibaren."

Onun sözleri içimi ısıttı. Her şey kaybolmuş değildi. Ona uzandım ama o ellerimi itti.

"Bana dokunma, Jaxon."

Bana taktığı takma ad yerine gerçek adımı kullanması beni rahatsız etti.

"Petal..."

"Bana Petal deme. Ben senin Petal'ın değilim. Senin hiçbir Şeyin değilim. Evliliğin iptalini istiyorsun, hatırladın mı?"

"Ben bir aptalım."

"Benim sana karşı çıkmamı bekliyorsan, uzun süre bekleyeceksin."

Onun küstahlığına gülümsemek isterdim, ama glmsersem beni okyanusa atacağından korkuyorum.

"Senin benimle aynı fikirde olmanı beklemiyorum. Gelecekte sık sık benimle aynı fikirde olmayacağını bekliyorum."

Kaşlarını attı. "Gelecek. Ne geleceği? BoŐanıyoruz, unuttun mu?"

"Evliliğin iptal edilmesini istemiyorum. Seni seviyorum. Karım olmanı istiyorum."

Ağzı açık kalır. "Beni seviyor musun? Bunu gösterme Őeklin çok tuhaf."

Bu sefer ona uzandığımda, ellerini tutmama izin veriyor. "Seni seviyorum ama korkuyordum."

"Benden mi?" Kaşlarını kaldırır. "Daha önce hiç korkutucu olduğum söylenmemiŐti. Jason kılığına girdiğim zaman hariç, ama o zaman Cadılar Bayramı'ydı ve arkadaşlarım bana meydan okumuŐtu."

"Senden korkmuyorum. Beni terk edeceğinden korkuyordum."

"Neredeydim ben..." Sesi kesilir ve içinden küfür eder. "Ben bir aptalım. Fark etmeliydim."

Ellerini sıktım. "Ben fark etmedim ki, sen nasıl fark edecektin?"

"nk deniz hıyarıdan daha fazla sosyal becerim var."

Kaşlarımı attım. "Benim sosyal becerilerim var."

"Jaxon, benim inek oğlum, seni tüm kalbimle seviyorum, ama sosyal beceriler ve kişisel farkındalık senin uzmanlık alanın değil."

"Beni tüm kalbimle seviyor musun?"

"Evet. Seni tanıyorum. Şimdi her Şey anlaŐılıyor. Neden beni hiç evine davet etmedin. Neden son iki gün boyunca beni görmezden geldin."

Neden evliliğin iptalini istedin. Bana çok fazla aşık olmaktan korkuyordun çünkü terk edilme sorunların var."

Boğazımı temizledim. "Öncelikle, seni evime hiç davet etmedim çünkü evimi umursamıyorum. Orası sadece uyuduğum bir yer. Benim evim değil."

"İyi. Çünkü birkaç kez oradan geçtim ve farklı katlı evleri pek sevmem."

"İkincisi, Alan davayı geri çektiği için evliliğimizi feshetmeye karar verdiğimiz için iptal talebinde bulundum. Anlaşmayı değiştirmeyi hiç konuşmadık."

"Ama seks yaptık, çıkmaya başladık ve aşık olduk."

Kaşlarımı çattım. "Varsayımda bulunmak istemedim."

"Bir anlaşma yapalım."

"Ne tür bir anlaşma?" diye soruyorum, kalbim güm güm atıyor. Benden ayrılacak mı? Beni sevdiğini söylemişti.

"Bundan sonra ikimiz de birbirimizin ne düşündüğünü veya hissettiğini tahmin etmeyeceğiz."

"Yüzüğümü parmağına geri takarsan bu anlaşmayı kabul ederim."

parmağı
ma
takarsa
n kabul
ederim."
"Evliliğin iptal edilmesini istemiyor musun?"

"Hayır. Seni istiyorum. Sevdiğim kadınla evlenmek istiyorum. "Her

şeyi tersine yaptık. Evlendik ve sonra aşık olduk.

Aşkıma. Dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Umurumda değil."

O gülümsüyor ve bu benim kalbimi ısıtıyor. Onu geri aldım, benim

aşık."

Petal. Elini elimden çekip bana sallıyor. "Yüzük, lütfen. Sonra

öpüşebiliriz."

"Bu kumsalda seks yapmayacağım." O

sırıttırıyor. "Meşhur son sözler."

Bölüm 37

Harper – erkek çocuklara ayıracak zamanı ve sabrı olmayan bir kadın

Harper

Ayak parmaklarıma dokunmak için öne doğru uzanırken sırtımı ovuşturuyorum. Smuggler's Hideaway'de festival olmadığı cumartesi geceleri genellikle sessiz geçer. Ölü gibi sessiz değil. Ama normalde kimseyi dışarı atmam gerekmediği için sessiz.

Ama Jaxon Raider'ı kovmak için can atıyorum. Ne yaptığını bilmiyorum ama bir kadının kafasına bir şişe kaçak içki döktüğü herhangi bir erkek muhtemelen bunu hak etmiştir.

Jaxon ve karısı Blossom arasındaki kavganın haberi yayılınca, Smuggler's Hideaway'in meraklıları ortaya çıkmaya başladı. En azından gösteriyi izlerken bira ve yemek sipariş ediyorlar.

Dakota ve Paisley, Blossom olmadan arka koridordan çıkıyorlar. Ama Jaxon görünmüyor. Onlara doğru ilerliyorum.

"Lütfen Blossom ve Jaxon'ın gizli çıkışı kullandıklarını ve depomda öpüşmediklerini söyle. Yine tavan vantilatöründen sütyen kurtarmak için merdiveni çıkarmak için vaktim yok."

Dakota kıkırdar. "O hikayeyi duymak istiyorum." "İnan bana. Bütün bar duydu."

O yüzünü buruşturur. "İğrenç."

"Aynen öyle."

"Endişelenmene gerek yok," diyor Paisley. "Gizli çıkıştan çıktılar."

Uff. "İnsanların gizli çıkışı bilmelerinden bu kadar memnun olacağımı hiç düşünmemiştim."

O burun kıvrır. "Hatırladığım kadarıyla, burada çalışmaya başlamadan önce gizli çıkışı biliyordun."

"Evet, ama şimdi burası benim ve insanların depomu rahat bırakmalarını istiyorum."

Kai yanıma yaklaşır ve ben iç çekerim. Yine başlıyoruz.

"Depoyu temizlemene yardım ederim." Açıkça cinsel imada bulunduğunu anlamamışım gibi kaşlarını kaldırır.

Cevap vermeden uzaklaşıyorum. Cevap vermek Kai'ye bir şans olduğunu düşündürür. Ama yok.

"Yak!" diye bağırır Miles.

"Bu gece iki reddedilme oldu," diye ekliyor Zane.

"İlkinin reddedilme olduğundan emin değilim."

"Bunu, bahsi kazanmak istediğin için düşünüyorsun."

Bir bahis mi? Raider kardeşler bu gece Kai'yi kaç kez reddedeceğime bahis mi oynuyorlar? Tipik. Miles yirmi bir yaşına girdiğinden beri bu kardeşler başımın belası oldular. Küçük kardeşlerini gizlice içeri sokabileceğini sandı. Sanki adadaki herkesin yaşını bilmiyormuşum gibi.

Kapı açılır ve ben iç geçiririm. Bu gece kapasitemize yaklaşıyoruz. Ben de sessiz bir cumartesi olacağını düşünmüştüm. Artık yapabileceğim bir şey yok. Kapı görevlisi Trent'e kapasite sorunu hakkında uyarıda bulunmak dışında.

Bardan geçerken, Blossom ve Jaxon'a neredeyse çarpıyordum. El ele tutuşmuşlar ve Blossom kulaklarından kulaklarına kadar gülümsüyor. Sanırım aralarını düzelttiler.

"Seni burada göreceğimi beklemiyordum."

Gözlerini devirdi. "Raider kardeşler telefonumu patlatıyorlardı."

Jaxon kaşlarını çatı. "Onlarla konuşacağım. Telefonunu görmezden gelemediğin için seni kullanmamaları gerekir."

Bu ikisi birlikte çok sevimli. Belli ki birbirleri için yaratılmışlar.

"Sorunlarınızı çözdüğünüze sevindim."

Jaxon kolunu Blossom'un omzuna atar ve onu kendine çeker.

"Ben her şeyi mahvettim ama o beni affetti."

"Şanslı adamsın."

"Evet." Blossom'a bakar. "Öyleyim."

"Jaxon! Jaxon! Jaxon!" kardeşleri slogan atıyor.

"Oraya gitsen iyi olur. Bağırışlar müziğin sesini geçerse grup sinirlenir ve geri gelmez."

Yalan söylüyorum. Grubun umurunda bile değil. Ama ben aile

Kalabalığın arasından geçerek bara ulaşıyorum. Barın arkasına geçip "şık" buzdolabına yöneliyorum. Burası, düzenli müşterilerin nadiren sipariş ettiği şeyleri sakladığım yer. Eğilip aradığım şişeyi bulana kadar dolabı karıştırıyorum.

Ayağa kalkıp arkamı döndüğümde, Kai barın karşı tarafında durmuş, mavi gözleriyle bana ateşli bir şekilde bakıyor. O gözlerdeki vaat beni neredeyse titretir.

Bekledim. Onun çocukça bir yorumda bulunmasını ya da aşırı cinsel imalarda bulunmasını bekledim. Ama öyle yapmadı. Gülümsedi ve el salladıktan sonra Raider masasına geri döndü.

Bunun ne anlama geldiğini düşünmeye vaktim yok. Dokuz şampanya kadehi alıp kalabalığın arasından geçerek Blossom ve Jaxon'ın yanına gidiyorum.

"Tebrikler," diyorum ve şişeyi masaya koyuyorum. "Mevcut."

Blossom sandalyesinden kalkıp bana sarılır. "Teşekkürler. Sen çok tatlısın."

Kıkırdayarak gülüyorum. Daha önce kimse bana tatlım dememişti. Genelde ya baş belası ya da kaltak derlerdi. Spoiler uyarısı. Bir saat geç geldiğin için maaşından kesinti yaptığım için kaltak değilim.

"Senin adına sevindim." Ondan uzaklaşıp şampanya kadehlerini masaya koyuyorum.

"Sen gizli bir romantiksin," diyor Kai ve ben ona kaşlarımı çatıyorum. "Benim ne olduğum seni ilgilendirmez."

"Bu üç oldu!" diye bağırır Zane.

"Üç değil," diye itiraz eder Miles.

Onlara sert bir bakış atarım. "Siz ikiniz de onun kadar olgunlaşmamışsınız." Miles gülümser. "Sen olgunlaşmamış diyorsun, ben genç diyorsun."

"Kardeşlerini buraya ilk kez gizlice getirdiğinde seni polise ihbar etmeliydim."

Kai kaşlarını oynatır. "Kelepçe kullanmaktan hoşlanıyorsun. Bunu bilmek iyi oldu."

Eli ona homurdanır. "Yeter. Harper seninle hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtti. Onu rahat bırak. Sana daha iyisini öğrettim. Kadının seçimine saygı göster."

Ona gülümserim. "Seni her zaman sevmişimdir."

Paisley iç çeker. "O oldukça iyi bir adamdır." Eli şampanya kadehini alır ve Paisley ona hırlar. "Hamilelik polisi gibi davranmadığı zamanlar hariç."

"Alkol almamalısın."

Kadehini geri alır. "Yarım kadeh içerim. Ayrıca, şampanya olmadan yeni bir kız kardeşim olduğu için kadeh kaldırmamız mümkün değil."

"İnatçısın."

"Haklıyım."

Jaxon şampanya şişesini açar ve herkes alkışlar. Ben geri çekilmeye başlarım.

"Kal," diyor Kai. "Kadeh kaldırmaya katıl."

"Üzgünüm. Yeterli bardak yok."

Birasını başka bir bardağa döker. "Bunu kullanırım. Sen benim bardağımı alabilirsin."

Elimi kaldırırım. "Hayır, teşekkürler."

"Hadi ama. Ne var bunda?"

"Benimle bir şansın olduğunu düşünmeni istemiyorum."

Gözlerini kırıştırır. "Seninle bir şansım yok mu? Belki çok küçük bir şansım vardır."

"Hayır. Minicik, küçücük bir şans bile yok."

"Neden?" O kaşlarını çatı. "Ben iyi biriyim. Eğlenceliyim. Oldukça yakışıklıyım." Göz kırptı.

"Sen hiçbir şeyi ciddiye almayan bir şapşalsın."

Burnunu kırıştırır. "Ciddi olmanın nesi eğlenceli ki?"

Ve işte böyle. Neşeli tavırları bir anda yok olur ve öfke alevlenir. "Hayat eğlenceli değil. Hayat zor bir iş. Hepimizin milyarder kardeşi yok."

Eli ellerini kaldırır. "Beni bu işin dışında bırak."

"Üzgünüm, Eli. Ama yapamam. Bu çocuk ruhlu adama kaldıramayacağı bir iş verdiğin sürece yapamam."

"Hey!" Kai göğsünü şişirir. "İşimi gayet iyi yapabiliyorum başa çıkabilirim."

"Bu yüzden *Buccaneer's*'tan sipariş ettiğim viski bu hafta geç geldi ve cumartesi gecesi, zaten yoğun olan bir zamanda barı stoklamak zorunda kaldım."

"Bu bir gözden kaçma."

Bir gözden kaçma mı? Sanki bu durumdan hiçbir sorumluluğu yokmuş gibi konuşuyor.

"Bu yüzden sana asla bir şans vermeyeceğim. Hiçbir şeyi ciddiye almıyorsun. Bu öğleden sonra viski bittiği için iş kaybettim. Ve eminim ki benim hatam yüzünden bitmedi."

"Üzgünüm."

Elimi kaldırıyorum. "Durumu düzeltmeye niyetin yoksa özür dileme. Zamanımı boşa harcıyorsun."

Topuklarımı döndürür ve uzaklaşırm. Kai Raider'ın beni cezbetmesine inanamıyorum. O bir çocuk ve şapşal. Çocuklara veya şapşallıklara ayıracak vaktim yok. Yönetmem gereken bir bar var. Para kazanamazsam sığınabileceğim bir ailem yok.

Bölüm 38

"Bu kadar mutlu olabileceğimi hiç düşünmemiştim." ~ Blossom

Blossom

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyorum,

ev.

iyiydi."

Jaxon omuz silkiyor. "İyi. Gezdiklerimiz evlerin hepsi

"İyi olanı istemiyorum. Sonsuza kadar kalabileceğimiz bir ev istiyorum."

"Petal, bu konuda çok mu baskı yapıyorsun?"

"Ailem öldüğünden beri bir evim yok. Bir ev istiyorum," diye ısrar ediyorum.

"Tamam." Yanağıma öpücük kondurur. "Hadi sana bir ev bulalım."

Arabadan inip el ele tutuşarak eve doğru yürüyoruz. Şimdiden çok sevdim. Evin etrafını saran bir verandası var. Salıncakta oturup viski veya bira içerek gün batımını izlediğimizi hayal edebiliyorum.

Kapı açılır ve emlakçımız Jade dışarı çıkar. "İlk izlenimleriniz?" diye sorar.

Gülümsüyorum. "Parlak kırmızı kapı ve siyah dış cephe kaplamasını çok beğendim."

Bizi eve davet ediyor. Ağzım açık kalmadan önce dilimi ısıyorum. Birinci katın tamamı açık bir konseptte tasarlanmış, Fransız kapılardan terasa ve okyanusa bakış açısı sunuyor.

"Satıldı," diyor Jaxon.

"Ne?"

"Sevdiğin bir ön verandası var, okyanus manzarası var ve terasta bir jakuzi gördüm."

"Evin geri kalanını görmedik."

"Temel yapısı sağlam olduğu sürece, istediğimiz gibi tamir edebiliriz." istediğimiz gibi tamir edebiliriz."

"Ne kadar tutacağını bilmiyoruz."

Jade boğazını temizledi. "Beş yüz bin dolarlık bütçenizin üst sınırında. "Satıcı pazarı. Bu evi almak için ne kadar teklif etmeliyiz?" diye soruyorum.

"Satıcı piyasası. Bu evi almak için ne kadar teklif etmemiz gerekiyor?" diye soruyorum.

"Ekstra masrafları ben karşılayacağım."

Jaxon'a sert bir bakış attım. "Evin maliyetini yarı yarıya paylaşmaya karar vermiştik."

"Mirasının tamamını bir eve harcamanıza izin vermeyeceğim harcam ana izin vermey eceğim. "

Jade inler. "Dışarıda terasta olacağım."

Kapıyı kapatmasını bekledikten sonra ona sataşmaya başladım.

"Sen bana hiçbir şey yapmama izin vermiyorsun. Ben ne istersem onu yaparım."

Jaxon. O iç çeker. "Lütfen kullandığım terimleri mazur gör. Tüm mirasını mirasının tamamını bu eve harcamanı istemiyorum."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Daha iyi. Ve?"

"Ve emlakçının önünde para hakkında konuşmamalıydım. konuşmamalıydım?"

Yanağına öpücük kondurdum. "Aferin sana."

"Kafam karıştı. Bu, evi satın alacağımız ve ekstra masrafları ben mi ödeyeceğim demek oluyor?"

"Hayır." Kafamı sallarım. "Hala masrafları yarı yarıya bölüşeceğiz.

"Hayır."

"Miras paranı çocuklarımızın üniversite masraflarını ödemek için saklamaya ne dersin?"

"Çocuklarımızın üniversite masraflarını ödemek için miras paranı saklamaya ne dersin?"

Kalbim göğsümde çarpıyor. "Çocuklar mı? Çocuk sahibi olmayı hiç konuşmadık ki."

"Oh. Çocuk istemiyor musun?"

O sevimli bir şekilde kafası karışmış görünüyor. Onun biraz daha kafası karışık kalmasına izin vermeyi düşünüyorum ama yapamıyorum. Büyük kavgamızdan sonra, birbirimize her zaman dürüst olmaya karar verdik.

"Çocuk istiyorum." "Ben de."

"Kaç tane istiyorsun?"

Omuzlarını silkiyor. "Bu evde kaç yatak odası var?"

Kıkırdarak gülüyorum. "Cidden bu evin büyüklüğüne göre kaç çocuk sahibi olacağımıza mı karar veriyorsun?"

"Bu evi seviyorsun. Dün gece yatakta bir saat boyunca resimlere bakarak geçirdin."

"Sen uyuyorsun sanmıştım."

Jade tekrar eve girer. "Birbirinize bağırmadığınız ve kırık cam olmadığı için geri dönmenin güvenli olacağını düşündüm."

"Bu evde kaç yatak odası var?" diye sorar Jaxon.

Bu ev hakkında bilinecek her şeyi bilmeme rağmen Jade'in cevap vermesine izin veriyorum. Dün gece gerçekten bir saat boyunca internetteki resimlere bakarak geçirdim. "Beş tane ama küçük yatak odasını ofis olarak kullanmak isteyebilirsin."

"Dört yatak odası ebeveyn yatak odası hariç, üç çocuk demek. Bana üç çocuk vermek ister misin?"

Sıcaklık içimi kaplıyor. Jaxon tökezlemiş olabilir, ama sahilde her şeyi konuştuğumuzdan beri, bu ilişkiye yüzde yüz kendini adadı. Bir gece bile ayrı geçirmedi ve aradığımda her zaman telefonuna cevap veriyor. O mükemmel bir partner. Bu kadar mutlu olabileceğimi hiç düşünmemiştim.

"Sana istediğın kadar çocuk vereceğim." Bu doğru.

Jaxon ne isterse ona vereceğim. Kaşlarını

çatıyor. "Bu benim sözüm."

Kollarımı boynuna dolayıp onu öpüyorum. "Bugün çocuklarla ilgili herhangi bir karar almayalım."

"Tamam. Daha fazla çocuk sahibi olmaya karar verirsek, her zaman başka bir ev satın alabiliriz."

"Kayınvalide dairesi eklemek için inşaat izni zaten var," diyor Jade.

Jaxon kaşlarını çatıyor. "Benim kayınvalidem yok."

"Başka bir yatak odası ve banyo ekleyebileceğimizi kastediyor. Haklı mıyım?" diye Jade'e soruyorum.

"Doğru. Eklenti zemin katta olacak. Ana yatak odanızı aşağı kata taşıyabilir, çocukları da yukarı kata taşıyabilirsiniz."

Kıkırdarak gülüyorum. "Raider çocuklarını yalnız mı bırakalım? İyi bir fikir değil." "Belki Nelson-Raider çocukları uslu durur," diyor Jaxon ve gözlerim ısınır.

"Nelson-Raider mı?"

"Kardeşin yok ve anne baban da vefat etti. Çocuklarımızın senin soyadını taşımasını isteyebileceğini düşündüm."

Burnumu çekiyorum ama gözyaşlarımın akmasını engelleyemiyorum.

"Ne yanlış söyledim?" Jaxon gözyaşlarımı siler. "Bunu nasıl düzeltebileceğimi söyle."

"Kuralı biliyorsun. Gözyaşlarım durana kadar beni kucakla."

Beni daha sıkı kucaklar. "Lütfen ağlama. Üzgün olduğunda dayanamıyorum."

"Üzgün değilim. Ne kadar tatlı olduğun, beni ne kadar anladığın beni duygulandırıyor."

"Seni seviyorum, Petal." Saçımı öper. "Seni herkesten daha iyi tanıyorum."

Geriye yaslanıp onun bakışlarına karşılık veriyorum. "Kendimi tanıdığımından daha mı iyi?"

"Şey..."

"Şimdi bebek yapmaya karar vermeden önce sana üst kattaki yatak odalarını göstereyim mi?" diye sorar Jade.

Jaxon'ın penisi karnıma dokunuyor. Sanırım benimle bebek yapmaya hazır olup olmadığını sormama gerek yok.

"Git." Burnumu öper. "Arabadan bir şey almam lazım."

"

"Ne almaya gidiyorsun?" "Görürsün."

"Gizemli davranıyorsun."

"Güzel." Gülümsüyor ve burnumu öpüyor, sonra beni bırakıp ve dışarı çıkıyor.

O gittikten sonra Jade iç çeker. "Kızım, nasıl yaptın bilmiyorum ama o adamı parmağında oynatıyorsun."

"İyi. Ben de onun parmağında oynuyorum." "Senin adına sevindim."

Omzunu sıkıca tutuyorum. "Bir gün sen de sonsuza kadar mutlu olacaksın."

Gözlerini devirir. "Bu adadaki yaşıttım olan ve olmayan tüm erkeklerle çıktım. Sanırım artık bittim."

"Geleceğin ne getireceğini asla bilemezsin."

"Biliyorum. Gelecek bizi yukarıya, yatak odalarını görmeye götürecektir."

Onu merdivenlerden yukarı takip ediyorum ve beş yatak odasını hızlıca geziyorum. Küçük yatak odası dışında, hepsi iyi büyüklükte. Ayrıca üç banyo var. İki yatak odasında banyo var, diğer iki yatak odası ise Jack ve Jill banyosunu paylaşıyor.

"Mükemmel," diyorum Jade'e, Jaxon'ın bizi mutfakta beklediği merdivenlerden inerken.

"Teklif vermek ister misin?"

Jaxon'a bakıyorum. "Başlangıç olarak istenen fiyatın yüzde on fazlasını verin,"

diyor.

"Teklifi hazırlayıp alıcıların yanıtını sana bildiririm. Çıkarken kapıyı kilitle." Jade kapıyı kapatırken el sallıyor.

Jaxon'a doğru ilerliyorum ve o beni kollarına alıyor. "Yukarıdaki yatak odalarını gezmek ister misin?"

"Sonra. Önce sana bir sürprizim var."

"Sürpriz mi? Az önce bir ev aldık. Bu sürpriz yetmez mi?"

Bana bir hediye çantası uzattı. "Sana sürpriz yapmak hoşuma gidiyor." "Nedir o, inek çocuk?"

O homurdanıyor. "Beni tahrik etme. Bu evi satın alana kadar bu evde seks yapmayacağım."

Kaşlarımı oynatıyorum. "Ama sahip olduğumuzda, her odada seks yapacağız, değil mi?"

"Ne kadar istersen." Dudaklarını dudaklarıma bastırır ama öpücüğü derinleştirmek istediğimde geri çekilir.

"Hediyeni aç."

Çantadan bir şişe viski çıkarıp etiketini okudum. "Cherry Tidings."

"Sen bana ilham verip kiraz aroması eklememi sağladığında üzerinde çalıştığım tatil viskisi."

"Adını benden mi aldın?"

Alnımdaki saçları geriye doğru taradı. "Tabii ki. Senin ilhamın olmasaydı, bu viski var olmazdı."

"En iyi erkek arkadaş olmayı gerçekten çok iyi beceriyorsun."

"Koca," diye düzeltir.

"Seni seviyorum, kocam." "Ben de seni seviyorum, Petal."

Eski sevgilimin benden çalmasını engellemek için ona yalan söylemenin beni aşka götüreceğini hiç düşünmemiştim, ama işte buradayım. Yeni evimde durmuş, sevdiğim adamla bir yuva kurmayı planlıyorum.

Telefonu bir mesajla bip sesi çıkardı. "Sen değilsin. Görmezden geleceğim"

Ama sonra benim telefonum da bir mesaj geldi. "Devam et. Cevaplaman gerektiğini biliyorum."

Ebeveynlerimi kaybetmenin travmasını ve Alan'la olanların ardından terapoya gidiyorum, ama her mesaja ve her aramaya cevap verme dürtümü henüz "iyileştiremedim".

Cep telefonumu cebimden çıkarıp mesajı açıyorum. Okuduğumda nefesim kesiliyor.

"Ne? Ne oldu?"

"Bir şey yok. Jade'den bir mesaj geldi."

"Evi aldık mı?" Başımı sallıyorum.

O sırtıyor. "Harika. Her odada seks yapma yolculuğumuza başlama zamanı geldi."

"Bana hayır dememi bekle."

"Bana hayır diyemezsin."

"Seni seviyorum, Petal," diye mırıldanır ve dudakları benimkilere çarpar.

Okuduğunuz için teşekkürler! Umarım siz de benim kadar nerd çocuğa aşık olmuşsunuzdur!

Raider Brothers serisinin bir sonraki hikayesi Kai ve Harper'ı konu alıyor.

Harper, ciddiyet kelimesinin anlamını bilmeyen çocuk ruhlu bir erkeğe ayıracak zamanı yok. Kai, ona ciddi olabileceğini gösterebilecek mi? Yoksa aşk hikayeleri başlamadan bitmeye mahkum mu? [From The Start'ı şimdi ön sipariş verin!](#)

Blossom ve Jaxon'a doyamıyor musunuz? Ben de öyle! Bu yüzden bu çift için bir bonus bölüm yazdım. Uyarı! Jaxon'a daha da aşık olabilirsiniz.

[Buradan okuyun.](#)

The Raider Brothers Serisi – Smuggler's Hideaway Spin-off Serisi

[Gerçeklesene Kadar](#)

Başlangıçtan
İtibaren Verilen Söz
İçin

Sen Geldiğinden
Beri Döndüğünden
Beri

Kaçakçının Sığınağı Serisi

İlk Bakışta – ÜCRETSİZ Aşk

Olmadan Önce

Yeminlerden Sonra

Kar Yağdığında – Tatil Romanı Beklerken

Başından Beri

Nefretin Ötesinde

Cash & the Sinners Serisi Bir Rock

Yıldızıyla Nasıl Çıkılır Bir Rock

Yıldızını Nasıl Sevilir

Bir Rock Yıldızına Aşık Olmak

Bir Rock Yıldızının Erkek Arkadaşı

Olmak

Bir Rock Yıldızını Nasıl Yakalarsınız

Kış Düşer Serisi

Sonsuza Kadar Planım – ÜCRETSİZ Ön Bölüm

Sonsuza Kadar

Aşkıma Sonsuza

Kadar Senin İçin

Sadece Sonsuza

Kadar Sonsuza

Kadar Kal Sonsuza

Kadar Sadece

Sonsuza Kadar

Kış Düşüyor ~ Dempsey Kardeşler serisi

Felaketle Tanışmak

Tanışmamak

Cesaretle

Tanısmak

Nefretle

Tanısmak

Kış Düşüyor – Bragg Kardeşler Serisi

Bragg Değil – ÜCRETSİZ Ön

Bölüm Bragg'ın Gerçeği

Bragg'ın Aşkı

Mükemmel Bragg

Bragg'ın Eşi

Bragg'ın Noeli

Aşk Ortaya Çıkacak Serisi

Hailey'nin Kahramanı

Phoebe'nin Koruyucusu

Amy'nin Askeri

Faith için bir tilki

Chrissie için bir Noel

Valerie için bir Sevgililer

Günü Lexi için bir Aşk

Banliyölerdeki Aşk serisi

Yüzü Hakkında

Kol Mesafesinde

Ellerini Çek

Diz Boyu

Banliyölerde Noel

D.E. Haggerty'nin diğer romantik komedileri

Molly'nin Talihsizlikleri En İyi

En Kötü Randevu

(ÜCRETSİZ!)

Başlangıçtan Bir Alıntı

Bölüm 1

Harper – binlerce sorunu olan ama bunları dert edecek zamanı olmayan bir kadın

Harper

Bar kararmadan önce ışıklar titriyor. Bira bardağını tutup bira doldururken midem ağzıma geliyor ve ellerim titriyor. Elektrik faturasını ödemeyi mi unuttum?

Hangi faturayı ne zaman ödeyeceğimi kararsızlık içinde dolaşıp, ödeme tarihlerini sonuna kadar uzatıyorum. Fazla seçeneğim yok. Para sıkıntısı çekiyorum, bu da hafif bir ifadeyle söylemek gerekirse. Asla yeterli nakit param yok gibi görünüyor.

Işıklar tekrar yanar ve ben rahat bir nefes alırım. Elektrik şirketi elektriğimi kesmiyor. Sonuçta faturayı zamanında ödemiş olmalıyım.

Birayı, düzenli müşterilerimizden biri olan Dick'in önündeki bara koyuyorum.

"Elektrik faturanı ödemeyi mi unuttun, Harper?" "Hayır.

Senin gece görüşünü test ediyorum."

Birayı kaldırırken gülüyor. "Çekil üstümden! Çekil üstümden!"

İç çekiyorum. Neden bir bar sahibi olmak istedim ki? Ah, evet, bunun bana ve babama maddi güvenlik sağlayacağını düşünmüştüm. Ha! Ne aptalım.

Odanın diğer ucunda bağırان adama doğru aceleyle ilerliyorum. Masasına vardığımda, masada tek başına oturuyor ve kaşlarım çatılıyor.

"Merhaba. Ben Harper. Bu barın sahibiyim. Siz kimsiniz?" "Ben Devin."

"Memnun oldum Devin. Sorun nedir?" Yere işaret eder. "Bu canavar beni rahat bırakmıyor."

Diz çöküp masanın altına bakınca bana bakan bir köpek görürüm. "Sloane!"

Barmenim koşarak gelir. "Buradasın, Boozer." Köpeği kucağına alır ve onu sevmeye başlar.

"Şu köpek!" Devin parmağını ona doğru salladı. "Işıklar söndüğünde bana saldırdı."

"Sana saldırdı mı? Boozer bir sineği bile incitmez." Sloane köpeğin burnunu öper. "Değil mi, evlat?"

"Oğlan mı? Oğlan mı?"

Sloane Devin'e sert bir bakış atar. "Boozer bir şey değil." "Yüzümü yaladı ve bacağıma atladı."

İnlerim. Sloane köpeğini bara her getirdiğinde bu olur. Bu yüzden onu bir daha köpeğini getirmesini yasakladım. Ama dinliyor mu?

"Bir sonraki içkiler benden."

Devin sırtarak ayağa kalkar ve bara doğru yavaşça yürür. Muhtemelen stokumdaki en pahalı viskiyi seçmek için. "Sen."

Sloane'ı işaret ediyorum. "Beni takip et."

Ofisime doğru yürüdüm ve kapıyı arkamızdan kapatmadan önce onu içeriye davet ettim.

"Boozer'ı bara bir daha getirme demiştim."

"Ama yüzüne bak," diye somurtuyor. "Bu yüze kim karşı koyabilir ki?"

Yüzünü bana doğru itti ama ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup ona "o bakışı" attım. Çalışanlarım buna "Siren'in Kaşlarını Çatması" adını takmışlar. Bilmediğimi sanıyorlar. Ha! Barımda olan her şeyi biliyorum.

"Sloane," diye homurdanıyorum. "Bu bir iş. Müşterilerimin köpeğin tarafından yalanmasına izin veremem. Bu profesyonelce değil."

Gözlerini devirir. "*Rumrunner'in* turistik bir adada bulunan gizli bir bar olduğunu unuttun mu?"

Kaşlarımı çattım. Smuggler's Hideaway'in turistik bir yer olduğunu inkar etmiyorum. Tüm festivaller ve plaj severlerle burayı gözden kaçırmak imkansız, ama ben bu adada büyüdüm. Burası benim evim. İnsanların evim hakkında olumsuz yorumlar yapmasından hoşlanmıyorum.

"Turizm, profesyonel davranmamak için bir mazeret değildir."

O inler. "Yine profesyonellik hakkında nutuk mı atacaksın?"

"Hayır. Yapacağım şey, Devin'in istediği içkiyi sana ödetmek."

Burnunu kırıstırır. "Devin kim?"

"Köpeğinin az önce okşadığı adam!"

"Ah. O mu."

Saati kontrol ediyorum. "Şimdi molanı verebilirsin. Boozer'ı eve götür."

"Ama o zaman tamamen yalnız kalacak."

Bağırmamak için dişlerimi sıkıyorum. Öfke kontrolü sorunun olmadığını garanti ederim. Benim sorunun, beni dinlemeyen çalışanlar.

"Yalnız kaldığında üzülüyor."

"Yalnız kalmasını istemiyorsan, izin alabilirsin." Yine geç saatlere kadar çalışacağım, ama buna alıştım.

"Paraya ihtiyacım var."

"O zaman ne yapman gerektiğini biliyorsun."

"Sen çok kötüsün." Diye homurdanarak arkasını dönüp ofisimden çıkıp gitti.

Çalışanlarımın işe hayvan getirmemeleri konusunda ısrar ettiğim için mi acımasızım? Neyse. Çalışanlarımın benim hakkımda ne düşündüğünü dert edecek vaktim yok.

Devin'in sipariş ettiği içkinin fiyatını maaşına eklemek için hızlıca bir not alıp bara geri döndüm.

"Patron!" Trent, kapı görevlisi, odanın diğer ucundan bağırır.

Kapıya doğru yürüdüm. "Ne oldu?"

"Şifreyi bilmeyen birkaç misafir."

Benim kafam kırıksıklıklarım. "Nasıl bunu oldu bu
buldular konumu buldular

Rumrunner'ın yerini nasıl bulacaklar?

Rumrunner'ın yeri gizli tutuluyor. Herkes yerini biliyorsa, gizli bir bar olamazsın. Bar, karanlık ve kasvetli bir sokakta ve tabelası yok. Sadece kilitli bir kapı var.

Trent, bir masada oturan kadınları işaret ediyor. "Kapıya bakarak mesajlaşıp kıkırdıyorlar. Dışarıdaki erkekler de kadınlarının içeride olduğunu söylüyor."

Kadınların deniz kabuğu sütyenleri giydiklerini fark ettim.

"Denizkızı Karaoke sezonundan nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum. Denizkızı Karaoke *Bootlegger'da* yapılıyor ama denizkızları ve kaçakçıların partilerini benim barımda sürdürmeleri alışılmadık bir durum değil.

Gizli barın penceresini açarım. Bir grup erkek kapıya doğru toplanır.

"Bizi içeri alacak mısınız? Çok uzun zamandır bekliyoruz."

"Yönetimle görüşmek istiyoruz."

"Ben sahibiyim."

"Sonunda." Beş dakika değil de yıllardır bekliyormuş gibi davranıyor.

"Girmek için şifreye ihtiyacınız var," diye açıklıyorum.

"Artık buradayız. Gerçekten şifreye ihtiyacımız var mı?"

"Şifre yoksa giriş yok."

Anlaşılması zor bir kavram değil ama nedense her zaman kendileri için bir istisna yapılacağını düşünen insanlar vardır. Yerel halk için bir istisna var. Ama onlar şifre olsun ya da olmasın bir şekilde içeri girmenin yolunu bulacakları için muaf tutuluyorlar. Smuggler's Hideaway sakinleri sinsî olmanın tanımıdır.

"Şifreyi nasıl alabiliriz?" "Bir bilmeceyi
çözmelisiniz."

Adam sırtıdır. "Sorun değil. Bilmece nedir?"

"Karayla denizin kucaklaştığı yerde yaşarım. Ay ışığında yankılanan şarkılarla. Balık olmasam da kuyruğum var. Okyanusun derinliklerinde hikayemi örerim. Kimim ben?"

"Tabii ki. Sen bir balıksın."

Başka bir adam dirsek atar. "O, kelimenin tam anlamıyla balık olmadığını söyledi." "Fok."

"Mühür değil,"

diyorum. "Ahtapot."

Kafamı sallıyorum. Bu gidişle bütün gece burada kalacağız. Zor bir bilmece değil. Bilmeceyi cevaplaması kolay olacak şekilde kasten hazırlıyorum. Potansiyel müşterileri kaçırmak istemiyorum. Burada bir iş yürütüyorum.

"Martı!" "İnci!"

"Yunus!"

"Mercan!"

İç çekiyorum. "Bilmeceyi tekrar etmemi mi istiyorsunuz, yoksa bütün gece deniz canlılarının adlarını bağırmayı mı tercih ediyorsunuz?"

"Tekrarla. Anladık."

"Karayla denizin kucaklaştığı yerde yaşarım. Ay ışığında yankılanan şarkılarla. Balık olmasam da kuyruğum var. Okyanusun derinliklerinde hikayemi örerim. Kimim ben?"

Bu sefer erkekler, bilmeceyi çözmeye çalışırken birbirlerine yaklaşırlar.

"Siren."

"Yaklaşıyorsun." "Deniz perisi."

"Yakın değilsin ama doğru yoldasın." "Deniz kızı!"

"Ding. Ding. Ding." Kapıyı açıp onları içeri alıyorum. Hemen kadınların masasına koşarlar.

"Üzgünüm patron," diyor Trent, onlar duyamayacakları bir mesafeye geldiklerinde. "Onlarla başa çıkabilirdim ama yöneticiyle konuşmak istediler."

Alnımdaki terli saçlarımı geriye doğru tararım. "Önemli değil."

"Harper!" Diğer barmenim Dave bağırır. "The Depth Charge Stout fıçısı bitti, ama Sloane molada olduğu için bardan ayrılamam."

"Ben hallederim."

Kalabalığın arasından geçerek barın arkasındaki duvara doğru ilerliyorum. Duvara dokunduğumda bir kapı açılıyor ve gizli bir soğuk hava deposu ortaya çıkıyor. Arkamda insanlar hayranlıkla fısıldaşıyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Tüm tuhaflıkları ve sırlarıyla bu eski barı seviyorum.

Telefonum arka cebimde titriyor. Cevaplamak için ekranı kaydırıyorum ve boş fıçıyı çıkarmak için telefonu rafa koyuyorum.

"Merhaba baba," diye selamlıyorum. "Acil durum ne?"

Abartmıyorum. Babam ararsa, acil bir durum vardır. Sonuçta ailenin geçimini sağlayan kişi olmamın bir nedeni var.

Hayatıma hoş geldiniz.

[From the Start'ı şimdi ön sipariş verin!](#)

Teşekkürler!

Öncelikle, en rastgele ve bazen uygunsuz zamanlarda ve yerlerde fikirlerimi onlarla paylaşmama izin veren arkadaşlarıma ve aileme teşekkür ederim. Sorularımın bir anlamı var, söz veriyorum! Hikayeleri ve komik davranışlarıyla bana ilham veren tüm tanıdıklarına özel teşekkürler. Masumları korumak için isimler değiştirilmiştir.

Kocam, kitap kapaklarımı tasarlaması, beta okuyucu olması ve her konuda bana destek olması nedeniyle özel bir teşekkür hak ediyor. Bazen, karakterlerimin gerçek hayattaki insanlardan daha gerçekçi geldiğini fark edeceğini düşünerek endişeleniyorum, ama yirmi küsur yıldır bana katlanmaya devam ediyor, bu yüzden tamamen normal olmadığım için benden tamamen soğumadığını düşünüyorum.

Bir de editörüm var. Carol, hayatında milyonlarca başka işin varken bana zaman ayırmaya devam ettiğin için teşekkürler.

Ayrıca, kitaplarımı tanıtmama yardımcı olan tüm kitap blogcularına ve özellikle de kitaplarımı okuyup yorumlayanlara dijital evrene genel *bir* teşekkür etmek istiyorum. Yorum yapmaları için yalvaran e-postalarımı okuyan ve hatta cevap verme zahmetine giren blogcular olduğu için ne kadar minnettar olduğumu tahmin edemezsiniz. Teşekkürler!!!

Tabii ki, kitabı satın alıp okuyan siz okuyuculara da teşekkür etmeyi unutmam. Bir ya da iki satırlık bile olsa bir yorum yazarsanız çok onur duyar ve minnettar olurum. Bunu [buradan](#) yapabilirsiniz.

Yazılarımı takip etmek ve belki de kitaplarda iyi fırsatlar yakalamak istiyorsanız, [buradan](#) haber bültenime kaydolabilirsiniz. Ya da beni sosyal medyada takip edebilirsiniz.

Muhtemelen komik olduğumu düşünerek pek çok uygunsuz şey söyleyeceğim.

Yazar Hakkında

D.E. Haggerty aslında sıradan bir Dena, ama baş harflerini kullanmanın onu havalı çocuklardan biri gibi gösterdiğini düşünüyor. Amerika'da doğup büyüdü, ancak yetişkin hayatının çoğunu İstanbul, Heidelberg ve Lahey gibi havalı yerlerde geçirdi. Askeri polis memurluğundan avukatlığa, oradan da B&B sahibi olmaya kadar birçok farklı işte çalışmıştır. Romantik romanlara olan bağımlılığını bir kariyere dönüştürmeye karar verdiği birkaç yıl önce, sonunda iş değiştirme çılgınlığından vazgeçmiştir. Şarap sevgisini bir işe dönüştürmek için fikirleri olan varsa, onu dinlemeye hazırdır.

Çevrimiçi olarak benimle bağlantı kurun:

[Facebook'ta Dena'nın Small-Town Sweethearts grubuna](#)

[katılın Facebook Yazar Sayfası](#)

[Goodreads](#)

[Amazon Yazar Sayfası](#)

[BookBub Yazar Sayfası](#)

[Instagram](#)

[Web](#)

[sitesi](#)

[Pinterest](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
  - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

